3628

የእግዚአብሔር መንግሥት

ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ በምድር ቆይታው በምሳሌ የተናገራቸውን በጥልቀት የተብራራ

ከጌታነህ ቸርነት -ኢ/ር

የእግዚአብሔር መንግሥት

የመጀመሪያው እትም
ኅዳር 2005 ዓ.ም

E-mail: getanehcher@gmail.com

ፖስታ 55214 አ.አ

የመጽሐፉ አዘጋጅ

በሆለታ ገነት ከተማ በቀድሞው ገነት ጦር ትምህርት ቤት በሚባል ስፍራ ተወልጄ አደግሁ። በ1982 ዓ.ም. ጌታን አዳኝ አድርጌ ተቀብዬ አገልግሎት ጀመርኩኝ። እግዚአብሔር በሰጠኝ ጸጋ የጌታን ቃል አነባለሁ ደግሞም አስተምራለሁ። ላለፉት 20 ዓመታት በተለያዩ አብያተ ክርስቲያናት በተለይም በነቀምት፣ በፍቼ፣ በጊንቢ፣ በአሰላ፣ በሆለታገነት፣ በግንደበረት (ጋጎ)፣ በቡሬ፣ በፍኖተ ሰላምና በተለያዩ የአገሪቱ ክፍሎች የአዲስ አበባን ከተማ ጨምሮ ሳስተምር ኖሪያለሁ። የጌታን ቃል ሳስተምር በተሰጠኝ ሰዓት ውስጥ አሳቦቼን መጠቅለል ስለማልችል የማስተምረውን ቃል በጽሑፍ ብቀይረው የተሻለ ሆኖ አገኘሁት።

በመሆኑም አስቀድሜ

- የእግዚአብሔር ነፋስ
- የእስራኤል ደናግል
- የኢየሱስ ክርስቶስ የምድር መልክ
- መለኮታዊ ጠጉር የሚሉ

መጽሐፍት አሳትሜ በገበያ ውለዋል። አሁን ደግሞ የእግዚአብሔር መንግሥት የሚል መጽሐፍ በተለይም ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ በምድር ቆይታው በምሳሌ የተናገራቸውን ቃል ይዤ ለማስተማር ሞክሬያለሁ። ይህንን ሃሳብ ወይንም የመጽሐፍ ርዕስ እንዳዘጋጅ ትኩረት የሰጠኝ የሐዋርያው ጳውሎስ የተናገረውን ቃል ተመርኩዤ ነው። "አሁንም፥ እነሆ፥ እኔ የእግዚአብሔርን መንግሥት እየሰበክሁ በመካከላችሁ የዞርሁ ሁላችሁ . . ." (የሐዋ. 20፥25) በሌላ ስፍራም "ቀንም ቀጥረውለት ብዙ ሆነው ወደ መኖሪያው (የቅዱስ ጳውሎስ) ወደ እርሱ መጡ ስለ እግዚአብሔር መንግሥትም እየመሰከረ ስለ ኢየሱስም ከሙሴ ሕግና ከነቢያት ጠቅሶ

እያስረዳቸው ከጥዋት ጀምሮ እስከ ማታ ድረስ ይገልጥላቸው ነበር። አኩሌቶቹም የተናገረውን አመኑ እኩሌቶቹም የተናገረውን አላመኑም . . .' (የሐዋ. 28፥23-24)

ከጠዋት እስከ ማታ መማርና መስማት የሚኖርብን ጉዳይ ስለ እግዚአብሔር መንግሥትና ስለ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። ይህን ስናስተምር እኩሌቶቹ ያምናሉ እኩሌቶቹ ደግሞ አያምኑም። አሁንም እግዚአብሔር እስከ ፈቀደልኝ ዘመን ድረስ ይህን 'የእግዚአብሔርን መንግሥት' አስተምራለሁ።

ጌታነህ ቸርነት

ምስጋና

ይህን መጽሐፍ ወደ ህትመት ከመምጣቱ 10 ዓመት በፊት የተቀመጠ ሲሆን የተወሰኑ ማስተካከያና እርማት ተደርጎ በመጽሐፍ ታትሟል። ብዙዎች በጸሎት፣ በሀሳብ፣ ጽሑፉን በማረም ተባብረውኛል የያንዳንዱን ስም መጥቀስ አስቸጋሪ ይሆናል።

ጽሑፉን ዋነኛ አካል በኮምፒውተር በመገልበጥ የጻፈችልኝን እኅት አሰለፈችን አመሰግናለሁ። በተጨማሪም ጥቅሶችን በማረምና የታከሉ ሀሳቦችንም በመጻፍ የተባበረችኝ እኅት መሠረት ገ/ኢየሱስን አመሰግናለሁ።

የመጽሐፉን የውጭ ሽፋን በማዘጋጀት የተባበረኝ አቶ አሸናፊ መንገሻን አመሰግናለሁ።

ማ ው ጫ

መግቢያ i

የመጽሐፉ አዘጋጅ iii

1. የዓለም መንግሥታት 1
2. የሰናፍጭ ቅንጣት 7
3. የመንግሥተ ሰማያት ዕድገት 15
4. በእርሻ የተሰወረ መዝገብ 21
5. የተሸሸገ እርሾ 30
6. በባሕር የተጣለ መረብ 33
7. የወይኑ አትክልት ባለቤት 37
8. የወይን አትክልት ተከራዮች 54
9. ለልጁ ሰርግ ያደረገ ንጉሥ 68
10. ባሮቹን ሊቆጣጠር የወደደ ንጉሥ 76
11. ሩቅ አገር የሄደ መኩንን 83
12. መልካም ዕንቁ የሚሻ ነጋዴ 98
13. አሥሩ ቆነጃጅት 106
14. የእርሻው እንክርዳድ 114
15. በመንግሥትህ አስበኝ 124
16. የሐዋርያት ጸሎት 134
17. ሕፃናትና የእግዚአብሔር መንግሥት 158
18. የመንግሥተ ሰማያተ ዋጋ 166
19. መንግሥቴ ከዚህ አይደለችም 173
20. ዘመኑ ተፈፀመ 179
21. ለታናሽ መንጋ የተሰጠ መንግሥት 184

መ ግ ቢ ያ

የእግዚአብሔርን መንግሥት ወይንም መንግሥተ ሰማያትን ማንኛውም ሰው ሲያስብ የሚኖረው ግንዛቤ አለ። በዓለም ያሉ ሰዎች በሙሉ በአንድነት የሚስማሙበት መልካም መንግሥትና ሥፍራ እንደሆነች ነው። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን ተቀብሎ የእግዚአብሔር መንግሥት ልጆች ለመሆን የታጨችና ዓለምን ደግሞ ተስፋ አድርገው የሚኖሩ ሰዎች አሉ። ሁለቱም ዓይነት ሰዎች መንግሥተ ሰማያትን ሲያስቡ በአብዛኛው ተመሳሳይ እይታ አላቸው። የለመለመች ሥፍራ፣ የጽድቅ ሥፍራ፣ የሚመች አስተዳደር፣ ከተማይቱ የተመሰረተችበት ቁሳቁሶች፣ የመላእክት መገኘት … በወኑ እንደሚኖር ይገመታል። በመሆኑም ሁሉም የተለያዩ ቅርፅ የያዘ ምሥል በአእምሮው ቢኖርም በአብዛኛው ተመሣሣይ ዕይታ ይኖራል ተብሎ ይገመታል።

የእግዚአብሔር መንግሥት ምን ትመስላለች? በእርግጥም በእኛ አእምሮ ተስሎ ያለው ከእግዚአብሔር ቃል ጋር ያለው ዝምድና እንዴት ነው? ስለ እግዚአብሔር መንግሥት ፍፁም ለሰው ልጆች የሚገባ ትምህርት ያስተማረው ማን ነው? የእግዚአብሔር መንግሥት ምን እንደምትመስል ሳናውቅ በቀጥታ ወንጌልን መስበክ እንዴት ይቻላል? ወይንም የወንጌል አምባሳደር ለመሆን የአገሪቱን መንግሥት ውበት ማየት ይገባል።

ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ አገልግሎቱን ሲጀምር የእግዚአብሔር መንግሥት ቀርባለችና ንሥሐ ግቡ በማለት ነበር። ከራሱ ይልቅ ያስተዋወቀው የእግዚአብሔርን መንግሥት ነው። ንስሐ የመግባቱም ተስፋ ይህችን መንግሥት ለመቀበል ነው። ለመቀበል ደግሞ ምን እንደምትመስል ማወቅ ተገቢ ይሆናል በመሆኑም የመጀመሪያው እውቀታችን የእግዚአብሔርን መንግሥት ነው። በንስሐ ከነፃ አእምሮ

የምንቀበለው የእግዚአብሔርን መንግሥት ነው። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን ከሌሎች መምህራን ልዩ የሚያደርገው ብዙ መስፈርቶች አሉ በመጀመሪያ የመኖሪያ አድራሻው የእግዚአብሔር መንግሥት ውስጥ በአብ እቅፍ ነበር በሁለተኛ ደረጃ ፍፁም ጻድቅና ከኃጢአተኞች የተለየ እንደ ሰው የኖረ፣ የሞተ፣ የተቀበረ፣ በትንሣኤ ጉልበት የተነሣ በክብር ያረገ ነው። በመሆኑም የመንፈስ ቅዱስን ሃሳብና ሥራ ያለ አንዳች ችግር የተወጣ የእግዚአብሔር አንድያ ልጅ ነው።

ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ያስተምር የነበረው በምሳሌ ነበር። ለገዛ ደቀመዛሙርቱ ግን ምሳሌውንና የእግዚአብሔርን መንግሥት ምሥጢር ይፈታ ነበር። በመሆኑም የእግዚአብሔርን መንግሥት ምሥጢር የሚያውቅ ደቀ መዛሙርት ሲሆኑ የማያውቁ ደግሞ የጌታን ቃል የሰሙና ያልተቀበሉ ወይንም ያልሰሙ ዓለማውያን ናቸው። በዚህ እውቀት ደቀ መዛሙርት ከሌሎች ተለዩ።

ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ የእግዚአብሔርን መንግሥት በምድር ቋንቋ እንዲገባን አመቻችቶ አስረድቶናል። እርሱ ከአስተማረው ምሳሌዎች ውጭ የእግዚአብሔርን መንግሥት መጠበቅ አይቻልም። ይህም ጽሑፍ የተዘጋጀው የእግዚአብሔር መንግሥት ምን እንደሚመስል ክርስቶስ በምድር በተመላለሰ ወቅት ያስተማረውን ነው። በአብዛኛው በምሳሌ የተቀነባበረ ሲሆን በአንድ ጎን የተመለከትነው ሥዕል በሌላ ጎን ደግሞ ሌላ ምስል ይዞ ብቅ ይላል። ለምሳሌ "መንግሥተ ሰማያት ለልጁ ሰርግ ያደረገ ንጉሥ ትመስላለች" የሚል የእግዚአብሔር ቃል አለ። ይህን ንጉሥ እንዴት ሰርጉን እንደደገሰና ተባባሪ ሥራዎችን በመመልከት ብቻ የእግዚአብሔርን መንግሥት መመልከት ይቻላል። እንግዲህ መንግሥተ ሰማያት አንድ የሰውን ልጅ መስላ ተገለጠች። ይህን ሰው በወኑ ያስተዋለ በዘመን መጨረሻ የእግዚአብሔር መንግሥት በክብር ስትገለጥ

እንግዳ አይሆንበትም። በሌሎች ምሳሌዎች ደግሞ ከዚህ በተለየ መልኩ ትገለጣለች።

"ያዘዝኋችሁንም ሁሉ እንዲጠብቁ እያስተማራችኋቸው ደቀ መዛሙርት አድርጓቸው እነሆም እኔ እስከ ዓለም ፍጻሜ ድረስ ሁልጊዜ ከእናንተ ጋር ነኝ።" (ማቴ. 28፥20) ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ሊያርግ ሲቃረብ በማቴዎስ ወንጌል የመጨረሻው ቃል ይህ ነበር። እኔ ያዘዝኋችሁንም ሁሉ በማለት ተናገረ። በትንቢት ነቢያት የተናገሩት፣ መዝሙራት፣ ሕግጋት፣ መላእክት የተናገሩት እንዳለ ሆኖ እርሱ በምድር ሲመላለስ ያስተማረውና ያዘዘው ጉዳይ ልዩ ትኩረት (Special emphasis) ተሰጥቶት በቅድሚያ አምኖ የተጠመቀ ደቀ መዝሙር ክርስቶስ ያዘዘውን እንዲማሩና እንዲጠብቁ ታዟል። በወንጌላት ውስጥ ብዙ ጊዜ ኢየሱስ ክርስቶስ በሥጋ ተገልጦ የተናገረውና የመከረው ደግሞም የመሠከረው ከሌላው በተለየ ልዩ ትኩረት እንደሰጠው ተናግሯል።

"እኔ መጥቼ ባልነገርኋቸውስ ኃጢአት ባልሆነባቸውም ነበር፤ አሁን ግን ለኃጢአታቸው ምክንያት የላቸውም።" (ዮሐ. 15፥22) ... በእርግጥም በቅርንጫፎች የተነገረ ብድራትን ከተቀበለ ግንዱ በሆነው ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ በምድር ሲመላለስ ያስተማረውን በትምህርት መንፈስ አብራርቶ አምነው ለጻኑ ታስቦ የተዘጋጀ ነው።

ስለ እግዚአብሔር መንግሥት ብዙ የተለያዩ ሰዎች በተረዱት ሁኔታ እንደጻፉ የታወቀ ነው። እግዚአብሔር ለአንዱ እንዲህ ለአንዱ እንዲያ ሲያስተምረው መሠረታዊ አቅጣጫን ሳይለቅ ሁሉ አንዱን ክርስቶስን ያምኑትና ይድኑ ዘንድ ነው።

ኢየሱስ ክርስቶስ በምድር ሲመላለስ ትኩረት ከሰጠባቸው የትምህርት አርእስት መካከል የእግዚአብሔር መንግሥት፣ ዳግም ምፅአት፣ ሁሉን ትቶ መከተል፣ እንደ ሕፃናት ልብ ይኖረን ዘንድ የመከረበት ብዙ ገጾችን የያዘ ነው። በብዛት ግን በየመድረኩ ስንሰማ የሚተላለፍልን

መልእክቶች በአንዱ ወንጌል ለዚያውም በአደባባይ ሳይሆን እንዲሁ በንግግር መካከል ጣል ያደረጋቸውን ነው። ለምሳሌ "ዳግም መወለድ" የሚል ቃል ለኒቆዲሞስ አንድ ጊዜ ተናግሯል ነገር ግን በተደጋጋሚ እንሰማዋለን። እኔ መንገድ፣ እውነትና ሕይወት ነኝ ያለውም በዮሐንስ ወንጌል አንድ ጊዜ ቶማስ ለተባለው ሐዋርያ ጌታን ወዴት እንደምትሄድ አናውቅም ባለው ጊዜ የጠቀሰው ቃል ነው። ስለ እግዚአብሔር መንግሥት ትርጉም ግን ማንም ሳይጠይቀው በግልጥ ሁሉ በተሰበሰቡበት እንደ ቋሚ ርዕስ ያስተማረበትና በቤት ሲቀመጡ ደግሞ ያብራራበት በመሆኑ እኛም እርሱ ትኩረት የሰጠበትን ወደ ነፍሳችን እንዲዋሃድ በተለያየ ምሳሌዎች ትርጉም በመፍታት ብንኖር በእርግጥም ደቀ መዝሙር ያደርገናል ብዬ አምናለሁ። እስተምሩ የሚለውን ቃል ከተናገረ በኋላ እኔ እስከ ዓለም ፍፃሜ ከእናንተ ጋር ነኝ በማለቱ የመንግሥትን ሚስጥር ተምሮ ለመጠበቅ ነፍሱን ላዘጋጀ ሰው ጌታ ሁልጊዜ ከዚህ ሰው ጋር እስከ ዓለም ፍፃሜ ይቆያል።

1. የዓለም መንግሥታት

የእግዚአብሔር ቃል ስለ ዓለም መንግሥታት የተለያየ ትምህርት አለው:: የነዚህ መንግሥታት አመጣጥ፣ ቆይታና ፍፃሜያቸውን አስቀድሞ በትንቢት ይገልፃል:: አብዛኛዎቹ ግን ከእስራኤል መንግሥት አቋም ጋር የተቆራኙ ናቸው:: ከእስራኤል መንግሥት ርቀው ያሉትን በአብዛኛው አይጠቀልልም::

የአንድ አገር መንግሥት የራሱ የርስት ግዛት ያለው፣ መተዳደሪያ ሕግና ሕግ አውጪ አካላት ያሉት ሲሆን ይህን ሕግ ደግሞ ተግባራዊ እንዲሆን ዜጎችን የሚዳኝበት የዳኝነት ሥልጣን ይኖረዋል:: በዳኝነት የተወሰነውን ደግሞ ውሳኔ አስፈጻሚ አካል አለው:: በመሆኑም የአንድ መንግሥት ዜጎች በሰላምና በመፈቃቀር እንዲኖሩ ይሆናል:: በተጨማሪም ንጉሡና የመንግሥቱ ከፍተኛ ባለሥልጣናት የሚቀመጡበት የንጉሥ ከተማ አለ:: የአንድ አገር መንግሥት ተጠሪነቱ ለዜጎቹ ለአገሩና ለሕጉ ነው::

እስራኤልን ስንመለከት በዓለም መንግሥታት መካከል (Center) እንደሆነች መመልከት ይቻላል:: በሰሜንና በደቡብ ያሉትን ወይንም በምስራቅና በምዕራብ ያሉትን ብንመለከት ሚዛኑ የተስተካከለ ነው::

በዓለም መንግሥታት ፈር መሠረት ዋናዎቹ በመጽሐፍ ቅዱስ ተጠቅሰዋል:: የባቢሎን፣ የፋርስና ሜዶን፣ የግሪክና የሮማን መንግሥታት (Impire) ዋነኞቹ ናቸው:: በዚህ በተጠቀሰው መሠረት የእያንዳንዱ መንግሥት ወሰንና ኃይል በቅደም ተከተላቸው እየጠበበና እየላላ መጥቷል::

- የባቢሎን መንግሥት
- የፋርስና የሜዶን
- የግሪክ መንግሥት
- የሮም መንግሥት

(ዳን. 2፥ 31-49)

የፋርስና ሜዶን የባቢሎንን መንግሥት ተካ:: የግሪክና የፋርስ የሜዶንን፣ የሮማ ደግሞ የግሪክን በመተካት ተቀያየሩ:: ተቀያየሩ እንጂ ምስሉን አላፈረሱም:: እግዚአብሔር በጥበቡ ባለፀጋ በመሆኑ የዓለም መንግሥታትን በተርታ ሲደረድር አንድ ወጥ ምስል ሰጠ:: ይኸውም ብልጭልጭታው የበዛ ሰውን የሚመስል አካል ነው:: የእግዚአብሔር ጥበብ ለነዚህ መንግሥታት አካልን ሰጠችው:: ምስሉ ብዙ ብልጭልጭታ ቢበዛውም ወጥ ያልሆነ ድብልቅ በመሆኑ እጅግ አስቀያሚ ነው:: ከሁሉም በላይ ወደ እግሩ ስንወርድ በሁለት እጅግ በተለያዩ ቁሳቁስ የተሠሩ በመሆናቸው የበሽተኛ ሰው አካልን ይዞ ተገለጠ:: "እግሮቹም እኩሉ ብረት እኩሉም ሸክላ ነበረ::" (ዳን. 2፥33) በአዲስ ኪዳን ዘመን ስለ ዓለም ነገሥታት ከሚነገሩ ክፍሎች ውስጥ ዮሐንስ በራእይ 17 የገለጠው እጅግ አስደንጋጭ ነው:: የዮሐንስ ራእይ በመጨረሻ የተጻፈ መጽሐፍ ከመሆኑም በላይ ሐዋርያው ዮሐንስ በዚህን ጊዜ ብቻውን የተመለከተው ከመሆኑም ባሻገር በሽምግልናው ወቅት የታየውን በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት ጽፎ አቀረበው::

ሰባቱንም ጽዋዎች ከያዙ ከሰባቱ መላእክት አንዱ መጥቶ፦ ና በብዙ ውኃዎች ላይ የተቀመጠችውን የታላቂቱን ጋለሞታ ፍርድ አሳይሃለው፤ የምድር ነገሥታት ከእርስዋ ጋር ሴሰኑ በምድርም የሚኖሩ ከዝሙትዋ ወይን ጠጅ ሰከሩ ብሎ ተናገረኝ:: ... ባየኋትም ጊዜ እጅግ ታላቅ ድንቅ አደነቅሁ:: ያየሃትም ሴት በምድር ነገሥታት ላይ የምትነግሥ ታላቂቱ ከተማ ናት::

ሐዋርያው ዮሐንስ ይህን ራእይ ሲመለከት በመንፈስ ወደ በረሃ ሄዶ አንድ መልአክ እዚያ አግኝቶ ስለ ታላቂቱ ባቢሎን ምሥጢር ሲሰማና ሲመለከት እጅግ ታላቅ ድንቅ አደነቀ:: ምን ይሆን ይህን ለብዙ ዘመን በሐዋርያነት ያገለገለ ቅዱስ ያስደነቀው? የሴቲቱ አለባበስ፣ የተሸለመቻቸው እንቁዎች፣ የተቀመጠችበት አውሬ፣ በአውሬው ላይ የተመለከተው ሰባት

ራሶችና አስር ቀንዶች፣ ብዙ ውኆች፣ በሴቲቱ እጅ ያለ የዝሙትዋ ርኩሰት የተሸከመው የወርቅ ጽዋ፣ በኢየሱስ ምስክሮች ደም የሰከረችው ሴት ይሆን ይህን ያህል ያስደነቀው? ወይስ ከዚህች ሴት ጋር የሚሴሰኑት በምድር ያሉ ነገሥታት ይሆን? በዚህች ሴት ግንባር የተጻፈውስ ምስጢራዊ ስም?

የምድር ነገሥታት ሊጠነቀቁ የሚገባቸው ጉዳይ ከዚህች ሴት ጋር ህብረትና አንድነትን ከፈጠሩ በውኑ ጥፋቱ የባሰ ነው:: በዓለም የኖሩ ነገሥታት የስንት ሰዎች ነፍስ ተጠያቂ ይሆኑ? የጀርመኑ ሂትለር ከዚህ ከተጠቀሱት መካከል ይቆጠር ይሆን? ለዚህች ሴት ታላቁ የመስከሪያ መጠ ጥ የቅዱሳን ደም ከሆነ ለዚህች ሴት ጽዋ እንዳይጎድልባት የሠሩ የምድር ነገሥታት ስንት ይሆኑ? ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ስለ ሁለቱ መንግሥታት (የሰማይና የምድር) በግልጥ ሲናገር "ኢየሱስም መለሰ፦ መንግሥቴ ከዚህ ዓለም አይደለችም፤ መንግሥቴስ ከዚህ ዓለም ብትሆን፣ ወደ አይሁድ እንዳልሰጥ ሎሌዎቼ ይዋጉልኝ ነበር፤ አሁን ግን መንግሥቴ ከዚህ አይደለችም አለው::" (ዮሐ. 18፥36) የምድር መንግሥታት ማለት ንጉሡ አንድ ችግር ሲደርስበት የምድር ሎሌዎችን በማዘዝ እንዲዋጉለት ያደረገ እንደ ሆነ ነው::

የዓለም መንግሥታት እርስ በርሣቸው የሚደጋገፉ እንጂ አንዱ አንዱን አያፈርስም:: መሰነጣጠቅ ሲጀምራቸው በተለየ አካል ሌላ መንግሥት ይመጣል እንጂ ዓለም ዓለምን ካፈረሰች መጨረሻዋ ይሆናል:: ነገር ግን የዓለምን መንግሥታት በሙሉ የሚያፈርስ አንድ የጽድቅ መንግሥት አለ ይኸውም የክርስቶስ መንግሥት ነው::

የባቢሎን መንግሥት የወርቁ መንግሥት ነው:: "የዚህም ምስል ራሱ ጥሩ ወርቅ... ነበረ::" ወርቅ በመሆኑ እንደ ወርቅ ብዙ ሥራዎችን ሠርቷል:: የግዛቱ መጠን ሰፊ ነው:: "በሚቀመጡበትም ስፍራ ሁሉ የሰው

ልጆችንና የምድር አራዊትን የሰማይ ወፎችንም በእጅህ አሳልፎ ሰጥቶሃል፥ ለሁሉም ገዥ አድርጎሃል፤ አንተ የወርቁ ራስ ነህ።" (ዳን. 2፥38)

የዚህ የወርቁ መንግሥት ችሎታው ከሰው ልጆች አልፎ አራዊትን፣ ወፎችንና ፍጥረታትን በሙሉ ያካተተ ነው። ጥንካሬውም የተፈተነ ነው። የመንግሥቱም ንጉሥ ስሙ የነገሥታት ንጉሥ ነው። "ብርታትንና ክብርን የሰጠህ የነገሥታት ንጉሥ አንተ ነህ።" (ዳን. 2፥37)

የቀድሞው የዓለም መንግሥታት አሁን እንደምናያቸው ዓይነት መንግሥታት አይደሉም። (Authocrasy) ፍፁም ባለሙሉ ማዕረግ ከመሆናቸውም በላይ ነፍሳቸው የወደደውን በሙሉ በተገዢው ሕዝብ ላይ መጫን ይችላሉ። ለምሳሌ የባቢሎን ንጉሥ ናቡከደነጾር ምስል በማቆም በሜዳ ላይ አገር ሁሉ እንዲሰግዱ አድርጓል። "ንጉሡ ናቡከደነጾር ላቆመው ለወርቁ ምስል እንድትሰግዱ ታዛችኋል፤ ተደፍቶም የማይሰግድ በዚያን ጊዜ በሚነድድ እሳት እቶን ውስጥ ይጣላል። ... ወገኖችና አሕዛብ በልዩ ልዩ ቋንቋም የተናገሩ ሁሉ ተደፉ፥ ንጉሡም ናቡከደነጾር ላቆመው ለወርቅ ምስል ሰገዱ።" (ዳን. 3፥7)

ነቢዩ ዳንኤል እጅግ የተወደደ የእግዚአብሔር ሰው ነው ሥራውም የዓለምን ነገሥታት ታሪክ ማጥናት ሳይሆን በእግዚአብሔር ፊት በመሆን መጸለይ ነበር። ዳንኤል በጠላቶቹ ፊት የተገኘበት ነገር ቢኖር በእግዚአብሔር ፊት መጸለይ ነበር። ያለ ጸሎት መኖር እንደማይችል የታወቀለት ሰው ነበር። "የዚያን ጊዜም አለቆቹና መሳፍንቱ ስለ መንግሥቱ በዳንኤል ላይ ሰበብ ይፈልጉ ነበር፤ ነገር ግን የታመነ ነበርና፥ ስሕተትና በደልም አልተገኘበትምና በእርሱ ላይ ሰበብና በደል ያገኙበት ዘንድ አልቻሉም። ... ንጉሥ ሆይ፥ ከአንተ በቀር ማንም እስከ ሠላሳ ቀን ድረስ ልመና ከአምላክ ወይንም ከሰው ቢለምን፥ በአንበሶች ጉድጓድ ውስጥ ይጣል የሚል የንጉሥ ሕግና ብርቱ ትእዛዝ ይወጣ ዘንድ ተማከሩ።" (ዳን.

6፥4-7) ዳንኤል ሠላሳ ቀን ጸሎት አቁም ቢባል እሺ እንደማይል መሳፍንቱና አለቆች ያውቃሉ። ዳንኤል የጸሎት ጉዳይ ስለማይሆንለት ጸሎት ከሚያቆም ነፍሱን በአንበሳ ጉድጓድ ቢተው እንደሚቀለው አወቀ። ዳንኤል ግን ሠላሣ ቀን ከራሱና ከሌሎች ጋር አልተማከረም። አንድ ቀንም ያለ ጸሎት አልዋለም። "ዳንኤልም ጽሕፈቱ እንደተጻፈ ባወቀ ጊዜ ወደ ቤቱ ገባ፤ የእልፍኙም መስኮቶች ወደ ኢየሩሳሌም አንጻር ተከፍተው ነበር፤ ቀድሞም ያደርግ እንደ ነበረ በየዕለቱ ሦስት ጊዜ በጉልበቱ ተንበርክኮ በአምላኩ ፊት ጸለየ <u>አመሰገነም</u>። እነዚያም ሰዎች ተሰብስበው ዳንኤል በአምላኩ ፊት ሲጸልይና ሲለምን አገኙት።" (ዳን. 6፥10-11) ዳንኤል ጸለየ፤ በጽሑፉ ሳይደነግጥ እግዚአብሔርን አመሰገነ። ዳንኤል ወደ አንበሳ ጉድጓድ ሕዝቡ ወደ ደስታ ገባ። ነገር ግን የዳንኤል አንበሳ ጉድጓድ መጣል የዳንኤል ክብረ በዓል ቀን ሆነ። "ንጉሡም አዘዘ፥ ዳንኤልንም የከሰሱ እነዚያን ሰዎች አመጡአቸው፥ እነርሱንና ልጆቻቸውንም ሚስቶቻቸውንም በአንበሶቹ ጉድጓድ ጣሏቸው፤ ወደ ጉድጓዱም መጨረሻ ሳይደርሱ አንበሶቹ ያዙአቸው አጥንታቸውንም ሁሉ ሰባበሩ።" (ዳን. 6፥24) እነዚህ ሰዎች ከዳንኤልና ከቤተሰቦቻቸው ጋር በመሆን የንጉሡን ዳርዮስን መንግሥት ተጠቃሚ ይሆኑ ነበር። ነገር ግን በምቀኝነታቸው የአንበሳው ጉድጓድ የእነርሱ ሀልፈት ሆነ። ከነልጆቻቸው ተሰባበሩ። ዳንኤል በብዙ ክብር ከበረ። ልዩ ልዩ ፈተና ልዩ ልዩ ክብር ሆነለት።

ዳንኤል እግዚአብሔር ፊት በጸሎት የሚቀርብ የእግዚአብሔር ሰው ነው። በመሆኑም ምሥጢርን እንዲያውቅ የተደረገው ለዚህ ሰው ነው። የዓለም መንግሥታትን ምሥጢር በጥበብ አወቀ። የዓለም መንግሥታት ገና በሙሉ ኃይላቸው ሳይዘረጉ እርሱ ከወዲሁ ገለጻቸው። ዛሬ ሰዎች በተለያየ መልክ የዓለምን መንግሥት ለማወቅ ብዙ መጽሐፍን ያነባሉ በመጽሐፍትም መጪውን ዘመን ለመተንበይ ይጥራሉ። ዳንኤል ግን ከአምላኩ ስር በመገኘት ዓለምንና መንግሥታቸውን አወቀ። ወደ እግዚአብሔር በጸሎት፣

በቅድስና፣ በምስጋና ብንቀርብ የእግዚአብሔር መንግሥት ምሥጢር እናውቃለን:: የዓለምን መንግሥትና ምሥጢራቸውንም እናውቃለን:: የከፋትን መንግሥትና አለቆች እንቅስቃሴያቸውን እናውቃለን::

2. የሰናፍጭ ቅንጣት

"እንዲህም አለ፦ መንግሥተ ሰማያት ሰው ወስዶ በእርሻው የዘራትን የሰናፍጭ ቅንጣት ትመስላለች፤ እርስዋም ከዘር ሁሉ ታንሳለች፥ በአደገች ጊዜ ግን ከአትክልቶች ትበልጣለች የሰማይም ወፎች መጥተው በቅርንጫፎችዋ እስኪሰፍሩ ድረስ ዛፍ ትሆናለች::" (ማቴ. 13፥31-32)

የእግዚአብሔር መንግሥት የጥበብ መንግሥት ነች:: የሰናፍጭ ቅንጣት በምታክል ዘር ውስጥ መንግሥቱን መትከል የሚችል ሁሉን ቻይ የሆነ እግዚአብሔር ነው:: ሁሉን ቻይ በመሆኑ በሰፊ ነገር ውስጥ ጥቃቅን ነገር ወይንም ግዙፍ ነገሮችን ማስቀመጥ መቻሉ አይደለም:: ነገር ግን ቅንጣት በምታክል ነገር ውስጥ መንግሥትን የሚያክል አካል ሰብስቦ መክተት በመቻሉ ነው:: በዚህች ቅንጣት በምታክል ዘር ውስጥ መንግሥት አለ ማለት አስደናቂ ነው:: አብ አለ፣ ወልድ አለ፣ መንፈስ ቅዱስ አለ፣ ዙፋን አለ፣ መዛግብት አሉ ... ሁሉ አለ:: የተስተካከለ ሥርዓትን ይዞ መምራት ይችል ዘንድ እግዚአብሔር ከጥበቡ ታላቅነት የተነሣ በትንሽ ዘር ውስጥ መንግሥቱን ያኖራል::

ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ የሰናፍጭን ቅንጣት ሲያስረዳ ከዘር ሁሉ ታንሳለች በማለት ነው:: በእርግጥም ከአስተዋልናት ከሁሉ ታንሳለች:: የእግዚአብሔርም መንግሥት ጅማሬው ከትንሽ ነው:: ከዘሮች ሁሉ ትንሽ በምትመስለው ነገር ይኖራል:: በመሆኑም በአንድ ስፍራ የእግዚአብሔርን መንግሥት ጅማሬ ለማየት ከፈለግን መንግሥቱ ትንሽ ከሆነች ዘር መነሳቷን መረዳት ነው:: እግዚአብሔር ነገሮችን "ክአልፋ" ሲጀምር በጣም ጥቂት በሆነች ነገር ነው:: ሰዎች ግን ከትልቅ ዘር ትልቅን ነገር ይጠብቃሉ:: እግዚአብሔር ግን ከማይመስል ዘር የራሱን መንግሥት መክተት ይችላል:: ዘሮች ሁሉ ቢሰበሰቡ ሰናፍጭ እንደምታንስ እግዚአብሔርም ሲጀምር እንዲሁ እጅግ ጥቂት ከምትመስል ዘር ነው::

ጌታ ኢየሱስ ወደ ምድር ሲመጣ የተከናወነው ይኸው ነበር። ሰማይ፣ የሰማየ ሰማያት ሊይዙት የማይችሉትን ጌታ በአንዲት ድንግል ማኅፀን ተጠቅልሎ መጣ። ሁሉን የሚችል ጌታ በሰው ማኅፀን ማረፍ ቻለ። መንፈስ ቅዱስ በማርያም ፀለለ፣ ጌታን ፀነሰች እንደሰውም ተወለደ።

ማርያም ራሷን ስትገልፅ የባሪያይቱን ውርደት ተመልክቶአልና ... (ሉቃ. 1፥48) ታሪኳን ስንመለከት የሚደንቅ ነው በእስራኤል መምህራን ሰፍራ የሌላት እንደሆነች መጽሐፍ ይናገራል። ትልቅ ትባል የነበረች የመጥምቁ ዮሐንስ እናት ኤልሳቤጥ እንጂ ማርያም አልነበረችም። መንግሥተ ሰማያት የሰናፍጭ ቅንጣት መምሰል ብቻ ሳይሆን ሰው ወስዶ በእርሻው የዘራትን የሰናፍጭ ቅንጣት ትመስላለች በማለት በቂ መረጃ ታክሎበታል ሰው ካልዘራት አትበዛም። ጌታ ኢየሱስ ሲያስተምር ግን የሰውን ድርሻ ዘሩን በእርሻ መዝራትን ያካትታል።

2.1. የተዘራ ዘር

የተዘራችው በሰው ነው። የተዘራችውም በተገኘው እርሻ ሳይሆን በራሱ በሰውየው እርሻ ነው። "ሰው ወስዶ በእርሻው የዘራትን የሰናፍጭ ቅንጣት ትመስላለች።"

በሌላ ሰው እርሻ ሄዶ ቢዘራት ኃላፊነት ያጣበታል። ማለትም ማጠጣት፣ መኮትኮት፣ ማረምና ሌሎች ተዛማጅ ክስተት ማድረግ ያዳግታል። ሰውየው ግን በራሱ እርሻ ዘራት። በራሱ ርስት እንድትበቅል በእምነት ዘራት። እምነትን የሚጠይቅ ተግባር ነው። ማለትም ወደ እርሻ ጥሎ ባትበቅልስ? ወፎች ቢለቅሙብትስ? ብትረገጥስ? ... ነገር ግን ይህን ሁሉ አልፋ እንደምትወጣ በማመን በርስቱ ዘራት። የእግዚአብሔር መንግሥት በሰው እጅ ገብታለች። ማለትም የዘራው ሰው ነው። የሰናፍጭ ቅንጣት ከስፍራዋ ወደ እርሻ የምትዘዋወረው በሰው እጅ ነው። የሰው ድርሻ ማጠጣት ነው። መዝራት (መትከል) ነው። ማሳደግ ግን

የእግዚአብሔር ችሎታ ነው። "እኔ ተከልሁ አጵሎስም አጠጣ ነገር ግን እግዚአብሔር ያሳድግ ነበር።" (1ኛ ቆሮ. 3፥6)

የእግዚአብሔርን መንግሥት እንዳይስፋፋ ትልቁ እንቅፋት ቸልተኝነት ነው። የሰናፍጭ ቅንጣት የዘራው በራሱ እርሻ፣ እንደ ራሱ ንብረትና ሰብል ተንከባክቦ ካላደገች በስተቀር የእግዚአብሔር መንግሥት አትሰፋም። በራሱ እርሻ ውስጥ እንደ ሰናፍጭ ቅንጣት ካላሳደግናት ሁልጊዜ ፍሬዋ አመርቂ አይሆንም። ቤተ ክርስቲያንን እንደራስ ዘር ተንከባክቦ ካላሳደጓት በስተቀር የተኩላ መናኸሪያ ትሆናለች ማለትም እግዚአብሔር አከራይቶት በሄደ እርሻ ውስጥ በፍፁም ግልጽነት የእግዚአብሔርን መንግሥት ማጠጣት፣ መንከባከብ፣ መኮትኮት፣ ከአውሬ መጠበቅ ከሁሉ ቅድሚያ የሚሰጠው ሥራ ነው። ብዙውን ጊዜ ግን የእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን በሩቅ የቆመች፣ ከሰዎች ርቃ እንደቆመች ሕንፃ እንመስላታለን።

2.2. የሰናፍጭ ዕድገት

የሰናፍጭ ቅንጣት ዕድገት ልዩ የሚያደርጋት የመጨረሻው የዕድገት መጠን በዘሩ ማንነት የማይወሰን በመሆኑ ነው። ዘሩ ትንሽ ነች ነገር ግን ስታድግ ከአትክልት በሙሉ ትበልጣለች። የሌሎች ተክል እድገት ሲያቆሙ ይህች ግን ዝም ብላ አድጋ ሁሉን ትበልጣለች። የእግዚአብሔርም መንግሥት አሠራር ይኸው ነው። ሲጀምር ጥቂት በመሆን ውጤት ይኖረዋል ተብሎ የማይታመን ሲሆን በጊዜው የሚደረገውን ስታገኝ ግን ከሁሉ ትበልጣለች።

በክርስቶስ የሚገኝ "ደህንነትም" እንዲሁ የእግዚአብሔር መንግሥት ሥር የሚታይ የመለኮት መንግሥት ሥርዓት ነው። በክርስቶስ የሚገኝ ደህንነት ከእግዚአብሔር መንግሥት ሥርዓት ውጪ የሆነ አካል አይደለም ይልቅም በመንግሥቱ ውስጥ የሚገኝ ዋነኛ ክፍል ነው። በአንድ መንግሥት

ሥርዓት ውስጥ የተለያዩ ክፍሎች እንደሚኖሩ የደህንነት ሕይወት አንዱና ዋነኛው ነው::

የሰው ልጅ በጌታ የተወለደ ቀን የሰናፍጭ ቅንጣት በእርሻ እንደወደቀች ያክል ነው:: ትንሽ ነገር በሰው ልብ የሚበቅል ዕይታን ታካትታለች:: በልብ ዙሪያ የክርስቶስ ፍቅር እንደዚችው ዘር ትገባለች ትንቀሳቀሣለች:: ይህች ዘር ክርስቶስ የእግዚአብሔር ልጅ ወልድ እንደ ሆነ ማስረጃን ትተዋለች:: የእግዚአብሔር መንግሥት የሰላም መንግሥት እንደሆነች ለተቀበለው ሰው ብልጭታን ታኖራለች::

ጌታ ኢየሱስ በምድር ሥጋን ለብሶ የዓለም መድኃኒት ሆኖ ሲገለጥ በዓለም በሙሉ በአንድ ጊዜ አልታየም ይልቅም በአንድ በከብት ግርግም በጨርቅ በቤተልሄም ተኛ ዛሬ ደግሞ ከሰሜን ጫፍ እስከ ደቡብ፣ ከምዕራብ እስከ ምስራቅ ጫፍ በዓለም እየታወቀ መጣ:: ዓለም በሙሉ ስለ ክርስቶስ ከሰማ በኋላ የምድር ቆይታው ያበቃል:: የሰናፍጭ ቅንጣት የምታክለው ዓለምን ሞላ ፍሬው በሁሉ ቦታ ተንገርግሳ ተገለጠ ከሁሉ ዘሮች በለጠ:: ከግሪኮች በለጠ፣ ከሮማውያን በለጠ፣ ከባቢሎናውያን በለጠ፣ ከፋርስና ሜዶን መንግሥታት በለጠ፣ ዘር ነኝ ብሎ ከሚናገር በሙሉ በለጠ:: ትንሽ የምትመስል ዘር ሁሉን በለጠ:: በሥርዓት ኖረ:: የእግዚአብሔርን ሥርዓት ያቀፈ ዘር በመሆኑ ኢየሱስ ክርስቶስ ሁሉን በለጠ:: ሰው ሆኖ የመጣ ጌታ ሁሉን በለጠ:: "ለአሕዛብም ሁሉ ምስክር እንዲሆን ይህ የመንግሥት ወንጌል በዓለም ሁሉ ይሰበካል፤ በዚያን ጊዜም መጨረሻው ይመጣል::" (ማቴ. 24፥14)

ትንሽ የሚመስለንን የያዝነውን ዘር አንናቀው:: የሌሎችን ዘሮች ተመልክተን የኛን አናጥላላ:: ይልቅም በእግዚአብሔር ውኃ (በመንፈስ ቅዱስ) እያጠጣነው በመለኮታዊው ሙቀት እያሞቅነው እየኮተኮትነው በጥንቃቄ እንያዘው:: እግዚአብሔር ይህችን ዘር ያሳድጋል፣ ያበረታል ሁሉን ይበልጣል:: ሰዎች ይህን የእድገት አቅጣጫ ማየትን አይፈልጉም::

በእነርሱ ያለውን ዘር ይንቁታል ትንሽ ስለሚመስላቸው ከሌላው በማመዛዘን ይሰነካከላሉ:: የያዕቆብ ወንድም ኤሳው የብኩርና ጸጋ ነበረው:: ይህን ጸጋ ሲያቃልል አንድ የተናገረው ቃል ይደንቃል:: "ኤሳውም፦ እነሆ እኔ ልሞት ነኝ፤ ይህች ብኩርና ለምኔ ናት? አለ::" (ዘፍጥ. 25፥32) ከዚያ በኋላ ሐዋርያው በአዲስ ኪዳን ስለ ኤሳው ሲጽፍ በእንባ ተግቶ ቢሻትም መልሶ አላገኛትም ይለናል:: እኛም የመንግሥቱን ምሥጢር በሰናፍጭ ቅንጣት በውስጣችን ያለውን ይህች ለምኔ ናት የምንል ከሆነ ሌሎች አድፍጠው ይጠብቁታል::

አገልግሎትም ቢሆን ከእግዚአብሔር መንግሥት ሥርዓት ውጭ አይሆንም:: አገልግሎት የሰናፍጭ ቅንጣት ሕግን መዝለል አይችልም:: አገልግሎት እየሰፋ ይሄዳል እንጂ ከሰፊ ወደ በለጠው ሰፊ አይሄድም መጽሐፍ ቅዱስ ይህን አይመክርም:: ሰው በመጀመሪያ ራሱን ያገለግላል በራሱ የተዘራውን ቅንጣት ያገለግላል ራሱ ለራሱ ይሰብካል:: መንፈሱ ነፍሱን ይሰብካል ነፍሱ ሥጋውን ያስተምራል በውስጡ ድምጹን ለራሱ ይሰማል::

እግዚአብሔር መጀመሪያ ለአዳም አስተማረ:: ይህን አትብላ ሌሎችን ተመገብ በማለት አስተማረው:: ከአዳም ደግሞ ዓለምን ለመሙላት ነበር:: አዳም በመበደሉ የሰናፍጭ ቅንጣት ውጤታማ አልሆነችም:: እግዚአብሔር አዳምን "ብዙ ተባዙ ምድርንም ሙሉአት" የሚል ትእዛዝ ሰጥቷል:: አዳም ግን ይኖርበት የነበረው ከዓለም ክፍል ውስጥ በዔደን ከዚህም በዔደን ምሥራቅ ነው:: ይህች የሰናፍጭ ቅንጣት የምታክል "ገነት" አዳም ሲበዛ እየሰፋች ምድርን ትሞላለች::

አንድ የጌታ መንፈስ ተሸክሞ የሚሄድ ሰው የቤተ ክርስቲያን መሠረት ወደ ሌለበት መንደር ሲገባ አስቀድሞ ማሰብ የሚገባው የሰናፍጭ ቅንጣት ሕግን ነው:: ሰላም ለዚህ ቤት በማለት የሰላምን ዘር ይዘራል:: ያች ቤት የእርሱ መሠረት መጣያ ትሆንለታለች::

"በማናቸውም ስፍራ ወደ ቤት ብትገቡ ከዚያ እስክትወጡ ድረስ በዚያው ተቀመጡ።" (ማር.6፥10) ከቤት ወደ ቤት መተላለፍ አደጋ አለው። በመጀመሪያ በተገባበት ቤት ያሉትን ወደ ጌታ ዘወር ካሉ በኋላ ወደሚቀጥለው ቤት ያሉትን እዚህ መቀላቀል በዚህ ሁሉ ይተዋወቃል ደግሞም ይጠባበቃል። ከዚያም ይህ የመንግሥት ቃል ሥር እየሠደደ ከምድር ብቅ እያለ ፀሐይ እየሞቀው ይመጣል። ይህ ቅንጣት ያድግና ከሁሉ ዛፎች በመብለጥ ቅርንጫፍ ያወጣል።

የሰማይ ወፎች በአንድ ዛፍ ላይ ጎጆ ሠርተው ለመኖር የቅርንጫፉን ታላቅነትና ማንነት አይተው ማንም ሳይመራቸው ራሳቸው ወጥተው ያርፉበታል። እነዚህ ርግቦችን እንደበረከት፣ መስፋፋት፣ ልዩ ልዩ ጸጋ ብለን ብናስባቸው ሁሉ ወደዚህ ብርቱና ታላቅ ዛፍ ይመጣሉ።

ለብዙ አብያተ ክርስቲያን አደጋ እየሆነ የመጣው ገና የቤተ ክርስቲያኑ መከፈት በይፋ ሳይታወቅ ብዙ ሺህ ሕዝብ ተጥለቅልቆ ይገኛል። የሰናፍጭ ቅንጣት ሕግን በመጣስ ከብዙ ዘር ይጀመራል እንደ ገና መቀጨጭ ይከተላል።

እግዚአብሔር አብርሃምን ካለበት ቀዬ አወጣውና እምነትን አስተማረው በዚህ ቅንጣት ግን እንደ ሰማይ ከዋክብትና እንደ ባህር አሸዋ የሰፋ ወገንን ለራሱ ለየ። የአብርሃም ውጤታማነት ሁሉን ሞላ የተስፋውም ዘር ከዚህ ተገኘ።

ጌታ ኢየሱስ በምድር ሲኖር እግዚአብሔር ኢየሱስን በጥበብ፣ በሞገስና፣ በቁመት አሳደገው። ለ30 ዓመት ሙሉ ይህን ጌታና ሰው እግዚአብሔር አስተማረ። ለ3 ዓመት አካባቢ ብቻ በማገልገል የእግዚአብሔርን ሥራ ጨረሰ። "እኔ ላደርገው የሰጠኸኝን ሥራ ፈጽሜ በምድር አከበርሁህ፤" (ዮሐ. 17፥4)

ጌታ በምድር አገልግሎቱ ጥቂት ተከታዮችን አስተማረ። በተለይም ለአሥራ ሁለቱ አስተማረ፤ በነዚህም ምድርን ሞላ።

ይህ በመሆኑ የእግዚአብሔር ባሕርያት በሙሉ የሰናፍጭ ቅንጣት ዕድገትን ይከተላሉ። ጥበብ፣ ማስተዋል፣ እውቀት፣ ፍቅር፣ ተስፋ በሙሉ የሚበዙ የእግዚአብሔርን ውኃና ሙቀትን የሚጠይቁ ናቸው። የእግዚአብሔር መንግሥትና በመንግሥቱ ሥር ያሉ ሁሉ የሰናፍጭ ቅንጣት ሕይወትን ይከተላሉ ቀስ ብላ የተጠራቀመች ንብረት እንደማትጎድል መጽሐፍ ይነግረናል። መሆኑም እየሰፋ በመሄድ የሚቆየውን መንግሥት ሥርዓት እንከተል።

2.3. የሰማይ ወፎች መታየት

የሰናፍጭዋ ቅንጣት እድገት ከፍተኛ ሲሆን የሚገለጡ የሰማይ ወፎች አሉ። ቅንጣትዋ ስትጠነክር ቅርንጫፎችዋም ይበዛሉ ይጠነክራሉ። የሰማይ ወፎች መሸከም ስትጀምር ወፎቹ ማንም ሳይጠራቸው ይመጣሉ ያርፉባትማል። ወፎቹ የራሳቸውን ክብደትና የቅንጣቷን ቅርንጫፍ ችሎታ ስለሚገምቱ ይመጣሉ። ከሁሉ ዘር ስለምትበልጥ በሩቅ መመልከት ይጀምራሉ። የቅንጣትዋ እድገት እስከ ዛፍ ስለሆነ ብዙ ወፎች ማከማቻ ትሆናለች። "የሰማይም ወፎች መጥተው በቅርንጫፎችዋ እስኪሰፍሩ ድረስ ዛፍ ትሆናለች።" (ማቴ. 13፥32)

እንግዲህ የእግዚአብሔር መንግሥትን ወደ ልቡ ያስገባ ሰው ሁልጊዜ እድገት ይጠበቅበታል። ይህ ሰው በመንፈሳዊው ዓለም እያደገ ከመጣ ሌሎችን ሊሸከም የሚችልበት አቅም ይኖረዋል። ሌሎች የሚመጡት እንዲሸከማቸውና ከፍሬው እንዲበሉ ነው። እኔ ላይ ይህ ሁሉ ሸክም ለምን በዛብኝ ማለት አይቻልም። በሌሎች ቅጠሎች ላይ ማረፍ ባይችሉ በዚህ ሰው ላይ ግን ያርፋሉ። ጌታ ኢየሱስ በምድር ቆይታው ወቅት በመጨረሻው ዕድሜ ሲደርስ ማስተማር ጀመረ። ለ30 ዓመታት ሲያድግ ቆይቶ በመጨረሻ ሌሎችን መሸከም ጀመረ። "ዕለት ዕለትም በመቅደስ ያስተምር ነበር፤ ነገር ግን የካህናት አለቆችና ጻፎች የሕዝቡ ታላላቆችም

ሊገድሉት ይፈልጉ ነበር፥ የሚያደርጉበትንም አጡ፤ ሕዝቡ ሁሉ ሲሰሙት ተንጠልጥለውበት ነበርና።" (ሉቃ. 19፥47-48) እንግዲህ በካህናት፣ በአለቆችና በታላላቆች ላይ ሕዝቡ ማረፍን አልፈለጉም ማሳረፍም ሆነ ፍሬ ማብላት አልቻሉም። የእግዚአብሔር መንግሥት እድገት በክርስቶስ ከፍተኛ ደረጃ የደረሰ በመሆኑ ሕዝቡ ሁሉ ከጌታ አንደበት የሚፈስሰውን ለመስማት ተንጠለጠሉበት። በማር ዘለላ ላይ እንደሚንጠለጠሉ ሕዝቡም ከጌታ አፍ በሚወጣው ቃል ላይ ቲንጠለጠሉበት። "ከንፈሮቹ እንደ አበቦች ናቸው፥ የሚፈስስ ከርቤንም ያንጠበጥባሉ።" (መኃ. 5፥13)

የሰማይ ወፎች በመንፈሳዊ በጳበሩ ሰዎች ላይ ማረፍ እንደሚገባቸው ሐዋርያው ጳውሎስም አስተምሮአል። "እኛም ኃይለኞች የሆንን የደካሞችን ድካም እንድንሸከም ራሳችንንም ደስ እንዳናሰኝ ይገባናል።" (ሮሜ. 15፥1) እንግዲህ የመንግሥተ ሰማይ የተመሰለችበት ዘር እያደገች ስትመጣ ሸክም ይበዛባታል ራሰዋን ደስ ከማሰኘት ለሌሎች ትኖራለች።

ኢሳይያስም ይህን በትንቢቱ ገልጦልናል። "ርግቦች ወደ ቤታቸው እንደሚበርሩ፥ እነዚህ እንደ ደመና የሚበርሩ እነማን ናቸው? እርሱ አከብሮሻልና ለአምላክሽ ለእግዚአብሔር ስምና ለእስራኤል ቅዱስ ልጆችሽን ከሩቅ ከእነርሱ ጋርም ብራቸውንና ወርቃቸውን ያመጡ ዘንድ ...።" (ኢሳ. 60፥8-9) እግዚአብሔር ባከበረው ሰው ላይ የሰማይ ርግቦች እንደ ቤታቸው ይመጣሉ። ርግቦች ወዴት እንደሚሄዱና ቤታቸውን የት ማድረግ እንዳለባቸው ያውቃሉ። እንግዲህ የእግዚአብሔር መንግሥትን ምስጢር በዚህ መልክ የተረዳ ወደ እኔ ሕይወት፣ አገልግሎት፣ ባሕርይ ወዘተ ሰዎች ለምን አልመጡም ማለት አይችልም። የእግዚአብሔር መንፈስ በጌታ ላይ እንደ ርግብ አምሳል እንደ ወረደ የጌታ በረከቶችም በዚሁ አካል ላይ ይመጣሉ።

3. የመንግሥተ ሰማያት እድገት

"እርሱም አለ፦ በምድር ዘርን እንደሚዘራ ሰው የእግዚአብሔር መንግሥት እንደዚህ ናት ሌሊትና ቀን ይተኛልም ይነሣልም፤ እርሱም እንዴት እንደሚሆን ሳያውቅ ዘሩ ይበቅላል ያድግማል። ምድሪቱም አውቃ በመጀመሪያ ቡቃያ ኋላም ዛላ ኋላም በዛላው ፍጹም ሰብል ታፈራለች። ፍሬ ግን ሲበስል መከር ደርሶአልና ወዲያው ማጭድ ይልካል።" (ማር. 4፥26-29)

3.1. ሳይታወቅ የሚያድግ መንግሥት

ይህ መንግሥት በዓይን እየታየ የሚያድግ መንግሥት አይደለም። ለውጡ በአንድ ቀን የሚታይ ሳይሆን እንዴት እንደሚሆን ሳይታወቅ ያድጋል። ዘር የዘራ ሰው ዘሩ እንዴት እንደሚያድግ መመልከት አይችልም። ለዘሩ ማድረግ የሚገባውን ያደርጋል። ይኮተኩታል፣ ያርማል፣ ይጠብቃል በዚህ ምክንያት ዘሩ በምድር ይበሰብሳል ከዚያም ወደ ሰብል ደረጃ ያድጋል።

እድገቱ ማታም ቀንም ነው። ዘሪው የራሱን ሕይወት ሲኖር ዘሩም የራሱን ዕድገት ይቀጥላል። ልዩ ለውጥ የሚያደርግበት ማታም ቀንም አይኖርም። ሁል ጊዜ ዕድገት ስለሚጠብቀው ለዕድገቱ የሚሆኑትን ንጥረ ነገሮች በሙሉ ሁል ጊዜ ማግኘት ይገባዋል። የዘሩ የዕድገት ሁኔታ እንዴት እንደሚሆን አይታወቅም። ከምድር ብቅ ያለበት ቀን ይኼ ነው ብሎ መወሰን አይቻልም። ምን ዓይነት ቅጠል በምን ዓይነት ጊዜ እንደሚያበቅል መወሰን ያስቸግራል። የእግዚአብሔርን መንግሥት በአንድ ሌሊት ለማጥለቅለቅ የተሞከረ ነገር የተመካበት ስፍራ እንብዛም አይታይም። በተለይም ለመንግሥተ ሰማያት እድገት ሌሊትና ቀን ያለመታከት የሚሠሩ ሰዎች ዘሩን ያበቅሉታል።

ሐዋርያው ጳውሎስ የእግዚአብሔር መንግሥት ምሥጢር ፈጽሞ የገባው የእግዚአብሔር የክብር ሰው ነው። በሚሰጠን ስፍራ የቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎች አስጠርቶ ይናገር የነበረው ሕይወቱ እጅግ አስደናቂ ነው። ይህም በሐዋርያት ሥራ ምዕራፍ 20 ቁጥር 17 ጀምሮ የሚገኝ ክፍል ነው። "ስለዚህ ሦስት ዓመት ሌሊትና ቀን በእንባ እያንዳንዳችሁን ከመገሠጽ እንዳላቋረጥሁ እያሰባችሁ ትጉ"

የጳውሎስ እንባና ለቅሶ ለእግዚአብሔር መንግሥት ክብር ነው። ቀን ያለቅሳል ሌሊት ያለቅሳል። ይህንንም ሲናገራቸው ሁሉም እጅግ አለቀሱ። እንደ ጳውሎስ ያለ የእግዚአብሔር መንግሥት ጉዳይ ግድ የሚለው ጠፋ። ለሚበቅለው መንግሥት ቀንና ሌሊት ውኃ የሚያጠጣ ጠፋ የጳውሎስ እንባ ከፍተኛ ነበር።

የእግዚአብሔር ዘር ስንት ጊዜ በቡቃያነት ጠፋ? ሁሉ የራሱን ጉዳይ ሲመለከት የመንግሥተ ሰማያት ዘር በቡቃያነት፣ በዛላነት ያለፍሬ ቀረ። ለመንግሥቱ የሚጨነቅ የሚለፋና የሚያለቅስ ጠፋ። ዘሩ እንዴት ይብቀል? ይህ ዘር ታላላቅ ገበሬዎችን ጠየቀ። የገበሬዎችም ችሎታ አንድ ነው። ለዘሩ ሁለመናቸውን መስጠት ነው። ዘሩ በአንድ ጊዜ አይበቅልም። የሚጥለቀለቅ ነገር የለም። በዘመቻና በደቦ ሳይሆን በትዕግስት፣ በቀጥታ፣ በልዩ ልዩ ክብካቤ የሚበቅል ጠንቃቃ ዘር ነው። በመሆኑም የሌሊትና የቀን ዕንባ ናፈቀ። የሐዋርያት፣ የነቢያትን ዕንባ የሚጠይቅ ትግል ሆነ። ጳውሎስ ለእግዚአብሔር መንግሥት ክብር ራሱን አሳልፎ ሰጠ። "ነገር ግን ሩጫዬንና ከጌታ ከኢየሱስ የተቀበልሁትን አገልግሎት እርሱም የእግዚአብሔርን ጸጋ ወንጌልን መመስከር እፈጽም ዘንድ ነፍሴን በእኔ ዘንድ እንደማትከብር እንደ ከንቱ ነገር እቆጥራለሁ። አሁንም፥ እነሆ፥ እኔ የእግዚአብሔርን መንግሥት እየሰበክሁ በመካከላችሁ እየዞርሁ ሁላችሁ ከእንግዲህ ወዲህ ፊቴን እንዳታዩ አውቃለሁ።" (የሐዋ. 20፥24-25)

እግዚአብሔር የዝናብ አባት ነው። "በውኑ ለዝናብ አባት አለውን? ወይስ የጠልን ነጠብጣብ የወለደ ማን ነው?" (ኢዮብ 38፥28) እግዚአብሔር የሁሉ አባት ከሆነ ለዘሩ ውኃን እንዲያፈስ ከጠየቅነውና ካመሰገንነው ሁሉን ይሰጣል። ዘሩ ግን በቀስታ ስለሚያድግ አስቸጋሪና አሰልቺ ነው። የዕንባ ጉዞ ነው። ሌሊትና ቀን ለዓመታት የሚያስለቅስ ትግል ነው። እግዚአብሔር አዳምን በ6ኛ ቀን በመልኩና በአምሳሉ ለመፍጠር ሰማይንና ምድርን በሙሉ ጻሰሰ። የሰው ጉዳይ ሲያልቅለት ብቻ ወደ እረፍት ገባ። የሰው መፈጠር ሲያበቃ በዚሁ ቀን "እጅግ መልካም ነው" በማለት ዘጋው። ሳምንቱን አንድ ቀን ሲቀረው የፈጀ የመለኮት ጥበብ ነው። ጳውሎስም ፍጹምን ሰው ለማውጣት የሚያደርገው ትግል ይህ ነው የሚባል አይደለም።

3.2. የምድሪቱ እውቀት

የምድሪቱ እውቀት የሰብሉ ዕድገት አቅጣጫ ነው። የመጀመሪያ የምድሪቱ ዕውቀት ለዘሩ ቡቃያ መስጠት ነው። ዘሩ መዕደቁን ለመግለጥ ቡቃያን ትሰጣለች። ይህ ቡቃያ ዘሩ ከምድሪቱ ጋር ውኅደትን መፍጠሩን ሲያሳይ ዘሩ ስር መጣሉንና ትክክለኛ አቅጣጫ መያዙን ያሳያል። የዘረው ተስፋ የቡቃያው መታየት ነው። ዘርዘር ያለ ወይንም ችምችም ብሎ መብቀሉን ምልክት ይሰጣል። ጠጣር የነበረው ዘር ለስላሳ አካልን መያዝ ከተቀበረበት ይገለጣል። ቡቃያ ሊሆን የመጀመሪያው ዘር ፊፅሞ መልኩን ይቀይራል። ዘሩና ቡቃያውን የሚያዛምዳቸው ነገር የለም። ዘሩ ቡቃያው ጋር የሚገናኝበት መንገድ አይታወቅም። የተዘራው ስንዴ ቢሆን ቡቃያው አንድ ሦስትና አራት ትንንሽ ቅጠሎች ብቅ ይላሉ። እነዚህ ቅጠሎች የስንዴ ይሆን የገብስ ወይንም የሌላ ለመለየት ያስቸግራል። ምናልባትም የእንክርዳድ ቅጠል ሊሆን ይችላል። ምድሪቱ ግን ሁለት አቅጣጫ የእድገት

ፊር ታስይዛለች። አንዱ ወደ ላይ ሁለተኛው ወደ ስር ነው። ወደ ላይ ባደገ መጠን ወደ ታችም ያድጋል። (geo and photo tro)

በቡቃያ ወቅት ብዙን ጊዜ ሰብል በጸሰ ይሸፈናል። የውጭውን ሙቀት የሚቋቋምበት አቅም ያጣል። በክረምት ወቅት ሰብል ሲዘራ የፀሐዩም መጠን ዝቅ ያለ ነው። ሰማይ በደመና ስለሚሸፈን ቡቃያውም የጠነከረ ፀሐይ አይገጥመውም። በመሆኑም በቡቃያ ወቅት ተፈጥሮ ቡቃያውን የሚያግዝበት በብዙ መልኩ ነው።

የእግዚአብሔርም መንግሥት ጅማሬ የሚሆናት ዘር አላት። ይህ ዘር ይጣላል። ይበሰብሳል ከዚያም ከምድሪቱ ጋረ ይቆራኛል። ሁለመናውን ለምድሪቱ ይጥላል። በዚህች ምድር ላይ ይቀበራል። በተቀበረበት ቦታ እድገት ይጠበቅበታል።

የአብርሃምን ዘመን የኑሮ ሁኔታ እንመልከት። እግዚአብሔር አብርሃምን ጠራው። አብርሃም የእግዚአብሔር ወዳጅ ነበር። አብርሃም የእምነት አባት ነው። በአንድ አብርሃም የእስራኤል መንግሥት ቆመ። በአብርሃም ምክንያት የእስራኤል ልጆች እንደሰማይ ከዋክብትና እንደ ምድር አሸዋ በዙ። አብርሃም ሊወርሰው ወዳለው ምድር እንዲገባ እግዚአብሔር ፈቀደ። ከአራት መቶ ዓመት በኋላ የአብርሃም ዘር ኬብሮንን በተጨማሪም "ከግብፅ ወንዝ ጀምሮ እስከ ትልቁ ወንዝ እስከ ኤፍራጥስ ወንዝ ድረስ ይህችን ምድር ለዘርህ ሰጥቼአለሁ።" (ዘፍጥ. 15፥18)

የአብርሃም ወገን ማእከላዊ ቦታ (ኬብሮን ቂርያት አርባቅ) ነች። ይህች ኬብሮን በኢያሱ ዘመን ርስት ክፍፍል ወቅት ለካሌብ ወገን ደረሰች። ካሌብ በምድረ በጳም ሆነ በዘመኑ ሁሉ ልዩ መንፈስ ተሸክሞ ኖረ፣ አገለገለ የአብርሃምንም የተስፋ ምድር ወረሰ።

ምድሪቱ ብዙ ውጊያ ካደረገች በኋላ በኢያሱ አማካኝነት አረፈች። ኢያሱ ለሁሉ ነገድ ርስትን ሰጠ። ሁሉ ከወሰዱ በኋላ የኬብሮን ጉዳይ

ለማንኛው ይሰጥ ይሆን? አብርሃም፣ ይስሐቅ፣ ያዕቆብና ሚስቶቻቸው የተቀበሩበት ስፍራ ማን ይወርስ ይሆን? ምድሪቱ አውቃ ለማን ልቧን ትከፍታለች? "... ስለዚህም የእስራኤልን አምላክ እግዚአብሔርን ፈጽሞ ስለ ተከተለ ኬብሮን እስከ ዛሬ ለቄኔዛዊው ለዮፎኒ ልጅ ለካሌብ ርስት ሆነች። ... ምድሪቱም ከውጊያ ዐረፈች።" (ኢያሱ 14፥14-15) ፍፁም በትዕግስት ከአርባ አምስት ዓመት በላይ በምድረ በዳ በታማኝነት ለተጓዘው ለካሌብ ኬብሮን ተሰጠው። ተራራማው አገር ኬብሮን ለዚህ ሰው ርስት ሆነች። ይህ ሰው ይህን ርስት እንደ ወረሰ ምድሪቱ ከውጊያ ዐረፈች። የእምነት አባቶች በዚህ ስፍራ እንዳረፉ ኬብሮንንም ለካሌብ ስትሆን አረፈች። የአንድ ሰው የከበረን ስፍራ መያዝ ለምድር እረፍት ነው። ምድሪቱ ካሌብ ስፍራውን መውረሱን ስታውቅ ዐረፈች።

በምድር የተዘራው ዘር መልካም ከሆነ፣ የሚጠጣውም ነገር ተመጣጣኝ ከሆነ ምድሪቱ አውቃ ተራ በተራ ዘሩን ታሳድጋለች።

ይህች ኬብሮን የእስራኤል ሕዝብ ልዩ ፍሬ የተገኘባት ነበረች። የኬብሮንን መሠረት ተገልጦ ቢታይ የተዘራ ልዩ ዘር አለ። "የሣራም ዕድሜ መቶ ሀያ ሰባት ዓመት ሆነ። በቂርያትአርባቅም ሞተች፤ እርስዋም በከነዓን ምድር ያለች ኬብሮን ናት፤ ... ከዚህም በኋላ ኬብሮን በምትባል በመምሬ ፊት በከነዓን ምድር ባለው እርሻ ባለ ድርብ ክፍል በሆነው ዋሻ ውስጥ አብርሃም ሚስቱን ሣራን ቀበረ።" (ዘፍጥ. 23፥1-19)

"አብርሃምና ሚስቱ ሣራ ከዚያ ተቀበሩ፤ ይስሐቅና ሚስቱ ርብቃ ከዚያ ተቀበሩ፤ ከዚያም እኔ ልያን ቀበርኋት፤ ..." (ዘፍጥ. 49፥31-32)

3.3. ሦስቱ የእድገት ደረጃዎች

ቡቃያ፣ ዛላና ፍሬ ሦስቱ የሰብል ዕድገት ደረጃዎች ናቸው። የቡቃያው ደረጃ የመጀመሪያው ሲሆን በዚህን ጊዜ ዘሩ የምድርን ፊት በቅጠል የሚሸፍንበት ነው። አደጋ አይችልም፣ በረከትም የመቀበል ኃይሉ መጠነኛ

ነው:: ለምሳሌ የሙቀት መጠን፣ የውኃ መጠን፣ የመኮትኮት ኃይል መለስተኛ መሆን ይገባዋል:: የቡቃያው አካል ፍፁም ስስ በመሆኑ ነፋስ እንኳ ሊገነጥለው ይችላል::

ዛላ ፍሬ ሲጀምር ያሸተበት ወቅት ነው:: በዚህን ጊዜ አገዳውም የጠነከረ በመሆኑ ፍሬ እንደሚችል ይታወቃል:: ከቡቃያነት ወደ ዛላነት የተሸጋገረበትንም ጊዜ አይታወቅም:: በአንድ ወቅት ግን የዛላ ደረጃ ውስጥ ይገባል:: ፍሬ ካፈራ በኋላ ከጥቂት ቀናት በኋላ ለመበራየት ወይንም ለመወቃት እንዲመች ወደ መድረቁ ያዘግማል::

3.4. ፍሬ ሲበስል

ፍሬ ማፍራት የመጨረሻው የዘር ውጤት አይደለም:: ፍፁም ሰብል በደረሰ ጊዜ ወዲያው አይታጨድም:: ፍሬ ተሸክሞ በተክልነት በስፍራው ይቆያል:: ፍሬ ከደረሰ በኋላ ፍሬው መብሰል ይኖርበታል:: ከበሰለ በኋላ የሚቀጥለው ተግባር ማጨድ ነው::

ፍሬ ሲበስል ማሳው ይገላገላል:: የዘሩ የምድር ቆይታው ስድሜ ያበቃል:: ንጉሥ ሰሎሞን ይህን አስመልክቶ የተናገረው እውነት አለ:: "ለሁሉ ዘመን አለው፥ ከሰማይ በታችም ለሆነው ነገር ሁሉ ጊዜ አለው:: ለመወለድ ጊዜ አለው፥ ለመሞትም ጊዜ አለው፤ ለመትከል ጊዜ አለው፥ የተተከለውንም ለመንቀል ጊዜ አለው፤ ..." (መክ. 3፥1-3)

ፍሬ ሲበስል ማለት የተዘራው ፍሬ በስፍራው ሊቆም ያለበት የመጨረሻው ወቅት ማለት ነው:: የተዘራው ዘር እንደገና ለዘር የሚሆን ሰብል የሰጠበት ወቅት ነው:: ይህን ጊዜ ማለፍ ማለት ፍሬው እንዲበላሽ መፍቀድ ነው:: ወይን ከሆነ ወዲያው ካልተሰበሰበ የወፎች መብል ሆኖ ይቀራል ወይንም ወደ ምድር ይረግፋል:: ዘሪው ይህን ስለሚያውቅ ወዲያው ማጭድ ይልካል::

4. በእርሻ የተሰወረ መዝገብ

"ደግሞ መንግሥተ ሰማያት በእርሻ ውስጥ የተሰወረን መዝገብ ትመስላለች፤ ሰውም አግኝቶ ሰወረው፥ ከደስታውም የተነሣ ሄዶ ያለውን ሁሉ ሸጠና ያን እርሻ ገዛ::" (ማቴ. 13፥44)

4.1. የተሰወረ መዝገብ

በዚህ ክፍል መንግሥተ ሰማያት በቡድን በመሆን የሚመለከቷት አይደለችም:: አንድ ሰው በግል የሚያገኛት ሚስጢር ናት:: አንዱ ያገኛታል፣ ይመለከታታል፣ ደስም ይለዋል::

መንግሥተ ሰማያት የመሠወር ባሕርይ አላት:: በሰናፍንጭ ቅንጣት ምሳሌም ቢሆን በእርሻ የተጣለች በመሆኗ የተሰወረች ናት:: በሦስት መስፈሪያ የተሸሸገውም እርሾ የመሰወር ባሕሪን ስታመለክት በዚህም ምሳሌ የተሰወረ ባሕሪን ትገልጣለች ::

እርሻ ውስጥ መዝገብ ሲሰወር እርሻው መዝገቡን እንዴት አላበላሸውም? በብራና የተጻፈ ወይንም ሊበላሽ የማይችል መዝገብ እንደ ሆነ ያመለክተናል:: የሰወረው ማን እንደ ሆነ አይታወቅም ነገር ግን ያገኘው አንድ ሰው ነው:: ይህ መዝገብ ምን የያዘ ነው? መንግሥተ ሰማያት በመዝገብ መመሰልዋ የመዝገቡን ውድ መሆን በግልፅ ያስረዳናል:: መዝገብ ላይ ቃላት ይጻፋል:: ይህ ደግሞ የዘላለም ንብረት ነው:: ጌታ ኢየሱስ ለማርያም በንግርታ ቤት አስተማራት፤ ከእርሷም አይወሰድም በማለት የማርያምን ጻጋ ተናገረ:: እንግዲህ ሰው በሰማያት የሚገለጠው ይህንኑ መዝገብ ነው:: የተሰወረው በአደባባይ ይገለጣል የታሸገው ይፈታል:: ሁሉም ወደ ብርሃን ይመጣሉ:: ሐዋርያው ጳውሎስ ስለ መዝገብ እንዲህ በማለት ይገልፃል:: "... የእግዚአብሔርንም ምሥጢር እርሱንም ክርስቶስን

እንዲያውቁ እጋደላለሁ፤ የተሰወረ የጥበብና የእውቀት መዝገብ ሁሉ በእርሱ ነውና።" (ቈላ. 2፥2-3)

ጌታ ኢየሱስም የተሰወረ የዘላለም መዝገብ ነው። ስንከፍተው ጥበብን፣ እውቀትን፣ ማስተዋልን፣ በረከትን፣ ሕይወትን፣ ሰላምን ... ያቀፈ በዘላለም ዕላት የተጻፈ ነው። ይህ መዝገብ ወደ ሰው ልብ በእግዚአብሔር ጣት ከተጻፈ የክርስቶስ ኢየሱስ ምስል በሰው ነፍስ ይደምቃል ሁሉ በግልፅ ይታያል ነገር ግን አስቀድመን ይህን በእርሻ ያለ መዝገብ ልናገኝ ይገባል። የብሉይ ኪዳን መጽሐፍን ስንመለከት የተሰወረ መዝገብ ክብርን እንመለከታለን። ይህም በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ ከፍተኛ ስውር ስፍራ የሆነው ቅዱስ ቅዱሳን ነው በዚህም አንድ ሰው በየዓመቱ የሚገባበት የተቀደሰች ስፍራ ነች። በዚህ ስፍራ ትልቁ ንብረት ታቦት ሲሆን የታቦቱም ትልቁ ሚስጥር የእግዚአብሔር ቃል በፅላቱ በመኖሩ ነው። በመሆኑም የምሥጢራት ሁሉ መዝገብ የእግዚአብሔር ቃል ነው።

አዲስ ኪዳን የፀናው የእግዚአብሔር ሕግ በሰው ልብ በመጻፉ ነው ብሉይ ኪዳን ደግሞ በፅላት የተጻፉ ቃላትን ያጠቃልላል። በሰው ልብ በመጻፉ ሚሥጥራዊ መዝገብ በሰው ልብ ይገባል። ይህ መዝገብ ሁሉን ይከፍታል በዚህ መዝገብ የክብር ጽሑፍና ውል ይገኛል። ይህ የእግዚአብሔርን ቃል በእግዚአብሔር ጣት በሰው ልብ ከተጻፈ ሰው እንዴት ከሁሉ የከበረ ይሆን? ይህም በክርስቶስ የተገኘ የእግዚአብሔር ፈቃድ ነው።

በራእይ ዮሐንስም አንድ ትልቅ መዝገብ ባለመከፈቱ ዮሐንስ አዘነ። "መጽሐፉንም ሊዘረጋ ወይም ሊመለከተው የሚገባው ማንም ስላልተገኘ እጅግ አለቀስሁ።" (ራእ. 5፥4) ማለትም የዚህ የሚሥጥር እውቀት በመጥፋቱ ታላቁ ሐዋርያ አለቀሰ። መዝገቡን የሚከፍት በመጥፋቱ እጅግ አዘነ። ጌታ ኢየሱስ ፈታው የፈታውም በመታረዱና በመሞቱ ነበር። ዛሬም ለእግዚአብሔር መንግሥት ራሱን በመስቀል የሰዋ የመዝገቡ ባለቤት ነው። የቅዱሳንን ልብ ማሳረፍ የሚቻለው በዚህ ነው።

"አይሁድም እርሱን (ክርስቶስን) ከበው፦ እስከ መቼ ድርስ በጥርጣሬ ታቆየናለህ? አንተ ክርስቶስ እንደ ሆንህ ገልጠህ ንገረን አሉት።" (ዮሐ. 10፥24) የዚህን ጊዜ ኢየሱስ ወደ አባቱ ለማረግ ጥቂት ወራት ቀርተውታል። በእስራኤል እርሻ ውስጥ የተሠወረ መዝገብ በመሆኑ ገልጠህ ንገረን ለምን ራስህን በእርሻ ውስጥ ትሰውራለህ በማለት በሰሎሞን መቅደስ ደጅ ይጠይቁታል። ከደስታ የተነሣ የተሰወረውን መዝገብ ገዝቶ ከመጠቀም ይልቅ እስከ መቼ በጥርጣሬ ታቆየናለህ ይሉታል ዛሬም በእግዚአብሔር መንግሥትና በክርስቶስ ጉዳይ በጥርጣሬ የሚኖር ሰው ዘመኑን ይፈጃታል እንጂ ይህን መዝገብና ከዚህ መዝገብ የሚገኘውን በረከት ሣያገኝ በጥርጣሬ ይህችን ዓለም ይሰናበታል። "እናንተ ግን እንደነገርኋችሁ ከበጎቼ ስላልሆናችሁ አታምኑም።" (ዮሐ. 10፥26)

4.2. በደስታ የተገዛ እርሻ

ይህ መዝገብ በእርሻ በመገኘቱ እርሻው ዋጋን አገኘ። የተገዛው እርሻው ሲሆን የተገዛበትም ዓላማ ለመዝገቡ ነው ገዢው ሲገዛ መዝገብ መኖሩን አልተናገረም። እርሻውን ሲገዛ ሰውየው ያለውን በሙሉ ሸጠ። የእርሻው ዋጋ ያለውን ንብረት በመሉ ያሸጣል። ገዢው ግን በእርሻ ያለውን መዝገብ ሚሥጢር ስለገባው ያለውን ሲሸጥ በደስታ ሲሆን እጅግ የቸኮለና በሙሉ ደስታ የተገዛ እርሻ በመሆኑ የገዢው ልብ በሙሉ ከመዝገቡ የተቆራኘ ነው።

የዚህ ሰው የኑሮ መንገድ ተቀየረ። ብዙ ዓላማ የነበረው ሰው ዓላማዎቹን በሙሉ ሸጠና አንድ ዓላማ ቀረው ይኸውም መዝገቡና የመዝገቡ ውጤት ብቻ ነው። በተለያየ ነገር ሕይወቱን ይመራበት

የነበረውን ገንዘብና ማንነት ሁሉ ሸጦ በዚህ መዝገብ ብቻ መኖርን ፈቀደ። የተበታተኑ እሳቤ ሳይሆን የትኩረት አቅጣጫው በሙሉ አንድ ሆነ።

ሰው ያለውን ነገር ሁሉ ሲሸጥ በአብዛኛው ቅሬታ ይኖረዋል ምክንያቱም የኑሮን አቅጣጫ መቀየር ያስፈራል። በተለይም የዚህ መዝገብ ምን ያህል እንደሚያዋጣ አስቀድሞ ካልታመነ አሳዛኝ ፍፃሜ ይሆናል። በአጋጣሚ መዝገቡ ውጤትን ቢያጣ ሰውዬው አብሮ ይጠፋል። ሁሉን ንብረት ሸጦ በዚህ መዝገብ ለመተዳደር ስለወሰነ የዚህ መዝገብ ፍፃሜ የሰውየውም ፍፃሜ ነው። ይህ ሰው ግን የዚህ መዝገብ ምሥጢር ጠንቅቆ ስለተረዳ ያለውን በሙሉ ሸጦ ገንዘቡን አሰባስቦ ይህን እርሻ ሲገዛ በሙሉ ደስታ ነበር።

ሰውም አግኝቶ ሰወረው ከደስታውም የተነሣ ያለውን ሸጦ ያን እርሻ ገዛ። ይህ ሰው በደስታ ብቻ አይደለም የገዛው። ይልቅም ሌላ ተጫራች ያገኘዋል በማለት ከማንም ደብቆ ገዛው። የሰውየው ነፍስ፣ መንፈሱና ሕይወቱ ፈፅሞ በዚህ መዝገብ ፍቅር ተነደፈ። ይህ መዝገብ ከእጁ እንዳይወጣ ያለውን ሁሉ አሸጠው የደበቀውን ምሥጢር ሁሉ ገንዘቡን በማፍሰስ ገዛው።

ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን መከተል እንዴት እንደሆነ ኢየሱስ ክርስቶስ በግልፅ አስቀመጠ። "ብዙም ሕዝብ ከእርሱ ጋር ይሄዱ ነበር፥ ዘወር ብሎም እንዲህ አላቸው፦ ማንም ወደ እኔ የሚመጣ ቢኖር አባቱንና እናቱን ሚስቱንም ልጆቹንም ወንድሞቹንም እኅቶቹንም የራሱን ሕይወት ስንኳ ሳየቀር ባይጠላ፥ ደቀ መዝሙሬ ሊሆን አይችልም።" (ሉቃ. 14፥25-26) "ኢየሱስም፦ ፍጹም ልትሆን ብትወድ፥ ሂድና ያለህን ሸጠህ ለድሆች ስጥ፥ መዝገብም በሰማይ ታገኛለህ፥ መጥተህም ተከተለኝ አለው። ጐበዙም ይህን ቃል በሰማ ጊዜ ብዙ ንብረት ነበረውና እያዘነ ሄደ።" (ማቴ. 19፥21-22) "በዚያን ጊዜ ጴጥሮስ መልሶ፦ እነሆ፥ እኛ ሁሉን ትተን ተከተልንህ እንኪያስ ምን እናገኝ ይሆን? አለው።" ...እናንተ ደግሞ በአሥራ ሁለቱ፥

የእስራኤል ነገድ ስትፈርዱ በአሥራ ሁለት ዙፋን ትቀመጣላችሁ። ...የተወ ሁሉ መቶ እጥፍ ይቀበላል የዘላለምንም ሕይወት ይወርሳል። (ማቴ. 19፥27-30)

ጌታን የሚከተሉ ብዙ ሕዝብ አሉት። አንዱን ከአንዱ የለየው "መተው" በሚለው ቃል ነው። ሁሉ ይከተሉታል ሁሉ ግን ሁለት ነገር ይከተላል። ኢየሱስንና ንብረቱን ወይም በእርሻ ያለውን መዝገብና ንብረቱን ይወድዳል በመሆኑም በመሃል መንገድ ከሚቀሩ አንዱን ይመርጡ ዘንድ ኢየሱስ ሕዝቡን አስተማረ በተለይም ከዚያ ሀብታም ጐበዝ ጋር በመዝገብ ምርጫ ተለያዩ። ሀብታሙ ከመዝገቡ ይልቅ ንብረቱን መረጠ።

እግዚአብሔር አንድ እርሻን እንድንገዛ ሲያዘን በእርሻ የሚታየውን ሰብል አይደለም። የእርሻውን ውጤታማነት የሚለኩ እንደ ወራጅ ውኃ፣ እንደ አፈሩ ባሕሪይ ማለትም ለም፣ ውጤታማ በማለት አይደለም ይልቅም በእርሻ የተሰወረውን መዝገብ ነው። በእርሻ የተሰወረውንም መዝገብ አገር ሁሉ አያውቀውም ይልቅም አንድ ሰው ያገኘዋል፤ በእርሻው ያለውን መዝገብ ለማንም ሳይነግር ያለውን ሁሉ ሸጦ ገዛ።

እግዚአብሔርም ክርስቶስን በምድር ሲልከው እንዲሁ ነበር። "መልክና ውበት የለውም፥ ባየነውም ጊዜ እንወድደው ዘንድ ደም ግባት የለውም። የተናቀ ከሰውም የተጠላ፥ የሕማም ሰው ደዌንም የሚያውቅ ነው፤ ሰውም ፊቱን እንደሚሰውርበት የተናቀ ነው፥ እኛም አላከበርነውም።" (ኢሳ. 53፥1-3) በመጨረሻም በሁለት ወንበዴዎች መካከል ራቁቱን ተሰቀለ። እንግዲህ ይህንን የእግዚአብሔርን ታላቅ እርሻ ማን ይገዛው? በኢየሱስ ክርስቶስ የነበረውን ታላቅ የእግዚአብሔር ቃል መዝገብ ማን ይገዛው? በሰው መስፈርት የሚገለፅ ውበት የለውም። ደም ግባት የለውም። የተናቀ ከሰውም የተጠላ ነበር። የእስራኤል መምህራን፣ ጸፍት፣ ፈሪሳውያን፣ ሰዱቃውያን፣ ጠቢባን፣ የዚህ ዓለም መርማሪዎች፣ ፈላስፎች አላወቁትም። በእነርሱ መስፈርት ቦታ አላገኘም። አንዳንድ ሰዎች ግን አወቁት እዚህ ግባ

የማይባሉ ሰዎች አወቁት፣ እረኞች አወቁት፣ እነ መግደላዊት ማርያም አወቁት።

መግደላዊት ማርያም ከሌሎች ይልቅ አወቀችው፤ ሰባት አጋንንት የነበረባት ሴት አወቀችው። አጋንንት የለብንም ፍፁም ሰዎች ነን በማለት ራሳቸውን የከበረ ስፍራ የሰጡት ሰዎች ይህን የክብር መዝገብ ሳያገኙ ይህች ሴት ግን አገኘችው። ሰው የራሱ ጥበብና አእምሮውን አፍኖ ከሚይዘው ይልቅ ለዘመናት በአጋንንት የታሰሩ የነበሩ የዋህ ሰዎች የጌታን ልብ አገኙ። ጌታ አጋንንትን ለማውጣት ብዙም ጉልበት አላወጣም ብዙዎቹን በጥቂት ደቂቃ ነፃ እያወጣ ዞረ በራሳቸው ማንነት ለተያዙ ሰዎች ግን ጉልበት አላወጣም። በራሳቸው ማንነት የተያዙ ሰዎች ግን ጌታንና መንግሥቱን እስከ ሞት ድረስ አሳደዱት። አጋንንት ያደሩበት ሰው ኢየሱስን አሳሳደደም ይልቅም ለክርስቶስ ታላቅ ክብር እየሰጠ ነፃ ወጣ። መግደላዊት ማርያም በሦስት መቶ ዲናር የተገዛ ሽቱ ገዝታ ጌታን ለመቃብሩ ቀባች ያላትን ሽጣ የጌታን የፍቅር መዝገብ ገዛች። ይህም የክብር መዝገብ ይህችን ሴት ለዘላለም አከበራት። "እውነት እላችኋለሁ፥ ይህ ወንጌል በዓለም ሁሉ በማናቸውም ስፍራ በሚሰበክበት እርስዋ ያደረገችው ደግሞ ለእርስዋ መታሰቢያ እንዲሆን ይነገራል።" (ማቴ. 26፥13)

ማርያም ይህን ያደረገችው ተርፏት አልነበረም ይልቅም ያላትን ሽጣ አደረገች። የገዛ ደቀ መዛሙርቱ በዚህ ጉዳይ በጣም ሲያዝኑ ኢየሱስ ደስ አለው። በኢየሱስና በደቀ መዛሙርቱ መካከል ያለውን ርቀት ገለፀችው በራሴ ገንዘብ የራሳቸውን ጌታ ብቀባ እንደዚህ ለምን ይጮኻሉ? ለጌታ የሦስት መቶ ዲናር ዋጋ አይደለም ነፍሴም፣ ደሜም በእግሩ ቢፈስ አይበቃውም፤ ትልቅ ጌታ ነው። የእግዚአብሔር ልጅ ነው ከጌታ ክብር ይልቅ የድሆች ችግር ቢፈታ እነርሱ ደስ ያላቸው ይመስላል።

ብዙ ሰዎች በእርሻ ያለውን መዝገብ አግኝቶ ማንበብን ከዚያም የራሳቸው እንዲሆን ይመኛሉ የጌታ ቃል እውቀትን ይፈልጋሉ። ከጌታ መዝገብ በልባቸው መዝገብም እንዲጻፍላቸው ይሻሉ። የጌታን መዝገብ ይወዳሉ ሁሉ ቀርቶብኝ የእግዚአብሔር ቃል በነፍሴ ፅላቶች ቢጻፉ ሁሉን ማድረግ እችላለሁ ሲሉ ይደመጣሉ። ትክክለኛ ምርጫ ነው ቃሉም የሚለው "በእኔ ብትኖሩ ቃሎቼም በእናንተ ቢኖሩ የምትወዱትን ሁሉ ለምኑ ይሆንላችሁማል።" (ዮሐ. 15፥7) የእግዚአብሔር ቃል በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት በልቡ የተመዘገበለት አንድ ሰው ቢኖር ይህ ሰው የሚወድደውን ሁሉ ቢለምን ይሆንለታል። የእግዚአብሔር ቃል በልቡ ያልተፃፈለት ሰው ሲለምን ቢውል አንድ ነገር ተስፋ ማድረግ የለበትም።

እንግዲህ ሰዎች ይህን እርሻ መሰወር፣ ከደስታም የተነሣ ያለውን ሁሉ መሸጥ ይህንንም እርሻ መግዛት ከዚያም መዝገቡን ማግኘት ቀጥሎም ከመዝገቡ የሚገኘውን በረከት መቀበል። መዝገቡ ወደ ልብ መዝገብ ሲለወጥ ይህ ሰው የሚወድደውን ሁሉ ያገኛል። መቶ እጥፍ ይቀበላል። አንድ ነገር ሽጦ ይህን መዝገብ ቢገዛ መዝገቡ ተመሳሳይ ነገር መቶ እጥፍ ይሰጠዋል ሕይወትንም ያገኛል ይኸውም የተትረፈረፈ ማለት ነው።

ይህን መዝገብ ሳይገዙ የእግዚአብሔርን ቃል በአእምሮአቸው የያዙ አያሌዎች ናቸው። መጠቀም አለመጠቀማቸው ብዙም አይገድም ይልቅስ የእግዚአብሔር ቃል በአእምሮአቸው አውቀውት የእግዚአብሔርን ልጅ ለማስገደል መምከራቸው ግን ከሁሉ የከፋ ነው። ንጉሥ ሄሮድስ ጌታ ኢየሱስ ሲወለድ የተወለደበትን ዘመንና ቦታ ለመጠየቅ የሄደው የእስራኤል ሽማግሌዎች ዘንድ ነበር። "የካህናትንም አለቆች የሕዝቡንም ጻፎች ሁሉ ሰብስቦ ክርስቶስ ወዴት እንዲወለድ ጠየቃቸው። ... በነቢይ እንዲህ ተጽፎአልና በይሁዳ ቤተልሔም ነው አሉት።" (ማቴ. 2፥4-6) ይህ ማለት የእነርሱ እውቀት የጠቀመው ንጉሡን ነበር። በእግዚአብሔር ቃል ንጉሡን

አገለገሉት:: በእግዚአብሔር ቃል የእግዚአብሔርን ቃል (ኢየሱስን) ሊያስገድሉ ፈለጉ::

በዚህም ዘመን የከበረው የእግዚአብሔርን መዝገብ የያዙ የእግዚአብሔር እርሻዎች አሉ:: እርሻው ደካማ ቢመስልም መዝገቡ ግን ጠንካራ ነው:: "ነገር ግን የኃይሉ ታላቅነት ከእግዚአብሔር እንጂ ከእኛ እንዳይሆን ይህ መዝገብ በሸክላ ዕቃ ውስጥ አለን፤ " (2ኛ ቆሮ. 4፥7) ይህ መዝገብ በማይረባ ዕቃ ውስጥ በመኖሩ በሁሉ ይገፋሉ፣ ይሰደዳሉ፣ ያመነታሉ፣ ይወድቃሉ ነገር ግን ከመዝገቡ ክብር የተነሣ አይጨነቁም፣ አይጠፉም፣ አይጣሉም:: መዝገቡ በመኖሩ የጠላት ከበባና ግፊያ ያዘወትርባቸዋል:: ይህ መዝገብ በሸክላ ዕቃ በመኖሩ ብዙ ሰዎች ይህን መዝገብ ወደ ያዙ ይመጣሉ:: ይህ መዝገብ ለሁሉ መልስ ነው ጌታ የከበረ ነገር በሸክላ ዕቃ ያስቀምጣል ምክንያቱም መዝገቡ ሸክላው ሳይሆን የጠባቂው ጉልበት ይጠብቀዋል:: በተኩላ መካከል ያለፍርሃት እንደሚሄድ ጠቦት መዝገቡም በጠባቂው ብርታት በሸክላ ዕቃ ይኖራል:: በመሆኑም በእርሻ የተሰወረውን መዝገብ ለማግኘት ያለንን ሁሉ እንሽጥ አሳባችን አንድ ይሁን::

4.3. ከእርሻ ግዢ በኋላ

እርሻው የተገዛው የገዢው ንብረት በሙሉ ተጠቃሎ ከተሸጠ በኋላ ነው:: ይህ የገዛው ሰው ይህን እርሻ ሲገዛ ከሰው አልተማከረም:: እርሻውን ሰውሮ በመግዛቱ ማንም ምክር ሊሰጠው አልቻለም ማንም ደግሞ ግዛው በማለት ሊመክር አይችልም:: እርሻው በእርሻነቱ ሳይሆን በመዝገቡ ውበት ክብርን በማግኘቱ የገዢውን ንብረት በሙሉ አሸጧል::

ይህ የገዛው ሰው ከአሁን በኋላ ምንም ዓይነት ወጪ በእርሻው ላይ (Investment) ማድረግ አይችልም:: ተጨማሪ ገንዘብ ለማግኘት ቢፈልግ የሚያስይዘው ዋስትና (Colateral) ሊኖረው አይችልም:: ሁሉን በመሸጡ የእርሻው ባለቤት ንብረት ይህ እርሻ ከነመዝገቡ ብቻ ይቀረዋል:: በዚህ

እርሻ ላይ የሚያደርገው ወጪ የሚገኘው ከመዝገቡ የሚገኝ ትርፍ ብቻ ነው:: የሰውየው ቀሪ ንብረት ይህ በመሆኑ ሁሉን ኃላፊነት የሚጥለው በዚሁ መዝገብ ነው:: መኖሪያው መዝገቡ ይሆናል::

ክርስቲያንም በእግዚአብሔር መንግሥት ሲገባ መነሻ የሚያደርገው ያለውን ሁሉ በመሸጥ ነው:: ዓላማው፣ ራእዩ፣ ትዳሩ፣ ኑሮው፣ አገልግሎቱ፣ ሕይወቱ በሙሉ ከመዝገቡ ጋር የተቆራኘ ነው በመሆኑም በዚህ መንግሥት መግባት ማለት በደስታ ያለውን ሁሉ ሸጦ ከሥጋና ደም ጋር ሳይማከር መዝገቡ የሚለውን በሙሉ ማድረግ ነው::

5. የተሸሸገ እርሾ

"... መንግሥተ ሰማያት ሁሉ እስኪቦካ ድረስ ሴት ወስዳ በሦስት መስፈሪያ ዱቄት የሸሸገችውን እርሾ ትመስላለች።" (ማቴ. 13፥33 ፤ ሉቃ. 13፥21)

5.1. እርሾ

"እርሾ ማለት ያልቦካውን ቂጣውን ሊጥ የሚያቦካ፣ የሚቆመጥጥ፣ የቦካ አፍለኛውን ቡኮ ወደ መጣጣነት የሚለውጥ" (ከመዝገበ ቃላት)

እስራኤላውያን እርሾ የማይገባበትን (አፍለኛ) እንጀራ የሚበሉበት ወቅት አለ። "ሰባት ቀን ቂጣ እንጀራ ትበላላችሁ፤ በመጀመሪያም ቀን እርሾውን ከቤታችሁ ታወጣላችሁ፤ ከመጀመሪያውም ቀን እንሥቶ እስከ ሰባተኛው ቀን እርሾ ያለበትን እንጀራ የሚበላ ነፍስ ከእስራኤል ተለይቶ ይጥፋ። ... በዚህም ቀን ሠራዊታችሁን ከግብፅ አገር አውጥቼአለሁና ...።" (ዘጸአ. 12፥15-17)

አቢብ (ሚያዝያ) ወር የእስራኤል ሠራዊት ከግብፅ የወጣበትን ቀን ለዘላለም ይታሰባል። ይህ ወር የዓመቱ መጀመሪያ ነው። እስራኤል እንደ አገር ለብቻዋ የሆነ የጊዜ ሠሌዳ አላት ይህ የጊዜ ሠሌዳ እስራኤል በሙሉ ከግብፅ ወጥተው ተስፋይቱ ምድር ለመንዝ እህዱ ያሉበት ሲሆን ሁሉ በተለየ የጊዜ ሠሌዳ እንዲካተቱ እግዚአብሔር አደረገ። ማለትም ልዩ አገር፣ ልዩ የጊዜ ሠሌዳ፣ ልዩ በዓል፣ ልዩ አምልኮ ሁሉ ሰው በአንድ ጊዜ እንዲያከብር አዘዘ። እርሾ አዲስን ነገር ከአሮጌ ወይንም የዛሬንና የትናንትን ጉዳይ በአንድ ላይ ደብሎ እንደ ሠንሠለት የማቀጣጠል ኃይል አለው። ዛሬ ዱቄት የነበረው በውኃ ተለውሶ ሲቆይ የእርሾነት ባሕሪ ስለሚኖረው የነገውን እህል ያገለግላል። እግዚአብሔር ይህን ተቀጣጣይነት

ለመቁረጥ በአዲሱ ዓመት የአሮጌው ዓመት ሊጥ በእርሾነት እንዳያገለግል አደረገ። በአዲስ ዓመት አዲሱን ሊጥ ተጋግሮ እንዲበሳና የትናንቱ እርሾ እንዲቀር አደረገ።

በግብፅ አገር የነበረውን መብል የኤርትራን ባህር ተሻግሮ የግብፅ ሽታ እንዳይገኝ እርሾን በፋሲካ በአል ለ7 ቀናት ከቤት እንዲወጣ ይኸውም ከእስራኤልና ከመፃተኛውም መንደር የታገደ ሆነ።

በክርስቲያኑ ዓለምም ይኸው የእርሾ ጉዳይ በግልፅ ተቀምጦልናል። ከዓለም ይዘነው የመጣነውን እርሾ ከፋሲካው በግ ጋር ደባልቀን እንዳንበላ ወዲያው እርሾ እንድናስወግድ ትዕዛዝ ተሰጠን። "ጥቂት እርሾ ሊጡን ሁሉ እንዲያቦካ አታውቁምን? እንግዲህ ያለ እርሾ እንዳላችሁ አዲሱን ሊጥ ትሆኑ ዘንድ አሮጌውን እርሾ አስወግዱ። ፋሲካችን ክርስቶስ ታርዶአልና፤ ስለዚህ በቅንነትና በእውነት ቂጣ በዓልን እናድርግ እንጂ በአሮጌ እርሾ በክፋትና በግፍ እርሾም አይደለም።" (1ኛ ቆሮ. 5፥6-8)

ፋሲካችን ክርስቶስ በአዲስ የመወለድ መለኮታዊ በዓል የምንበላው ሲሆን ይህን የፋሲካ በዓል እየበላን የክፋትና የግፍ እርሾ ጋር እንዳይደባለቅ ይህን የማያደርግ ከሕዝብ ተለይቶ እንዲጠፋ ተወስኗል። ፋሲካን ከመብላታችን በፊት ተቀጣጣይነት የነበረውን ከአዳም ጀምሮ የዓመፅ እርሾ መሞት ተገባው። መጽሐፍም ሞታችኋልና ይለናል። ፋሲካን ከመብላታችን በፊት አሮጌ እርሾ በመስቀል ላይ ጨርሶ መሞት ተገባው። ሳይታሰብ የተላለፈ የድሮ ሊጥ ካለ ለዚህ እርሾ ስለሚሆን የተመገብነውን የክርስቶስ ፍቅር ሊያበላሽ ስለሚችል እርሾን አለቅልቆ ከቡሃቃው መድፋት ቃና እንዳይኖረው ማለቅለቅ ይገባል። "ሞዓብ ከታናሽነቱ ጀምሮ ቅምጥል ነበረ፥ በአምቡላውም ላይ፥ ዐርጊአል ከዕቃውም ወደ ዕቃ አልተገለበጠም፥ ወደ ምርኮም አልሄደም፤ ስለዚህ ቃናው በእርሱ ውስጥ ቀርቶአል፥ መዓዛውም አልተለወጠም።" (ኤር. 48፥11) የሞዓብ ኃጢአት ከልጅነቱ ጀምሮ ነው። ኃጢአቱን በአምቡላውም እንዳረፈ ሰው ተገለጠ። ነገሩ

በሙሉ ከዕቃ ወደ ዕቃ ተገላበጠ፣ ተለቃልቆ ስላልተደፋ ቃናው በእርሱ አለ ክርስቲያንም በሙሉ ተገላብጦ የቀድሞ ማድጋችን ካልታጠበ ቃናው ካለቀቀ በስተቀር ሁልጊዜ የዓለም ኃይል እየበዛ ይሄዳል እርሾ በነፍሳችን ተገኝቶ አዲሱን ሊጥ እናበላሻለን::

6. በባሕር የተጣለ መረብ

"ደግሞ መንግሥተ ሰማይ ወደ ባሕር የተጣለች ከሁሉም ዓይነት የሰበሰበች መረብን ትመስላለች በሞላችም ጊዜ ወደ ወደቡ አወጡአት፥ ተቀምጠውም መልካሙን ለቅመው በዕቃዎች ውስጥ አከማቹ ክፉውን ግን ወደ ውጭ ጣሉት:: በዓለም መጨረሻ እንዲሁ ይሆናል መላእክት መጥተው ኃጢአተኞችን ከጻድቃን መካከል ይለዩአቸዋል፥ ወደ እቶን እሳትም ይጥሉአቸዋል፤ በዚያ ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ይሆናል::" (ማቴ. 13፥47-50)

6.1. የተደባለቀ አሠራር

በዚህ ምሳሌ መሠረት መንግሥተ ሰማያት ያለ አድሎ ሁሉንም በእኩል መልክ ለመሸከም የተነሣች ትመስላለች:: መረብ ነች ጠንካራ በመሆኗ ሁሉን ትችላለች:: ሁሉ የባሕር ፍጥረታት በሙሉ ይህን መረብ መቅደድ አይችሉም:: በጥንካሬዋ የተደነቀ አሠራር አላት:: ማንኛውም የባሕር ፍጥረታት በሙሉ ሳያውቁና ሳያስቡ በዚህ መረብ ቁጥጥር ስር ይውላሉ ሁሉ ከመረብ በላይ ሆኖ በመረቡ ውስጥ እየተከማቸ መሆኑን አያውቅም:: ሁሉ እንደወትሮው የባሕር ውስጥ ኑሮውን ይኖራል ዝቅ ሲል ብቻ ወይንም ከወሰን ለማለፍ ወደ ጥግ ሲወጣ በመረብ መካከል መኖሩን ያያል በተረፈ ማንም ምን እንደሚሠራ ሳይገባው ይኖራል::

"በውኆች ውስጥ ከሚኖሩት ሁሉ የምትበሉአቸው እነዚህ ናቸው፤ ክንፍና ቅርፊት ያላቸውን ትበላላችሁ:: ክንፍና ቅርፊትም የሌላቸውን አትበሉም፤ ለእናንተ ርኩስ ናቸው::" (ዘዳግ. 14፥9-10)

ባሕር ለክፋውም ለመልካሙም እንስሳ ትሆናለች:: ቅርፊትና ክንፍ ያላቸው ዓሶች ብቻ ሲበሉ ሌሎች ክንፍና ቅርፊት የሌላቸው ዓሶች አሉ::

ዘንዶዎች አንባሪዎችና ብዙ ዓይነት ፍጥረታት በባሕር ይኖራሉ። ባሕሩ ለክፉዎችም ለመልካሞቹም የምትሆን መኖሪያ ነች።

በቤተ ክርስቲያን ሕይወትም ይህን ማየት የየዕለት ተግባራችን ነው ሁሉ በአንድነት ይኖራሉ መልካሙና ክፉው እንዳይለይ መረቡ ሁሉን አቅፏል። ሁሉ በባሕሩ (በዓለም) ስለሚኖር ማንን ከማን መለየት አስቸጋሪ ነው። ሁሉ ማወቅ ያለበት ግን ምንም በዚህ ባሕር ቢኖርም ከሥሩ መረብ የተዘረጋው ውስጥ እንዳለ ሊገባው ይገባል አንድ ቀን ይህ መረብ ተጎትቶ ሲወጣ የሁሉ ድርሻ ይገለጣል።

ለክፉዎችም ለመልካሞችም የሚሆን ባሕር በመሆኑ ሁሉ አኗኗራቸው አንድ ዓይነት ነው። አመጋገባቸው፣ አተነፋፈሳቸው፣ የዋና ስልታቸው፣ በአብዛኛው ተመሳሳይ ነው። ልዩነታቸው ግን ባሕሪያቸውና የውስጥ ማንነታቸው ነው። ድብልቅልቅ በማለት ቢኖሩም ይህ መደባለቅ ባሕሪያቸውን አይነካም።

6.2. የመረቡ መሙላት

ይህ መረብ ሕይወት የሌለው ቁሳቁስ ነው። ቀዳዳዎች አሉት ከዚህ መረብ ቀዳዳዎች መጠን በታች የሆኑ ፍጥረታት በሙሉ ሾልከው ይወርዳሉ። ለምሳሌ እንደ ትንንሽ ዓሶች፣ ተንሳፋፊ ነፍሳትና ውኃ ከመረቢቱ ቁጥጥር ውጭ ናቸው። መረቡ እነዚህን አትይዝም በተረፈ ከመረቡ ቀዳዳ መጠን ከፍታ ያሉ በሙሉ በዚህ መረብ ውስጥ ይከማቻሉ። ይህች መረብ አድሎ አታውቅም። የሁሉ ፍጥረታት አመጋገብ፣ አኗኗር ሁሉ አንድ ነው ውኃው ለሁሉ መኖሪያ ነው።

የዚህች መረብ አገልግሎት ዘመን የመረቢቱ መሙላት ብቻ ነው። ከሞላች በኋላ ባሕር ውስጥ አትቆይም ብትቆይም አገልግሎት አይኖራትም። አገልግሎት አይኖራትም እንጂ አትቀደድም።

መንግሥተ ሰማይም በዚህ ባሕር በሆነው ዓለም የምትቆይበት ዘመን እስክትሞላ ድረስ ነው ወንጌል ለፍጥረት ተሰብኮ እስክትሞላ ድረስ ነው። የዚች የተጣለች መረብ መሙላት የሁሉ ፍፃሜ ይሆናል። በንፁህ ዓሶችና ንፁህ ባልሆኑ የባሕር ፍጥረታት እስክትሞላ ትቆያለች። ይህች መረብ ስትሞላ ምልክቱ መነተት ነው። መረቢቱ ካለችበት ስፍራ ወደ ሌላ ስፍራ የተሸጋገረችበት ቀን የመጨረሻው ዘመን መጣ ማለት ነው። አስተዋይ የሆነ በሙሉ ዘመንን ማወቅ የሚችለው የዚህችን መረብ መሙላትና ከስፍራዋ መንቀሣቀስ መጀመሯን ነው።

ለምሳሌ በየቦታው የክርስቶስን ወንጌል በመስማት በየቤተ ክርስቲያኑ ደጃፍ የሚጥለቀለቀውን ሰዎች መመልከት አንዱ ማስረጃ ነው። የሰዎቹ በቅድስና የመሄድና ያለመሄድ አይወስነውም። የሰዎች በዚህ መረብ ውስጥ መብዛት ግን ትልቁ ማስረጃ ነው። የፈለገው ዓይነት ሰው ይሁን የክርስቶስን ወንጌል ሰምቶ ወደ እግዚአብሔር ቤት ይምጣ ከመጣ በኋላ አኗኗሩ የፈለገ ዓይነት ይሁን ቢፈልግ የቀድሞውን ዓይነት ኑሮ ይግፋበት። ይህች መረብ ግን እየሞላች ነው። በመረብ ውስጥ መግባት ከጽድቅ ኑሮ ጋር የሚያዛምደው ነገር የለም ዓሦች አንድ ዓይነት የሚመስል አኗኗር እንዳላቸው ሁሉ በቤተ ክርስቲያንም የቅዱሳኑና የማያምነው አኗኗር ተመሳሳይነት አለው። ሁለቱም በእኩል መልኩ ቃሉን ይሰማሉ፣ ቃሉን ይመገባሉ ወዘተ ነገር ግን ክፉዎች ሁልጊዜ ባሕሪያቸውን ሳይቀይሩ ይኖራሉ። አስራት ያወጣሉ፣ ጌታ ሆይ ይላሉ፣ ይመሠክራሉ፣ ይዘምራሉ፣ ይጸልያሉ፣ ይሰብካሉ፣ የእርዳታ ድርጅቶች ያቋቁማሉ።

6.3. ወደ ወደብ መውጣት

ይህች መረብ ስትንቀሳቀስ የነገር መጨረሻ ነው። በተቀመጠችበት ስፍራ ፍርድ የለም። ክፉና መልካም ተያይዘው የኖሩበት ዘመን የሚለየው ከእንቅስቃሴ በኋላ ነው።

አንድ ወደብ አለ በዚህ ወደብ ላይ የተቀመጡት ወደ ወደብ የሚመጡት ለመላእክት አገልግሎት ነው። አድሎ የሌለው በመሆኑ መላእክት ይህን ሥራ ይሠራሉ።

ወደብ ላይ የሚደረገው ሥራ አንድ ነው መለየት ነው። መኖሪያን መለያየት ነው። አብረው የኖሩባትን መረብ አገልግሎት እንድታቆም ማድረግ ነው። ከመረቡ ወደ ዕቃዎች ይከማቻሉ። መልካሞቹ ወደ ዕቃ ሳይሆን ዕቃዎች ውስጥ ተከማቹ። ከመረብ ወደ ዕቃዎች መሸጋገሪያው ድልድይ የመጨረሻው ቀን ነው። የእግዚአብሔር ዕቃዎች ብዙ ናቸው። ልዩ ልዩ የክብር ዕቃዎች አሉት የወርቅ፣ የብር፣ የናስ ፣ የከበረ ድንጋይ። በሌላ መልኩም የሸክላ፣ የእንጨትና የተለያዩ ዕቃዎች አሉት። እግዚአብሔር ከባሕር የወጡትን መልካሙን ዓሦች በዚህ መልኩ ሲያስቀምጥ ክፉዎች ግን ወደ ውጭ ይጣላሉ። ክፉዎች ከውኃ ወደ እሳት ይሸጋገራሉ። በእውነት የጌታ ክርስቶስን ሥጋና ደም እየተመገቡና እየታዘዙ የኖሩ ቅዱሳን ደግሞ በተራቸው ለክርስቶስ ክብር መብል ይሆኑ ዘንድ እንደተከበሩ ዓሦች በንፁህ ዕቃዎች ተደርገው በጌታ መንፈስ ተጠብሰው ይቀርቡለታል።

7. የወይኑ አትክልት ባለቤት

7.1. የእግዚአብሔር መንግሥት ባለቤት

የእግዚአብሔር መንግሥት የእግዚአብሔርና የክርስቶስ መንግሥትም በመባል ይታወቃል። "ይህን እወቁ አመንዝራም ቢሆን ወይም ርኩስ ወይም የሚመኝ እርሱም ጣዖትን የሚያመልክ በክርስቶስና በእግዚአብሔር መንግሥት ርስት የለውም።" (ኤፌ. 5፥5) የአብ የሆነው ሁሉ የወልድ የወልድም የሆነው ሁሉ የአብ እንደሆነ ክርስቶስ በወንጌላት አስተምሮአል በመሆኑም እግዚአብሔር ወልድን ስለወደደው መንግሥቱ ሁሉ የአብም የወልድም ነው።

በእግዚአብሔር መንግሥት ውስጥ የተለያዩ የርስት ግዛት አለ። አንዳንዱ ከባሕር ዳር ማዶ እስከ ባሕር ማዶ ርስት ሲኖረው አንዳንዱ ደግሞ የጫማ መርገጫ የምታህል ርስት የለውም። በተለይም የምንዝር ሕይወትና ጣዖትን ማምለክ የርስት ክብር ባለጠግነትን መብት ይገፍፋል። የከተማ ቦታ በሊዝ ወይንም በውርስ ሲወሰድ የእግዚአብሔር መንግሥት ግን በጽድቅ በመኖር የሚገኝ የርስት ክብር ባለጠግነት ነው።

የእግዚአብሔርንና የክርስቶስን መንግሥት ማንነትና ማወቅ ፈጽሞ ተገቢ ሲሆን የማይገባቸውና የማይመለከታቸውም አሉ። ሐዋርያው ጳውሎስ ለኤፌሶን ሰዎች በ5ኛ ምዕራፍ ሲገልጥ አመንዝራ፣ ርኩስ፣ የሚመኝ፣ ጣዖትን የሚያመልክ በዚህ መንግሥት ውስጥ ርስት የለውም። ደግሞ የማይወርስ ባሪያ ነው። "ባሪያ ለዘላለም በቤት አይኖርም።" (ዮሐ. 8፥35) "የአብርሃም ሚስት ሣራም የተናገረችው ይህንኑ ነበር ይህችን ባሪያ ከነልጅዋ አሳድድ፤ የዚህች ባሪያ ልጅ ከልጄ ከይስሐቅ ጋር አይወርስም።" (ዘፍጥ. 21፥10)

ለገላትያ ሰዎች ደግሞ የእግዚአብሔር መንግሥትን የማይወርሱ ወይንም ርስት ስለሌላቸው ገልጦላቸዋል። እርሱም "ዝሙት፣ ርኩሰት፣

መዳራት፥ ጣዖትን ማምለክ፥ ምዋርት፥ ጥል፥ ክርክር፥ ቅንዓት፥ ቁጣ፥ አድመኛነት፥ መለያየት፥ መናፍቅነት፥ ምቀኝነት፥ መግደል፥ ስካር፥ ዘፋኝነት፥ ይህንም የሚመስል ነው።" (ገላ. 5፥19-21)

ለቆሮንቶስ ሰዎችም ሐዋርያው ጳውሎስ በመጀመሪያ መልእክቱ የእግዚአብሔር መንግሥት የማይካፈሉትን በግልጽ አስቀምጧል። ወይስ ዓመፀኞች የእግዚአብሔርን መንግሥት እንዳይወርሱ አታውቁምን? አትሳቱ ሴሰኞች ቢሆኑ ወይም ጣዖትን የሚያመልኩ ወይም አመንዝሮች ወይም ቀላጮች ወይም ከወንድ ጋር ዝሙት የሚሠሩ ወይም ሌቦች ወይም ገንዘብን የሚመኙ ወይም ሰካሮች ወይም ተሳዳቢዎች ወይም ነጣቂዎች የእግዚአብሔርን መንግሥት አይወርሱም።" (1ቆሮ. 6፥9-10)

7.2. ማለዳ የተነሳ ባለቤት

"መንግሥተ ሰማያት ለወይኑ አትክልት ሠራተኞችን ሊቀጥር ማልዶ የወጣ ባለቤት ሰውን ትመስላለችና። ሠራተኞችንም በቀን አንድ ዲናር ተስማምቶ ወደ ወይን አትክልት ሰደዳቸው።" (ማቴ. 20፥1)

የዚህ ባለቤት ፍላጎት ሠራተኞች በወይኑ እርሻ ለመቅጠር ሲሆን የሚያሳስበው ጉዳይ ሠራተኞቹ በጊዜ ተገኝተው በወይኑ አትክልት እንዲሠሩለት ነው። ማንኛውም መሥራት የሚችል በሙሉ ከባለቤቱ ጋር በመስማማት መሥራት ይችላል። ባለቤቱ የወይኑ ጉዳይ ስላስጨነቀው የተነሣው በማለዳ ነው ሌሊቱን በሙሉ ሲያስብበት ያደረበት ጉዳይ የወይኑ አትክልትን ነው።

ሠራተኞች ወደ ባለቤቱ አልሄዱም ቅጠረንም ብለው አልጠየቁትም። ባለቤቱ ግን ማልዶ ወደ ሠራተኞች ዘንድ ሄደ። ባለቤቱ ከቤት ወጣ ሠራተኞችንም ወደ ማሳው አገባ። የባለቤቱ ጭንቀት እንጂ የሠራተኞች አልነበረም ባለቤቱ ጉዳዩ በጣም ስላሳሰበው መልክተኞችን ልኮ ሠራተኞችን አልፈለገም። ሠራተኞችም ከባለቤቱ ውጭ ከማንም ጋር አልተዋዋሉም

መካከድም የለም። በማይሆን ዋጋ ሳይሆን ሁለቱም አካል በተስማሙበት ጉዳይ ሥራው ተጀመረ።

የሠራተኞች የሥራ መደብ (Job Description) ዓይነት አልተገለጠም ነገር ግን የአከፋፈሉ ሁኔታ አንድ ዲናር ነበር በመሆኑም በጅምላ ቀጠራቸው። ደመወዛቸውም በጅምላ በነፍስ ወከፍ አንድ ዲናር ነው። ክህሎት አለው፣ ጉልበት አለው፣ ቁመና አለው፣ ወጣት ነው፣ ወንድ ነው፣ የዚህ አገር ሰው ነው፣ ይህን ቋንቋ ይናገራል፣ የሚባል መስፈርት አልተቀመጠም። ብቻ ሰው ይሁን፣ ለመሥራት ፈቃደኛ ይሁን፣ በአንዱም ዲናር ይስማማ፣ ለአንድ ቀን ለመሥራት ፈቃደኛ ይሁን ይህ ብቻ በቂ ነው። በመሆኑም የወይኑን አትክልት ሥራ ማንም ጤናማ ሰው ሊሠራው ይችላል።

መንግሥተ ሰማያት የምትመስለው ሠራተኞቹን አይደለም። ወይን አትክልቱንም አይደለም። አንዱንም ዲናር አይደለም ነገር ግን የወይን አትክልት ባለቤትን ትመስላለች። ይህም ባለቤት ማለዳ የተነሣ ሰው ነው ለሌላ ሰው ሳይሆን ለራሱ ወይን ቦታ ሠራተኞችን ለመቅጠር የወጣ ባለቤትን ትመስላለች።

እግዚአብሔር የወይን አትክልት አለው ይህ የወይን አትክልት ሕዝቡ (እስራኤል) ነው። እግዚአብሔር ሠራተኞችን ፍለጋ ማልዶ ይወጣል። በወይን አትክልት ለመሥራት ፈቃደኛ የሆኑትንና ሰው የሆነ ሁሉ እንዲሠራ ይፈቅዳል። እግዚአብሔር ለራሱ ወይን ቦታ ሠራተኞችን ለመቅጠር ሲፈልግ በመልእክተኛ ወይንም በሌሎች አይቀጥርም። ቀጣሪው ራሱ እግዚአብሔር ነው፤ ቀጣሪ ባለቤቱ ነው።

ጌታ ኢየሱስ የእግዚአብሔር ልጅ ሆኖ ለወይን አትክልት ሠራተኛ መቅጠር ኃላፊነት የለኝም በማለት አባቱን አመልክቷል። "መከሩስ ብዙ ነው፥ ሠራተኞች ግን ጥቂቶች ናቸው፤ እንግዲህ የመከሩን ጌታ ወደ መከሩ ሠራተኞች እንዲልክ ለምኑት አላቸው።" (ማቴ. 9፥37-38 ፤ ሉቃ. 10፥2)

ይህ የእግዚአብሔር አምላካችን ብቸኛ መብት ነው። የመከሩ ጌታ እግዚአብሔር ነው ሠራተኛ ሊቀጥርም ማለዳ ከቤት የወጣው ባለቤቱ ነው በመሆኑም ጌታ ኢየሱስ ይህ ኃላፊነት የአባቱ እንደሆነ ተናግሯል።

በአንድ ወቅት ሁለቱ የዘብዴዎስ ልጆች ጥያቄን አቀረቡለት፡- በክርስቶስ ቀኝና ግራ መቀመጥን ነበር። የጌታ መልስ ግን የምትለምኑትን አታውቁም በማለት ነገራቸው። ይህን ጉዳይ እኔን መለመን የለባችሁም። "በቀኝና በግራ መቀመጥ ግን ከአባቴ ዘንድ ለተዘጋጀላቸው ነው እንጂ እኔ የምሰጥ አይደለሁም አላቸው።" (ማቴ. 20፥23) ወደ እግዚአብሔር ወይን ስፍራ ያለ እግዚአብሔር ፈቃድ መግባት አይቻልም የአምላካችን ፈቃድና ስምምነትን ይጠይቃል።

ሠራተኞቹ ባልጠበቁበት ጊዜ መጥቶ እንደቀጠራቸው እንጂ ሥራ ፈልገው ሥራ እንዳላገኙ ምሳሌው ይነግረናል። እግዚአብሔርም ሠራተኞቹ ዘንድ ሄዶ ይቀጥራል እንጂ ቅጠረኝ ተብሎ አይጠየቅም። ነገር ግን ወደ ወይን አትክልት ሠራተኞችን እንዲልክ መለመን ይቻላል። እኔን ቅጠረኝ በማለት ግን ሲለምኑት አንመለከትም።

አንዳንድ የምንሰማው ቃላት አሉ። እገሌ የእግዚአብሔርን ሥራ ለመሥራት ሙሉ ጊዜውን ለእግዚአብሔር ሰጠ። እግዚአብሔር ይቀጥራል እንጂ ሠራተኛ በራሱ ፈቃድ አይቀጠርም። እግዚአብሔር ወደ ሠራተኛ ሲሄድ ሠራተኞቹ ይመጣል ብለው አይጠብቁም። ባለቤቱ ድንገት ይደርስባቸውና በዋጋ ተስማምተው ሥራውን ይጀምራሉ። ጌታ ኢየሱስ በአገልግሎት ዘመኑ ሐዋርያትን ሲመርጥ አመራረጡን ልብ ማለት ይገባል። በመጀመሪያ ማንም ሠራተኛ በራሱ ፈቃድ አልተቀጠረም። ሌሊት አባቱን ይጠይቃል አብም በወልድ ውስጥ ሆኖ ሠራተኞችን ይቀጥራል። ይልቅም እንዲህ ቢባል መልካም ይመስለኛል። እኔ ከምሠራበት ከጠፊው ዓለም ሥራ ላይ አፈናቅሎ የእግዚአብሔርን ዘላለማዊ ሥራ እንድሠራ በጌታ ዘንድ ጥሪ ቀረበልኝ እኔም በጌታ ምሕረት ተደንቄ ሥራውን ጀመርኩኝ በማለት በምሥጋና መንፈስ መናገር ይቻላል።

ጌታ ሰዎችን ለወይን አትክልት ሥራ ሲቀጥርና ወደ ጌታ ሥራ የገቡ ሰዎችን አይቻለሁ። አንዳንዱ ደግሞ ዝም ብሎ ሲንቀዋለል በየሰው ቤት ሲዞር፣ ጊዜውን ያለ ወይን መግረዣ መሣሪያና መኮትኮቻ ሲያሳልፍ ተመልክተናል። የምበላው፣ የምለብሰው፣ የምሠራው፣ የማገለግልበት መድረክ አልተሰጠኝም የሚሉ በየስፍራው ተበራክተዋል። ይህ የወይን አትክልት ባለቤት በማለዳ ወጥቶ ሠራተኞችን ለመቅጠር ያንቀሣቀሰው ጉዳይ ምንድነው? ሥራ ወደሌለበት ማሳ ለማሸጋገር የሰውን ልጅ ከሥራው ማፈናቀል ምን ይባላል? በአጭር ቃል እኔ እንደሚገባኝ አንድ ሰው ከሥራው ተነሥቶ የእግዚአብሔርን ሥራ በመሥራት መለኮታዊነትና የመገልገያ መሣሪያ፣ በላዩም የክብር ማዕረግ ሲደረግለት ሰዎች ሁሉ በዚህ ሰው ክብር የመንፈስ ቅናት ማደር ይገባቸዋል። እኔም እንደዚህ ሠው ሞቼ ነው ጌታ የሚቀጥረኝና የምከብረው በማለት በመሪር ለቅሶ ጌታን ይለምኑታል። የዚያን ጊዜ ያ ሰው የጌታ ጥሪ የቀረበለት ፈውስ፣ ትንቢት፣ ትምህርት፣ ጸጋ፣ ፍቅር፣ ሰላም፣ በጎነት፣ ስደት፣ ወሀኒ መጣል አብረው ተዋቅረው ይሰጡታል። በሁሉ ነገር የተወጠረ ከመሆኑም በላይ መጽሐፍ እንደሚል "ስምዖንና ከእርሱ ጋር የነበሩትም ገሥግሠው ተከተሉት፥ ባገኙትም ጊዜ፦ ሁሉ ይፈልጉሃል አሉት።" (ማር. 1፥ 36-37) ሁሉ ገሥግሠው ይመጡበታል እንጂ ማንንም አይለምንም። ሁሉ ይፈልጉታል እንጂ ሁሉን አይፈልግም።

የጴጥሮስና የወንድሙ እንድርያስ አጠራርን እንመልከት። "መረባቸውን ወደ ባሕር ሲጥሉ አየ፥ ዓሣ አጥማጆች ነበሩና። ኢየሱስም፦ በኋላዬ ኑና ሰዎችን አጥማጆች እንድትሆኑ አደርጋችኋለሁ አላቸው። ወዲያውም መረባቸውን ትተው ተከተሉት።" (ማር. 1፥16-18)

የያዕቆብና የወንድሙ የዮሐንስም ታሪክ ተመሳሳይ ነበር። "ከዚያም እልፍ ብሎ ሌሎችን ሁለት ወንድማማች የዘብዴዎስን ልጅ ያዕቆብን ወንድሙንም ዮሐንስን ከአባታቸው ከዘብዴዎስ ጋር በታንኳ መረባቸውን ሲያበጁ አየ ጠራቸውም። እነርሱም ወዲያው ታንኳይቱንና አባታቸውን ትተው ተከተሉት።" (ማቴ. 4፥21-22)

7.3. አምስት ጊዜ ከቤት መውጣት

ይህ የወይኑ ባለቤት ሠራተኞች ለመቅጠር ከቤት የወጣው አምስት ጊዜያት ነበር፤ ማለዳ፣ በ3፣ በ6፣ በ9፣ በ11፣ ሰዓት ለመቅጠር ወጣ። ይወጣል ይዞ ይመጣል፤ ይወጣል ይቀጥራል በመሆኑም ሠራተኛ እጅግ በማነሱ በ11ኛ ሰዓትም ጭምር ወጣ። አንድ ሰዓትም ቢሆን ቢሠራለት ለባለቤቱ ትልቅ እርካታ ነው። ወይኑ ከሚበላሽ በፈለገ ዋጋ ይሁን በ11 ሰዓትም ቢሆን ለመቅጠር ወጣ። ይህ ባለቤት ቀኑን ሙሉ እረፍት አጣ፤ ያለ እረፍት ሠራ። ሠራተኛ ለማግኘት ከማለዳ እስከ 11 ሰዓት ተንከራተተ። በሰው እጅ አምስት ጣቶች እንዳሉት ሁሉ አምስት ጊዜ ከቤት ወጥቶ ሠራተኞችን ሰበሰበ በሙሉ እጅ የሚሠራ እንጂ በከፊል የሚታገዝ አይደለም። ይህ ባለቤት ከቤት ሲወጣ ሲገባ የዋለበት ቀን የመንግሥተ ሰማያት ምሳሌ ነው። የወይን አትክልቱን በሠራተኛ ሊያጥለቀልቅ የዋለ ይመስላል። የቁርስና የምሳ ሰዓት ላይ እንኳ ሠራተኞች ለመቅጠር ውጭ ስለነበር በዚህ ሥራ መስዋዕትነትን ከፈለ። "ይህም ሲሆን ሳለ ደቀ መዛሙርቱ፦ መምህር ሆይ፥ ብላ ብለው ለመኑት። እርሱ ግን፦ እናንተ የማታውቁት የምበላው መብል እኔ አለኝ አላቸው።" (ዮሐ. 4፥31-32) በምሣ ሰዓት ሥራ እንጂ መብል አልነበረም። ከእናንተ ጋር ራት እበላለሁ በማለት በደጅ ቆሞ እንዳንኳኳ ሠራተኛ ተቀጥሮ ደመወዝ ከተከፈለ በኋላ ረፍትና ማዕድ ይቀጥላል።

7.4. አንድ ዲናር

ዋጋ የተነጋገረውና የተስማማው በማለዳ ወጥቶ ላገኛቸው ሲሆን ለሌሎቹ አልገለፀላቸውም። የማለዳዎቹ በአንድ ዲናር ከተስማሙ ሌሎች በዚህ እንደሚስማሙ ያውቃል። በዚያን ዘመን አንድ ዲናር ማለት ምን ማለት እንደሆነ ለማነጻጸር ያህል የቤተ መቅደስ ግብር ሁለት ዲናር ነበር። በመሆኑም አንድ ዲናር ያህል ከፍያ ለአንድ ቀን ውሎ ትልቅ ነው። "መምህራችሁ ሁለቱን ዲናር አይገብርምን? አሉት።" (ማቴ. 17፥24) እግረ መንገዳቸውንም ሦስት መቶ ዲናር ሽቱ መቅደላዊት ማርያም ያፈሰሰችው እጅግ ውድ ነው። ሦስት መቶ የእስራኤል ወዛደሮችን የአንድ ቀን ወጪ ይሸፍናል። ወደ 3000 ዶላር ይጠጋ ይመስለኛል።

7.5. የሚቀጥራቸው ያጡ

"ሥራ ፈትታችሁ ቀኑን ሁሉ በዚህ ስለምን ትቆማላችሁ? አላቸው። የሚቀጥረን ስለአጣን ነው አሉት። እርሱም፦ እናንተ ደግሞ ወደ ወይኔ አትክልት ሂዱ የሚገባውንም ትቀበላላችሁ አላቸው።" (ማቴ. 20፥6-7)

በወይን አትክልት ውስጥ ሥራ መሥራት እየቻሉ እስከ ቀኑ 11 ሰዓት ድረስ ቀጣሪ በማጣታቸው ውለዋል። መሥራት ይችላሉ የሚያሠራቸው ግን የለም። ቀኑን ሙሉ ባለመሥራታቸው ቀኑ ሊያልቅ ቀርቦባቸው ተጨንቀዋል። ሁሉ ሥራ ሲሠሩ እነኝህ ግን በአደባባይ ቆመዋል ተስፋ ቆርጠው የፀሐይን መጥለቅ ሲጠባበቁ አንድ ባለ ሃብት አገኛቸው። ሌሎች ደመወዛቸውን ለመቀበል ሰዓታቸውን ሲመለከቱ ከየት መጡ የማይባሉ ሥራ ፈቶች የወይን ሥፍራውን አጥለቀለቁት የሆኖ ሆኖ ግን በምን ሰዓት እንደመጡ ይታወቃል። ይህ ባለቤት በወይኑ አትክልት ምን ያህል እንደተሠራ ሳይሆን ብዙ ሰዎች ገብተው መከሩን እንዲሰበስቡና እንዲያነሱ ነበር። ሥራ ፈቶች እስከ 11 ሰዓት በአደባባይ ቆመዋል ባለቤት

ግን እንደነዚህ ዓይነቱን ለመፈለግ ማለጻ ተነስቷል:: አለመገናኘት ማለት ይህ ነው::

በዚህ ዘመን በእግዚአብሔር የወይን ቦታ ለመሥራት ብቃቱ እያላቸው የሚቀጥራቸው በማጣት የጺጋ ፀሐይ እስክትጠልቅ የቆሙ አያሌዎች ናቸው:: ሌሎቹ ተቀጥረዋል፤ እነዚህ ግን በቀጣሪ መጥፋት በአደባባይ ቆመዋል:: እግዚአብሔር ይደርስላቸዋል:: ሠራተኛ ፍለጋ የተንከራተተው ጌታ በ 11ኛ ሰዓት ያገኛቸዋል ወደ ወይኑ አትክልትም ይልካቸዋል:: በሁሉ ተስፋ ቢቆረጥም በአምላካችን ተስፋ አይቆረጥም:: የዚህ ወይን አትክልት ጌታ የ11ኛ ሰዓቶችን ከሥራ ላይ አያነሳቸውም ነገር ግን ሥራ ያጡትንና የቆሙትን ይቀጥራል:: በተመሳሳይም የመለከት እውቀትና ችሎታ እያላቸው በወይን አትክልት መሣተፍ የሚችሉትን ያለቀጣሪ የተበተኑ አያሌዎች ናቸው::

ሐዋርያት የሆኑትን ስንመለከት ከቤተ መቅደስ ውጭ የራሳቸውን ሥራ እየሠሩ የወይኑን ሥራ ግን አይሠሩም ነበር:: በራሳቸው ሥራ እንጂ በመለኮት ጉዳይ ሥራ ፊት ሆነው ቆመዋል በመሆኑም ከቤተ መቅደስ ውጭ ሆነው በዓሣ አስጋሪነት፣ በግ ጠባቂነት፣ በቀራጭነት የተሰለፉትን በሙሉ ጌታ ወስዶ በወይኑ እንዲሠሩ አደረጋቸው:: የወይን አትክልት ጌቶችና ሠራተኞች ነን የሚሉ በእግዚአብሔር መንግሥት ሲቀጠሩ አልታዩም:: እነዚህ ዓይነቶች እኛ የሙሴ፣ የኤልያስ በማለት የራሳቸው ጌታ እንዳላቸው ገለፁለት::

እኔ ከሁሉ ነገር ነፃ በመሆን ያለሁትን ሰው የሚቀጥረኝ አጥቼ የምንከራተተውን ማን ይፈልገኛል ማለት አይቻልም:: እግዚአብሔር ይፈልጋል ተገቢውን ዋጋ በመክፈል ያሰማራል:: በጌታ ቤት ለብዙ ዘመን በወይን አትክልት ውስጥ የሠሩ ሰዎች ትልቁ ፈተና የሚሆነው በመንገድ ላይ በመንከራተት የሚያውቋቸውን ሰዎች ጌታ ወደ ወይኑ አምጥቶ በክብር ሲጠቀምባቸው በጉዳዩ ያልተስማሙ ቀን ነው:: እኛ የተሰጠንን

የድርውን ሥራ በታማኝነት ከመሥራት ባሻገር በተቻለ መጠን ዝም ብንል መልካም ይሆናል ከተቻለ አሠራርንና ቅልጥፍናን ማሳየት ይጠበቅብናል::

7.6. የሠራተኛ ደመወዝ

"በመሸም ጊዜ የወይኑ አትክልት ጌታ አዛዡን፦ ሠራተኞችን ጥራና ከኋለኞች ጀምረህ እስከ ፊተኞች ድረስ ደመወዝ ስጣቸው አለው:: በአሥራ አንደኛው ሰዓትም የገቡ መጥተው እያንዳንዳቸው አንድ ዲናር ተቀበሉ::" (ማቴ. 20፥8-9)

ቀን ለሥራ ሲመደብ ምሽት ደግሞ ለእረፍት ነው:: ቀን ሳለ ብቻ በወይን አትክልት ይሠራል በመሸ ጊዜ ግን ደመወዝ መቀበል ይከተላል:: የወይን አትክልቱ ጌታ የሠራተኞችን ደመወዝ አያሳድርም:: በዚያኑ ቀን ለሁሉ ክፍሉ ያሰናብታል:: ሲቀጥራቸው ራሱ ወጥቶ ተነጋግሮ አመጣቸው:: ደመወዝ ሲከፍል ግን የቤቱን አዛዥ እንዲከፍል አዘዘው ::

እግዚአብሔር የሠራተኛ ደመወዝ ሳያድር እንዲከፈል ይፈቅዳል:: እንዲያውም ሠራተኛን ነገ ተነገ በስቲያ ማለት ኃጢአት ነው::

"ድሀ ነውና፥ ነፍሱም ጠንክራ ትፈልገዋለችና ወደ እግዚአብሔር እንዳይጮህብህ ኃጢአትም እንዳይሆንብህ ደመወዙን ፀሐይ ሳይገባ በቀኑ ስጠው::" (ዘዳግ. 22፥15)

"እነሆ፥ እርሻችሁን ያጨዱት የሠራተኞች ደመወዝ በእናንተ ተቀምቶ ይጮኻል፥ የአጫጆችም ድምፅ ወደ ጌታ ፀባዖት ጆሮ ገብቶአል::" (ያዕ. 5፥4)

7.7. የደመወዝ አከፋፈል

ለአምስቱም ጊዜያት የተቀጠሩት አንድ ዓይነት ክፍያ ሆነ:: ከሁሉም ብዙ ሥራና ተመጣጣኝ ክፍያ የተከፈላቸው የማለዳዎቹ ነበር ሌሎቹ ግን በባለቤቱ ፈቃድ ከሠሩት ሥራ በላይ ከፈላቸው:: አስቀድሞ የአስራ

አንደኛውን ሰዓት ሠራተኛ ከፈለው ሁሉም እነዚህን ያውቋቸዋል:: የአስራ አንደኛው ሰዓት ግን ምን ያክል እንደሚከፈላቸው አያውቁም ነገር ግን ከአንድ ዲናር በታች እንደሚሆን ይገምታሉ ምክንያቱም የማለዳዎቹ በአንድ ዲናር ተስማምተው እንደነበሩ የታወቀ በመሆኑ የአስራ አንዱ ሰዓት ዝቅተኛ እንደሚሆን ይገምታል:: ብቻ ሥራ በመገኘቱ ባለው ሰዓት ሠሩ::

ሌላው የሌላውን መመልከት እንዳይገባው የመንግሥተ ሰማያት ምሳሌ ያስረዳናል:: ለማንም ምንም ይሰጥ ዋናው ዓላማ የተስማሙበትን መቀበል ነው::

"ፊተኞችም በመጡ ጊዜ አብዝተው የሚቀበሉ መስሎአቸው ነበር፤ እነርሱም ደግሞ እያንዳንዳቸው አንድ ዲናር ተቀበሉ:: ተቀብለውም፦ እነዚህ ኋለኞች አንድ ሰዓት ሠሩ፥ የቀኑም ድካምና ትኩሳት ከተሸከምን ከእኛ ጋር አስተካከልሃቸው ብለው በባለቤቱ ላይ አንጐራጐሩ::" (ማቴ. 20፥10-12) (እዚህ ላይ ልብ ልንል የሚገባን የጌታ ሥራ ውጨ በፀሐይ እንጂ በቤት ውስጥ አይደለም ምክንያቱም የቀኑ ትኩሳት ተብሎ ስለተባለ)

ሀ. ሌሎቹን ማየት

የፊተኞቹ በወይን አትክልት ሲሠሩ በነበሩበት ወቅት በእርግጠኝነት ከወይኑ ፍሬ በልተዋል:: የወይኑ ባለቤት ያን ያክል ተጨንቆ በቀን አምስት ጊዜያት ከቤት የወጣው ገና ለሚቆፈር ማሳ አይደለም:: ይልቅም ወይኑ ተንዠርግጎ ሊወድቅበትና ወፎች ሊያጠፉት የደረሰ መሆኑን እንገነዘባለን በተጨማሪም የወይኑ ጌታ የዚያኑ ቀን ክፍያ መክፈሉ የሁሉ ነገር ተስፋ በእጁ መኖሩን እናስተውላለን::

የወይኑ ባለቤት አንድ ነገር ከሠራተኞቹ የፈለገ ይመስላል መክፈል የሚገባው አስቀድሞ በማለዳ ለተቀጠሩት መሆን ነበረበት ነገር ግን

አስቀድሞ ከኋለኞች ጀመረ:: የፊተኞች በዚህ ጉዳይ እንደሚያዝኑ ያውቃል ነገር ግን ማስተማር የፈለገው አንድ ነገር ሌሎችን መመልከት ሳይሆን የተስማሙበትን ውል ብቻ ማየት እንዲኖርባቸው ነው:: ሲቀጠር የተስማማው ከባለቤቱ ጋር ነው የስምምነትም አንቀጽ "ዋጋና አከፋፈል የሚል አለው" ዋጋው አንድ ዲናር፤ የሥራ ቀን ዛሬ ፤ ክፍያ ሲመሽ፤ በቃ ከዚህ ውጭ ያሉ ነገሮች በሙሉ ዋጋ቎ ቢስ ናቸው::

የራሳቸውን ዋጋ ለሰው የተከፈለውን በመመልከት ቀየሩት ውሉን በሁኔታዎች ሻሩት:: ባለቤቱ ጠዋት የተናገረውን ማታ አይደግመውም ብለው ቀየሩት:: ሌሎችን በማየት ዋጋቸውን በራሳቸው ፈቃድ ለማስተካከል ወሰኑ፤ በአእምሮአቸው ውሉን ሻሩት:: መጽሐፍ ስለጠዋቱና ማታው ሲናገር "የተነገረውም የማታውና የጥዋቱ ራእይ እውነተኛ ነው::" (ዳን. 8፥26)

የመንግሥተ ሰማይን ምሳሌ የሆነውን የወይኑን ባለቤት ባለማወቃችን ከመንግሥተ ሰማያት ጌታ ጋር ብዙ ሁከት ውስጥ እንገባለን:: ሌሎቹን መመልከት ከወይኑ ጌታ ጋር የተዋዋልነውን ውል እንድንሽር ይገፋፋናል:: ለመንግሥተ ሰማይ ወይን ጌታ ጋር ውላችን ምንድን ነው? በምን ተስማማን? ይህ ውል በደመወዝ ክፍያ ጊዜ ይምታታ ይሆን? አንድ ዲናር ተስማምተን የሌሎችን በማየት የኛን ዋጋ እንተምናለን:: የዋጋችን ተመን የሌሎች ደመወዝ ነው? ወይስ በማለዳ የተዋዋልነው ውል የሚቀይር ኃይል ይኖር ይሆን?

እግዚአብሔር በአዲስ ኪዳን የገባው ኪዳን ምንድነው? በብሉይስ ኪዳን የገባው ምንድን ነው? ኪዳን ካለ ውል አለ:: ውል ሰጭ፣ ውል ተቀባይ፣ ውል አስፈጻሚ አለ:: እንግዲህ ይህን ውል በምን እንሻረው?

"ከዚያ ወራት በኋላ ከእስራኤል ቤት ጋር የምገባው ቃል ኪዳን ይህ ነውና ይላል ጌታ ሕጌን በልቡናቸው አኖራለሁ በልባቸውም እጽፈዋለሁ፥ እኔም አምላክ እሆናቸዋለሁ እነርሱም ሕዝብ ይሆኑልኛል::" (ዕብ. 8፥10)

ውሉ ይህ ነው። ውሉ የእግዚአብሔር ሕግ በልቦናቸው መፃፍ ነው። የሚጽፈው እግዚአብሔር ነው፣ የመጻፊያው አውድማ ልብ ነው፤ ይህ ከሆነ ለዚህ ሕዝብ እግዚአብሔር አምላኩ ነው። ይህ ሕዝብ የእግዚአብሔር ሕዝብ ነው ነገር ግን በእግዚአብሔር ጣት የእግዚአብሔር ሕግ (ቃል) ያልተጻፈለት ሰው በመጨረሻ ቀን ቀርቦ "ጌታ ሆይ! ጌታ ሆይ!" ቢለው የዚህ ሰው እንዲህ ብሎ መጥራት ውሉን አይሽርም። በዚህ ሰው ውስጥ የተጻፈ የእግዚአብሔር ቃል ከኖረ ይህ ሰው የእግዚአብሔር ሰው ነው። አርማ ያለው፣ ማኅተም ያለው ይህ ነው። ብዙዎች ግን ይህን የእግዚአብሔርን ሕግ ሰዎችን በማየት ሊሽሩት ይሞክራሉ። ውሉ የቃል ውል ሆኖ ከልብ ውጭ ያለ ውልን ይሻሉ። ለምሳሌ ለእገሌ ይህን በማድረግህ አሁን የምፈልገው ይህን ነው። የአንተ ሕዝብ መሆኔ የሚታወቀው ይህንና ያንን ያደረክልኝ እንደሆነ ነው ወዘተ። ከውል ውጭ አንቀጽ አልባ ተራ ድርድር ይሆናል።

ለ. ማንጐራጐር

ከአምስቱ ቅጥረኞች የመጨረሻው በመጀመሪያ ተቀበለ የዚህን ሰው ደመወዝ አራቱም ተመለከቱ የመጨረሻው ተደሰተ ሌሎቹ አንጎራጎሩ። ይህ የመጨረሻ የተቀጠረው ሰው ትንሽ ቢሰጠው ሁሉ ደስ ይለው ይስማማቸውም ነበር። ይህ ሰው አንድ ዲናር ማግኘቱ የማንጎራጎሩ መነሻ ሆነ። በዚህ አንድ ዲናር ሁሉ መነሻ ዋጋ በማድረግ ተነሡበት። የወይኑን ጌታ አላዋቂ ሊያደርጉት ተነሡ ከአምስቱ አራቱ ቅር አላቸው። ቅሬታውን በማስረጃ አቀረቡ። ማስረጃቸው ትክክል ቢመስልም መሠረት የሌለው ከቅንአት የተነሣ ነበር። የ11ኛ ሰዓቱ ሰው የደመወዙን ልክ ባያሳያቸው መንጎራጎር ባልተገኘ። በቅንዓት ግን አንጎራጎሩ ከአምስት አራቱ። ሰማንያ በመቶው።

የያዕቆብ ወንድም ይሁዳ ስለ ዕድላቸው የሚያንጐራጐሩትን በግልፅ አስቀመጣቸው። "እነዚህ እንደ ምኞታቸው እየሄዱ የሚያንጐራጐሩና ስለ ዕድላቸው የሚያጉረመርሙ ናቸው፥ እንዲረባቸው ለሰው ፊት እያደሉ አፋቸው ከመጠን ይልቅ ታላቅ ቃል ይናገራል።" (ቁ.16) የሚያንጐራጉር ሰው እንዲያውም የሚያደላ እርሱ ነው። በማንጐራጐራቸው ምክንያት ከሚጠብቀው በላይ ታላቅና ክፉ ቃል ከአፋቸው ይወጣል።

የወይኑንም አትክልት ጌታ በታላቅ ቃል ተናገሩት ስም ጠርተው ለምን ለ11ኛ ሰዓቱ እንዲህ ሰጠኸው አሉት። የቀኑን ትኩሳትና ድካም ተሸክመን በማለት የማጉራጐሪያ ርዕስ አደረጉት። የቀኑ ትኩሳትና ድካም አውቀው ከገቡ በኋላ ይህን ጉዳይ ለባለቤቱ ገለፁለት። ድካሙና ትኩሳቱ ዋጋው አንድ ዲናር ነው ካልሆነ እንደጀመሩ አያዋጣኝም ማለት ተገቢ ነበር።

7.8. ምቀኝነት

"እርሱ ግን መልሶ ከእነርሱ ለአንዱ እንዲህ አለው፦ ወዳጄ ሆይ፥ አልበደልሁም በአንድ ዲናር አልተስማማኸኝምን? ድርሻህን ውሰድና ሂድ፤ እኔ ለዚህ ለኋለኛው እንደ አንተ ልሰጠው እወዳለሁ፤ በገንዘቤ የወደድሁትን አደርግ ዘንድ መብት የለኝምን? ወይስ እኔ መልካም ስለ ሆንሁ ዓይንህ ምቀኛ ናትን?" (ማቴ. 20፥13-15)

እንግዲህ መንግሥተ ሰማይ ይህን የወይን ባለቤትን ከመሰለች የምቀኞች መድኃኒት ነች ማለት ነው። ከምቀኞች ጋር አብራ የምትቆም ሳይሆን ምቀኞችን ታሳፍራለች። ምቀኞች የሚነሱት በመንግሥተ ሰማያት መልካምነት ነው። ምቀኞቹ ባለቤቱ የወደደውን እንዳያደርግ በዓይናቸው ቀኑ። በሌላው የሚመቀኝ ከመንግሥተ ሰማያት በምቀኝነቱ የሚያተርፈው አንዳች የለም። አንዱን ዲናር ይዘህ ሂድ አለው እንጂ በማንጐራገሩ የተጨመረ ሳንቲም የለም። መንግሥተ ሰማያት ያምትሠራው በውሉ

መሠረት ነው እንግዲህ ከመንግሥተ ሰማያት ጋር ለመስማማት ምቀኝነትን ለማራቅ መፍትሄው የራስን ድርሻ ብቻ ተመልክቶ መጓዝ ነው።

የመንግሥተ ሰማያት ምሳሌ የሆነው ባለቤት ምቀኞችን መንጥሮ ለማውጣት የተጠቀመበት ዘዴ ደመወዝ አከፋፈል ላይ ነው። ይህ ሰው እያወቀ በመጀመሪያ ለ11ኛ ሰዓቱ ሰው ደመወዙን ከፈለው በዚህ ምክንያት ምቀኞች ከቅኖች ተለዩ። የምቀኞች ማንነት የተገለፀው በመንግሥተ ሰማያት ቸርነትና በባለንጀራው አንድ ዲናር ነው። መንግሥተ ሰማያት ውሉን ሳታፈርስ ለቅኖች ጨምራ መስጠት ትችላለች። ምቀኛም ቢሆን ደመወዙን አያጣም።

የመንግሥተ ሰማያት ዋጋ አከፋፈል በአብዛኛው ሁሉን እኩል የሚያደርግ ነው። ለአምስቱም ቡድኖች አንድ ዲናር ከፈለች። ይህ አሁን የመጣ ስለሆነ ሲቀንስ ያኛው ተጎዳ በማለት ዋጋን ሲጨምር አልታየም። ይልቅም ለከፋይ እንዲቀል ሁሉን በአንድ አሰልፋ አንድ ዲናር ከፈለች።

ሁላችን የተመደበልንን ሥራ እንሥራ። እግዚአብሔር ለሰዎች የሰጠውን ጸጋ ከቻልን እናድንቅ ካልተቻለ ልባችንን በሰው ጉዳይ አንጣል። ልክ እንደ ትሁቱ ሙሴ እንሁን ። "ከልጅነቱ ጀምሮ የሙሴ አገልጋይ የነበረው የነዌ ልጅ ኢያሱ፦ ጌታዬ ሙሴ ሆይ፥ ከልክላቸው አለው። ሙሴም፦ የእግዚአብሔር ሕዝብ ሁሉ ነቢያት ቢሆኑ፥ እግዚአብሔርም በእነርሱ ላይ መንፈሱን ቢያወርድ፤ አንተ ስለ እኔ ትቀናለህን? አለው።" (ዘኁል. 11፥28-29) ከልጅነቱ ጀምሮ በሙሴ ስር ያደገ የነዌ ልጅ ይህን ፈተና ማለፍ ተሳነው። ብዙ ዘመን አገለገለ በዚህ ጉዳይ ግን ማንነቱ ተፈተነ። ሙሴ ግን የእግዚአብሔር ሰው ሁሉ ነቢያት ቢሆኑ በማለት ቅንነቱን ገለፀ። ይህም ብቻ አይደለም የእግዚአብሔር መንፈስ በሁሉ ላይ ቢወርድ፣ ሁሉ የመንፈስ ተሸካሚ ቢሆኑ የሙሴ ታላቅ ደስታ ነበር። በእርግጥም ለሙሴ ብዙ ሥራ ይቀልለት ነበር ሁሉ የጌታን መንፈስ ቢሸከምና ወደ ነቢይነት ቢደርስ ኢያሱ ግን ከሙሴ በትሩን ከመቀበሉ በፊት ይህን ትምህርት

መማር ተገባው። ዛሬም ከልጅነት ጀምሮ በጌታ ሥራ የኖሩ አገልጋዮች ይህን ታላቅ ፈተና ማለፍ ተስኗአቸው በቤት ውስጥ መንፈስ መውረድ የለበትም እስከማለት ደረሱ። እንግዲህ ኢያሱ የቤት ለቤት መንፈሳዊ ፕሮግራም አይመቸውም።

7.9. አንዱን ጠርቶ

በምቀኝነት ቀንበር የወደቁ ብዙ ስለነበሩ ረብሻውን ለማስቆም ባለቤቱ ለሁሉ አልተናገረም። በጩኸት ላይ ጩኸት እንዳይታከል ከነዚህ መኻል አንዱን በመጥራት ከውሉ መጀመሪያ ጀምሮ አብራራለት ለማለዳዎቹ አንድ ዲናር እንደተስማማ ለማታዎቹ ግን በሱ ፈቃድ እንዳደረገ ገለፀለት። ባለቤቱ ተጎዳ እንጂ የማለዳዎቹ አልተጎዱም።

ኢየሱስ ክርስቶስ በምድር ሲያስተምር ብዙውን ጊዜ አንዱን ጠርቶ ሲነጋገር ይስተዋላል ይኸውም ጴጥሮስን ነበር። "ጴጥሮስንም እንዲህ አለው..." የሚሉ ሀረጎችን እንመለከታለን። ኢየሱስ አንድ ስለነበር አንድን ጉዳይ ለማስረዳት አንድን ሰው ይጠራል። ኢየሱስ እግዚአብሔርን ሲወክል ጴጥሮስ ሐዋርያትን ይወክላል። ጩኸት፣ ረብሻ፣ ከአፍ ላይ ነጥቆ መታወክ ይወገዳል። አንድ ሰው ጠርቶ መናገር በዚህም ሌሎች ይደርሳቸዋል።

እግዚአብሔርም ከአንድ ሰው ጋር የሚሠራው ይበዛል። ለምሳሌ አዳም፣ አብርሃም፣ ኖኅ፣ ዳንኤል፣ ኢዮብ፣ ኤርምያስ ... በሌላም መልኩ በዓለም ላይ ከመቶ የሚበልጡ መንግሥታትና ነገሥታት እያሉ ከአንድ አገርና ንጉሥ ጋር ቃል ኪዳን አደረገ። ከእስራኤል ሀገር ጋር ከንጉሥ ዳዊት ጋር።

የመንግሥተ ሰማይ የሆነው ባለቤት ነገሩን የዘጋው የሚያንጐራጉሩትን አፍ በመዝጋት ነው። ይህ ግን በቁጣ፣ በቅጣት ወይንም በሌላ ሳይሆን በማስተማር ነው። ምቀኞች የያዟት ነገር በቂ እንደሆነ በተለይም በውሉ መሠረት እንደተፈፀመ ማስገንዘብ ነው።

7.10. ታማኝነት

ማልዶ የወጣ የወይን ባለቤት ቤቱ እርፎ የተቀመጠው የ11ኛ ሰዓቱን ቀጥሮ ከተመለሰ በኋላ ነበር:: ሁሉ ጊዜውን፣ አእምሮውንና ልቡን የጣለው ሠራተኛ ለማግኘት ነው:: ይህ ሰው ቀኑን በሙሉ ውጭ ነው:: የተገኙትን ይዞ ለመምጣት ብቻ ይገባል:: የሚወጣው እደባባይ ነው በዚህ ምክንያት በወይኑ ያሉት ሠራተኞች የቀጣሪ ዓይን በእነርሱ ላይ አይደለም በመሆኑም መለገም፣ ወሬ በማውራት ጊዜን መፍጀት ይችላሉ:: ቀጣሪው ሩቅ በመሆኑ ተቆጣጣሪያቸው የራሳቸው ሕሊና፣ ለወይኑ ያላቸው ፍቅርና የባለቤቱ ጭንቀት ነው ስለዚህ እነዚህ የወይን ሠራተኞች የሚጠበቅባቸው በራሳቸው ሕሊና፣ በንፁህ ልብና በታማኝነት ወይኑን ማገልገል ይሆናል::

አሁንም ልብ ልንል የሚገባን አምስቱም ጊዜ የተቀጠሩት ሠራተኞች ተስፋ የሚያደርጉት የራሳቸውን ደመወዝ እንጂ የወይኑን ባለቤት ጭንቀት ማሳረፍ አይደለም:: የምጸልየው፣ መንፈሳዊ ግልጋሎት የማደርገው፣ የምዘምረው በሙሉ በዚህ ጥቅስ መሠረት ከጌታ ዋጋ ለማግኘት እንጂ የወይኑን ባለቤት ንብረት ለመጠበቅ ይሆንን? በማለት ራስን መመርመር ተገቢ ነው:: ጌታ ሕይወቱን፣ ሥጋውን፣ ደሙን፣ መንፈሱን ሰጥቶን ለእርሱና ለወይኑ መሥራትና ማርካት ሲገባን የደመወዝ ጭቅጭቅ ውስጥ የሰው ልጅ መግባቱ ለሠማይ መላእክት ሳይደንቃቸው አይቀርም:: ለጌታ ውለታ ምላሽ የምንሰጠው በማንጉራጉርና በደመወዝ መከፈል ከሆነ በውኑ የሰው ልጆች ምንኛ ምስኪኖች ነን?

አንድ ክርስቲያን ሲጸልይና ሲናገር የሰማሁት እስከ አሁን ነፍሴን ያስደስታታል:: ጌታ ሆይ እኔ ኃጢአተኛውን ከተዘፈቅሁበት ማጥ አውጥተህ ይህን ሁሉ ክብርና መንፈስ ሰጠኸኝ:: ከዚህ በኋላ የዘላለም ሕይወት የሚባል ባይኖር እንኳ ሕይወቴ ከዚህ ላይ ቢቆም ይበቃኛል ብሎ እንባ ባረዘዘ ቃል ጌታን ሲባርክና ሲናገር ሰምቻለሁ:: በእውነት የጌታን ፍቅርና ማንነት የገባው ነበር::

8. የወይን አትክልት ተከራዮች

(ማር. 12፥1-9)

"አንድ ሰው የወይን አትክልት ተከለ፥ ቅጥርም ቀጠረለት፥ መጥመቂያም ማሰለት ግንብም ሠራና ለገበሬዎች አከራይቶ ወደ ሌላ አገር ሄደ። በጊዜውም ከወይን አትክልት ፍሬ ከገበሬዎቹ እንዲቀበል አንድ ባሪያ ወደ ገበሬዎቹ ላከ ይዘውም ደበደቡት ባዶውንም ሰደዱት። ዳግመኛም ሌላውን ባሪያ ወደ እነርሱ ላከ እርሱንም ወግረው ራሱን አቆሰሉት አዋርደውም ሰደዱት። ሌላውንም ላከ እርሱንም ገደሉት ከሌሎችም ከብዙዎች አንዳንዱን ደበደቡ አንዳንዱንም ገደሉ። የሚወደው አንድ ልጅ ገና ነበረው ልጄንስ ያፍሩታል ብሎ እርሱን ከሁሉ በኋላ ወደ እነርሱ ላከ። እነዚያ ገበሬዎች ግን እርስ በርሳቸው፦ ወራሹ ይህ ነው ኑ፥ እንግደለው ርስቱም ለኛ ይሆናል ተባባሉ። ይዘውም ገደሉት ከወይኑም አትክልት ወደ ውጭ ጣሉት። እንግዲህ የወይኑ አትክልት ጌታ ምን ያደርጋል? ይመጣል ገበሬዎቹንም ያጠፋል፥ የወይኑንም አትክልት ለሌሎች ይሰጣል።"

በዚህ የወይን አትክልት ላይ አንድ ባለቤትና ከባለቤቱ የተከራዩ ሰዎችን እንመለከታለን። ዘርዘር አርገን ብንመለከት ለዚህ ርዕስ የተለያዩ ገፀ ባህርያት እናስተውላለን ፡፡

- የወይኑ አትክልት ጌታ
- የወይኑ አትክልት ጌታ አንድያ ልጅ /ወራሹ/
- ተከራይ ገበሬዎች
- የአትክልቱ ጌታ ባሪያዎች
- ከተከራዮቹ ተባረው የተተኩ ሰዎች
- የወይን አትክልት ሕዝቦች
- ከወይኑ አትክልት ውጭ ያሉ ሕዝቦች

8.1. የወይኑ አትክልት ጌታ

ይህ ጌታ እጅግ ባለጠጋ በመሆኑ የወይን አትክልት ማሳ ሲኖረው ይህንን ማሳ አዘጋጅቶ ራሱ ከሚያስተዳድር ይልቅ ችሎታና እውቀት ላላቸው የወይን እርሻ ተከራዮች አከራያቸውና እርሱ ራሱ ወደ ሩቅ አገር ሄደ ፡፡

በዚህ ምዕራፍ እንደምንመለከተው የወይን አትክልቱ ጌታ ለተከራዮች ሙሉ ስልጣን ከመስጠቱ ባሻገር ወደ እርሻው ዘንድ ብቅ የሚለው ወይኑ አፍርቶ ከተሸጠ በኋላ በውሉ መሠረት የሚገባውን ድርሻና ኪራይ ለመሰብሰብ ወኪሎቹን ይልካል። ይህን ያደረገው ለወይኑ አትክልት፣ ለእርሻውና ለተከራዮቹ የማይገደው ሆኖ ሳይሆን ተከራዮቹ ይህን እርሻ የማስተዳደር ሙሉ ብቃት እንዳላቸው አምኖና በሙሉ ነጻነት ያለ ጌታው ጣልቃ ገብነት ይሠሩ ዘንድ ነው።

ነቢዩ ኢሳይያስ በ5ኛ ምዕራፍ የወይን አትክልት እርሻ የነበረውን ጌታ የእርሻውን ዝግጅት ሲናገር፦

- አረሰ
- ኈለኈለ
- መልካም ሐረግ ተከለ
- አጠጣ
- ቅጥር ቀጠረ
- ድንጋይ ለቅሞ አወጣ

ይህን ሁሉ ካደረገ በኋላ መልካም ፍሬን ጠበቀ። በማቴዎስ ወንጌል የተገለፀው የወይኑ አትክልትም ጌታ ተከራዮች ሌላ ወጪ እንዳያወጡ ሁሉን አዘጋጀ የእነርሱ ድርሻ ይጠብቁ፣ ያበጃጁ፣ ያስተዳድሩ፣ ፍሬውንም ይሸጡና ይጠቀሙበት ከዛም በላይ ለባለርስቱ የሚገባውን ድርሻ በክብርና በደስታ ከእጅ መንሻ ጋር ያቀርቡ ዘንድ ነው። አንዳንድ ጊዜ አንድን ቤት እርሻ ወይንም ንብረት ከባለንብረቱ ተከራይተን ብዙ ጊዜ ከተጠቀምን

በኋላ ዘመን እየጨመረ ሲመጣ የራሳችን ንብረት ስለሚመስለን ለባለቤቱ የማይታወቅ ጥላቻ በነፍሳችን እንደአረም በቅሎ እናገኛለን::

የዚህ መጽሐፍ ቃል የተነገረው ለእስራኤል ማኅበረሰብ በመሆኑ እነርሱ ደግሞ የወይን አትክልት እርሻ ንብረትነትና ኪራይ በደንብ ይገባቸዋል "ርስትህን አትሸጥ ..." የሚል ቃል በመኖሩ በተጨማሪም የነገድ ስም ማስጠሪያ በመሆኑ ርስታቸውን ከሕይወታቸውና ከነገሥታት ዛቻ በላይ ይጠብቃሉ ::

ንጉሡ አክዓብ በቤተ መንግሥቱ አጠገብ የናቡቴ እርሻ እንደነበረ የብሉይ መጽሐፍ ይጠቁማል:: አክዓብ ናቡቴን እርሻ በግዢ ወይንም በለውጥ የአክዓብን ቤተ መንግሥት ለማስፋፋት ተጠየቀ:: ናቡቴ አሻፈረኝ በማለት መለሰ:: ንጉሥ አክዓብም በጉዳዩ አዝኖ ቤቱ ተሸፋፍኖ ተኛ::

ንጉሥ አክዓብን ጌታ እግዚአብሔር ለምን እንደቀሰፈው በዚህ ዘመን በአፍሪካ ለምንኖር ሰዎች እንግዳ ነገር ነው:: የትኛው መሪ ነው በዚህ ዘመን ያን ያህል ትህትና አሳይቶ እርሻህን በግዢ ከፈለክ በለውጥ ስጠኝ የሚል:: አይሰጥህም ሲባልም አዝኖ ተሸፋፍኖ የሚተኛ ባለቤቱ ኤልዛቤልም ብትሆን ናቡቴን ያስገደለችበት ጠመዝማዛ መንገድ ይገርመኛል:: ጾም፣ ሽማግሌዎችን ጾም አስይዛ፣ አገር ሰብስባ እግዚአብሔርንና ንጉሡን ናቡቴ ሰድቧል በማለት የሐሰት ማስረጃ አቅርባ አስገደለች:: በሰለጠነው ዓለም የሚኖሩ የነገሥታት ሚስቶች እንኳ ይህን ዓይነት መንገድ የተከተሉ እንደሆነ በጨዋነት መንገድ ሄደዋል የሚያስብል ይመስለኛል::

እግዚአብሔር የወይኑ አትክልት ጌታ እንደሆነ መረዳት እንችላለን:: የአብርሃም ዘር የሆነው እስራኤል ደግሞ የወይኑ አትክልት እንደሆነ በምሳሌው እንመለከታለን::

እግዚአብሔር ሁሉን ካዘጋጀና ካስተካከለ በኋላ ደግሞ ለእስራኤል የመንግሥትን ቁልፍ ወይንም የእርሻውን መግቢያ ደጅ ቁልፍ ሰጥቶ አከራይቶ በሩቅ አገር ይኖራል:: (ወዮላችሁ የመንግሥትን ቁልፍ የያዛችሁ)

"እናንተ ሕግ አዋቂዎች፥ የእውቀትን መክፈቻ ስለ ወሰዳችሁ፥ ወዮላችሁ ራሳችሁ አልገባችሁም የሚገቡትንም ከለከላችሁ::" (ሉቃ. 11፥52)

እግዚአብሔር አዳምን ከሔዋን ጋር በኤደን ምስራቅ ከተከለው ገነት እንዳኖራቸውና እንዲጠብቁና እንዲያበጃጁት ካዘዘ በኋላ የማትበላውንም ፍሬ አሳየ፣ ይህን በበሉ ጊዜ ሞትን እንደሚሞቱ ነግሮ ሄደ:: ቀን ሙሉ ሩቅ አገር ይሄዳል ሲመሽ (ዘመን ሲያልቅ) ብቅ ብሎ ይጣራል:: ሊሠሩና ሊያበጁ የሚችለው በቀን ነው በማታ ወይንም በጨለማ ምንም ሥራ እንደማይሠራ ጌታ በዮሐንስ ወንጌል ተናገረ:: አዳምና ሔዋንም ሊሠሩ፣ ሊያበጃጁ በሚችሉበት ቀን አልመጣም:: እግዚአብሔር ለአዳምና ለሔዋን መጠነኛ ትዕዛዝና ሥራ አሳይቶ ሄደ:: ለምን ጌታ ትዕዛዝ አዘዘ የሚል ሰው ካለ እኔ እንደሚገባኝ አንተ ሰው እንጂ ተራ እንስሳ አይደለህም ለማለት ነው:: እንስሳ ወይንም አራዊት ሕግና ሕገ ልቡና የላቸውም:: እኛ የሰው ልጆችን አክብሮ ይህን አትብሉ ይህን ትበላላችሁ አለን:: ዛሬ አንድ መሥሪያ ቤት ተቀጥረን የምንሠራውን ዝርዝርና አንድ ነገር ካበላሸን ለዚያ ዋጋ እንደምንከፍል ካልተነገረን በአጭሩ አልተቀጠርንም ወይንም የኛን ሙያና ክህሎት መሥሪያ ቤቱ አላመነበትም:: እግዚአብሔር ይህን በበላህ ቀን ሞትን ትሞታለህ ብሎ ለአዳም ሲነግረው አዳም ሕፃንና ማስተዋል የሌለው አልነበረም:: ይልቅም በሥላሴ አምሳል የተፈጠረ፣ ለእንስሳ ስም ማውጣት የሚችል የአእምሮ ስፋትና ጥልቀት የእውቀትም መክፈቻ የያዘ ሰው ነበር:: እንደኔ እምነት ለአዳም ይህ ብቻ ሣይሆን ብዙ የፍትሃብሔር፣ የወንጀልና የተለያዩ የሕግ ዘርፎች ሊነገረው ይገባ ነበር እላለሁ:: ምናልባት የመነሻ ሕግ ነው እያደር ይጨመርለት ነበር እላለሁ:: ምክንያቱም ብዙ ተባዙ ከተባለና ጦርና ጠብ ስለሚበዛ በገነትም ቢሆን ብዙ ሕግ ይጠይቅ ነበር:: እንዴ እንዴት በምድረ ገነት ጦርና ጠብ ጠበቅህ በማለት የሚሞግተኝ ካለ ከምድር ገነትና ክርስቶስ ደሙን

ካፈሰሰባት ቤተ ክርስቲያን ማናቸው ይበልጣል መልሱ ቤተ ክርስቲያን ሲሆን በዚህ ዘመን ጦርና ጠብ የት እንደሚበረታ መፈለግ ነው።

በዓለም ባሉ አብያተ ክርስቲያናት ዘንድ ያለው ታላቅ ግድፈት የሚጀምረው የእግዚአብሔርን እርሻና ወይን ሙሉ ለሙሉ በሰዎች ቁጥጥር ሥር መዋልዋ ነው። የየቤተ ክርስቲያኑ አስተዳዳሪዎች በዚህ ጊዜ በስፍራው ተቀምጠው ለአስተዳደሩት ስፍራ ሕዝቡና ገንዘቡ በሙሉ የእነርሱ ይመስላቸዋል።

የትኛው የክርስትና ተቋም ነው አንድ ገንዘብ በግምጃ ቤቱ ሲገባ እንዴት እንደምናወጣና እንደምናገባ የወይኑ አትክልት ጌታን እንጠይቅ የምትል? በወይኑ አትክልት ሠራተኛ ሲቀጠር ለወይኑ አትክልት ጌታ ግልባጭ የምትጽፍ? የአጥቢያውን ስፍራ ስትቀይር፣ መንፈሳዊ ዝግጅት ሲዘጋጅ በጉዳዩ የወይኑ አትክልት ጌታን የሚያማክር? ኧረ የተከራየነው የወይን እርሻ እንጂ የራሳችን ጊቢ አትክልት ቀሳቀስ የኛ አይደለም!!

ይህን ሃሳብ በግልጥ ለማብራራት አንድ ምሳሌ ላስገባ። አንድ በአዲስ አበባ ከተማ ከመንግሥት በሊዝ መሬት የገዛ ባለቤት ይኖራል። ይህ ሰው ቦታ አለው፣ ገንዘብ አለው፣ የሚሠራውን ሕንፃ አጠቃላይ ሁኔታ በአንጎሉ አስቀምጧል። ይህ በእርሱ አንጎል ያለ ነገር በወረቀት የተሻለ ሙያዊ እገዛ የሚያደርግለት የሕንፃ አማካሪ (Building Consultant) በገንዘቡ ቀጥሯል። ባለንብረቱና አማካሪው ረዥም ውይይት ካደረጉ በኋላ የሕንፃው ዓይነት በተለያዩ ወረቀቶችና የባለሙያዎች ፊርማ ባላቸው ሰዎች ይዘጋጃል። እዚህ ላይ ልብ ልንል የሚገባን አማካሪው በስሩ የተለያዩ ባለሙያዎች ሲኖሩት የነዚህ ባለሙያዎች ክህሎትና ትምህርት ተገናዝቦ መንግሥት የምስክር ወረቀት ከቁጥር ጋር ይሰጣቸዋል። ሁሉ የኘላን ዝግጅት ከተጠናቀቀ በኋላ ባለንብረት በቀጥታ ወደ ግንባታ መሄድ መብት የለውም። ባለንብረትና አማካሪው ያዘጋጁትን ግልባጭ ኘላን ለመንግሥት አካል ቀርቦ ተተችቶ ይፀድቃል። ይህ የፀደቀው ኘላን ይዞ ባለንብረት ሕንፃ

መገንባት ችሎታና መብት ካለው ተቋራጭ ዘንድ ሄዶ ዋጋ አስተምኖ ግንባታ ያካሂዳል። ሕንፃው እየተገነባ ባለ ጊዜ የመጀመሪያው አማካሪ ተቋራጭን ይከታተላል። በኘላኑ መሠረት መሠራቱንም ያጣራል ደግሞም ይቆጣጠራል።

ባለንብረቱ ኘላን ለማፅደቅ ወደ መንግሥት አካል ሲቀርብ

1. የባለንብረት ስም
2. የአማካሪ ስምና በአማካሪው ሥር ያሉ ሠራተኞች

እንደሚቀርቡና በመጨረሻም የተቋራጩ ስም ቀርቦ ግንባታ እንደሚጀመር የታወቀ ነው ።

የሰማዩም ጌታ የራሱን ንብረት ሥርዓት ባለው መልክ ይዟል ። ለምሳሌ ቤተ ክርስቲያንን ስናስብ "በዚችም ዓለት ላይ ቤተክርስቲያኔን እሠራለሁ፥" (ማቴ. 16÷18) ማለትም ባለንብረቱ ጌታ ነው። በዚህ ዓለት ላይ አማካሪ በመሆኑ በቤቱ ላይ ስልጣን ያለው ራሱ ጌታ ነው። በመጨረሻም ያጸደቀው እግዚአብሔር ነው። "በገዛ ደሙ የዋጃትን የእግዚአብሔርን ቤተ ክርስቲያን ትጠብቁአት ዘንድ መንፈስ ቅዱስ እናንተን ጳጳሳት አድርጎ ለሾመበት ለመንጋው ሁሉና ለራሳችሁ ተጠንቀቁ።" (የሐዋ. 20÷28) እዚህ ላይ የምሳሌ አካል ተገልጦ እናገኛለን። የእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን፣ የገዛ ደሙ፣ (የክርስቶስ አካል) መንፈስ ቅዱስ፣ እናንተን ለሾመበት (መንፈስ ቅዱስ)።

ይህን ሁሉ ሥርዓት ጠብቆ ከሄደ የጌታ ቤተ ክርስቲያን በተለያዩ ዘመናት ለምን ችግር ውስጥ ገባች የሚል ጥያቄ ካለ ሁሉን ካዘጋጀ በኋላ በኪራይ ሂሳብ ሰዎች የእግዚአብሔርን ቤተ ክርስቲያን እንዲጠብቁ ሲሰጣቸው ባለንብረት የማይመጣ መስሎአቸውን ንብረትነቱን በምስጢር የራሳቸው አደረጉት።

አሁንም በሚሥጥር ስለሚዞር ይዞታ ማረጋገጫ ላጫውታችሁ። ብዙ ሰዎች በተለይ በአዲስ አበባ ከተማ ይዞታና ቤት አላቸው። ለይዞታቸውም

ማስረጃ መንግሥት ካርታ ሰጥቷቸዋል። ነገር ግን እነዚህ ባለ ይዞታዎች ቤታቸውን ከጊቢያቸው ጋር በወጉ አዘጋጅተው፣ አጥር አጥረው፣ ሩቅ ስፍራ ይሄዳሉ። ምናልባትም አገር ለቅቀው ኪራይ በወኪል ይሰበስባሉ። በዚህን ጊዜ የተከራየው ሰው በምሥጢር የሐሰት የይዞታ ማረጋገጫ ያሠራል። ይህንንም ይዞ ከባንክ ብድር ይወስዳል ወይንም ለሦስተኛ ወገን ሸጦ ይሄዳል። ይህን ገንዘብ ተቀብለው አገር ጥለው ይሰወራሉ። በአብዛኛው ይህ የሚሆነው የተከራየው ሰው ረጅም ጊዜ በቤቱ የተቀመጠ እንደሆነና ነገሮች ሁሉ የራሱ መምሰል ይጀምራል። በተጨማሪም የአከራየውን ሰው ትህትና፣ ምሕረት ፍቅር ተመልክቶ በዚህ ሊጠቀም ይሞክራሉ። በእግዚአብሔርም ቤት ክርስቲያን በመንፈሳዊው ዓለም ከዚህ የከፋ ጥፋትና ጉዳት ደረሰ። የአከራዩን አንድያ ልጅ የይዞታ ማረጋገጫ ለዘላለም የእነርሱ እንዲሆን ነበር። ዛሬም ቤተ ክርስቲያን የክርስቶስ ንብረት ሆና ሳለች በግለሰብ ስም ሙሉ የይዞታ ቅያሬ የተደረገባቸው በዓለም ዙሪያ አያሌ ናቸው።

8.2. ባሮቹ

የንጉሡ ባሮች ብዙ ሲሆኑ የተከበሩ ከመሆናቸውም በላይ የንጉሡ አከራይ ወይንም ግብር ሰብሳቢዎች ባልንጀሮችም ነበሩ። ከሁሉ ሥራ የማይመቻቸውና ሲታዘዙ የሚደነግጡት ንጉሡ ወደ ወይን አትክልቱ ሄዳችሁ ካከራየሁት ማሳ ላይ ገበሬዎቹን ጠይቃችሁ ድርሻዬንና ፋንታዬን አምጡ በተባሉ ወቅት ነው። በዚህን ጊዜ ዓይናቸውን አጉረጥርጠው በማንአለብኝነት የሚደነፉ ተከራዮች የሚደርስባቸውን ግልምጫ፣ ርግጫና ዱላ ነው።

ንጉሡ አከራይቶ ከማሳው ሩቅ አገር እንደ ሄደ የመጽሐፉ ቃል ይናገራል። እነዚህ የንጉሡ ባሮች ወደ ማሳው የሚመጡት ከሩቅ አገር በመሆኑ ይደክማቸዋል። ለባሪያ የሚያስፈልገውን ነገር ሁሉ ይሻሉ።

በተጨማሪም እነዚያ ተከራዮች አንድ ነገር ቢያደርጋቸውና ቢሙሁ ወይንም ቢጣሩ የሚደርስላቸው አይኖርም።

ከባሮቹ አንዳንዶቹን እንደደበደቡ እንዳንገላቱ መጽሐፉ ሲገልጥ እጅግ ያስቅቃል። ነገር ግን ይህ አልበቃ ብሎ ከባሪያዎቹ አንዳንዱን እዚያው ወይን ማሳ (በእስራኤል ምድር) ደብድበው ገደሉ።

የወይኑ አትክልት ጌታ እግዚአብሔር ከሆነ መልእክተኞቹ ወይንም ባሮቹ ደግሞ ነቢያት ጻፎዎችና ጥበበኞች ናቸው። ነቢዩ ኤርምያስ በባቢሎን ምርኮ ከመሄዳቸው በፊትና በምርኮው ወቅት የነበረ ባጠቃላይ ለ23 ዓመታት ትንቢት መናገሩን በኤርምያስም ተገልጧል። ይህን በማለቱ በነጻስኮር በጥፊ ሲመታ በንጉሡ ትእዛዝ ጉድጓድ ሲገባ ወይንም በክርታዝ የጻፈውን የጌታን ቃል በዘመኑ የነበሩ የወይኑ ተከራዮች (የእስራኤል ነገሥታት) እየሸረከቱ በእሳት ይከቱባቸው ነበር። በግዞት በሰንሰለትም አሠሩት። ነቢዩ ኤልያስ ሕዝቡን ወደ ጌታ አምላኩ ይመለስ ዘንድ ሲታገል እነ አክዓብና ባለቤቱ ኤልዛቤል የነቢዩ አንገት በላዩ እንዳያድር ይዝታሉ፣ ደግሞም ከከተማ ወደ ከተማ ይሰደዳሉ። አንዳንድ ጊዜ በነቢዩ ኤልያስ ሽሽት ላይ ነገራችን ያማረ መስሎን የምንናገረው ቃል ያሸማቅቀኛል። ይህ ታላቅ ነቢይ ያን ሁሉ ሥራ ሠርቶ የንጉሥ አክዓብን ሚስት የኤልዛቤልን ዛቻ ፈርቶ ሸሸ። ታዲያ እገድልሃለሁ ስትለው ምን ያድርግ? ጌታ ኢየሱስ በምድር ሲመላለስ በሄሮድስ ዛቻ ምክንያት ... ወደ ገሊላ አይመጣም ነበር መጽሐፍ ይለናል። በተጨማሪም በአንድ ከተማ ሙከራ ሲያሳድዶችሁ ወደ ሌላ ከተማ ሽሹ የሚል ቃል አለ። እስከምን ድረስ ሽሽቱ ይቀጥላል? የሰው ልጅ እስኪመጣ የእስራኤልን ከተሞች ሁሉ ቅዱስ ጳውሎስም አገረ ገዢውን ፈርቶ በቅርጫት ወረደ የሚል ቃል በመጽሐፍ በመገኘቱ አይደንቀኝም።

ስለ እያንዳንዱ የጌታ ነቢያት መሰደድ ጌታ ሲያረጋግጥ "አባቶቻችሁ ከነቢያት ያላሳደዱት ማን አለ?" በዚህ ዘመን ነቢይ ነኝ የምትል ከሆነ መሰደድህ እውን ነው።

በዚህ ዘመን አንድ ቤተ ክርስቲያን በአንድ ከተማ ብትኖር ጌታ ወደዚህ ቤተ ክርስቲያን የወይኑ ፍሬ ሲደርስ ባሮቹን ይልካል። ለምሳሌ ይህች ቤተ ክርስቲያን በዚህ ዓመት ውስጥ ብዙ ጸሎት፣ ስልጠና፣ ድካም አድርጋ አራት አስተማሪዎች፣ ሁለት ወንጌላዊና ሦስት የፈውስ አገልጋይ ፍሬ አፈራች እንበል። እንግዲህ ፍሬ በሙሉ ከፈጣሪ እንጂ ከፍጡር አይገኝም። የፍጡር ድርሻ ማጠጣት፣ መንከባከብ፣ ከወፎች መጠበቅ ነው። ጌታ እግዚአብሔር እርሱ በሰማየ ሰማያት (ሩቅ አገር) ተቀምጦ ባሮቹን ይልካል። ይህ ቤተ ክርስቲያን ካፈራችው ፍሬ ሁለት አስተማሪ (ወንጌላዊ) የፈውስ አገልጋይ ለሌላ ስፍራ ስለምፈልግ ድርሻዬን ስጡኝ ይላል።

በዚህን ጊዜ የቤተ ክርስቲያን ጠባቂ የሆኑት እነዚህ የኛ ፍሬዎች ናቸው ለሌላ አንሰጥም እንደሚሉ ማንም የሚጠብቀው አሠራር ነው። በየቤተ ክርስቲያኑ ደጅ የሚያፈራውን ወይን በአንድም ሆነ በሌላ መልኩ ለመቀበል ይመጣል። በዚህን ጊዜ ልባም ቤተ ክርስቲያን ማድረግ የሚገባት ጌታ እግዚአብሔር ሆይ ዘንድሮ ካፈራኋቸው የደረሱ ፍሬዎች መካከል እነዚህን እንሰጥሃለን አንተ ከፈለክ ወስደህ ሌላ ቦታ ትከላቸውና እንደገና መንግሥትህን ያስፉልህ በማለት በደስታና በሆታ ልትሰጥ ይገባታል። ይህ ቤተ ክርስቲያን በዘንድሮ ዓመት ካፈራቻቸው ዘማሪ፣ የዘማሪ ዕቃዎች፣ ገንዘብ በሙሉ ለራሰዋ ብቻ የተጠቀመች ከሆነ እጅግ አሳዛኝ ታሪክ እየተደገመ ነው።

ከአርባ ዓመት በፊት እጅግ በሰለጠኑት አገር እንደ ካናዳ፣ ኖርዌይ፣ ስዊድን፣ ሰሜን አሜሪካ፣ እንግሊዝና ጀርመን የወይን ፍሬ አብቦና አፍርተው ነበር። ጌታ ከዚህ ውስጥ የተወሰነውን ድርሻ (አገልጋዮች) ከነዚህ አገር ወስዶ ኋላ ቀር ወደሚባሉ አገሮች እንደ ኢትዮጵያ አመጣቸው።

የካናዳ፣ የኖርዌይና የስዊድን ሚሽነሪ ተብለው እዚህ አገራችን ድረስ መጥተው ተከላቸው። በዚህም እነዚህን አገሮች ደግሞ ባረካቸው። እኛም የወንጌል "ሀሁ" ከእነርሱ እንደቆጠርን የቤተ ክርስቲያን ታሪክ መጽሐፍን ማገላበጥ ይበጃል። እግዚአብሔር ብቻ ባለመብት ስለሆነ በእርሱ ዘንድ ደግሞ የሰለጠነ አገር ያልሰለጠነ አገር የሚል መለያ ሳይሆን የወይኑ ፍሬ ይጣፍጣል ወይስ ሆምጣጣ ነው በማለት በሁለት ይከፈላል። የኢትዮጵያ አብያተ ክርስቲያናት እዚህ አገራችን ድረስ መጥተው ወንጌል የሰበኩልንን መልእክተኞች እውቅና የማትሰጥና ውለታቸውን የምትረሳ ከሆነ ወደፊት የኢትዮጵያ ወንጌላውያንን አገልጋዮች ሌላ አገር በሚሽነሪነት ሲያገለግሉ እነርሱም የተረሱ ይሆናሉ። የካናዳው አገልጋይ ኢትዮጵያ ሲመጣ የአዲስ አበባው ደግሞ ካናዳ ካልሄድኩ ይለናል።

በሃያ አራት ሰዓት ጨርቃችሁን ጠቅልላችሁ ከአገር እንድትወጡ የተባሉ ሚሽነሪዎችንም ኢትዮጵያ እንዳደረገች መርሳት የለብንም። ምናልባትም እነዚህ ሚሽነሪዎች አልቅሰው ትቢያቸውን አራግፈው ከሄዱ ወዮልን። አንድ ግራም ወርቅ አሥር ብር ገደማ ይሸጥ የነበረው ዛሬ ወደ ሺህ ተጠጋ ሌላውም እንዲሁ። ግብረገቡም፣ ሞራሉም፣ ጤናውም፣ እድሜውም እንዲሁ ከእርግማን በታች ዘቀጠ።

8.3. የጌታ መምጣት

የወይኑ አትክልት ጌታ ከሄደበት አገር በመጨረሻ ራሱ መጣ። በምሕረትና በትዕግስት ታላቅ የሆነው የወይኑ አትክልት ጌታ ባሮቹ ከተደበደቡ፣ ከተገደሉ፣ አንድ ልጁ ከተገደለ በኋላ በሁሉ ቻይነቱ መጣ።

ተከራዮቹ ልጁን ገድለው በደስታና ፈንጠዝያ በሚያደርጉበት ሰዓት ያልጠበቁት የሚች አባት መጣ። በመግባባት አከራይቶ ሄደ በቀጥና በታላቅ መቅሰፈት ለጠርና ለጠብ ወይኑ አትክልት ድረስ መጣ። አሁን ርስቱን ወረስን ማንም ተቀናቃኝ የለንም። ሁሉ ሰላም ነው ባሉበት ወቅት

የጌቶች ጌታ የወይን አትክልት ባለቤት በስፍራው መጣ ድብ እንኳ ልጅ ሲነጠቅባት ምን ዓይነት ኃይለኛ ትሆናለች? የወይን አትክልት ባለቤት አንድ ልጁ ሲነጠቅበት እንዴት ከድቧ ይልቅ መራራ ይሆን?

የመጀመሪያ ሥራው እነዚያ ገዳዮችን ተከራዮችን ያጠፋቸዋል:: በሁለተኛ ደረጃ እርሻውን ነጥቆ ፍሬ ለሚያፈራና በየጊዜው ፍሬ ለሚያስረክብ ተከራይ ይከፍላል:: እርሻውን ነጠቁ፣ የሰዎችን ነፍስ አጠፉ፣ ራሳቸውም ጠፉ:: ይህ ሁሉ ከሆነ በኋላ ርስቱን ለአሕዛብ ወይንም ለማይገባቸው ሆነ:: ጳውሎስም "እንግዲህ ይህ የእግዚአብሔር ድኅነት ለአሕዛብ እንደ ተላከ በእናንተ ዘንድ የታወቀ ይሁን፤ እነርሱ ደግሞ ይሰሙታል::" (የሐዋ. 28÷28)

8.4. ከወይን አትክልት ውጭ የተጣለው ወራሽ

የወይኑ አትክልት ጌታ አንድ ልጅ ብዙ ባሪያዎችና የወይን አትክልት ሲኖረው የወይኑን አትክልት ሳከራያቸው ሰዎች ታላቅ አክብሮት፣ ርኅራኄ፣ ምህረትና ጨዋነት አሳይቷል:: ከወይን አትክልት ተከራዮች ዘንድ ችግር እንደገጠማቸው ቢነግሩት ሁሉን በራሱ ወጪ ሊያስተካክላቸው ወይንም ፍሬ ቢያጡ የግብይት ሥርዓቱ ቢዛባ ሁኔታውን ሁሉ በመልካም ጐኑ ተመልክቶ ያስተካክላል::

አሁንም የወይኑ አትክልት ጌታ ለተከራዮቹ አክብሮት ስለነበረው አንድ ሁለት ሦስት ባሪያዎች እንኳ ልኮ ቢደበደቡ፣ ቢገላመጡ፣ እስከሞት ቢደርሱ፣ ለውሳኔና ለፍርድ አልተቻኰለም:: ምናልባት ወደ ተከራዮች የላኩአቸው ባሪያዎች ተከራዮችን አስከፍተው ይሆናል በሚል እሳቤ ያሉትን ባሪያዎች በሙሉ እንዲሄዱና ፍሬ እንዲቀበሉ ላካቸው:: በዚህ ሁኔታ የራሱን ባሪያዎች ውርደት እሳትና ሞት ውስጥ ከተታቸው:: ሁሉ ባሪያዎች ጉዳት የደረሰባቸው እዚያው ወይኑ አትክልት ውስጥ ማለትም በእስራኤል ማኅበረሰብ ዘንድ ነበር::

የወይን አትክልት ጌታ አሁንም ጉዳዩ ላይ በከፍተኛ ትህትናና ትዕግሥት የተከራዮቹን ጉዳይ አጤኖ ሁሉን አማራጮች ሞከረ ነገር ግን ምን አድርጌያለሁ በማለት ሽማግሌዎች ወይንም የእርቅ ሰዎች መላክ አላስፈለገውም:: የተዋዋልኩት እኔ ነኝ፤ ውሉም ወይን ሲያፈራ ፍሬ መጠየቅ ነው ለዚህም የተለያየ እርከን ያላቸውን የራሱን ባሮች በፍሬ ወቅት መጠየቅ ብቻ ነው:: ምናልባት የወይኑ አትክልት ተከራይ ገበሬዎች ለምን የወይኑ አትክልት ጌታ ባሮችን ይልክብናል በማለት ክብራቸው የተነካ ከመሰላቸው አንድ የተከበረ ባለሙሉ ማዕረግና ስልጣን ልጁ አለ እርሱን እልካላቸዋለሁ በማለት የመጨረሻ አማራጭ አድርጎ ልጁን ላከው::

የወይኑ አትክልት ጌታ አንድ ልጁን እነዚህ እሳት የሆኑ ሰዎች መካከል ሰደደው :: "ልጄንስ ይፈሩታል" ብሎ እርሱን ከሁሉ በኋላ ወደ እነርሱ ላከ :: "ህፍረት፣ ይሉኝታ፣ ውል ወይንም የወይኑን ጌታ ጉልበት በጭላንጭል እንኳ መረዳት ወይንም ማጤን የተሳናቸው ነፍሰ በላዎች በመሆናቸው ውሳኔ ያስተላለፉት ይህን ነበር" እነዚያ ገበሬዎች ግን እርስ በርሳቸው "ወራሹ ይህ ነው ኑ እንግደለው ርስቱም ለኛ ይሆናል ተባባሉ÷ ይዘውም ገደሉት÷ ከወይኑም አትክልት ወደ ውጭ ጣሉት::" እዚህ ላይ ልብ ልንል የሚገባ አንኳር ነጥቦች አሉ::

- የልጁን ወራሽነትና ማንነት ሁሉም ተከራዮች አወቁ
- የተወሰኑ ገበሬዎች ሳይሆን ተከራዮች በሙሉ በጉዳዩ እርስ በርስ ተነጋግረው እንዲገደል ተስማሙ
- የገደሉበት ምክንያት በግልፁ ገበሬዎች በሙሉ ተናገሩ ይኸውም የተከራይነት መብት ወደ ርስት ባለይዞታነት ለመሸጋገር ነበር
- የገደሉት በእስራኤል ውስጥ ሲሆን የተጣለው ከወይን አትክልት ውጭ በአሕዛብ እጅ ነበር::

ብዙውን ጊዜ ስለ እስራኤል ማኅበረሰብ ወይንም የተከራዩ ገበሬዎች ነቢያትን ጥበበኞችን፣ ጻፍትን ብሎም የርስቱ ባለቤት ልጅ የሆነው ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን አላወቁትም በማለት እንናገራለን። እኛ እንናገራለን ወይንም ይመስለናል እንጂ የእነርሱን ምሥጢራዊ የስብሰባ ቃላትና የአጀንዳ ውሳኔያቸውን ጌታ ኢየሱስ ሲናገር ተከራይ ገበሬዎቹ "እርስ በርሳቸው ወራሹ ይህ ነው ተባባሉ" በማለት ተናገረ። እነርሱ የኢየሱስን ማንነት አያውቁም ነበር በማለት እናስብ ይሆናል። ጌታ ግን እናንተ ይህን ታስባላችሁ ገዳዮቹ ግን የኔን ወራሽነት በምሥጢር ሲነጋገሩ ሰምቻለሁ ለፍርድ ቀን ግልባጩን እናያለን፤ ደግሞም እንሰማለን፤ ገዳዮቹም ይሰማሉ ይመለከቱማል። እስራኤል ዓለም በሙሉ የሚያውቀውን አላወቀችም ማለት እንዴት ይቻላል? ይልቅም ዓለም በሙሉ አንድ ምሥጢርና ሰው ቢጠፋና ቢሰወር ወደ እስራኤል ሄዶ ማግኘት ዋናው አማራጭ ነው።

ሕግና ፍትህ የማይገባቸው ተከራይ ገበሬዎች የሚወደውን አንድያ ልጅ ገደሉበት ርስቱ የኛ ይሆናል ወራሽ ከሞተ የወይኑ አትክልት ጌታ ሌላ ልጅ ስለሌለው ቶሎ ብሎ ይችን ውርስ ማዞር ነው።

እግዚአብሔር አምላክ አንድያ ልጅ አለው። የሚወደውም ይህን አንድያ ልጅ ነው። ከእግዚአብሔር ባሕርያት ዘላለማዊነት ያለው ፍቅር ነው። ልጅ ባይኖረው እግዚአብሔር ማንን ይወድድ ነበር ወይንም በኃላፊ ጊዜ (enternity past) እግዚአሔር ፍቅር ነው ብሎ ለመናገር የሚፈቀር ከልጅ በስተቀር ማን ይኖራል? ሰማይና ምድርን ይወድድ ነበር እንዳንል እነርሱ ፍጡር ስለሆኑ ከእነዚህ በፊትም እግዚአብሔር ፍቅር ነበር። መላእክት እንዳንል መላእክት ከመፈጠራቸውም በፊት ፍቅር ነበር። የሰው ልጆች እንዳንል የሰው ልጆች ከመፈጠራችን በፊት ፍቅር ነበር። እንግዲህ ይህን ፍቅር የሆነውን ልጁን ለወይኑ አትክልት ሲል ሰጠ። የተገደሉትን ባሮች የወይኑ አትክልት ውስጥ ገደሉ እዚያውም ጣሉአቸው። ወራሹን ግን

ገበሬዎቹ የሞት ፍርድ ፈርደው ፍርዱን ለማስፈፀም ከወይን አትክልት ውጭ ለሆኑት ለኢጣልያን ሮማ ግዛት አውራጃ ገዦች እነ ጲላጣስና ሄሮድስ የሮማ ወታደሮች እጅ ግድያ ይፈፅሙበት ዘንድ አጥብቀው ማለዱ። መቼም ከተከራይ ገበሬዎች ይልቅ ጠላት የተባለው የሮማ ባለሥልጣን ለወራሹ ልጅ ርህራሄ አሳየ። "ጲላጦስም ምን ነው? ያደረገው ክፋት ምንድር ነው? አላቸው። እነርሱ ግን፥ ሰቀለው እያሉ ጩኸት አበዙ።" (ማር. 15፥14) "ጲላጦስም ሁከት እንዲጀመር እንጂ አንዳች እንዳይረባ ባየ ጊዜ፥ ውኃ አንሥቶ፥ እኔ ከዚህ ጻድቅ ሰው ደም ንጹሕ ነኝ፤ እናንተ ተጠንቀቁ ሲል በሕዝቡ ፊት እጁን ታጠበ። ሕዝቡም ሁሉ መልሰው፥ ደሙ በእኛና በልጆቻችን ላይ ይሁን አሉ።" (ማቴ. 27፥24-25) ገድለው ከወይን አትክልት ውጭ ጣሉት። የወይናቸው እርሻ ውስጥ የዚህ ወራሽ አስከሬን እንዳይኖር ወደውጭ በጥላቻ በጩኸትና በደምፍላት ጣሉት። "ለሞትም የሚያደርስ ምክንያት አንድ ስንኳ ባያገኙበት፥ ይገድለው ዘንድ ጲላጦስን ለመኑት።" (የሐዋ. 13፥28)

9. ለልጁ ሰርግ ያደረገ ንጉሥ

"ኢየሱስም መልሶ ደግሞም በምሳሌ ነገራቸው እንዲህም አለ፦ <u>መንግሥተ ሰማያት ለልጁ ሠርግ ያደረገ ንጉሥን ትመስላለች</u>፡፡ የታደሙትንም ወደ ሰርጉ ይጠሩ ዘንድ ባሮቹን ላከ ሊመጡም አልወደዱም፡፡ ደግሞ ሌሎችን ባሮች ልኮ፦ የታደሙትን፦ እነሆ ድግሴን አዘጋጀሁ፥ ኮርማዎቼና የሰቡት ከብቶቼ ታርደዋል፥ ሁሉም ተዘጋጅቶአል፤ ወደ ሰርጉ ኑ በሉአቸው አለ፡፡ እነርሱ ግን ቸል ብለው አንዱ ወደ እርሻው፥ ሌላውም ወደ ንግዱ ሄደ፤ የቀሩትም ባሮቹን ይዘው አንገላቱአቸው ገደሉአቸውም፡፡ ንጉሡም ተቆጣ፥ ጭፍሮቹንም ልኮ እነዚያን ገዳዮች አጠፋ፤ ከተማቸውንም አቃጠለ፡፡ በዚያን ጊዜ ባሮቹን፦ ሰርጉስ ተዘጋጅቶአል ነገር ግን የታደሙት የማይገባቸው ሆኑ፤ እንግዲህ ወደ መንገድ መተላለፊያ ሄዳችሁ ያገኛችሁትን ሁሉ ወደ ሰርጉ ጥሩ አለ፡፡ እነዚያም ባሮች ወደ መንገድ ወጥተው ያገኙትን ሁሉ ክፉዎችንም በጎዎችንም ሰበሰቡ፤ የሰርጉንም ቤት ተቀማጮች ሞሉት፡፡

ንጉሡም የተቀመጡትን ለማየት በገባ ጊዜ በዚያ የሰርግ ልብስ ያልለበሰ አንድ ሰው አየና፦ ወዳጄ ሆይ፥ የሰርግ ልብስ ሳትለብስ እንዴት ወደዚህ ገባህ? አለው እርሱም ዝም አለ፡፡ በዚያን ጊዜ ንጉሡ አገልጋዮቹን፦ እጁንና እግሩን አስራችሁ በውጭ ወዳለው ጨለማ አውጡት፤ በዚያ ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ይሆናል አለ፡፡ የተጠሩ ብዙዎች፥ የተመረጡ ግን ጥቂቶች ናቸውና፡፡" (ማቴ. 22፥1-14)

9.1. ንጉሡ

በዚህ ክፍል መንግሥተ ሰማያት ራሷን በንጉሥ መሰለች፡፡ ንጉሡም የመንግሥትን ሥራ ሚሰራ ወይንም በክብሩ ተቀምጦ ሳይሆን ለየት ያለ

የግል ሥራ እየሠራ ነው፡፡ ይኸውም የራሱን ልጅ በመዳር ላይ ይገኛል፡፡ መንግሥተ ሰማያት በዚህ ክፍል በንጉሥ ሰርግ ስለተመሰለች ብዙ ምስጢራትን ይዛለች፡፡ የልጁ ሰርግ በመሆኑ ንጉሡ የተለየ ኃይሉን፣ ገንዘቡንና ሁሉን በዚህ ጉዳይ አስቀምጧል፡፡ ንጉሥ በመሆኑ ሠርጉ ከሃገሩ ሕዝብ በሙሉ የተለየ ነው፡፡ በንጉሡ በኩል ሁሉ በመኖሩ የተስተካከለ ሰርግ ነው፡፡ ሰርግ ደግሞ አንድ ቀን ብቻ የሚደረግ በዓል በመሆኑ ልዩ ትኩረትን ይሻል፡፡ የንግሥና በዓላት፣ የዓመት በዓላት፣ የክብር በዓላትና ሌሎች ዓይነት ድግሶች በሙሉ በተለያዩ ጊዜ ሊሆኑ ይችላሉ፡፡ ሰርግ ግን አንድ ጊዜ ተደርጎ የሚያልፍ ነው፡፡ ንጉሡ የልጁን መውደድ የሚገልጽበት ጊዜ ነው፡፡

"ንጉሥ አርጤክስስ የከበረውንም የመንግሥቱን ሀብት፥ የታላቁንም የግርማዊነቱን ክብር መቶ ሰማንያ ቀን ያህል አሳያቸው፡፡ ይህም ቀን በተፈጸመ ጊዜ በሱሳ ግንብ ውስጥ ለተገኙት ሕዝብ ሁሉ ከታላቁ እስከ ታናሹ ድረስ ንጉሡ በንጉሡ ቤት አታክልት ውስጥ ባለው አደባባይ ሰባት ቀን ግብዣ አደረገ፡፡ ... ንጉሡም እንደ ሰው ሁሉ ፈቃድ ያደርጉ ዘንድ ለቤቱ አዛዦች ሁሉ አዝዞ ነበርና መጠጡ እንደ ወግ አልነበረም" (አስ. 1፥4-9) ይህ ዓይነት ግብዣ እንኳ የከበረ ነው፡፡ አባት ደግሞ ትልቁ ሀብቱ ልጁ ነው፡፡ ከልጅነት የሚበልጥ ክብርም የለም፡፡

ልጁ ሰርግ ተደገሰለት ማለት ከዚያን ቀን ጀምሮ ልጁ ከቤት ወጣ ማለት ነው፡፡ አባቱንና እናቱን ትቶ ከሚስቱ ጋር የሚጣበቅበት ክብረ በዓል ነው፡፡ በመሆኑም ንጉሡ የልጁን የመጨረሻ ስንብት የሚያደርግበት ቀን ነው፡፡ አገር የሚደሰትበት ቀን ነው፡፡ በመሆኑም መንግሥተ ሰማያት የተመሰለችው ለልጁ ሰርግ ያደረገን ንጉሥ ነው፡፡ በጣም የምትናፈቅ ከንጉሡ እስከ ዝቅተኛው ኅብረተሰብ ድረስ ሊጠብቃትና ሊያከብሯት የሚገባው ዓይነት ነች፡፡ የንጉሡ የሰርግ ዝግጅት በመሆኑ ሁሉ ሰው ከንጉሡ በረከትን ለመቀበል የሚዘጋጅበት ነው፡፡ ንጉሡ የተለያየ ጊዜ

ከአካባቢው ሊርቅ ይችላል፤ ይህ ንጉሥ ግን በሙሉ ልቡ በቤት ይኖራል። የልጁ ሰርግ ቀን በመሆኑ በአካባቢው በዋንኛነት ይገኛል።

በመንግሥተ ሰማያት የተመሰለው ንጉሥ የወትሮውን አለባበስ ሳይሆን የከበረውን ልብሱን ለብሶ የሚገኝበት ቀን ነው። ንጉሡ ከልጁ ጋር የሚከበርበት ቀን ነው። ለልጁ የመጨረሻውን ስጦታ የሚያደግርበት በመሆኑ የልጁ ልብ በዋንኛነት በንጉሡ እርኗል። ንጉሡ የራሱን ልጅ ለመዳር በመጨነቁ፤ አዛገሮቹ፣ ባለሙዋሎቹ፣ አማካሪዎቹ በሙሉ በዚህ ሰርግ ይገኛሉ። የመንግሥታት ሥራ በሙሉ በአንድ ነገር ላይ ትኩረት ያደረገ ተግባር ይሆናል። ሁሉ ስለ ሰርጉ መሳካት የሚያስብበት ነው። ባሪያዎቹም ሰርጉን በተመለከተ ይሯሯጣሉ። በመሆኑም መንግሥተ ሰማያት በዚህ ንጉሥ በመመሰሏ የትኩረት አቅጣጫዋ አንድ ነው። በውስጧ የተገኘውም ሕዝብ ትኩረቱ አንድ ነው። ንጉሡን ሰርገኛውንና የታደሙትን ለማስደሰት ሰርጉ እንዲያምር ነው።

በዚህን በንጉሥ ቀን ሕዝቡም ከወትሮው ለየት ያለ ነገር ይጠበቅበታል። ቢቻል በገንዘቡ ሁሉ የሰርግ ልብስ ማዘጋጀት። ካልተቻለ ያለውን ልብስ አጥቦ፣ አመቻችቶ ሰውነትን በውሃ ታጥቦ መጠንቀቅን ይጠይቃል። በዚህ ግብዣ የታደመ በሙሉ ንጉሡን፣ ልጁንና ሰርጉን ስለሚመለከት የመጨረሻ ትኩረት ይጠይቃል። የተዝረከረከ ሰው መታየት የለበትም።

9.2. የታደሙት ሰዎች

በታደሙት ሰዎች ምክንያት ንጉሡ፣ ልጁ፣ ባሪያዎቹም ተደናገጡ። ትልቅ ችግር ተፈጠረ። ሙሽራው ወይንም ሙሽሪት የጠፉ ያኸል ሰርግ ቤቱ ተደናገጠ። ንጉሡ በእጅጉ አዘነ። <u>ስለ መንግሥተ ሰማያት ስናስብ በዚህ መንግሥት የተቆጣን፣ ያዘነን ንጉሥ እንመለከታን።</u> ያልጠበቀው ጉዳይ ገጠመው። በድግስ ቤቱ ውስጥ ችግር እንዳይኖር ሁሉን በጥንቃቄ

አድርጓል። የበሬው፣ የኮርማው፣ የፍሪዳውና የሌሎች ሥራዎች በወጉ ተፈፅመዋል። የታደሙትንም ያውቃል። የታደሙትንም በስማቸውና በአድራሻቸው ስለሚያውቅ በባሪያዎቹ አማካኝነት ስፍራቸው ድረስ በመሄድ ተጠሩ።

ንጉሡ የመጨረሻ ትኩረት ሰጥቶ የዋለበት ቀን ይህ ቀን ነው። ተራው ሕዝብ የናቀውም በዚሁ ቀን ነው። የንጉሡ የመጨረሻው ቁጣ በዚህ ቀን ነው። ወደ ንጉሡ ሰርግ መጀመሪያ በላካቸው ባሪያዎች የመጣው መልስ በደፈናው "አንመጣም" የሚል ነው። ከታዳሚው የሚጠበቀው ራስን አሳምሮ መገኘት ብቻ ነበር። ንጉሡ የታዳሚው ልብ ስላልገባው በድጋሚ የሰርጉን ሁኔታ በማብራራት እንዲነግሩ አዘዘ። "እነሆ ድግሴን አዘጋጀሁ፣ ኮርማዎቼና የሰቡት ከብቶቼ ታርደዋል ሁሉም ተዘጋጅቷል፤ ወደ ሰርጉ ኑ በሉአቸው አለ።" ታዳሚ እንዲመጣ ተደጋጋሚ ጥሪ ተደረገ። የንጉሡን ልጅ ሰርግ በነፃ ለመብላት ሁሉ ቸል አለበት። ንጉሡን፣ ልጁንና ሰርጉን ቸል አሉ።

የእግዚአብሔር መንግሥት በዚህ ንጉሥ በመመሰሏ በሰርግ ቀን የተከዘን ንጉሥ ትመስላለች የሚለውን ይተካል። ይህም ብቻ ሣይሆን የታደሙትን ለመጥራት የተላኩት ባሪያዎች በታዳሚዎቹ ተገደሉ። ሰዎችን ወደ ሰርግ በመጥራታቸው ጠሪዎቹ (ባሪያዎቹ) ተገደሉ። ምንም በማያውቁት ምክንያት ባሪያዎቹ ተገደሉ። ወደ ንጉሥ ሰርግ ኑ በማለት የተጠሩት ባሪያዎች ተገደሉ። ንጉሡ በመናቁ ባሪያዎች ተገደሉ። ንጉሡን የመግደል ያክል ሴራ ደረሰበት።

የቀረበ ማዕድ እያለ ወደ ንግድና እርሻ ተሰማሩ። የሰርግ ቀን በአብዛኛው የእረፍት ቀን ነው። እነዚህ ግን በዚህ ቀን ወደ ንግድና እርሻ ተሰማሩ። ከንጉሡ ሰርግ የራሳቸው ንግድና እርሻ በለጠባቸው።

ይህ ምሳሌያዊ ንግግር ያተኮረው በእስራኤል ቤት ነው። የእስራኤል ቤት የታደሙ ሲሆኑ ወደዚህ ሰርግ ለመምጣት እምቢ (ቸል) አሉ። የንጉሡ ጭንቀት አልገባቸውም። ተላላኪ (ነቢያት) እስከመግደል ደረሱ።

9.3. የተቃጠለ ከተማ

መንግሥተ ሰማያትን ስንመለከት የተቃጠለ ከተማንም እንመለከታለን። ንጉሡ ባለሙዋሎቹን አንድ ትዕዛዝ አዝዟል። የታዳሚዎቹ ከተማ እንዲቃጠል። በዚሁ መሠረት ከታደሙት ውስጥ የተላኩባቸውን ሰዎች ተገደሉ በሙሉ ዕጣ ፈንታቸው ከተማቸውና እራሳቸውም ጭምር ጠፉ፣ ተቃጠሉም። ንጉሡ ድግስ አዘጋጅቶላቸው እንዲደሰቱ በተወሰነበት ቀን ታላቅ የእሳት ቃጠሎ ደረሰባቸው። በዚህ ቀን እንግዲህ በሁሉ ዘንድ ሐዘን ነው። የመንግሥተ ሰማይ ምሳሌ የሆነው ንጉሥ በከፍተኛ ኃፍረትና ጸጸት በዚህ ቀን ዋለ። ሙሽራው ከምሽሽ ብሎና አዝኖ በዙፋኑ ተቀምጧል። የንጉሡ ወዳጆችና ልጆች በደረሰው ጉዳይ በማዘን ወደ ቤት ገብተው በሀዘን ያለቅሳሉ። ቤቱ በሙሉ ጉድ ሆንን በማለት እጅግ አዘኑ። በታዳሚዎቹ መንደር የተነሣው የእሳት ቃጠሎ የሚያበርደው በመጥፋቱ ከፍተኛ ሃዘን በዚህ ስፍራ አለ። ንጉሡ ያዘዘው እሳት በመሆኑ አይጠፋም። ታዳሚዎቹን ሲጠሩ የተገደሉ በመሆኑ አንድ ሰው መንግሥተ ሰማያትን ለማየት ሲጣጣር ይህን ክስተት ይመለከታል። ያዝናል፣ ያለቅሳል። ብዙውን ጊዜ የመንግሥተ ሰማያት ምስጢር የገባቸው በዓይናቸው ሽፋሽፍት የእንባ ዛላዎች ይኖራሉ። ለምን እንደሚያለቅሱ ሳይገባቸው ያለቅሳሉ።

የሰርጉ ባለቤት የሆነውን እግዚአብሔርን ሲመለከቱ ያዝናሉ። ሰርገኛው ክርስቶስ ያለበትን ሀዘን ሲመለከቱ ያዝናሉ፣ ያለቅሳሉ። የነቢያትን መገደልና መደብደብ ሲመለከቱ ያለቅሳሉ። ታዳሚው በሰርግ በመቅረታቸውና ከተማቸው በመቃጠሉ ያዝናሉ። የእስራኤል ገስቁልናን ሲመለከቱ ያዝናሉ። በሄሮድስ፣ በኔሮ የጠፋውን ከተማ ሲመለከቱ ያለቅሳሉ።

እንዲህ ሰርግ በዓለም ታሪክ አሳዛኝ ክስተት የለም። እንደዚህ ሰርግ አጋጣሚ የሚያሰደነግጥ የለም። ነገር ግን የመንግሥተ ሰማያት ምሳሌ የሆነው ንጉሥ ተሰቃየ። ልቡ አዘነ። ተጸጸተ። "እግዚአብሔርም ሰውን በምድር ላይ በመፍጠሩ ተጸጸተ፥ በልቡም አዘነ።" (ዘፍጥ. 6፥6) ይህ በኖኅ ዘመን ነበር። የአሁንም ዘመን የኖኅ ዘመን እንደሆነ ጌታ ኢየሱስ አስተምሯል።

9.4. ክፉዎችም በጎዎችም የተመገቡት ሰርግ

ከተማው ከተቃጠለና የንጉሡ ቁጣ ከበረደ በኋላ የንጉሡ ትእዛዝ የሚደንቅ ነበር። ንጉሡ የተቆጣ በመሆኑና በታዳሚዎቹ ስላዘነ ሁሉ የሚጠብቀው አንድ ነገር ነበር። ይኸውም የተዘጋጀውን ሰርግ አስቀሞ መብሉን ወደ ውጭ ይደፋዋል የሚል ፍራቻ ነበር። ንጉሡ ግን እጅግ እስተዋይ በመሆኑ የሚያደርገውን አወቀ። በመንገድ ያሉ ሁሉ እንዲመገቡት ሆነ። ቤቱን ለመንገደኛ በሙሉ ከፈተ። ከአሁን በኋላ የታደመ ያልታደመ የሚል ሁኔታ ቀረ። የንጉሡን ሰርግ የማይገባቸው በሙሉ በሉት። እነዚህ ሰዎች እግዚአብሔርን እያመሰገኑ መብሉን በሉት። አጋጣሚ በመንገድ ላይ በመቆማቸው የዚህ ማዕድ ተካፋይ ሆኑ።

ሰውን ከሰው መለየት ቀረ። የሰርጉ መብል ላይ ክፉ ሰዎች እንኳ ተቀላቀሉ።

የእግዚአብሔር መንግሥት ማዕድ ሁሉ ተመገበው። ክፉውም በጎውም ተመገበው። የተመጋቢዎቹ ድርሻ ግን ደስ እያላቸው የንጉሡን ጭንቀት እንዲያስተው እያስደሰቱ መመገብ ይኖርባቸዋል።

ከእስራኤል ውጭ የምንገኝ የእግዚአብሔር መንግሥት ማዕድ ተካፋዮች የሆንን እኛ እግዚአብሔርን በማክበር መመገብ ይኖርብናል። እኛም

ይህ ምሳሌያዊ ንግግር ያተኮረው በእስራኤል ቤት ነው። የእስራኤል ቤት የታደሙ ሲሆኑ ወደዚህ ሰርግ ለመምጣት እምቢ (ቸል) አሉ። የንጉሡ ጭንቀት አልገባቸውም። ተላላኪ (ነቢያት) እስከመግደል ደረሱ።

9.3. የተቃጠለ ከተማ

መንግሥተ ሰማያትን ስንመለከት የተቃጠለ ከተማንም እንመለከታለን። ንጉሡ ባለሙዋሎቹን አንድ ትዕዛዝ አዘዟል። የታዳሚዎቹ ከተማ እንዲቃጠል። በዚሁ መሠረት ከታደሙት ውስጥ የተላኩባቸውን ሰዎች ተገደሉ በሙሉ ዕጣ ፈንታቸው ከተማቸውና እራሳቸውም ጭምር ጠፉ፣ ተቃጠሉም። ንጉሡ ድግስ አዘጋጅቶላቸው እንዲደሰቱ በተወሰነበት ቀን ታላቅ የእሳት ቃጠሎ ደረሰባቸው። በዚህ ቀን እንግዲህ በሁሉ ዘንድ ሐዘን ነው። የመንግሥተ ሰማይ ምሣሌ የሆነው ንጉሥ በከፍተኛ ኃፍረትና ጸጸት በዚህ ቀን ዋለ። ሙሽራው ኩምሽሽ ብሎና አዝኖ በዙፋኑ ተቀምጧል። የንጉሡ ወዳጆችና ልጆች በደረሰው ጉዳይ በማዘን ወደ ቤት ገብተው በሀዘን ያለቅሳሉ። ቤቱ በሙሉ ጉድ ሆንን በማለት እጅግ አዘኑ። በታዳሚዎቹ መንደር የተነሣው የእሳት ቃጠሎ የሚያበርደው በመጥፋቱ ከፍተኛ ሃዘን በዚህ ስፍራ አለ። ንጉሡ ያዘዘው እሳት በመሆኑ አይጠፋም። ታዳሚዎቹን ሲጠሩ የተገደሉ በመሆኑ አንድ ሰው መንግሥተ ሰማያትን ለማየት ሲጣጣር ይህን ክስተት ይመለከታል። ያዝናል፣ ያለቅሳል። ብዙውን ጊዜ የመንግሥተ ሰማያት ምስጢር የገባቸው በዓይናቸው ሽፋሽፍት የእንባ ዘላዎች ይኖራሉ። ለምን እንደሚያለቅሱ ሳይገባቸው ያለቅሳሉ።

የሰርጉ ባለቤት የሆነውን እግዚአብሔርን ሲመለከቱ ያዝናሉ። ሰርገኛው ክርስቶስ ያለበትን ሀዘን ሲመለከቱ ያዝናሉ፣ ያለቅሳሉ። የነቢያትን መገደልና መደብደብ ሲመለከቱ ያለቅሣሉ። ታዳሚው በሰርግ በመቅረታቸውና ከተማቸው በመቃጠሉ ያዝናሉ። የእስራኤል ገሰቀልናን

ሲመለከቱ ያዝናሉ። በሄሮድስ፣ በኔሮ የጠፋውን ከተማ ሲመለከቱ ያለቅሳሉ።

እንዲዚህ ሰርግ በዓለም ታሪክ አሳዛኝ ክስተት የለም። እንደዚህ ሰርግ አጋጣሚ የሚያስደነግጥ የለም። ነገር ግን የመንግሥተ ሰማያት ምሣሌ የሆነው ንጉሥ ተሰቃየ። ልቡ አዘነ። ተጸጸተ። "እግዚአብሔርም ሰውን በምድር ላይ በመፍጠሩ ተጸጸተ፥ በልቡም አዘነ።" (ዘፍጥ. 6፥6) ይህ በኖኅ ዘመን ነበር። የአሁንም ዘመን የኖኅ ዘመን እንደሆነ ጌታ ኢየሱስ አስተምሯል።

9.4. ክፉዎችም በጎዎችም የተመገቡት ሰርግ

ከተማው ከተቃጠለና የንጉሡ ቁጣ ከበረደ በኋላ የንጉሡ ትእዛዝ የሚደንቅ ነበር። ንጉሡ የተቆጣ በመሆኑና በታዳሚዎቹ ስላዘነ ሁሉ የሚጠብቀው አንድ ነገር ነበር። ይኸውም የተዘጋጀውን ሰርግ አስቀሞ መብሉን ወደ ውጭ ይደፋዋል የሚል ፍራቻ ነበር። ንጉሡ ግን እጅግ አስተዋይ በመሆኑ የሚያደርገውን አወቀ። በመንገድ ያሉ ሁሉ እንዲመገቡት ሆነ። ቤቱን ለመንገደኛ በሙሉ ከፈተ። ከአሁን በኋላ የታደመ ያልታደመ የሚል ሁኔታ ቀረ። የንጉሡን ሰርግ የማይገባቸው በሙሉ በሉት። እነዚህ ሰዎች እግዚአብሔርን እያመሰገኑ መብሉን በሉት። አጋጣሚ በመንገድ ላይ በመቆማቸው የዚህ ግዕድ ተካፋይ ሆኑ።

ሰውን ከሰው መለየት ቀረ። የሰርጉ መብል ላይ ክፉ ሰዎች እንኳ ተቀላቀሉ።

የእግዚአብሔር መንግሥት ማዕድ ሁሉ ተመገበው። ክፉውም በጎውም ተመገበው። የተመጋቢዎቹ ድርሻ ግን ደስ እያላቸው የንጉሡን ጭንቀት እንዲያስተው እያስደሰቱ መመገብ ይኖርባቸዋል።

ከእስራኤል ውጭ የምንገኝ የእግዚአብሔር መንግሥት ማዕድ ተካፋዮች የሆንን እኛ እግዚአብሔርን በማክበር መመገብ ይኖርብናል። እኛም

እንደገና በእግዚአብሔር ማዕድ ላይ ብንቀልድ ከመንገድ ተሰብስበው የንጉሡን ማዕድ ላይ እንደገና መቀለድ ነው። የንጉሡን ማዕድ የማይገባቸው ሰዎች እየተመገቡ በንጉሡ ማዕድ ችላ ቢሉ ከታዳሚዎቹ የከፋ ይሆናል። በመሆኑም በመንቀጥቀጥና በመፍራት እግዚአብሔርን በማክበር የማዕዱ ተካፋዮች መሆን ይኖርብናል። ሳንታደም እንዲሁ ከመንገድ ተሰብስበን የመንግሥትን ማዕድ እየበላን መሆኑን መዘንጋት እጅግ አሳዛኝ ይሆናል። "እግዚአብሔር እንደ ተፈጥሩት ለነበሩት ቅርንጫፎች የራራላቸው ካልሆነ ለአንተ ደግሞ (ለበረሃ ወይራ) አይራራልህምና።" (ሮሜ 11፥21)

ሌላ ወጪ ለማድረግ ቢታገል በርግጥም ይህ ሰው በከፊል ሽጦ የመጣ ነው። ከዚህ መዝገብ እድል ፈንታ የለውም። "ጴጥሮስም፦ ሐናንያ ሆይ፥ መንፈስ ቅዱስን ታታልልና ከመሬቱ ሽያጭ ታስቀር ዘንድ ሰይጣን በልብህ ስለ ምን ሞላ? ሳትሸጠው የአንተ አልነበረምን? ከሸጥኸውስ በኋላ በሥልጣንህ አልነበረምን? ይህን ነገር ስለ ምን በልብህ አሰብህ? እግዚአብሔርን እንጂ ሰውን አልዋሸህም አለው። ሐናንያም ይህን ቃል ሰምቶ ወድቆ ሞተም፤" (የሐዋ. 5፥3-5)

ሐናንያና ሰጲራ ከነጴጥሮስ ጋር ኅብረትን ለማድረግ ፈለጉ። እነ ጴጥሮስ ያላቸውን ሁሉ ሽጠው ጌታን የተከተሉና የእርሻውን መዝገብ የገዙ ናቸው። የነዚህ ሐዋርያት ኅብረት የክርስቶስ ትምህርቶች በሙሉ ፍሬው የተንፀረገገበት ነበር። እነጴጥሮስን መተባበር ማለት በእነርሱ መንገድ መጓዝ ነበር። ሐናንያና ሰጲራም እርሻቸውን ሸጡ በከፊሉ የእርሻውን መዝገብ መግዛት በከፊሉ ከእርሻቸው ሽያጭ ማስቀረት በሚል ሃሳብ ሰይጣን ልቦናቸውን ደፈነ። የሰይጣን ዓላማ ሰው በሁለንተናው የእግዚአብሔርን መዝገብ መግዛት እንዳይችል ልብን ይከፍላል።

የእግዚአብሔርን መንግሥት መርህ መከተል ከፈለግን በቀጥታ የመንግሥት ልጆች መሆን ይኖርብናል። በእግዚአብሔር እርሻ ላይ እድል ፈንታ የሚኖረው የእግዚአብሔር መዝገብ ይሆናል። የኛ የሆነ ነገር በእግዚአብሔር መንግሥት ውስጥ ድርሻ የለውም። የኛ ድርሻ ሽጦ መግዛት ነው። ያለንን ሁሉ በመሸጣችን ከእንግዲህ በእግዚአብሔር በሆነ ነገር ብቻ የእግዚአብሔርን እርሻ እንገዛ "ያለ እኔ ምንም ልታደርጉ አትችሉምና" (ዮሐ. 15፥5)

10. ባሮቹን ሊቆጣጠር የወደደ ንጉሥ

10.1. መግቢያ

በዚህ ክፍል ደግሞ መንግሥተ ሰማያት ሌላ ንጉሥ መስላ ቀረበች። የዚህ ቃል ገና ሲጀምር "ስለዚህ" በሚል ነበር። ከላይ ከፍ ብሎ ስምዖን ጴጥሮስ ወንድሜ ቢበድለኝ ስንት ጊዜ ይቅር ልበለው የሚል ጥያቄ ለጌታ ካቀረበና መልስ ከተሰጠው በኋላ መንግሥተ ሰማያት ለዚህ መፍትሔ እንዳላት አብራራለት። ይህ የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል የይቅርታ ወንጌል ማብራሪያ ሲሆን የዘላለም ንጉሥ ምን ያህል ሕዝቡን ወይንም ባሪያዎቹን ሙሉ ምሕረት እንደሚያደርግና በተራው የእርሱ ባሮች ለሌላው ወንድማቸው በተደረገላቸው ምሕረት መጠን እጅግ አናሳውን በምታክል እንኳን አስበው ምሕረት ሊያደራርጉ እንደሚገባቸው ነው። የአንተ ጌታ 1ሚሊዮን ከማረህ አንተ ደግሞ 100 ያህል ብትምር ይጠበቅብሃል። ክርስትና የአንድ ወገን ምሕረት የሚከተል እምነት ሳይሆን ምሕረት የተደረገለት ሰው አንድ ፍሬ ሲያፈራ ይገኛል እርሱም ምሕረት ሲያደርግ ነው። ብዙ ሰዎች ስለ ጌታ ምሕረት ደጋግመው ያነሳሉ ጌታንም ያወድሱታል ነገር ግን ወደ እነርሱ ሕይወት ጠጋ ስንል ግን የምሕረት እንጥፍጣፊ በነፍሳቸው ጽላት አይገኝም። ስለ ጌታ ምሕረት ነፍሳችን ውልቅ እስከሚል ከማውራት አንድ ጥቂት ምሕረት ማድረግ በጌታና በሰው ፊት ዋጋ አለው። አለበለዚያ ጌታና መንግሥቱ እጅግ የተጠየፉቸው የፈሪሳውያን ባልንጀራ መሆን ነው። ሰውን የማንምር ከሆነ በፍጹም የጌታን ምሕረት አናውቅም ማለት ነው።

በአጭሩ ምሕረት የማያውቅ ሰው ክርስትናና የጌታ ኢየሱስን ስብዕና ያልተረዳ አረመኔና ቀራጭ ነው። መጨረሻው እድሉ ጥርስ ማፋጨትና ወደ ውጭ መጣል ነው። ይህ ጉዳይ ኢትዮጵያ አገራችን ከጌታ ዘንድ ወደ ቀልቀል የወረወረን አጀንዳ ነው።

10.2. መቆጣጠር ሲጀምር

መቆጣጠር ሲጀምር አነስተኛ ችግር ይገኛል ተብሎ ሲጠበቅ እልፍ መክሊት ዕዳ ያለበት ሰው ወደ እርሱ አመጡ። አንድ መክሊት የክብደት ሚዛን አርባ ሁለት ሺህ ግራም ወይንም 42 ኪሎ ግራም (ከመጽሐፍ ቅዱስ የተወሰደ) ሲሆን እልፍ መክሊት ደግሞ 420,000 ኪሎ ግራም ዕዳ ሰው ተገኘ። እንግዲህ ይህ ሰው ይህን ያህል ዕዳ ተሸክሞ በጌታው ቤት ሲኖር በጌታው ቤት የተረፈ ንብረት ያለ አይመስልም።

የእግዚአብሔር መንግሥት ወደ መንግሥታት፣ አብያተ ክርስቲያናት፣ ወደ መሥሪያ ቤቶችና ወደ አንድ ተቋም በሙሉ ጉልበቷ ብቅ ካለች አገር ይታመሳል ማለት ነው። መንግሥተ ሰማያት መቆጣጠር ስትጀምርና ዕዳ ያለበት ሰው በፊቷ ሲቀርብ ማስረጃ፣ ጠበቃ፣ ዳኛ፣ ክህደትና መሃላ አትጠይቅም እንደሚደነቅ ብርሃን ሁሉን ስለምትገልጽ የያንዳንዱ ችግር ፍንትው ብሎ ስለሚታይ ሁሉም ልክ ነው በማለት ይስማማል።

እንግዲህ በመንግሥተ ሰማያት የተመሰለው ንጉሥ የቆፈረውና ወደ ወንበዴዎች ዋሻ እንደሚገባ ሰው ይመስላል ብለን ማስቀመጡ ይበጃል። ይህን ቃል ከመጽሐፍ ስናክልበት ነገሩን ያብራራል። "ኢየሱስም ወደ መቅደስ ገባና በመቅደስም የሚሸጡትንና የሚገዙትን ሁሉ አወጣ፥ የገንዘብ ለዋጮችንም ገበታዎች የርግብ ሻጮችንም ወንበሮች ገለበጠና፦ ቤቴ የጸሎት ቤት ትባላለች ተብሎ ተጽፎአል፥ እናንተ ግን የወንበዶች ዋሻ አደረጋችኋት አላቸው።" (ማቴ. 21፡12-13) ገበታው (ፑልፒቱ) ገንዘብ መለወጫ ወንበሮቹ (ተቀማጮቹ) ርግብ ሻጮች ሆነው ተገኙና ሁለቱም ተገለበጡ።

ወደ አገራችን መንፈሳዊ ስብሰባ እስቲ ባጭሩ እንቃኝ። ጉባኤ (Conference) ሲዘጋጅ ሰባኪው፣ ዘማሪው፣ አስተዋዋቂው በየገበታውና ፑልፒቱ ተሰይመዋል። በዚህን ጊዜ የሚጨነቀበት ጉዳይ ስለ ሕዝቡ

መናን፣ የሕዝቡ ከጌታ ጋር መገናኘት ወይስ ገንዘብ መለወጥ? ይህ ጥናት ይጠይቃል።

ወደ ተነሳንበት ርዕስ ስንመለስ መንግሥተ ሰማያት ቁጥጥር ስትጀምር የመጀመሪያ ሥራዋ አንድ ሳይቀር ንብረት ማስመለስ ነው። ወስደሃል መልስ አለበለዚያ አንተና ሚስትህ፣ ልጆችህ ያለህ ሁሉ ተሸጦ ዕዳው እንዲከፈል ንጉሡ አዘዘ። ይህ ማለት ይህ ሁሉ ዕዳ እያለብህ አንተ ነፃ ሆነህ መንቀሳቀስ አትችልም ሁለመናህ ተሸጦ በሌላ ጌታ ፈቃድ የምንትንቀሣቀስ ዕቃ እስክምትሆን ትኖራለህ። አሁንም ልብ ልንል የሚገባን የመንግሥተ ሰማያት ቁጥጥር ወቅት ዕዳ የተገኘበት ሰው በዚህ ዓለም እንደሚገኝ ወንጀለኛ በወኅኒ አይማቅቅም ይልቅም ከዚህ የከፋው ቅጣት ሰውየው ከነትዳሩ ከንብረቱ ይሸጣል፣ ከዚያም እንደ ባሪያ ዕድሜ ልኩን እየሠራ ንብረት ተመላሽ ማድረግ ነው።

መንግሥተ ሰማያትና ክብሯ ወደ ቤተ ክርስቲያን ስትመጣ እንኳን ደህና መጣችሁ ብሎ ዝማሬ፣ ስብከት፣ ዕልልታና ጩኸት ሳይሆን ፍተሻና ምርመራ ይካሄዳል። ለዚህ ነው ንጉሥ ዳዊት ሁልጊዜ በጸሎቱ ፈትሽኝ፣ መርምረኝ፣ በደሌንና ዕንባዬን በፊትህ የተገለጠ ነው በማለት ለንጉሡ የሚያቀርበው።

10.3. ታገሠኝ ... እከፍላለሁ

ጉዳዩ ግልጽ በመሆኑ እልፍ መክሊት ዕዳ የነበረበት ሰው ያለ ይግባኝ ፍርዱን አመነ። የዚህን ጊዜ ይህ ባሪያ በሐዘን በንጉሥ እግር ላይ ወድቆ ዕዳዬን ማረኝ አላለም። ከንጉሡ ንግግርና ቁጣ ጋር ተደምሮ የሚምረው ስላልመሰለው ታገሠኝ ሁሉንም እከፍልሃለሁ አለው። መንግሥተ ሰማያት ስትገለጽ መስገድና ጌታን መማጸን እንጂ ዕልልታና ጭብጨባ ሆታ የለም። በዚህ ዘመን የጌታ መንግሥት በረከት ስለራቀ ስግደት፣ ልመና፣ ስለዕዳ ማስብና ምሕረት መለመን ጠፋ። ጌታ ግን ቀን ቀጥሮልናል

ለእያንዳንዳችን ዕዳችን ምን ያህል እንደ ሆነ እየገለጠ ከተደበቅንበት የዕዳ ክረጢት ጉልጉሎ የሚያወጣን። ስንሰብክ፣ ስንናገር፣ ስንዘምር፣ ስንመሰክር የእግዚአብሔር ታናሽ ወንድም እንመስላለን። መንግሥተ ሰማያት ስትገለጥና ባሮቹን መቆጣጠር ስትጀምር እንደው አንዱን ልፈትሽ ብላ ስትነሳ እልፍ መክሊት ዕዳ ጭንናል። የዚያን ጊዜ ታገሡን፣ እንከፍላለን፣ እኛ ከነሚስቶቻችንና ከነልጆቻችን ንብረታችን ተሸጦ ይከፈል እንዳንባል እንባችንን በአራት በአራት እንዳይፈስ ከወዲሁ እፈራለሁ። "የጥበብ መጀመሪያ እግዚአብሔርን መፍራት ነው፤" (ምሳሌ 1፥7)

እስቲ አሁንም የኢየሱስ የዘር ግንድ የነበረውን እንደ ልቤ የተባለውን ንጉሥ ዳዊትንና የብሉይን መጽሐፍ እንፈትሽ። እግዚአብሔር የዳዊት ወዳጅ ከሆነ ለምን የዳዊትን ጥሩ ጥሩ ጉኑን ብቻ ድካሙን ደግሞ በሳቅ ያልጻፈልን። የፍልስጥኤም ጀግና ጎልያድን በአንድ ጠጠር ገደለ። አርባ ዓመት በእስራኤል ላይ ነገሠ። እስራኤል በዳዊት ዘመን በድል ተዘልላ ተቀመጠች ... የሚሉትን ቃላት ብቻ አላስቀመጠም። ነገር ግን የዳዊትን ችግር ከሥር መሠረቱ ተረከልን።

ለምሳሌ፦

- አርዮን እንዴት እንዳስገደለ፣ ሚስቱን እንደቀማ፣ እንዳመነዘረ፣
- የፍልስጥኤም ንጉሥ አንኩስን ፊርቶ ልጋጉን በደጁ እንዳዝረከረከ፣
- አቤሴሎም የሚባለው ልጁ የዳዊትን 10 ቁባቶች ሠገነት ላይ አውጥቶ በሕዝብ ፊት እንዳመነዘረ፣
- ሴት ልጁ ትዕማር በበኵር ልጁ አምኖን ተደፍራ በአደባባይ ትቢያ እየነሰነሰች እንደጮኸች፣
- በእስራኤል ሳይሆን በጠላት ፍልስጥኤም ምድር የመከላከያ ኃይል በሞኝነት ተቀጥሮ እስራኤልን ሊወጋ እንደ ተነሣ፣

- ማሚ የሚባል የጌሬራ ሰው ዳዊት በባዶ እግሩ ወደ ደብረ ዘይት ሲወጣ ትቢያ እየነሰነሰ ዳዊትን የደም ሰው እያለ ሲሰድበው ወዘተ::

ንጉሥ ዳዊት በዚህ ዘመን ቢኖርና ይህን የብሉይን መጽሐፍ ቢያነብ ምን ያህል እንደሚሸማቀቅ እገምታለሁ:: እንግዲህ ንጉሥ ነገሥት ዳዊትን የጌታ መንግሥት ስትፈትሸው ይህ ሁሉ ከተገኘበትና ዓለም በሚያነበው መጽሐፍ ገድሉ ብቻ ሳይሆን ውድቀቱ ከተብራራ እኔና አንተ ከበረሃ የመጣን ወይራ (ሮሜ 11 ይነበብ) መንግሥተ ሰማያት ፍተሻ ስታደርግ በውኑ ዕዳችንን ድፍንፍን አድርጋ ጉዳዩ በኔና ባንተ ይቅር በማለት እሽሩሩ ትለን ይሆን? በፍጹም አይመስለኝም::

እልፍ መክሊት ዕዳ የነበረበት ሰው ምሕረትን ጠየቀ ጌታውም ሁሉንም ተወለት:: ሙሉ ዕዳ ሰረዛ ተደረገለት:: ጥፋተኛ ነኝ፣ ዘርፌአለሁ፣ የአንተ ፍተሻና ብይን ተገቢ ነው የእኔ ዕጣ ደግሞ ገብቶኛል ለሚልና ወድቆ ለሚሰግድ ደግሞም ሁሉን እከፍላለሁ ለሚል ይህ ንጉሥ ይራራል:: ይህ ንጉሥ የሚያዝን እንጂ ጨካኝ አይደለም:: ለቀቀውም ዕዳውንም ተወለት:: ክብር ለእግዚአብሔር ይሁን!

10.4. ከምሕረት በኋላ

ባለ እልፍ መክሊት ዕዳ የተለቀቀውና የተማረው ሰው ቀጣዩ ሁኔታ መከታተል ተገቢ ነው:: እንደተለቀቀና እንደተማረ ይህ ሰው ምን አደረገ?

- ከባለቤቱና ከልጆቹ ጋር ሆኖ የደረሰበትን ችግርና የገጠመውን ክብር አንስቶ ታላቅ ምስጋና ያደርግ ይሆን?
- የንጉሡን ውለታና ምሕረት እየዞረ ይሰብክ ይሆን?
- እርሱ እንደተማረ ሌሎችን መማር ጀምሮ ይሆን?

እነዚህንና ይህን የመሠሉትን በጎ ተግባር ሳይሆን ሌላ የጭካኔ ጭካኔ ውስጥ ራሱን ዘፍቆ ተገኘ:: ይህ ባሪያ ከጌታው ዘንድ እልፍ መክሊት ዕዳ

ወስዶ ከእርሱ ለሚያንሱት ለሌሎች ያበድር ነበር:: ወዲያውኑ ሙሉ ምሕረት እንደተቀበለ የራሱን ገንዘብ ያሰባስብ ጀመረ:: መንግሥተ ሰማያት ባሮቹን ሊቆጣጠር እንደጀመረና እርሱ እንደተገኘ ይህ ሰው የራሱን ገንዘብ መቆጣጠር ጀመረ::

መጽሐፍ የዚህን የተማረን ሰው ታሪክ ሲዘክር "ነገር ግን ያ ባሪያ ወጥቶ ከባልንጀሮቹ ከባሮቹ መቶ ዲናር ዕዳ ያለበትን አንዱን አገኘ፥ ዕዳህን ክፍለኝ ብሎ ያዘና አነቀው:: ስለዚህ ባልንጀራው ባሪያ ወድቆ፥ ታገሠኝ፥ ሁሉንም እከፍልሃለሁ ብሎ ለመነው:: እርሱም አልወደደም፥ ግን ሄዶ ዕዳውን እስኪከፍል ድረስ በወኅኒ አኖረው::" (ማቴ. 18፥28-30)

እግዚአብሔር እኛን የሰው ልጆችን እንዲህ ነው የሚያውቀን:: እርሱ እልፍ መክሊት ምሮን እኛ ግን 100 መክሊት አይደለም መቶ ዲናር መማር አቃተን:: ይህ የተማረ ባሪያ 100 ዲናር ለባልንጀራው እንኳን ገንዘቡን ከየት አምጥቶ ነው ብለን በጥንቃቄ ብንፈትሽ ከጌታው ከሰረቀው እልፍ መክሊት ዕዳ ውስጥ ነው የሚሆነው:: ሰርቆ ከሰረቀው ቆንጥሮ አበድሮ የሰረቀውን እልፍ መክሊት ተትቶለት እርሱ ግን ጠላቱን ሳይሆን ባልንጀራውን አነቀው:: ሄዶ ማነቁ እንዳለ ሆኖ 100 ዲናር የተበደረው ባልንጀራ የለመነው አለማመን እልፍ መክሊት እንደተበደረው ዓይነት ቃና አለው:: <u>ታገሠኝ ሁሉን እከፍልሃለሁ</u>:: ይህ እልፍ መክሊት የተተወለት ባሪያ አገሩን ይጋብዛል ተብሎ ሲጠበቅ ባልንጀራውን ፈልጎ አነቀው:: እጅግ የሚያሳዝነው ደግሞ እልፍ መክሊት ዕዳ የነበረበት ሰው ባልንጀራውን ማነቁ ሳይበቃው በወኅኒ ጥሎ እስክትከፍለኝ አትወጣም ማለቱ ነው:: ሰውየው 100 ዲናር ለመክፈል የ100 ቀናት ሥራ ይበቃዋል:: በእስራኤል ባህል እንደ የወይን አትክልተኛ በጠዋት ተቀጥሮ ማታ አንድ ዲናር እንደ ተከፈለው ይታወቃል:: በዚሁ ስሌት እንኳ ብንወስድ ይህ ባሪያ 100 ዲናሩን በዓመት ከፍሎ ይጨርሳል:: ሠርቶ

እንዳይከፍል እንኳ በወኀኒ ጣለው። በዚህ ዘመን ብዙ ወንድሞቻችን በወኀኒ የሚገኙት እኛ ያበደርናቸው 100 ዲናር ስላልከፈሉ ነው።

10.5. አንተ ክፉ ባሪያ

የዚህ ክፉ ባሪያ ማንነት አስቀድሞ በጌታው ባሮች ዘንድ አዘንና ሁከትን ፈጠረ። "ባልንጀሮቹ የሆኑ ባሮችም ያደረገውን አይተው እጅግ አዘኑ፥ መጥተውም የሆነውን ሁሉ ለጌታቸው ገለጡ" (ማቴ. 18፥31) ከንጉሡ የተጠላ ክፉ ባሪያ የሚታወቀው አስቀድሞ በጌታው ባሮች ነው።

ይህን ሁሉ ያልጠበቀው ጌታችን ነው እንጂ ሌላ አይደለም። ይህን ዓይነት ባሪያ ምሕረት ማግኘት አልነበረበትም ጓደኞችንን አንቆ ወኀኒ ጣለብን በማለት በቀጥታ ጉዳዩን ለጌታቸው ገለጡት።

ይህ ክፉ ባሪያ ለሁለተኛ ጊዜ ጌታው ፊት ቀረበ። "አንተ ክፉ ባሪያ፥ ስለ ለመንኸኝ ያን ዕዳ ሁሉ ተውሁልህ፤ እኔ እንደ ማርሁህ ባልንጀራህ የሆነውን ያን ባሪያ ልትምረው ለአንተስ አይገባህምን? አለው። ጌታውም ተቈጥና ዕዳውን ሁሉ እስኪከፍለው ድረስ ለሚሣቅዩት አሳልፎ ሰጠው።" (ማቴ. 18፥32-34)

የንጉሡን ምሕረት ያቃለለ ይህ ክፉ ባሪያ መጨረሻው ከፋበት። እኔ ማርኩህ አንተስ ባልንጀራህን ለምን አልማርከም የሚል ጥያቄ ቀረበለት ውጤቱም "አንተ ክፉ ባሪያ" አስባለው።

ስለ እግዚአብሔር መንግሥት ስናስብ የተቈጣ ንጉሥን እንመለከታለን። የማረውን ሕዝብ መልሶ ክፈለኝ ሲል እንመለከታለን። ክፉ ባሪያዎች ምሕረትን ሰለናቁ የቀድሞው ኃጢአታቸው ሲታሰብባቸው እንመለከታለን። የተማረ ሰው እንደ ገና ተጠርቶ ወኀኒና ወደ ሚሣቅዩት ሰው ተጣለ።

11. ሩቅ አገር የሄደ መኰንን

"እነርሱም ይህን ሲሰሙ፥ ወደ ኢየሩሳሌም መቅረቡ ስለ ሆነ የእግዚአብሔርም መንግሥት ፈጥኖ ሊገለጥ እንዳለው ስለ መሰላቸው ምሳሌ ጭምር ተናገረ። ስለዚህም እንዲህ አላቸው፦ አንድ መኰንን ለራሱ መንግሥትን ይዞ ሊመለስ ወደ ሩቅ አገር ሄደ። አሥር ባሪያዎችንም (His Servants) ጠርቶ አሥር ምናን ሰጣቸውና፦ እስክመጣ ድረስ ነግዱ አላቸው።" (ሉቃ. 19፥11-13)

11.1. ሩቅ አገር

የዚህ ሰው ማዕረግ መኰንን ነው አሁን የሚኖረው ግን በዚሁ በተባለው አገር ነው። የዚህ ሰው መንግሥት የምትገኘው ሩቅ አገር ነው። ይህ ሰው መንግሥት አለው መንግሥቱን ሩቅ አገር አኑሮ ራሱ መጣ። አሁን ባለበት መንግሥት ውስጥ ግን ሌሎች አላፊዎች አሉ። የዚህ ሰው ታላቅነት የሚታየው የከበረ መንግሥቱን አስቀምጦ በሌላ አገር መንግሥት ያን ያክል መቀመጥ መቻሉ ነው ምንም እንኳ መኰንኑ መንግሥቱ ሩቅ አገር ቢሆን በእጁ የራሱ መንግሥት ምናን አለው። የእርሱም ምናን በዚህኛውም መንግሥት ቢሆን ሊነገድበትና ሊተርፍ የሚችል ነው። የእርሱ ምናን በሌላ መንግሥታትም ስር ሆኖ ሊያተርፍ ይችላል።

ይህ መኰንን የራሱ ባሪያዎች አሉት ምናኑም እንዲያተርፉለት የተወላቸው ለራሱ ባሪያዎች ነው። የራሱ ባሪያዎች በታማኝነት ራሳቸውን ችለው እንዲነግዱ ከፊታቸው ዞር በማለት ሩቅ አገር ሄደ። አሁን እነዚህ ባሪያዎች የሚጠበቅባቸው ትልቁ ኃብታቸው ታማኝነት ነው። መኰንኑ በአጠገባቸው ስለማያዩት እንደፈቃዳቸው ሊኖሩ ይችላሉ። የሚጠበቅባቸው ሌላው ትልቁ ጉዳይ ምናኑ እንዲያተርፍ ብዙ እንቅስቃሴ ማድረግ ነው

የንግዱ ዘመን መኩንኑ እስኪመለስ ነው። መቼ እንደሚመለስ አልተነገራቸውም የተጣለባቸው አደራ ግን እንዲነግዱ ብቻ ነው።

ይህን ምሳሌ የተናገረው ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ በምድር ሲመላለስ ነበር። በዚህን ወቅት ወደ ኢየሩሳሌም እያቀና ሕዝብ ሁሉ በታላቅ ክብር የእርሱን ንግሥና ስርዓት በመጠባበቅ ባሉበት ወቅት ነበር። ወደ ኢየሩሳሌም ሲጠጋ የመናገሻ ከተማ የደረሰ መስሎአቸው ሁሉ የክብረ በዓሉን ቀን ይጠባበቃሉ። ሁሉ ሆ! በማለት ለማንገሥ ከእርሱም ክብርን ተቀብለው አብረው ለመክበር ነበር። የዕረፍት ጊዜ ነው ብለው ሲጠብቁ እርሱ ግን ይህችን ኢየሩሳሌም ሳይሆን ሌላ ሩቅ አገር እንደሚሄድ በምሳሌ ጭምር ተናገረ። የክርስቶስ የንግሥናው ከተማ ኢየሩሳሌም አይደለችም በሩቅ አገር ያለችው ከልጆቿ ጋር በነፃነት የምትኖረው አዲሲቷን ኢየሩሳሌምን ነው። በተጨማሪም ወደ ኢየሩሳሌም ባቀናበት ወቅትም የንግሥናው ሰዓት አልደረሰም ይልቅም ጊዜው ገና እንደነበር አስታወቃቸው። አሁን ባሪያዎች የምትከበሩበት ሰዓት ሳይሆን የምትነግዱበትና ምናን የምትቀበሉበት ጊዜ ነው። እስከ ዛሬ ምናኑ በእኔ እጅ ቆይቷል አሁን ወደ ሩቅ አገር ስለምሄድ ኃላፊነት የምትሸከሙበት ወቅት ነው፤ ይኸውም በምናን ነግዶ መኩንኑ እስኪመለስ ማትረፍ ነው።

የክርስቶስ መንግሥት ከሌላው መንግሥታት የምትለይበት ዋናው ጉዳይ የዚህ መንግሥት አድራሻ ነው። ሌላው መንግሥታት ከዚሁ ከዓለም ይገኛሉ ለምሳሌ የናቡከደነጾር መንግሥት ስትሻር ሌላ መንግሥት ከዚያው አገር ተገኘ። የፋርስና የሜዶን ሲሻር የግሪክ መንግሥት ተተካ። በሌላም መልኩ አንዱ መኩንን ሲሻር በዚያ አገር ተገገር የነበረ አንድ ሰው ይህን መንግሥት ይገዛል። የክርስቶስ መንግሥት አድራሻዋ ሩቅ አገር ነው በዚህ መንግሥት ሥር ያለውን አሰተዳደር ማንም አያውቀውም። ምን እንደሚመስል መገመት ያስቸግራል በሌላ መልኩ ይህ መንግሥት ሩቅ ነው። ሕዝቡ ኢየሱስ ወዲያው እንዲነግሥ ፈለጉ ሳይሰቀል፣ ሳይሞት፣

ሳይቀበር፣ ከሙታን በትንሣኤው ጉልበት ሳይላቀቅ በቀጥታ ንግሥናን ፈለጉለት የእርሱ መንገድ ግን እጅግ ሩቅ ነበር። ድብደባ፣ ስቃይ፣ መተፋት፣ መጣል፣ መሞት፣ መቀበር በሙሉ ሌላው ሩቅ መንገድ ሆኖ ማንም ሊገዝበት የማይችል ነው። በተጨማሪም የእግዚአብሔር መንግሥት ምሥጢሩ ሩቅ ነው። ለዚህ ዓለም የፍቅር መንግሥት ሩቅ ነው ሰላም፣ በጎነት፣ እምነት፣ የዋህነት፣ ቅንነት፣ ሕይወት፣ ታማኝነት... በሙሉ ሩቅ ናቸው፤ የተሰፋ ነገር ሩቅ ነው። የመረጋጋትና በፀጥታ መኖርም ሩቅ ነው። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ይዞት የሚመጣው መንግሥት የእንጀራና የመጠጥ አይደለችም። የሰላም፣ የፍቅር፣ የበጎነት፣ የታማኝነትና የእውነት ... መንግሥት ፍሬዎች ናቸው።

የእግዚአብሔር አገልጋዮችም በዚህ ዘመን የመንግሥቱን ፍሬዎች ለማግኘት አቋራጭ መንገድ የለም፤ ነገር ግን ከሩቅ አገር የሚገኝ ፍሬ በመሆኑ ዝም ተብሎ የሚታፈስ አይደለም። በእግዚአብሔር ፊት ሩጫ መሮጥ፣ በእግዚአብሔር ዘንድ መቆየት፣ ወዳጅነትን ማድረግ ይጠበቃል። በክርስቶስ መንገድ የተገዙ የሩቁን አገር ፍሬ ሊያቀምሱን ይችላሉ። ከዚያም ምድር የሚመጣውን በረከት ከክርስቶስ እጅ መቀበል ያሻል። መኩንኑ ሩቅ አገር በመሄዱ እኛም በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት ይህን ሩቅ አገር መድረስ እንችላለን።

የዚህ ዓለም መንግሥታትና የእግዚአብሔር መንግሥት በቦታ ደረጃ እንኳ ሩቅ ናቸው። ሩቅም የተባሉት በሰው ቋንቋ ሳይሆን በክርስቶስ ቋንቋ ነው። የዚህ ዓለም መንግሥት አሠራርና አስተሳሰብ ከእግዚአብሔር መንግሥት አንፃር እጅግ ሩቅ ነው። ሁሉ ነገሩ ሩቅ ነው። የዚህ ዓለም ጥበበኞችና አስተዋዮች እንዳይጠጓቸው ሩቅ ነው።

11.2. የመንግሥቱ መገለጥ

"መንግሥቱ ፈጥኖ የሚገለጥ መሰላቸው" በማለት ይህ ወንጌል ይገልጻል:: የእግዚአብሔር መንግሥት ግን በዚያን ጊዜ አልተገለጠችም:: ይህም ማለት በክብር መገለጥን ያካትታል:: መንግሥቱ ያልተገለጠችበት ምክንያት መኳንንት ወደ ክብሩ አልገባም:: በተጨማሪም መንግሥቱ በክብሩ ከመገለጡ አስቀድሞ የዓለምን መንግሥታት በሙሉ ይፈጫሉ፣ ያደቃሉ፣ ለሰማይ ነፍሳትም ይጣላሉ:: ይህም መኳንንት ለዚህ መንግሥት ባለ ሙሉ ማዕረግ ጌታ ነው:: ከመንግሥቱ መገለጥ በፊት የምናን ንግድ ይኖራል:: የባሪያዎቹ ታማኝነት ይፈተናል:: ለዚህ መንግሥት ብቁ የሆንና ያልሆነ በተጣለው ጊዜ ይታወቃል:: መንግሥቱን የሚፈልጉና ቸልተኞች ይለያሉ::

ሐዋርያው ዮሐንስ የምትገለጠውን መንግሥት ክብርና የልጆችን መጨረሻ መገለጥ እንዲህ በማለት ገለፀ:: "ወዳጆች ሆይ፥ አሁን የእግዚአብሔር ልጆች ነን፥ ምንም እንደምንሆን ገና አልተገለጠም::" (1ኛ ዮሐ. 3፥2)

የእግዚአብሔር መንግሥት የምትገለጠው ይህ በምድር የነበረው መኳንንት ሁሉን በዚህ ምድር አመቻችቶ ይዞ ሲመጣ ብቻ ነው:: የእግዚአብሔር መንግሥት የምትገለጠው በመኳንንት አማካኝነት እንጂ ብቻዋን አይደለም:: መኳንንት ያለመንግሥቱ በመገለጡ ሁሉ ናቀት:: ከሰውም የተነሳቀለ፣ የተመታ፣ የተቸገረም በማድረግ ቆጠሩት:: ምንም እንኳ መንግሥቱ ሩቅ አገር ብትሆንም ሥራውን በሙሉ የሚሠራው በመንግሥቱ ፈቃድ ነው:: ይኸውም በተቀባው መንፈስ ነው ሲሆን በጸሎት፣ በምልጃ የሚቀበለው ፈቃድ ነው::

አንዳንድ ሰዎች የእግዚአብሔር መንግሥት በመካከላችሁ ናት የሚለውን አባባል ፍፁም ከመንግሥቱ መገለጥ ጋር ያዛምዱታል:: አሁን ያለው ክብርና መንግሥት ግን ሊገለጥ ያለው መንግሥት ቅምሻ ነው "አንድ ጊዜ ብርሃን የበራላቸውን ሰማያዊውንም ስጦታ የቀመሱትን

ከመንፈስ ቅዱስም ተካፋዮች የነበሩትን መልካሙንም የእግዚአብሔርን ቃልና ሊመጣ ያለውን የዓለም ኃይል የቀመሱትን በኋላም የካዱትን እንደ ገና ለንስሐ እነርሱን ማደስ የማይቻል ነው፤" (ዕብ. 6፥3-6) ሥጋና ደም በቀጽበት ዓይን ወደ ሌላ አካል ከተለወጠ በኋላ በሙሉ ኃይል የሚለማመዷት መንግሥት ናት::

ይህ መኳንንት በሙሉ ክብሩ የእግዚአብሔርን መንግሥት ይዞ ሲመጣ ብዙ ክስተቶች ይታጀባሉ:: የሚበሰብሰው የማይበሰብሰውን ይለብሳል:: የሚሞተው የማይሞተውን ይለብሳል:: ሞት ድል በመነሳት ይዋጣል:: ሁሉ በቅፅፈት የሚደረግ ክንውን ይሆናል:: የባሪያዎቹ ሥራ ንጉሡ የሄደበትን አቅጣጫ ተመልክቶ መቆም አይደለም:: በታማኝነት መነገድ ብቻ ነው:: ጌታ ኢየሱስ ወደ ሰማይ ሲያርግ በነበረ ጊዜ ሐዋርያት ወደ ሰማይ ትኩር ብለው እየተመለከቱ ሳሉ የሁለቱ መላእክት መልስ ትኩር ብላችሁ አትመልከቱ ነገር ግን የተመደበባችሁን ሥራ ፈፅሙ ነበር::

11.3. የአገሩ ሰዎች ጥላቻ

"የአገሩ ሰዎች ግን ይጠሉት ነበርና፦ ይህ በላያችን ሊነግሥ አንወድም ብለው በኋላው መልክተኞችን ላኩ:: መንግሥትንም ይዞ በተመለሰ ጊዜ፥ ገንዘብ የሰጣቸውን እነዚህን ባሪያዎች ነግደው ምን ያህል እንዳተረፉ ያውቅ ዘንድ እንዲጠሩለት አዘዘ::" (ሉቃ. 19፥14)

ከአገሩ ሰዎች መካከል ለአሥር ባሪያዎች ብቻ አደራ ሰጠ:: የነበረውን ምናን ለሚጠሉት አልሰጠም:: መንግሥትንም ይዞ ሲገለጥ የትኩረት አቅጣጫው በመጀመሪያ ምናኑ በእጃቸው ያለውን ባሮቹን ነበር:: ይህ መኳንንት በአገር ደረጃ የተጠላ ነው መንግሥት ይገባ ልመጣ ነው ሲላቸው የአንተን ንጉሥነት አንቀበልም አሉት:: በመልክተኞቻቸው አማካኝነት የእርሱን ንግሥና በተጨማሪም መንግሥቱን አልፈለጉም፤ የሆነ ሆኖ ግን

መንግሥቱን ይዞ መጣ ፈለጉም አልፈለጉም ይህ መንግሥት ተገለጠ ባቸው::

ጌታ ኢየሱስ በራሱ አገር ሰዎች ተጠላ:: መንግሥቱንና የመንግሥቱን መኰንን ጠሉት:: እንድትነግሥብን አንወድም በማለት የእርሱን ማንነት ተቀናቀኑ:: በእንደበታቸው ብቻ ሣይሆን በምስክር እጅ እንደማይፈልጉት አረጋገጡ:: በሄሮድስና በጲላጦስ ፊት ካዱት:: በመልክተኞቻቸው አማካኝነት እንደማይፈልጉት ነገሩት:: እንዲነግሥባቸው እየጠሉ እርሱ ግን መንግሥትን ይዞ መጣ:: የእነርሱ ጥላቻ ሳይሆን የእርሱ ውሳኔ ብቻ ትፀናለች::

በሚጠሉት ሰዎች መካከል ይህ ምናን ምን ያክል እንዳተረፈ ለማወቅ ፈለግ:: በተቃዋሚዎቹ መካከል ይህን ምናን ታማኝ ለሚላቸው ለባሪያዎቹ ተወላቸው:: ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስም የራሱ ንብረት (ጸጋ) ምን ያህል እንደሠራንበት ማወቅን ይፈልጋል:: ትንሽ በተሰጠን ነገር ምን ያህል ታማኝ መሆናችንን አስጠርቶ ይይቀናል::

የክርስቶስ ተቃዋሚ ማለት የክርስቶስን ንጉሥ መሆን ማወቅና አለማወቅ አይደለም:: ተቃዋሚ ማለት ግን ክርስቶስ በላዬ እንዲነግሥ የማይፈልግ ማለት ነው:: አንዳንዱ ክርስቶስን ያደንቁታል:: ትምህርቱ፣ ኑሮው፣ ጻድቅነቱንና ንጉሥ መሆኑን ያምናሉ ያውቃሉም ነገር ግን በላያቸው እንዲነግሥ ካልወደዱ ጠሉት ማለት ነው:: ንጉሥን መጥላት ንግሥናውን መጥላት ነው::

የዚህ አገር ሕዝብ የዚህን መኰንን የጠሉበት መንስኤው አልተገለጠም:: አገር በሙሉ የጠላው መኰንን ነው:: ያለመንግሥት በተመላለሰበት ወቅት ያውቁት ስለነበር የእርሱን መንገሥ እልወደዱም:: መንግሥት ይዞ እንደሚመጣ ግን ያውቃሉ:: የራሱ መንግሥት እንዳለው በውል አውቀዋል:: የእርሱን መንግሥትም ሆነ የእርሱን ንግሥና

አልወደዱም:: እርሱን በመጥላታቸው የእርሱንም በላያቸው መንገሥ አልወደዱትም::

የእርሱን ንግሥና እንደማይፈልጉ በቀጥታ ሳይሆን በመልክተኞች ገለጡለት:: መልክተኛ መላክ ማለት ሕዝቡ ሁሉ በአንድነት አድመውበታል:: ሕዝቡ ተስማምቶ ስለነበር በተናጠል አልሄዱም:: ይልቅም ሁሉ በአንድ ሆነው የተለያዩ መልክተኞች ላኩበት:: ኢትዮጵያ አንድ ባሕል አላት በተለይም በገጠሪቱ ኢትዮጵያ:: አንዱ ክርስቶስን ብቻ አምኖ ከኖረ ከአደረ፣ ከማኅበር፣ ከቀብር እንዲወገድ ማኅበረሰቡ ይስማማል::

እኔ ጌታን ከመቀበሌ በፊት የእግዚአብሔርን የመኖር ሕልውና ... አላውቅም ነበር:: የምንም ሃይማኖት ተከታይ ለመሆንም ያን ያህል ስንቀሳቀስ ራሴን አላገኘሁም ነበር:: ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን በአዳኝነቱና በሙሉ ጌትነቱ ተቀብዬ መኖር ስጀምር ግን ያሳድዱን ጀምር:: በአጭር ቃል የመንግሥቱ ንጉሥ የማይወድዱት በመሆኑ እኔን ሳይሆን ሩቅ አገር የሄደውን መኰንንን ጠሉት:: ምክንያቱም ይህን ጌታ በላዬ ሳላነግሥ ይወድዱኝ የነበሩ በዚያን ጊዜ ወደ ጥላቻ መጡ:: በዚህም ለኔ መዳን መሆኑን አረጋገጥሁ::

ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ይህን የተናገረው በጉጉት የእርሱን መንግሥት መገለጥ ይጠብቁ ለነበሩ ሲሆን ይህም ወደ ኢየሩሳሌም በቀረበ ጊዜ ነበር:: ሕዝቡ የሚወደው በሚመስልበት ቀን የአገሩ ሰዎች ይጠሉት ነበረና በማለት ያስተምራል:: "የገዛ ወገኖቹም አልተቀበሉትም::" (ዮሐ. 1፥11) ዮሐንስ የጻፈው አልተቀበሉትም በማለት ሲሆን ጌታ ኢየሱስ ግን ይጠሉት ነበረና በማለት የሕዝቡን ልብ በአንድ ቃል አስቀመጠው:: አለመቀበልና መጠላት በመጠኑም ቢሆን ይለያያሉ:: አለመቀበል ከችሎታ ማነስና ከተዛማጅ ጉዳዮችም ሊመነጭ ይችላል:: ይጠሉት ነበረና ማለት ግን የጨለመና እጅግ የከፋ ነው:: ጌታ ኢየሱስ በሚኖርበት ቤት ወንድሞቹ ሳያምኑበት ሲቀሩ ለነዚህ ግልፅ ነገር ተናገራቸው::

"ዓለም እናንተን ሊጠላ አይቻለውም ፤ እኔ ግን ሥራው ክፉ መሆኑን እመሰክርበታለሁና እኔን ይጠላኛል።" (ዮሐ. 7፥7)

የዚህ አገርም ሕዝብ ይህንን መኰንን ሊጠላ እንጂ ሊወድ አልተቻለውም። በመካከላቸው ሲኖር ይህ ክፉ ነው በማለት ስለሚያሳውቃቸው ይጠሉታል። ዓለም እውነትን አታውቅም። መሪዎቿም እውነትን አያውቁም። አገረ ገዢ ጲላጦስ እውነት ማድረግ ሳይሆን እውነትን አያውቃትም። የማያውቀውን ደግሞ አያደርግም። "እኔ ለእውነት ልመሰክር ስለዚህ ተወልጃለሁ ስለዚህም ወደ ዓለም መጥቻለሁ፤ ከእውነት የሆነ ሁሉ ድምፄን ይሰማል አለው። ጲላጦስም፦ እውነት ምንድር ነው? አለው።" (ዮሐ. 18፥37-38)

የአገሩ ሕዝብ ኢየሱስን የጠላው በውስጥ ልቡ ብቻ ሳይሆን ልክ እንደ አድማ ነበር። ሁሉ መጥላታቸውን ለራሱ ነገሩት። ይኸውም በአንድ መልክተኛ ሳይሆን በተለያዩ መልክተኞች ነበር። የእግዚአብሔርን መንግሥት ይዞ ከሚመጣው ከኢየሱስ ይልቅ በጭቆናና በግፍ የሚገዛቸውን የሮማን መንግሥትን መረጡ። ከኢየሱስ ጌትነት ይልቅ የጨካኙን ቄሣርን ፈለጉ። ከአገራቸው ሰው ይልቅ የበአዳንን የግዛት ዘንግ ፈለጉ።

"ከዚህ በኋላ ጲላጦስ ሊፈታው ፈለገ፤ ነገር ግን አይሁድ፦ ይህንስ ብትፈታው የቄሣር ወዳጅ አይደለህም፤ ራሱን ንጉሥ የሚያደርግ ሁሉ የቄሣር ተቃዋሚ ነው እያሉ ጮኹ። ... ጲላጦስም፦ ንጉሣችሁን ልስቀለውን? አላቸው። የካህናት አለቆችም፦ ከቄሣር በቀር ሌላ ንጉሥ የለንም ብለው መለሱለት።" (ዮሐ. 9፥12-15)

ጲላጦስ እንኳ ኢየሱስ የአይሁድ ንጉሥ መሆኑን አወቀ። ከወንበዴዎች ጋር ታስሮ የመጣን አንድ ልጅ እግር የአይሁድ ንጉሥ እንደሆነ አወቀ። የካህናት አለቆች ግን ኢየሱስን ከልባቸው ይጠሉት ነበርና የቄሣርን ንግሥና ክፋት አልታያቸው አለ። እስራኤልን የሚያስጨንቀውን ቄሣር ከኢየሱስ ጋር አስተያይተው ቄሣር ተሻላቸው። ከአገሩ ሰዎች መልክተኞች

ውስጥ የኢየሱስን መንገሥ እንደማይፈልጉ የላኳቸው ዋናዎቹ የካህናት አለቆች ናቸው። ኢየሱስን በላያችን እንዲነግሥ አንወድም በማለት በጲላጦስ ፊት ካዱት። ይህን ኢየሱስን ከፈታኸው ከወዳጃችን ቄሣር ጋር ትጣላለህ በማለት በግብዝነት ማንነታቸውን ሸጡ። ከቄሣር በቀር ሌላ ንጉሥ የለንም። እግዚአብሔርም ንጉሣቸው አይደለም ማለት ነው። በአንደበታቸውም ጭምር የቄሣርን ንግሥና ተቀበሉት። "እኔን የሚጠላ አባቴን ደግሞ ይጠላል።" ዮሐ. 15፥23) በሕይወቱ የሚደንቀኝ ይህ ነው። ኢየሱስ አንድን ሰው ከስሶ አያውቅም። መታወቂያ ፊልሳ መንግሥት አካል አልመጣ፣ ቤት ንብረት ኃብት አላከማቸ። ነገር ግን በጥልቀት ይጠሉታል። ምን አደረጋቸው?

11.4. መንግሥት ይዞ መመለስ

"መንግሥትም ይዞ በተመለሰ ጊዜ፥ ገንዘብ የሰጣቸውን እነዚህን ባሪያዎች ነግደው ምን ያህል እንዳተረፉ ያውቅ ዘንድ እንዲጠሩለት አዘዘ። የፊተኛውም ደርሶ፦ ጌታ ሆይ፥ ምናንህ አሥር ምናን አተረፈ አለው። እርሱም፦ መልካም፥ አንተ በጎ ባርያ፥ በጥቂት የታመንህ ስለ ሆንህ በአሥር ከተሞች ላይ ሥልጣን ይሁንልህ አለው። ሁለተኛውም መጥቶ፦ ጌታ ሆይ፦ ምናንህ አምስት ምናን አተረፈ አለው። ይህም ደግሞ፦ አንተም በአምስት ከተሞች ላይ ሁን አለው።" (ሉቃ. 19፥15-19)

የአገሩ ሕዝብ ቢጠሉትም፣ መልክተኞችም በመላክ እንዳይነግሥባቸው ቢናገሩም፣ እርሱ ያለው አልቀረም። መንግሥት ይዞ መጣ ክፉቅ አገር መጣ ዓለም ወደደችም ጠላችም የእግዚአብሔር መንግሥት ይመጣል፤ በክብርም ይገለጣል። ሌላውን በሙሉ ሽሮ ብቻዋን የምትገዛበት መንግሥት ክርስቶስ ይዟት የመጣ መንግሥት ነች። አሁን በሚሥጢር የምትሠራው በገሃድ ብቻዋን ትገለጣለች።

መንግሥት ይዞ ሲመለስ ብዙ ክስተቶች እንደተፈፀሙ በዚህ ምሳሌ አልተነገረም:: ስለመንግሥቱ አቀባበል አልተገለጠም:: ነገር ግን መንግሥት ይዞ ሲመጣ የመንግሥቱ ጌታ ያ ወደ ሩቅ አገር የሄደው መኰንን ነው፣ እርሱ እራሱ መጣ:: ሲመጣ የጠየቀው ጉዳይ ቢኖር አደራ ሰጥቶ የሄደው ገንዘብ ጉዳይ ነው፤ ትርምስ የለም፤ ሌላ ጉዳዮችም የሉም:: ብዙ ሰዎችንም አልፈለገም:: ከአገር ሕዝብ መካከል የአሥሩ ባሪያዎቹን የንግድ ውጤት ለመስማት ፈለገ:: ይህን ለመስማት የሚፈልገው ደግሞ ሌሎች አይደሉም ወይንም በመልከተኛም አይደለም ከራሳቸው አንደበት ለመስማት አሥሩ ባሪያዎችን አስጠራ:: አሥሩም ባሪያዎች ተጠርተው መጡ እንጂ በንጉሥ አካባቢ አልነበሩም:: ንጉሡም እርሱን እንዲጠብቁት ሳይሆን ዋነኛ ፍላጎቱ በምናኑ እንዲነግዱና እንዲያተርፉ ነው:: ንጉሡ መንግሥትን ይዞ ሲመጣ በመጀመሪያ የፈለገው ነገር የአገሩን ሕዝብ ኑሮ፣ የባሮቹን ደኅንነት፣ የአቀባበሉን ድምቀት አልነበረም:: የባሮቹን የንግድ ታማኝነት ነበር::

የፊተኛው መልስ መኰንኑን አስደሰተው:: መኰንኑ የሰጠው ጥቂት ነገር ነው አንድ ምናን ነው:: ይህችው ምን ያህል እንዳተረፈ ማወቅ ነበር ይህ የፊተኛው በራሱ አንደበት አሥር እንዳተረፈ ነገረው:: መኰንኑ ሲሄድ ነግድ አለው ባሪያው ለተመለሰው መኰንን አተረፈ አለው:: ጥያቄውና መልሱ የሚገጥሙ ነበሩ:: ዝብርቅርቅ መልስ የለም:: ማመካኘትና ሰበብ የለም መልሱ በቀጥር የሚገለፅ ነበር:: የመኰንኑም ፍላጎት ባሮቹ ምናኑ ምን ያህል እንዳተረፉ በቁጥር እንዲገልጡለት ነበር:: "አሥር አተረፈ" ይህ መልስ መኰንኑን አረካው:: መኰንኑን በጠሉት አገር አሥር ማትረፍ ታማኝነትንና የዓላማ ፅናትን ይጠይቃል:: ይህ ባሪያ ብዙ ምክንያት ሊያቀርብ ይችላል ከምክንያቶቹ አንዱ ጌታ ሆይ ሕዝቡ አንተን ስለጠሉ ምናኑን ጠሉት ማለት ይችል ነበር:: ንጉሡ ይህን አውቆ እንዲነግዱ ያዘዘው እርሱ ስለሆነ ምክንያት አይቀበልም::

ይህ መኰንን መንግሥት ይዞ ሲመለስ ከመንግሥቱ ጋር አስተዳዳሪዎችን ይዞ አልመጣም:: የመንግሥቱ አለቃ የሆነው መኰንን አለ:: በግዛቱ የሚያስተዳድሩና የሚገዙ ግን የሚገኙት ከባሪያዎቹ መካከል ነው:: በዚህ ባለበት ዘመን የተረፈው ምናን መንግሥት ሲመጣ የግዛትን መጠን ይወስናል:: የተሰጠው ምናን ሳይሆን በተረፈው ምናን ልክ የሚገዙትም ከተማ ይወስናል:: የሚመጣውን መንግሥት ምን ይመስላል? በዚያ መንግሥት የሚኖረኝ ኃላፊነት ምን ይሆናል? በዚያ መንግሥት የስንት ከተማ አስተዳዳሪ እሆናለሁ? ብሎ መንግሥቱን መጠባበቅ የዋህነት ነው:: የሚመጣው የሚወስነው አሁን በእጅህ ባለው ምናን ይኸውም በትርፍነት የያዝከው ምናን ነው:: የፊተኛው ባሪያ መጥቶ አሥር ምናን አተረፈ ሲለው ዋናው የመኰንኑ መልስ አሥር ከተሞችን ግዛ አለው የሁለተኛውም እንዲሁ:: እንግዲህ ይህ ባሪያ አሥር ምናን በእጁ መኖሩን የገለጠለት እራሱ ባሪያው ነው:: በባሪያው እጅ ያሉ ምናኖች ለሚመጣው መንግሥት የከተሞች መክፈቻ "ቁልፍ" ነው:: አንድ ምናን አንድ ከተማን ይከፍታል:: ሁለት ምናን ሁለት ከተሞችን ይከፍታል በመሆኑም የሚመጣውን መንግሥት ከመጠበቅ በተሰጠው ምናም ማትረፍ እጅግ ብልህነት ነው:: አሥር ምናን ያተረፈው ባሪያ በመጀመሪያ ወደ መኰንኑ ቀርቦ መናገሩ ይህ ባሪያ የመንግሥቱን መገለጥ በቅድሚያ ይጠባበቅ ነበር: አንድም ያላተረፈው መጨረሻ መጣ በመሆኑም መንግሥትን መጠበቅ ማለት በተሰጠው ሥራ ላይ ተግቶ መጠበቅ ነው::

እጅግ የሚያሳዝነው ግን በዚህ መንግሥት ብዙ ከተሞች እያሉ ገዢዎች መታጣታቸው ነው:: አሥር ያተረፈው ሲመጣ መኰንኑ ወዲያውም አሥር ከተሞች አለው:: አምስትም ያተረፈውን በአምስት ከተሞች በማለት የመኰንኑን የመንግሥት ከተሞች ስፋት እናስተውላለን:: በጥቂቱ ታምኖ በብዙ መንገሥ እንዴት ክብር ነው:: "መንግሥትም ግዛትም ከሰማይም ሁሉ በታች ያሉ የመንግሥታት ታላቅነት ለልዑል

ቅዱሳን ሕዝብ ይሰጣል፤ መንግሥቱ የዘላለም መንግሥት ነው፥ ግዛቶችም ሁሉ ይገዙለታል ይታዘዙለትማል።" (ዳን. 7፥27) ይህ መኰንን ብዙ ከተሞች ቢኖሩትም ምናን ላላተረፋት ለመስጠት ምንም ፈቃደኛ አይደለም።

11.5. በጨርቅ የተጠቀለለ ምናን

"ሌላውም መጥቶ፦ ጌታ ሆይ፥ በጨርቅ ጠቅልዬ የጠበቅኋት ምናንህ እነሆ፤ ፈርቼሃለሁና፥ ጨካኝ ሰው ስለ ሆንህ፤ ያላኖርኸውን ትወስዳለህ ያልዘራኸውንም ታጭዳለህ አለው። እርሱም፦ አንተ ክፉ ባሪያ፥ አፍህ በተናገረው እፈርድብሃለሁ። እኔ ያላኖርሁትን የምወስድና ያልዘራሁትን የማጭድ ጨካኝ ሰው እንደ ሆንሁ አወቅህ ምን ነው ገንዘቤን ለለዋጮች አደራ ያልሰጠኸው? እኔም መጥቼ ከትርፉ ጋር እወስደው ነበር አለው። በዚያም ቆመው የነበሩትን፦ ምናኑን ውሰዱበት አሥሩ ምናን ላለውም ስጡት አላቸው። ... እላችኋለሁ፥ ላለው ሁሉ ይሰጠዋል፥ ከሌለው ግን ያው ያለው ስንኳ ይወሰድበታል።" (ሉቃ. 19፥20-26)

ይህ ባሪያ በሁሉ መሥፈርት ውድቅ የሆነ ነገር ገጠመው፥ በመጀመሪያ ምናኑን በመደበቁ ከንግድ ውጭ ሆነ። በሁለተኛ ደረጃ መኰንኑን በተቃራኒ አቅጣጫ ተረዳው። ጨካኝ ሰው አደረገው የአገሩ ሰዎች እንኳ ያላሉትንና ያላሰቡትን ቃል ተናገረ። የአገሩ ሕዝብ ይጠሉታል እንጂ ጨካኝ ነህ ያለው አልነበረም። የገዛ ባሪያው ግን ጌታውን ጨካኝ ነህ አለው። በሦስተኛ ደረጃ ለብዙ ዘመን በእጁ የቆየችው ምናን ለባልንጀራው ተሰጠበት።

በዚህ ባሪያ መስፈርት ጨካኝ ማለት ያላኖረውን የሚወስድ ያልዘራውን የሚያጭድ ነው። መኰንኑ በመፍራቱ የማይሆን አመለካከትን ያዘ። ጌታውን የሚፈራው እንደ ጌትነቱ ሳይሆን እንደ ጨካኝ ንጉሥ ነው።

ጌታውን በተቃራኒው በመረዳቱ እድሉም ተቃራኒ ሆነበት። የተሰጠውን አደራ በራሱ አሳብ ደባልቆ ሳያተርፍ ቀረ። በጨርቅ ተጠቀለለ።

ያላኖረውን የሚወስድ ያልዘራውን የሚያጭድ መሆኑን መረዳቱ እንዳለ ሆኖ ሌላ አማራጭ መውሰድ ይችል ነበር። ይህ ገንዘብ ሳይነግድበት እንዲሁ ለለዋጮች (Bank) ቢያስቀምጠው እንኳ ያተርፍ ነበር። ሰውየው መሥራት ካልሆነለት በለዋጮች እጅ ቢያኖረው መልካም ይሆን ነበር።

አንዱ ምናን አሁንም ቢሆን ለባለ አሥሩ ተሰጠች። ይህ ፍርድ በአካባቢው የቆሙትን እንኳ ሳይቀር አስደነገጠ። መኰንኑ ይህን ይፈርዳል ብሎ የጠበቀው የለም። አሥር ላለው እንጂ ለባለ አምስቱ እንኳ አልተሰጠም።

ብዙ ባሪያዎችን ከታማኝነት ያስወጣው ዋናው መስፈርት የጌታቸውን ማንነት ባለመረዳታቸው ነው። ጌታቸውን የሚረዱበትን እውቀት ስለሌላቸው ክፍርድ በታች ይወድቃሉ። መነገድ እየቻሉ ጌታቸውን ጨካኝ ነው በማለት ሽባ ሆነው ይቀመጣሉ። መሥራት እየቻሉ ሳይነግዱ ይውላሉ።

ሌሎች እንዲነግዱበት ማድረግ እንኳ የባሪያው መብት ነበር። ምንም ጌታው ለአሥሩ ባሪያዎች አደራን ቢሰጥ ባሪያው መሥራት ካቃተው ገንዘቡን ለሌላ መስጠት ተገቢ ነው። ከመቋጠር ለለዋጮች መስጠት። ይህ ባሪያ በክፉዎች ተርታ ተመደበ። ጌታውን ጨካኝ በማለቱ እራሱ ክፉ ባሪያ ተባለ።

11.6. ጠላቶቼን አምጡልኝ ... እረዱአቸው

"ነገር ግን እነዚያን በላያቸው ልነግሥ ያልወደዱትን ጠላቶቼን ወደዚህ አምጡአቸው በፊቴም እረዱአቸው። ይህንም ከተናገረ በኋላ፥ ወደ ኢየሩሳሌም ሲወጣ ይቀድማቸው ነበር።" (ሉቃ. 19፥27-28) አስቀድሞ የአሥሩን ባሪያዎችን ጉዳይ ጨረሰ። የገንዘቡን አለማትረፍ ተመለከተ።

ቅድሚያ ሹመትና አክሊል፣ ከከቱዎች ባሪያዎች ላይ ምናን መቀማት ካደረገ በኋላ የፍርዱ አቅጣጫ ዞረ። "ፍርድ ከእግዚአብሔር ቤት ይጀምራል" የሚለውን ቃል በመፈጸም ጀመረ።

የዚህ መኰንን ጠላቶች ተጠሩ። ጠላት መሆናቸውን በአንደበታቸው መስክረዋል። በመልክተኞች የላኩት መልክት በማስረጃነት ተይዟል። በመጥላታቸው እንዲነግሥባቸው አልፈለጉም። የዚህ መኰንን ጠላቶች ማለት ይህ መንግሥት ይዞ ሲመጣ እንዳይነግሥ መፈለግ ነው።

ይህ መኰንን ግን መንግሥቱ በክብር እስኪመጣ የፍርድ ፋይልን አልከፈተም። እንዳይነግሥ የፈለጉት ገና ወደ ሩቅ አገር ሳይሄድ ብቻውን አይተውት ነበር። ይህም መኰንን ማንነቱን የገለፀበት ባሕሪው ያለ መንግሥት ነበር። መንግሥት ይዞ ከመምጣቱ በፊት እውነት ነበር፣ ጻድቅ ነበር፣ ፍቅር ነበር፣ አባቱን ያከብር ነበር። መንግሥትም ይዞ ቢመጣ እውነት ነው፣ ጻድቅ ነው፣ ፍቅር ነው፣ አባቱን ያከብራል። የአገሩ ሰዎች ግን የዚህን ሰው ማንነት ከመንግሥት ክብር ውጭ ሲመለከቱ ጠሉት። እውነተኝነቱን፣ ጻድቅነቱን፣ ታማኝነቱን ጠሉት። እርሱም መንግሥት ይዞ ሲመጣ አሳረዳቸው።

አንድን ሰው መውደድ ማለት ራቁቱን በነበረበት ጊዜያት መውደድ ነው። "አዳምና ሚስቱ ሁለቱም ዕራቁታቸውን ነበሩ፥ አይተፋፈሩም ነበር።"(ዘፍጥ. 2፥25)

ይህ ትምህርት በዚህ ዘመን ለኛ ለእያንዳንዳችን ትልቅ መልእክት አለው። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ በነፍስ፣ በመንፈስ፣ በሥጋ መንገሥ ይገባዋል። በብልቶቻችን በሙሉ መንገሥ ይገባዋል። ሁሉ ብልቶች ለዚህ ጌታ በዚህ ዘመን በላያቸው ካልነገሠ መጨረሻቸው በፊቱ መታረድ ይሆናል።

የክርስቶስ ጠላት ማለት በአደባባይ ጠላት ነኝ ብሎ መመስከር አይደለም። እንዲያውም ክርስቶስን እንወዳለን፣ ባሕሪው፣ ኑሮው፣ ፍትሩ፣

ማንነቱን እያከበሩ ያሉ ጠላቶች አሉት። የክርስቶስ ጠላት ማለት ክርስቶስ በላያችን ሲነግሥ አንወድም የሚል ሁሉ ነው። (Those who donot admit the Lordship of Christ up on themselves are his enemies.) **የክርስቶስ** ወዳጅ ክርስቶስ በሁለመናው የነገሠበት ነው፣ ቤተ ክርስቲያንም ብትሆን ከፍርድ ቀን የምታመልጥበት ታላቁ መሣሪያ ክርስቶስን በላይ አድርጋ በራሷ ማንገሥ ከቻለች ነው። በአምልኮ፣ በጸሎት፣ በአስተዳደር፣ በቃል፣ በፍቅር፣ በታማኝነት ... ክርስቶስ በላይ ካልነገሠ ሁሉ ይታረዳል። ለክርስቶስ የማትገዛ መንግሥትም እንዲሁ።

የዚህ መኰንን ጠላቶች የታረዱት በሌላ ስፍራ ሳይሆን በመኰንኑ ፊት ነው። በዚህ መኰንን ፊት ደማቸው ፈሰሰ።

12. መልካም ዕንቁ የሚሻ ነጋዴ

"ደግሞ መንግሥተ ሰማያት መልካምን ዕንቁ የሚሻ ነጋዴን ትመስላለች ዋጋዋም እጅግ የበዛ አንዲት ዕንቁ በአገኘ ጊዜ ሄዶ ያለውን ሁሉ ሸጠና ገዛት።" (ማቴ. 13፥45-46)

12.1. የዕንቁ ንግድ

መንግሥተ ሰማያት በተለያዩ ምሳሌዎች ትመሰላለች። እንደ እርሻ፣ መዝገብ፣ ሰናፍጭ ቅንጣት፣ በባሕር እንደተጣለ መረብ ወዘተ ... አሁን ደግሞ ሕይወት ካለው መካከል ሰውን መስላ ተገለጠች። ከሰው ውስጥም ነጋዴን ከነጋዴም የዕንቁ ነጋዴን ተመስላ ተገለጠች።

የዚህ ነጋዴ ሥራው መልካም ዕንቁን መፈለግና ማፈላለግ ነው። ከአገር አቋርጦ ሌላ አገር ይዞራል። ልቡና አእምሮውም በሙሉ ለዚህ ተግባር በማዋሉ በነፍሱ ዕንቁ ትልቁን ስፍራ ይይዛል። ሰውን ሲያገኝ መነጋገር የሚፈልገው የዕንቁን ጉዳይ ነው። ወሬ ሲሰማ የዚህን ጉዳይ በጥሞና ይሰማል፣ የነጋዴን ዓይነት ያውቃል፣ የዕንቁን ገበያና ፍላጎት ያውቃል ከበርቴዎችንም ያውቃቸዋል።

የአንድ አገርም እድገት የሚለካው ባላት ዕንቁ መጠን ነው። ገንዘቧን በእንቁ ትቀይራለች። የገንዘብ ዋጋ ሲዋዥቅ ዕንቁ ግን ሁል ጊዜ እየከበረ ይመጣል። አንድ አገር አንድ ዓይነት ዕንቁ በብዛት ስታመርት ሌላዋ ደግሞ ሌላ ዓይነቱን ታመርታለች፤ ለገበያም ያውሉታል። በመሆኑም የዕንቁ ገበያ አገር አቋራጭ ንግድ ነው። በመጽሐፍ ቅዱስ የተለያዩ አገሮች በዕንቁና በከበረ ድንጋይ የሚነግዱ እንዳሉ የተለያዩ ነቢያት ተናግረዋል። የዮሐንስ ራእይ ምዕራፍ 18 ስለ ባቢሎን ሲናገር የነጋዴዎችን የዕንቁ ንግድ እናገኛለን።

የዕንቁን ንግድ ልዩ ከሚያደርገው ነገሮች አንዳንዶቹ፦

1ኛ. ከፍተኛ የገንዘብ ልውውጥ ይደረግባቸዋል በመሆኑም ትርፉ ከፍተኛ በመሆኑ ነጋዴዎቹን ያበለፅጋል በሌላም መልኩ ተራ ነጋዴ በዚህ ንግድ መሳተፍ አይሆንለትም።

2ኛ. በትንሽ ቦታ ከፍተኛ ዋጋ ያለውን ዕንቁ መጫን ይቻላል። ነጋዴው ሲጓጓዝ አብሮ ከዕቃው ጋር መጓዝ ይችላል። በአንድ ጉዞ ከፍተኛ ዋጋ ያለውን ማምጣት በመቻሉ ተዛማች ወጪዎች አይበዙበትም። ለምሳሌ የዕንቁው ዋጋ 10 ሚሊዮን ብር ቢሆን ይህን ዕቃ ለማስጫን ለነጋዴው መጫፈሪያ፣ ምግብ፣ መኝታ ደግሞ 100 ሺህ ብር ቢገመት ተዛማጅ ወጪ አንድ በመቶ አካባቢ ይሆናል።

3ኛ. ግንኙነቱ ከከበርቴዎች ጋር ነው።

4ኛ. ዓለምን ማዞር የሚችል ከፍተኛ ንግድ ነው።

መንግሥተ ሰማያትም መልካም ዕንቁ የሚሻ ነጋዴን በመምሰሏ በተራ ጉዳዮች አትውልም ሁልጊዜ የመንግሥተ ሰማያት ምኞት በከበረ ዕንቁ ንግድ ፍላጎት ላይ የተመሠረተ ነው። የመንግሥተ ሰማይ ሰዎችም መለያቸው የከበረ ነገር ፍለጋ በመዋላቸው ነው። በርካሽ ጉዳይ አይውሉም። ዕንቁ ፍለጋ ቢሰማሩም ዕንቁን የመምረጥ ችሎታቸው በእጅጉ የተመሠከረላቸው ናቸው። በዕይታ ቢያመልጥ በክብደት እያመልጥም ከሆነ ነገር ጋር ሲጋጭ የሚሰጠው ድምፅ፤ አንዳንድ ጊዜም ከሆነ ነገር ጋር ሲታሽ የሚለዋወጠው መልክ ዕንቁን ከዕንቁ ይለያል። በሌላ መልኩም ይህን ዕንቁ ሊይዙ የሚችሉ ሰዎችን ተመልክቶ ዕንቁውን ማወቅ ይቻላል።

የመንግሥተ ሰማያት የዕንቁ ንግድ ዓይነት በመመሰልዋ ትርጉሙ ትልቅ ነው። በተድበሰበሰ ነገር መርካት አይኖርም። ሁልጊዜ ለደንበኞቿ የተሻለን ዕንቁ ለማቅረብ ስለምትጣጣር የተሻለ ፍለጋ ዓይነተኛ ዓላማዋ ነው። አንድ ዕንቁ ሲታይ ወዲያው መስፈርቱ ይህ ዓይነት ዕንቁ ከዚህ

በፊት ያቀረበ ነጋዴ አለ ወይ? እኔ ግን ማቅረብ የምፈልገው ማንም ማየት ወይንም ማሳየት ያልቻለውን ነው በመሆኑም ሥራዬ መንከራተትና የተሻለ ፍለጋ ነው። የተሻለ ማግኘት ማለት ልባምነት ነው። ትልቅ ትርፍን በትንሽ ጊዜ ማካበት ነው በትንሽ ልፋት ትልቅን ትርፍ መጎናፀፍ የመንግሥተ ሰማይ የዕንቁ ነጋዴ ፍላጎት ነው። "የፊተኛውም ደርሶ፦ ጌታ ሆይ፥ ምናንህ አሥር ምናን አተረፈ አለው። እርሱም፦ መልካም፥ አንተ በጎ ባርያ፥ በጥቂት የታመንህ ስለ ሆንህ በአሥር ከተማዎች ላይ ሥልጣን ይሁንልህ አለው።" (ሉቃ. 19፥16-17)

የክርስቲያን ውሉው ከመንግሥተ ሰማያት መሻት ውጭ መሆን የለበትም። አንዳንድ ክርስቲያኖች በትንሽ ዕንቁ ሲደሰቱና ሲገረሙ ይውላሉ። በእርግጥም ይህ ዕንቁ ከጌታ የተሰጣቸው ነው ማድነቃቸውም ተገቢ ነው ነገር ግን ከመጠን ያለፈ ከሆነ ጌታቸውን ከማስከበር ይልቅ የጌታቸውን ለጋስነት አጠያያቂ እንደሆነ ያመላክታሉ በመሆኑም የተሰጠ ንን ዕንቁ በማክበር የተሻለ ዕንቁ ፍለጋ መያያዝ ይኖርብናል። አንድ ቃል ዛሬ ከተገለጠልን የዚህን ቃል ዕንቁነት እንደገና በብዙ ፍለጋ መያያዝ ይኖርብናል። ከአንዱ ዕንቁ ወደ ሌላ ዕንቁ ክብር መሸጋገር ይኖርብናል። የጌታ ኢየሱስን መልሶች በብዛት ብንመለከት ይህንኑ ያሳየናል። ለምሳሌ "በዚህ አታድንቅ" "ከዚህ የሚበልጥ ታያለህ" "በዚህ አመናችሁን?" የሚሉ ቃላትን ይጠቀማል።

የዕንቁ ነጋዴው ሁልጊዜ መሻቱ ሰው ያላየውንና የማያውቀውን ዕንቁ ማቅረብ ነው በዚህም ዕንቁ ብዙ ማትረፍ ነው። የእግዚአብሔርም ሕዝብ ከእግዚአብሔር መዝገብ አንድን ውብ ዕንቁ ለሕዝቡ ቢያቀርብ ሕዝቡ ለእግዚአብሔር ቃል በክብር ምላሽን ይሰጣል በከበረ ዕንቁ የከበረውን የሰውን ልብ ለእግዚአብሔር ይገዛል። ሁሉ በከበረው ዕንቁ የከበረ ኃብታቸውን እንዲያወጡ ይዳርጋል።

መንግሥተ ሰማያት መልካምን ዕንቁ የመምረጥ ችሎታ ስላለው የእግዚአብሔርም ሕዝብ መልካም ዕንቁ የሚገኝበትን ስፍራ ማወቅና ማትረፍ ይገባቸዋል። ከአሥራ ሁለቱ የእስራኤል ነገድ ወደ ንፍታሌም ብንሔድ መልካምን ቃል እናገኛለን። "ንፍታሌም የተፈታ ሚዳቋ ነው፤ መልካም ቃልን ይሰጣል።" (ዘፍጥ. 49፥21) ወደ ይሁዳ ነገድ ከሄድን በትረ ሥልጣን የምናገኝበትን ዕንቁ እናገኛለን። ወደ ዮሴፍ ብንሄድ ፍሬን እናገኛለን ነገር ግን ቀስተኞችም ይኖራሉ ያስቸግሩናል። ወደ ብንያም ነገድ ብንሄድ በጥዋት ብዝበዛ በማታ ደግሞ የምርኮ ክፍፍል ያገኘናል። ወደ ይሳኮር ነገድ ከሄድን ዕረፍትን፣ ጥንካሬን የሚያስገኝ ዕንቁን እናገኛለን። (ዘፍጥ.49) የመምረጥና የመኖር ኃላፊነቱ የነጋዴው ድርሻ ነው።

12.2. ዋጋው የከበረ አንድ ዕንቁ

የመንግሥተ ሰማይ ነጋዴ የሆነ ሰው መሻቱ በአንድ ነገር ላይ ወደቀ ከብዙ ልፋትም በኃላ አረፈ፤ ዙረት አቆመ። ከአገር ወደ አገር መዟዟር ቆመ በብዙ ዕንቁዎች ከመነገድ ይልቅ በአንድ ነገር ወደ መነገድ ሕይወት ተሸጋገረ። የነበሩት ዕንቁዎችን፣ በእጁ ያሉትን ጥሬ ገንዘብና አጠቃላይ ንብረቱን በሙሉ ወደ ሽያጭ አዘዋወረ። አንድ ዕንቁ አገኘ፤ ይህ ዕንቁ እጅግ የከበረ በመሆኑ በእጁ ያለው ገንዘብ ይህን ዕንቁ እንደማይገዛለት አወቀ። አማራጩ ግን ያለውን በሙሉ አሸጠው።

ይህ ነጋዴ የቱ ከየቱ እንደሚበልጥ ያውቃል። የአሁኑ ዕንቁ ግን በሰው ዓይን ያልታየ እርሱም አስቦት የማያውቀው በመሆኑ ይህችን ለመግዛት ሁሉን ያደርጋል። ሌላ ሰው ይህን ዕንቁ ቢያገኝ ያለውን ሁሉ መሸጥ ቀርቶ በእጁ ያለውንም ገንዘብ እንኳ አውጥቶ ይህን ዕንቁ ለመግዛት አይሞክረውም። ዕንቁ በመግዛትና በመሸጥ የታወቀው የመንግሥተ ሰማያት ሰው ግን የለመደ ልቡና ስላለው ሁሉን ሲሸጥ በደስታ ነው። የመንግሥተ

ሰማያትም ሰው በሙሉ ትልቅ ዕንቁ የሚገኘው ሁሉን በመክፈል መሆኑን ልቦናው ያውቃል:: ትልቁን ዕንቁ በእጁ ከመግባቱ ቀደም ብሎ ወደ መሸጥ ተግባር ይመለሳል::

ይህ ነጋዴ ከሰዎች ዘንድ አንድ ነገር ይገጥመዋል:: ይኸውም ሞኝ ይባላል:: ከሰረ (Bankrupted) የከበረው ንግድ ስላላዋጣው ዕንቁውን ሁሉ ሸጠ:: ንብረቱን በሙሉ ሸጠ እንዲያውም ሁሉም በዓይኑ ቁራኛ እስኪጠብቁት ድረስ ሥራውን ይሠራል:: ማለትም ይህን ሁሉ የሚሸጠው አገር ለቅቆ ለመጥፋት ያሰበ ስለሚመስላቸው ዕዳም ካለበት ሁሉ እንዲመልስ ይጠይቁታል:: ለሰው ሁሉ ይልቅም ለቤተሰቦቹ አበደ እስኪሉት ድረስ ያለውን ይሸጣል:: ይህ ነጋዴ ያገኘው ዕንቁ ከሁሉ የበለጠ በመሆኑ ትልቅ ዕንቁ አገኘሁ በማለት መለከት አይነፋም:: ይህን ካደረገ ሁሉ ይወጻደሩትና መግዛት ይሳነዋል:: በመሆኑም ልቡን ለራሱ ብቻ ይጠብቃል:: እዚህ ላይ ትልቅ ሚና የሚሠራው ምሥጢር የመጠበቅ ችሎታው ይሆናል::

ይህች ዕንቁ አንድ ልዩ ውበትና ችሎታ አላት ይኸውም ከሌሎች ዕንቁዎች ጋር አብራ እንዳትደረደር ሌሎቹን በሙሉ አሽጣለች:: የዕንቁ መደርደሪያውም በመሸጡ አዲሱ ዕንቁ መቀመጫ የላትም:: ምን ላይ ትቀመጥ? የት ቦታ ትቀመጥ? በመሆኑም ትልቁ ዕንቁ መቀመጫ አጣ?

ዛሬም በነፍሳቸው ትልቅ ዕንቁ ያላቸው ሰዎች መደርደሪያ የላቸውም:: ከአዲሱ ዕንቁ በቀር ሌላ ንብረት የላቸውም:: እጅግ የሚያደናግጥ ነው:: ተራዎቹ ዕንቁዎች የከበረ መቀመጫ ሲያገኙ አዲሱ ዕንቁ ግን መቀመጫ የለውም:: የሚንከራተት፣ በሌቦች ዘወትር የምትቃኝ፣ የሁሉ ልብ ያረፈባት ነች::

በኤልሳዕ ዘመን አንዲት የነቢይ ሚስት የነበረች ባልቴት ነበረች ልጆቿም በባርነት እንዲገዙ ባለዕዳዎች ወሰኑባት:: ሁሉን ሸጠች ነገር ግን ይህ ነው የማይባል ዕቃ ቀራት ይኸው ባዶ ማድጋ ብቻ:: ይህም ነጋዴ ይህችን ዕንቁ ሲሸጥ ምናልባት የሚቀረው ባዶ ሸክላ ነው:: ይህን የከበረ

ዕንቁ የሚያስቀምጠው በዚሁ ሸክላ ዕቃ ብቻ ነው:: "ይህ መዝገብ በሸክላ ዕቃ ውስጥ አለን፤" (2ኛ ቆሮ. 4፥7)

ወደ እግዚአብሔር ስትቀርቡ ያላችሁ ነገር በሙሉ እየወደመ ሲመጣ መንግሥተ ሰማይ በእናንተው ሥራውን ጀምሯል:: ያለውን በመሸጥ የከበረን ዕንቁ ለመግዛ እየተጣደፈች መሆኗን እንዘንጋ:: ቶሎ ቶሎ የሚወድምባቸው የከበረችውን ዕንቁ ቶሎ በእጃ ለማስገባት የታቀደ ነው:: ከማልቀስ ይልቅ ደስታን ከብዙ ዕንቁዎች ይልቅ የመንግሥተ ሰማይ አንድ ዕንቁ ይሻለናል:: ጌታ ሆይ በእኔ ጉስቁልና አንተ ምን ታገኛለህ? በማለት ከጌታ ጋር ከምንከራከር ቶሎ ብለህ የኔን ጨርስና ዕንቁ ቤቷ ትግባ እንበለው:: ስንት የከበረ ዕንቁ በነፍሳቸው ያሉ ሰዎች በሚታይ ነገር ግን ባዶዎች አሉ? ስንት የከበረ የእግዚአብሔር ዕንቁ ያላቸው ሰዎች በዚህ ምድር ተቅበዘበዙ? የሚሰበኩበት መድረክ የላቸውም፣ የመሳፈሪያ ገንዘብ የሌላቸው ስንት ናቸው? በዓለም በሚታይ ዕንቁ ራቁታቸውን ሆነው የእግዚአብሔር ዕንቁ ግን በነፍሳቸው የታጨቀ ስንት ናቸው?

የእግዚአብሔር ነገር አንድ ነው:: "የሚያስፈልገው ግን ጥቂት ወይም አንድ ነገር ነው፤ ማርያምም መልካም ዕድልን መርጣለች ከእርስዋም አይወሰድባትም አላት::" (ሉቃ. 10፥42) ጌታ ኢየሱስ የተናገረው አንድ ነገር ግልፅ ነው:: የእግዚአብሔርን ቃል ነው:: ነገር ግን የእግዚአብሔርም ቃል ቢሆን ከኢየሱስ ክርስቶስ እንደበት በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት የሚፈሰው ዕንቁ ነው:: እግዚአብሔር አብ የተናገረው ልጁን ስሙት ነው:: ጌታ ኢየሱስ ያለው ደግሞ መንፈስ ቅዱስ ይነግራችኋል ነው:: ማርያምም የተናገረችው ከጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ አንደበት የሚወጣውን የእግዚአብሔርን ቃል ነው:: "ሰው ከእግዚአብሔር አፍ በሚወጣ ቃል ሁሉ እንጂ በእንጀራ ብቻ አይኖርም ተብሎ ተጽፎአል አለው::" (ማቴ. 4፥4) በመጽሐፍ ቅዱስ ያለውን የእግዚአብሔን ቃል በማንበብ ብቻ የእግዚአብሔር ቃል ከእግዚአብሔር አፍ አይወጣም:: ነገር ግን መንፈስ

ቅዱስን ለማድመጥና ለመዝነት ነፍሳችንን ካስዝን ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ የእግዚአብሔርን ቃል በመንፈሱ ከመጽሐፍ ቃል ይልክልናል:: ሕይወትን ይዘራል፣ መንፈሳችን፣ ነፍሳችንና ሥጋችን ሀሴት ያደርጋል ፍጥረትም ይናገራል::

የመንግሥተ ሰማይ ነጋዴ ሁሉን ፈልጎ መልካምን ዕንቁ በማግኘቱ አረፈ:: ክርስቲያንም ሁሉን ይፈልጋል በመጨረሻ በእግዚአብሔር ቃል ጥላ ሥር ያርፋል:: መብሉም፣ መጠጡም፣ ጨዋታውም፣ ውሎውም፣ ፍቅሩም፣ ፈቃዱም፣ ነፍሱም፣ መንፈሱም ሥጋውም ሁለመናውም በእግዚአብሔር ቃል ጥላ ሥር ይተዳደራል:: በብዙ ጭንቀት ሳይሆን በመመለስና በማረፍ ሰላም ይሆንለታል:: ታስቦ የተወለደው በእግዚአብሔር ቃል በመሆኑ ማረፊያው አባቱ ይሆናል ይኸውም የእግዚአብሔር ቃል ይሆናል:: እንደ ጌታ ኢየሱስ የመናገር ችሎታ ይኖረዋል:: "ይህም ሲሆን ሳለ ደቀ መዛሙርቱ፦ መምህር ሆይ፥ ብላ ብለው ለመኑት:: እርሱ ግን፦ እናንተ የማታውቁት የምበላው መብል ለእኔ አለኝ አላቸው:: ... የእኔስ መብል የላከኝን ፈቃድ አደርግ ዘንድ ሥራውን እፈጽም ዘንድ ነው::" (ዮሐ. 4፥31-34)

ቅዱስ ጳውሎስ ይህችን አንድ መዝገብ ለማግኘት ያለውን ሁሉ ሸጠ:: "ስለ እናንተ እንደ ተሰጠኝ እንደ እግዚአብሔር መጋቢነት የእግዚአብሔርን ቃል ፈጽሜ እንድሰብክ እኔ የቤተ ክርስቲያን አገልጋይ ሆንሁ፤ ይህም ቃል ከዘላለምና ከትውልዶች ጀምሮ ተሰውሮ የነበረ ምሥጢር ነው፥ አሁን ግን ለቅዱሳን ተገልጦአል፤ ለእነርሱም እግዚአብሔር በአሕዛብ ዘንድ ያለው የዚህ ምሥጢር ክብር ባለ ጠግነት ምን እንደ ሆነ ሊያስታውቅ ወደደ፥ ምሥጢሩም የክብር ተስፋ ያለው ክርስቶስ በእናንተ ዘንድ መሆኑ ነው::" (ቈላ. 1፥25-27) ይህንን ምሥጢርና ይህን በሌላ መልእክት ስለራሱ ሲናገር "አዎን፥ በእውነት ከሁሉ ይልቅ ስለሚበልጥ ስለ ክርስቶስ ኢየሱስ ስለ

ጌታዬ እውቀት ነገር ሁሉ ጉዳት እንዲሆን እቈጥራለሁ ስለ እርሱ ሁሉን ተጐዳሁ፥ ... እርሱንና የትንሣኤውን ኃይል እንዳውቅ፥ በመከራውም እንድካፈል፥ ወደ ሙታንም ትንሣኤ ልደርስ ቢሆንልኝ፥ በሞቱ እንድመስለው እመኛለሁ::" (ፊልጵ. 3፥8-11) ይህን አሳብ ከተናገረ በኋላ እንኳ የዕንቁውን ፍለጋ ተያያዘው:: "አሁን እንዳገኘሁ ወይም ፍጹም እንደ ሆንሁ አይደለም፥ ነገር ግን ስለ እርሱ በክርስቶስ ኢየሱስ የተያዝሁበትን ያን ደግሞ እይዝለሁ ብዬ እፈጥናለሁ:: ወንድሞች ሆይ፥ እኔ ገና እንዳልያዝሁት እቈጥራለሁ፤ ነገር ግን አንድ ነገር አደርጋለሁ፤ በኋላዬ ያለውን እየረሳሁ በፊቴ ያለውን ለመያዝ እዘረጋለሁ፥ በክርስቶስ ኢየሱስ ከፍ ከፍ ያለውን የእግዚአብሔርን መጥራት ዋጋ እንዳገኝ ምልክትን እፈጥናለሁ:: እንግዲህ ፍጹማን የሆንን ሁላችን ይህን እናስብ፤ ..." (3፥12-15)

13. አሥሩ ቈነጃጅት

13.1. መብራትና ዘይት

"በዚያን ጊዜ መንግሥተ ሰማያት መብራታቸውን ይዘው ሙሽራውን ሊቀበሉ የወጡ አሥር ቈነጃጅትን ትመስላለች። ከእነርሱም አምስቱ ሰነፎች አምስቱም ልባሞች ነበሩ። ሰነፎቹ መብራታቸውን ይዘው ከእነርሱ ጋር ዘይት አልያዙምና፤ ልባሞቹ ግን ከመብራታቸው ጋር በማሰሮአቸው ዘይት ያዙ።" (ማቴ. 25፥1-4)

በዚህ ምሳሌያዊ ንግግር ከአሥሩ ግማሹ ልባም ግማሹ ሰነፎች ናቸው። የልባምነትና የስንፍናው መስፈርት ግን አንድ ጉዳይ ነው። ለመብራቱ የሚሆን ዘይት የመኖርና ያለመኖር ነው። ዘይት ያለው ልባም ሲሆን የሌለው ደግሞ ሰነፍ ነው። ዘይቱ የሌላቸው ድሆች ሳይሆን የተባሉት ሰነፎች ናቸው። ሁሉ ዘይት መያዝ ሲችል ከስንፍና የተነሣ ዘይት ባለመያዛቸው ሰነፎች ተባሉ።

ሁሉም ቈነጃጅት ናቸው ሁሉ ሙሽራውን ለመቀበል የሚያስችል የተፈጥሮ ማንነት ይዘዋል። የውጭ ሰውነታቸውን አይቶ አንድስ እንኳ አይበቃም የሚል የለም። ሐዋርያው ጳውሎስ እናንተን እንደ ንጽሀት ድንግል ለአንድ ወንድ አጭቻችኋለሁ በማለት ቅዱሳንን እንደ ቈነጃጅት ያስቀምጣቸዋል። ቁጥራቸውም ሙሉ ነው ያውም አሥር ናቸው።

ሁሉም መብራታቸውን ይዘዋል። መብራት አንድ ጊዜ ተገዝቶ የሚያልቅና የማይለወጥ በመሆኑ ሁሉ በዚህ አይወቀሱም። መብራት ሳይኖረው ሙሽራውን እጠብቃለሁ ቢል በአሥሩ ቈነጃጅት መዘበቻ ይሆናል ከሰነፎቹ እንኳ ያነሰ ነው። መብራት በእግዚአብሔር ቃል ይታወቃል። "ሕግህ ለእግሬ መብራት፥ ለመንገዴ ብርሃን ነው።" (መዝ. (119) ፥105) የእግዚአብሔርን ቃል ሁሉን ይዟል። ኢየሱስ ጌታ እንደሆነ ያውቃል መዳን በሌላ በማንም እንዳልሆነ ያውቃል። ጌታ ኢየሱስ

የእግዚአብሔር አንድያ ልጅ መሆኑን ያውቃል ነገር ግን የመንፈስ ቅዱስን ዘይት አልያዘም። በተፈጥሮ አእምሮ ሁሉን ያቀናብራል፣ ሁሉ መጽሐፍ ቅዱስን ይዟል። ሁሉ ክርስትናውን ያውቃል፣ ያስቀድሳል፣ ቆራቢ አባል ይሆናል፣ ይጾማል፣ ይጸልያል፣ አሥራት በኩራት ሰንበት የሚባሉትን በሙሉ ከልጅነቱ ጀምሮ ይጠብቃል።

የሁሉም ዓላማ አንድ ነው የዓላማ ጽናትም አላቸው። ሁሉም ሙሽራው ይመጣል በማለት ይጠብቃሉ። ከነዚህ መካከል አንድም ዘባች የለም። "በመጨረሻው ዘመን እንደ ራሳቸው ምኞት የሚመላለሱ ዘባቾች በመዘበት እንዲመጡ ይህን በፊት እወቁ፤ እነርሱም፦ የመምጣቱ የተስፋ ቃል ወዴት ነው? አባቶች ከሞቱበት ጊዜ፥ ከፍጥረት መጀመሪያ ይዞ ሁሉ እንዳለ ይኖራልና ይላሉ።" (2ኛ ጴጥ. 3፥3-4) ዘባች ማለት የሙሽራ መምጣትን የማያምኑ ሲሆኑ ሁሉ ነገር እንዳለ ይኖራል የሚል እምነት አላቸው። የመምጣቱን ተስፋ በተፈጥሮ ክስተት ንቀውታል። ብዙ ማስረጃን በማቅረብ ሙሽራውን መቀበል እንደማያስፈልግ ያምናሉ። በመሆኑም እነዚህ ከአሥሩ ውጭ ናቸው። ከልባምም ሆነ ከሰነፍ የማይመደቡ ዘባቾች ናቸው። አሥሩ ቈነጃጅት ግን አንድ ራእይ አላቸው ይኸውም "ማራናታ" ነው።

ሰነፎቹንና ልባሞቹን የለያቸው አላቂ የሚመስለው ዘይት ነው። ዘይት መብራት ከበራበት እየነደደ ይቀንሳል በመሆኑም ሁልጊዜ መሞላትን ይጠይቃል። ትልቁ ጥንቃቄ የዘይቱን ብዛት (Gauge) ተመልክቶ ከሚገኝበት መግዛትነው ።

ሰነፎቹ ዘይት አልያዙም ያልያዙበት ምክንያት ዘይት መግዣ ገንዘብ አጥሮአቸው አይደለም ምክንያቱም ሙሽራው ሲመጣ በነበረበት ሁካታ ወቅት ልባሞቹ እንዲሞሉላቸው ሲጠይቁ ወደ ውጭ ሂዱና ግዙ ተባሉ። በዚህን ጊዜ መግዣ ገንዘብ የለንም በማለት ማስረጃ አላቀረቡም። "ሊገዙም በሄዱ ጊዜ (ሰነፎቹ) ሙሽራው መጣ፥" (ቁ. 9) እንግዲህ ውጭ ሊገዙ

በመውጣታቸው በሰነፎቹ እጅ የዘይት መግዣ ገንዘብ አለ ማለት ነው። የሰነፎቹ ሰበብ ስንፍናቸው እንጂ ድኀነታቸው አይደለም።

ሙሽራውን መጠበቅ ማለት ሙሽራውን መናፈቅ ማለትን አይተካም። ሙሽራውን መጠበቅ ማለት በውድቅት ሌሊት መብራትን ከዘይት ጋር ይዞ መጠበቅ ማለት ነው። ሙሽራው በሌሊት ስለሚገባ የቈነጃጅት "ሆ" ብሎ መጮኽ ሳይሆን ዘይት ይዞ መገኘትና ማዘጋጀት ነው።

13.2. የሙሽራው መዘግየት

"ሙሽራ በዘገየ ጊዜ ሁሉ እንቅልፍ እንቅልፍ አላቸውና ተኙ። እኩለ ሌሊትም ሲሆን እነሆ ሙሽራው ይመጣል ፤ ትቀበሉት ዘንድ ውጡ የሚል ውካታ ሆነ።" (5-6)

ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ይህን ያስተማረው ወደ መስቀል ሊያመራ ጥቂት ቀናት በቀሩት ወቅት ነበር። ሁሉ ኢየሱስ ከዛሬ ነገ ይነግሣል በማለት ሲጠብቀው እርሱ ግን ሙሽራው በዘገየ ጊዜ በማለት ደቀ መዛሙርቱን የእግዚአብሔር መንግሥት በዚያን አካባቢ እንደማይገለጥ ጠቆማቸው።

አሥር ናቸው ደግሞም ቈነጃጅት ናቸው። ሁሉ በመጠበቅ የሰለቹ ነበሩ። ከአሁን አሁን ይመጣል በማለት የጠበቁ ነበሩ። ነገር ግን የሙሽራው እስከ እኩለ ሌሊት መቆየቱ የተፈጥሮ ግዴታ የሆነው እንቅልፍ አሸነፋቸው። ልባሙም ሰነፉም ተኙ። ሙሽራው እየተጠበቀ መተኛት ከሁሉ የሚያሳፍር መተኛት ነው። ታላቅ ሙሽራ በአሥር ቈነጃጅቶች የሚጠበቅ መዘግየቱ ሲገርም የቈነጃጅት እንቅልፍ ደግሞ የሚደንቅ ነው ሙሽራው ሊነጋጋ አቅራቢያ ቢመጣ እንኳ ምናልባት ይተኛል ነገር ግን እኩለ ሌሊት ያን ያክል ተስፋ የሚያስቆርጥ ሰዓት አይደለም። ሙሽራ በሌሊት እንደሚመጣ በአሥሩም ይታወቃል ምክንያቱም አሥሩም መብራት በመያዛቸው ሙሽራው በሌሊት እንደሚመጣ የተገለጠ እውነት

ነው። በቀን ቢሆን በፀሐይ ብርሃን ተስፋ ማንም መቅረዝ ይሞላ ዘንድ አይጠበቅም ሙሽራው ያን ያክል መዘግየቱ ያለተገለጠ እውነት ነው። ነገር ግን እስከ እኩለ ሌሊት ቆየ።

የክርስቶስም እስከ አሁን መዘግየት በሁሉ ዘንድ እንቅልፍ በማየል ላይ ይገኛል። ልባሞቹም ዘይቱን አስተካክለው ራሳቸውን ለእንቅልፍ አስገዝተዋል። ሐዋርያት ተኝተዋል፣ ነቢያት ተኝተዋል፣ ሰባኪያን ተኝተዋል፣ አስተማሪም ሆነ እረኛ ተኝተዋል፣ በመንፈሳዊው ዓለም ከመቼውም ጊዜ ይልቅ ውድቅት ሌሊት ቢኖር ይህ የአሁኑ ዓለም ነው። ከክርስቶስ ምዕአት መጠበቅ ይልቅ የጨለማ ሥራ በርትቷል። በአምስቱ ልባሞች ያለው ዘይት እንኳ እንዳይበራ እነርሱም ተኙ። በመሆኑም የብርሃን ነፀብራቅ አልታይ በማለት ላይ ነው። "በኖኅ ዘመንም እንደ ሆነ፥ በሰው ልጅ ዘመን ደግሞ እንዲሁ ይሆናል። ... እንዲሁ በሎጥ ዘመን እንደ ሆነ፤ ይበሉ ይጠጡም ይገዙም ይሸጡም ይተክሉም ቤትም ይሠሩ ነበር፤ ሎጥ ከሰዶም በወጣበት ቀን ግን ከሰማይ እሳትና ዲን ዘንበ ሁሉንም አጠፋ። የሰው ልጅ በሚገለጥበት ቀን እንዲሁ ይሆናል።" (ሉቃ. 17፥26-30) በኖኅም በሎጥም ዘመን የጋራ የሆነ ነጥቦች አሉአቸው። በሁለቱም ዘመን የተገለጠው ይበሉም ይጠጡም የሚለው ነው። እንግዲህ ለመብልና ለመጠጥ የነቃ ትውልድ እንደሚኖር ጌታ ኢየሱስ ተናገረ። ሆድ በአምላክነት ደረጃ ከፍተኛውን ስፍራ ያገኛል። ከበላና ከጠጣ እግዚአብሔር በእጁ የባረከው መሆኑ የተነገረው ያለንበት ዘመን ነው።

ሙሽራ ይመጣል ትቀበሉት ዘንድ "ውጡ!" የሚለው አባባል የሚያስደነግጥ ነው። ለመውጣት አሁን የነደደ መብራት እጅጉን ያስፈልጋል። እኩለ ሌሊት በመሆኑ ከሙሽራው ለመገናኘት የራስን መብራት ማብራት ተገቢ ነው። ይህ ካልሆነ ግን መውጣት አልተቻለም። ከተኙበት ስገነት ወጥቶ እንደ ገና ወደ ሰርጉ አዳራሽ ለመግባት የነደደ

መብራት አስፈላጊ ሆኖ ተገኘ። አሁን ሁሉም የየራሱን ይዞ እንደወጣ ውካታ ሆነ። ድንብርብር የሚያደርግ ክስተት ተገለጠ መረዳዳት ቆመ።

ከሙሽራ ዘንድ የመጡ መልክተኞች መኖራቸውን ለሁሉ ነገር መልካም ሆነ። እነዚህ መልክተኞች ባይኖሩ ልባሞቹ እንኳ እንደተኙ ሙሽራው ግጥም ይልባቸውና ሙሽራው ብቻውም ወደ ሰርጉ አዳራሽ ይገባ ነበር። የእነዚህ መልክተኞች አስደንጋጭ ዜና ሁሉንም አነቃ። ልባሙም ሰነፉም ነቃ። ሁካታ ሆነ የሚለው ቃል ሊፈፀም ባለበት ጊዜ ነው ያለነውና አሁንም ይህን ጽሑፍ ያዘጋጀሁት ሰው እመክራለሁ እንንቃ። አልያ ወደ ላይ፣ ወደታች፣ ወደፊት፣ ወደ ኋላ፣ ወደ ቀኝ፣ ወደ ግራ የሚዞርበት ዘመን ይጠፋል።

13.3. የመብራት ዝግጅት

"በዚያን ጊዜ እነዚያ ቈነጃጅት ሁሉ ተነሡና መብራታቸውን አዘጋጁ። ሰነፎቹም ልባሞቹን፦ መብራታችን ሊጠፋብን ነው፤ ከዘይታችሁ ስጡን አሉአቸው። ልባሞቹ ግን መልሰው፦ ምናልባት ለእኛና ለእናንተ ባይበቃስ፤ ይልቅስ ወደሚሸጡት ሄዳችሁ ለራሳችሁ ግዙ አሉአቸው። ሊገዙም በሄዱ ጊዜ ሙሽራው መጣ ተዘጋጅተው የነበሩትም ከእርሱ ጋር ወደ ሰርግ ገቡ ደጁም ተዘጋ።" (7-10)

ሰነፎች ውስጥ ዘይት ሙሉ በሙሉ ባዶ አልነበረም። ልባሞቹ ግን ከመብራቱ ጋር በማሰሮ ሌላ ዘይት ይዘዋል። ሊጠፋብን ነው ማለታቸው የሚደንቅ ነው። አሁን ለሁሉ የሚበጀው ዘይት ብቻ ነው። ልባሞቹ ግን በሙሽራው መምጣት ምክንያት መብራታቸውን የሚለኩሱበት ሰዓት አይደለም። መረዳዳት አያዋጣም፤ የልባሞቹ ጭንቀት ምናልባት ባይበቃስ የሚል ነው እንጂ ሙሉ በሙሉ አይበቃም አላሉም።

በዚህ ባለንበት በመንፈሳዊ ጉዞ የሰነፎች መብዛት ይታያል ሁል ጊዜ ዘይትን ለማግኘት ከጎረቤት የሚጠይቁ ናቸው። ከአገልጋይ ቃል መስማት

አገልጋይ እንዲጸልይ ማድረግ አገልጋይ ሁሉን ዘይት በእነርሱ መብራት እንዲጨምርላቸው መለመን ተያይዞዋል። ነገር ግን አገልጋይ ዘይቱን የሚያገኘው ከሰው ሳይሆን ከእግዚአብሔር ዘንድ ነው። ተንበርክኮ፣ ጸልዮ፣ ጦሞ፣ በቅድስና አኪያሄድ በመሄድ ከእግዚአብሔር በክርስቶስ ጽድቅ ሥራ የእግዚአብሔርን ዘይት ይወስዳል። ጌታ መንፈስ ቅዱስ ዘወትር በቅዱሳን ማሰሮ ውስጥ ዘይት ማከል ይሻል ነገር ግን ሰነፎች ሁል ጊዜ በአቋራጭ ዘይትን ማግኘት ይፈልጋሉ ከሰጭው ከመቀበል ከተቀበሉት መቀበል ይቀናቸዋል። የእግዚአብሔር እጅ ግን ዘወትር ክፍት ነበር። ከስንፍና የተነሣ ዘይት መቀበል ሲያቅት በእጅጉ የሚያሳዝን ነው። አንዳንድ አገልጋዮች በዚህ ዘመን በማሰሮቻቸው ዘይት ሞልተው ከዛሬ ነገ ክርስቶስ ስለሚመጣ አሁን ወጥቼ ላገልግል፣ ልስበክ፣ ወዘተ ማለታቸውን ትተው ከሚነድልብን እባክህ ና እያሉ እንዳሉ ማንኛችን እናውቅ ይሆን?

ሙሽራው ልባሞቹን ከሰነፎቹ መካከል አልለየም ይልቅም የዘይት ጭቅጭቅ ሰነፎቹን ከአዳራሽ አስወጣቸው። ሰነፎቹ አሁን ዘይት ለማግኘት መሯሯጥ ተያያዙ ልባሞቹ በትህትና ዘይት ሊገኝ ወደሚችልበት ስፍራ አመለከቱ። ሰነፎቹም ይህን መመሪያ በመያዝ ከስፍራ ተንቀሳቀሱ። ስንዴው ከእንክርዳዱ በጥበብ ተለየ። ሰነፎቹ በወጡበት አጋጣሚ ሙሽራው መጣ ልባሞቹ ተለይተው ጠበቁት። ሙሽራው ሲመጣ ሁሉ ቀለለ ሰነፎቹ ልብ ገዙ ነገር ግን ከጊዜ ውጭ ልብ መግዛት እንዳለ ሆነባቸው ጊዜውም አለፈ። በዚህን ጊዜ ሬብሻ እንዳይፈጠር በር ተዘጋ። የሙሽራው ሰርግ በተዘጋ በር እንደሆነ ተገለጠ። የልባሞቹ ምክር ሰነፎቹን ውጭ ጣለ። የሚመኩባቸው ሰዎች ውጭ እንዲቀሩ ምክንያት ሆኑ። የሚመካ በእግዚአብሔር ይመካ ክርስቶስ ሲመጣ ተራሮች ውደቁብን፣ ኮረብቶችም ሰውሩን አያዋጣም። ተንበርክኮ ዘይትን ለማግኘት ወደ እግዚአብሔር መጮኽ ይቻላል። ዘይቱንም በዚያች ጊዜ መግዛት ይቻላል። ነገር ግን ዘይቱን ተሸክመው ሲመጡ በሩ ተዘግቷል ሁሉ ተዘጋ።

እንግዲህ ከአሁን ጀምሮ ዘይታችንን እያነደድን መጨረስ የለብንም። ዘይት ከሌላ ስፍራ ሳይሆን ከመንፈስ ቅዱስ እንጠይቅ። ከመብራታችን ጋር ማሰሮ እናዘጋጅ። በማሰሮም የቃሉን ታቦት የመታዘዝንና የቅድስናን ዘይት ሞልተን እንዘጋጅ። ሙሽራውም ቢዘገይ፣ እኛም እንቅልፍ እንቅልፍ ቢለን፣ ሙሽራው ይመጣል። ማንኛውም የተወለደ ሰው እንደሚሞት ሁሉ ወደ አብ ያረገው ሙሽራው ዳግም ይመጣል። የሰነፎች የልመና ጥሪ ያቆማል ሰነፍ ከልባም ይለያል። በቃል ጥበብ ሳይሆን ቃል ውስጥ ባለው ዘይት አንዱ ከሌላው ይለያል።

13.4. ቀንና ሰዓትን ማወቅ

“በኋላም ደግሞ የቀሩቱ ቈነጃጅት መጡና፥ ጌታ ሆይ ጌታ ሆይ፥ ክፈትልን አሉ። እርሱ ግን መልሶ፦ እውነት እላችኋለሁ፥ አላውቃችሁም አለ። ቀኒቱንና ሰዓቲቱን አታውቁምና እንግዲህ ንቁ።” (ማቴ. 25፥11-13)

ከዚህ በፊት በደጁ ቆሞ ያንኳኳ የነበረ ጌታ ዛሬ ደግሞ የተንኳኳባቸው ማንኳኳትን ጀመሩ። እርሱ ሲያንኳኳ እንቢ አሉ እነርሱ ራሳቸው ቢያንኳኩ እንኳ አልከፈት አላቸው። እንዲያውም እነርሱ ጌታ ጌታ ይሉታል እርሱ ደግሞ እናንተን አላውቃችሁም አላቸው። እናንተ ጌታ ሆይ ጌታ ሆይ ትሉኛላችሁ እንጂ እኔ አላውቃችሁም። ዘይት የሌለው ጌታ ሆይ ጌታ ሆይ! ቢልም በጌታ ዘንድ አይታወቅም። ያለ ዘይት (ያለመንፈስ ቅዱስ ቅባት) የተደረገ ጌታ ሆይ በሙሉ ከሥጋ ነው። ከክፉ ነው እንዳይባል ክፉ ክርስቶስን ጌታ ነው አይልም።

እንግዲህ ጌታ በአንዱ ሌሊት ይመጣል። በመሆኑም ለሁሉ መልስ ንቁ ነው። የነቃ ተጠቀመ። መንቃት ማለት ሁለት ጉዳዮችን ያካተተ ተግባር ነው። አንደኛ እንቅልፍን ማሸነፍ ሲሆን ሁለተኛው ከመብራት ጋር ዘይትን በማሰሮ መያዝ ነው።

ስለዚህ ቃል አንዳንድ ስለ መጽሐፍ ቅዱስ ማብራሪያ በመስጠት ጠበብቶች ገጥመውኛል። ጌታ ዘይት ሙሉ አለ እንጂ ስለ መንፈስ ቅዱስ መቼ ተናገረ። ቈነጃጅት የሚለው ማንን ነው? በማለት ሌላ ትርጉም ልንሰጥ አይገባንም ይላሉ። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ያስተማረንና የተሰፋ ቃል የገባልን ከመንፈስ ቅዱስ መሞላት ውጭ ምን አለ? የተስፋው መንፈስ፣ የአምላካችን መንፈስ፣ አጽናኙ መንፈስ፣ ዓለምን የሚወቅስ መንፈስ፣ ብርሃንና ሁሉን የምናውቅበትን መንፈስ ከአርያም፣ ከጸባኦት የምንጠብቀውና የምንኖርበት እርሱ ብቻ ነው። ነፍስን፣ መንፈስን በጸጋ የሚሞላ፣ ብርሃን የምንጎናጸፍበት፣ መንፈስና ሙሽራው “ና” ይላሉ የተባለበት ውህደት የተደረገው ከእርሱ ጋር ብቻ ነው። ኢትዮጵያዊው ጃንደረባ በሐዋርያት ሥራ ጌታን ሲቀበል ደስ እያለው ወደ አገሩ ሄደ የተባለው ይኸው መንፈስ ብቻ ነው።

ይልቅም እኩለ ሌሊት የሆነበት ሌላው ምክንያት የብርሃን አድማስ በሙሉ ጭልም ባለበት አማካኝ ሰዓት ላይ ሙሉ ብርሃን የሆነው ጌታ ሲመጣ ብርሃኑን እንዲያደምቅለት ነው።

ሁሉ ነገር ከጨለመ በኋላ የሰው ልጅ ከሰማይ እንደሚገለጥ ቅዱስ ማቴዎስ ሲገልጥ “ከዚያች ወራትም መከራ በኋላ ወዲያው ፀሐይ ይጨልማል፥ ጨረቃም ብርሃንዋን አትሰጥም፥ ከዋክብትም ከሰማይ ይወድቃሉ፥ የሰማያትም ኃይላት ይናወጣሉ። በዚያን ጊዜም የሰው ልጅ ምልክት በሰማይ ይታያል፥” (ማቴ. 24፥29-30) እንግዲህ የሰው ልጅ ምልክት ከሰማይ ሲታይ በምድር ያለው አቀባበልን ይህ ወንጌል ሲያብራራ “በዚያን ጊዜም የምድር ወገኖች ሁሉ ዋይ ዋይ ይላሉ፥ የሰው ልጅንም በኃይልና በብዙ ክብር በሰማይ ደመና ሲመጣ ያዩታል።” (ማቴ. 24፥30)

14. የእርሻው እንክርዳድ

"መንግሥተ ሰማያት መልካም ዘርን የዘራን ሰው ትመስላለች። ሰዎቹ ሲተኙ ግን ጠላቱ መጣና በስንዴው መካከል እንክርዳድ ዘርቶ ሄደ። ስንዴውም በበቀለና በአፈራ ጊዜ እንክርዳድ ደግሞ ያን ጊዜ ታየ። የባለቤቱም ባሮች ቀርበው፦ ጌታ ሆይ፥ መልካምን ዘር በእርሻህ ዘርተህ አልነበርህምን? እንክርዳዱንስ ከወዴት አገኘ? አሉት። እርሱም፦ ጠላት ይህን አደረገ አላቸው። ባሮቹም፦ እንግዲህ ሄደን ብንለቅመው ትወዳለህን? አሉት። እርሱ ግን፦ እንክርዳዱን ስትለቅሙ ስንዴውን ከእርሱ ጋር እንዳትነቅሉት አይሆንም። ተዉአቸው እስከ መከር ጊዜ ድረስ አብረው ይደጉ በመከር ጊዜም አጫጆችን፦ እንክርዳዱን አስቀድማችሁ ልቀሙ በእሳትም ለማቃጠል በየነዶው እሰሩ፥ ስንዴውን ግን በጎተራዬ ክተቱ እላለሁ አለ።" (ማቴ. 13፥24-30)

14.1. ዋና ዋና ቃላትና ሐረግ

* እርሻው
* የእርሻው ጌታ/ባለቤት
* መልካም ዘር
* የተኙ ሰዎች
* ጠላቱ
* ስንዴ
* እንክርዳድ
* የባለቤቱ ባሮች
* መከር ጊዜ
* አብሮ ማደግ /ስንዴና እንክርዳድ/

* አጫጆች
* በእሳት ለማቃጠል በነዶ መታሰር
* የጌታው ጎተራ

14.2. መግቢያ

በዚህ ክፍል መንግሥተ ሰማያት አዲስ መስኮት ከፍታ ትታያለች። የስንዴ እርሻ ያለው ጌታ ወይንም የእርሻውን ባለቤት ማንነት የተረዳ የመንግሥተ ሰማያት ምሥጢር ተካፋይ ይሆናል። መንግሥተ ሰማያትን ስናስብ እርሻው የተሳካለትና በመከሩ አጠቃላይ ሥርዓት የቀናለትን ባለቤት እንመለከትም።

ለልጁ ሰርግ ያደረገ ንጉሥ ታዳሚዎቹን ጠርቶ እንደተናቀና ሁሉ ችላ እንዳሉት ሰው እንደተመለከትን ሁሉ በዚህም ምሳሌ በእንክርዳድ ምክንያት ያዘነና የተቆጣ ገበሬን እንመለከታለን።

ገበሬው ማድረግ የሚገባውን ሁሉ አደረገ፣ እርሻውን አረሰ፣ ጎለጎለ፣ ከሰከሰ፣ በይ አበጀ፣ ድንጋይ ለቀመ፣ ለምርት ግብዓት የሆኑትን እንደ ማዳበሪያ፣ ምርጥ ዘር፣ የመገልገያ መሣሪያዎችንና እርሻውን ለመጠበቅ ሰዎችን አደራጀ። መንግሥተ ሰማያት በእርሻው መልካም ዘርን የዘራን ሰው ትመስላለች ብሎ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ እንዳስተማረ መንግሥቱ መልካም፣ እርሻው መልካም፣ ዘሩ መልካም በማድረግ መልካምን ውጤት ይጠብቃል። ይህን ሁሉ ጠብቆ ውጤቱ በእንክርዳድ የተጋመሰ የስንዴ ማሳ ሆነበት ይህ ደግሞ ከመከር በፊት እርሻው ሰብልን ማብቀል ከጀመረበት ወቅት አንስቶ የስንዴውና የእንክርዳዱ ማንነት እርሻውን የተመለከቱ ሁሉ ተረድተውታል። እጅግ የሚያቆስል የሚያናድድና እንዳለ ተገልብጦ በሌላ ዘር መተካት እንዳለበት እስከሚያስቆጭ የገለጠ ማሳ ነው።

የዚህ ማሳ እንዲህ መሆን የእርሻውን ባለቤትና ጌታ ብቻ ሳይሆን የጌታውን ባሮች እንኳ አሳዘናቸው ጌታ ሆይ መልካምን ዘር በእርሻህ

ዘርተሀ አልነበረምን? እንክርዳድንስ ከወዴት አገኘ? አሉት። ጌታው ብቻ ሣይሆን ባሮቹ እንኳን እንክርዳድን አንድ በአንድ በማወቃቸው ጌታውን አንድ ጥያቄ ጠየቁት። እንግዲህ ሄደን ብንለቅመው ትወዳለህን? አሉት።

መንግሥተ ሰማያትን ስናስብ ሁልጊዜ የሚያስለቅሰንና የሚያስተክዘን ጉዳይ ቢኖር የመንግሥቱ ጌታ የሆነው ገበሬ በማልቀሱና በማዘኑ ነው። ማድረግ የሚገባኝን አድርጌ ማሳዬ እንዲህ በመበላሸቱ ነው። ይህን የምታነብ ወንድሜና እኅቴ ማናችንም ከዚህ ምሳሌ ውጭ አይደለንም። አይደለም እኛ በጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ሐዋርያት መካከል በመልካም ዘር እንክርዳድ ተገኘ። አንደኛው የአስቆሮቱ ይሁዳ ነበር። "ጴጥሮስ ... ወንድሞች ሆይ ኢየሱስን ለያዙት መሪ ስለሆናቸው ስለ ይሁዳ መንፈስ ቅዱስ አስቀድሞ በዳዊት አፍ የተናገረው የመጽሐፍ ቃል ይፈጸም ዘንድ ይገባ ነበር፤ ከእኛ ጋር ተቈጥሮ ነበርና ለዚህም አገልግሎት ታድሎ ነበርና።" (የሐዋ. 1፥15-16) እርሱ ግን እንክርዳድ ሆነ። አብሮ አደገ የመጀመሪያው መከር የስቅለት ቀን ተነቀለ። ይህንንም በጴንጤቆስጤ (የመጀመሪያው መከር)ቀን ማንነቱ በ120 ሰዎች መካከል በቅዱስ ጴጥሮስ ተገለጠ።

በስንዴው መካከል እንክርዳድ መብቀል እንደገና ተያያዘው። በሐዋርያት ሥራ ምዕራፍ 2 ላይ መንፈስ ቅዱስ በኃይል ወረደ በእርሻ መልካምን ዘር ተዘራ። "ያመኑትም ሁሉ አብረው ነበሩ፤ ያላቸውንም ሁሉ አንድነት አደረጉ። . . . በየቀኑም በአንድ ልብ ሆነው በመቅደስ እየተጉ በቤታቸውም እንጀራ እየቆረሱ፥ በደስታና በጥሩ ልብ ምግባቸውን ይመገቡ ነበር፤ እግዚአብሔርንም እያመሰገኑ በሕዝብ ሁሉ ፊት ሞገስ ነበራቸው። ጌታም የሚድኑትን ዕለት ዕለት በእነርሱ ላይ ይጨምር ነበር።" (የሐዋ. 2፥44-47) አንድ ሁለትና ሶስት ገጽ እንደገለጥን እንክርዳዱ ጀመረ።

"በዚህም ወራት ደቀ መዛሙርት እየበዙ ሲሄዱ ከግሪክ አገር መጥተው የነበሩት አይሁድ በይሁዳ ኖረው በነበሩት አይሁድ አንጐራጐሩባቸው፥ ..." (የሐዋ. 6፥1)

ጌታ በተራራው ስብከት ወቅት በሁለተኛ ደረጃ ያስተማረው ስለሚያዝኑ ሰዎች ነበር። በመንፈስ ድሆች ስለሆኑ ሰዎች ማብራሪያ ከሰጠ በኋላ ስለሚያዝኑ ሰዎች መፍትሄ ሰጠ። መጽናናትን ያገኛሉ በሚል ነው። የመንግሥት ልጆች ከሚያዝኑበት ጉዳይ አንዱ የስንዴው እንክርዳድ ማሳ ነው። ጌታ ሆይ እንክርዳድ ከወዴት መጣ? መልካም ዘር ዘርተህ አልነበረምን? ለምን አይነቀሉም? ለምን ከስንዴው ጋር በእኛ ማሳ ይፈነጫሉ? ብዙ ለምን? ለምን? ለምን? ...

14.3. እንክርዳድ

የስንዴ እንክርዳድ ማለት አካሉ፣ ልባሱ፣ አስተዳደጉ፣ ሁኔታው ሁሉ ስንዴ ይመስላል።

በተለይም ስንዴ በሚዘራበት በሚያሸትበትና በሚያፈራበት ወቅት እንክርዳድም ይህን ጊዜያት ይጠብቃል። እንክርዳድ ስንዴ የሚፈልገውን ንጥረ ነገር፣ የዓየር ሁኔታና የዝናብ መጠን ይፈልጋል። ዝናብ ከሰማይ ሲወርድ ስንዴ እንደሚያረሰርስ ሁሉ እንክርዳድም ይረሰርሳል። የፀሐይ ሙቀት ለስንዴው ሲገለጥ እንክርዳዱም በእፎይታ ይቀበለዋል። ደግሞም ይጠቀምበታል።

ስንዴውና እንክርዳዱ በመሬት ሥርን ሲዘረጉ አብረው እየተቃቀፉና እየተሳሰሩ ይጠናከራሉ። የእንክርዳዱ ታላቅ ብልጠት ማንም መጥቶ እንዳይነቅለው አስቀድሞ ከታች ሥሩን ከስንዴው ጋር አያይዟል። የእንክርዳዱ ቋንቋ እኔ ከተነቀልኩኝ ብቻዬን ሳይሆን ከስንዴው ጋር እነቀላለሁ ደግሞም እጠፋለሁ የሚል ነው አጥፍቶ ጠፊ።

የገበሬው ንብረት ማሳና ጉልበት ተጠቅሞ ዘሩን ማን እንደዘራው በባሮች ሳይታወቅ ነገር ግን በጌታው ብቻ ታውቆ የበቀለው እንክርዳድ ለእርሻው ባለቤት ሀዘንና ትካዜ ለባሮቹም ቁጣና ንዴት ነው።

ዛሬ በሕይወታችንና በልባችን ፅላት እንክርዳድ ማየታችን ለዘላለም ጌታ ብቻ ሳይሆን ለጌታም ባሮች አሳዛኝ ሆኗል። እግዚአብሔር ድርሻውን ተወጥቷል። በደሙ አጠበን፣ ኮተኮተን፣ መልካም ዘርን (የቃሉን ደጅ) ከፈተልን፣ በመንፈሱ የዘላለምን ሕይወት አጠጣን፣ ድንጋይን ለቅሞ አወጣልን፣ ቅጥርንም ቀጠረልን። ለዚህም ማስረጃ ከዓለምና ከሠይጣን አሠራር ጌታ ተቤዠን። ከድቅድቅ ጨለማ ወደሚደነቅ ብርሃን አፈለሰን። በተለይም ጌታን የተቀበልን ሰሞን የጸሎት ጥራት፣ ለነፍሳት ያለን ጥማት፣ የምስክርነታችን ጥልቀት፣ ነፍሳችን ውልቅ እስከሚል የምናመልከውና የምንዘምረው፣ መኖሪያና ማደሪያችን በየአቢያተ ክርስቲያኑ ደጃፍ እስኪመስል የምንመላለሰው በሚደርስብን መንቋሸሽና መጣላት እንደሙሉ ደስታ የምንቆጠርበት ዘመን ነበር። ይህ ሁሉ ጌታ በማሳው የዘራው የመልካሙ ዘር ምሳሌ ነበር። አሁን ደግሞ ማሳችን ውስጥ እንክርዳድ በዝቶብን ጾም ጸሎት አምልኮ ሁሉ በልክ ሲሆን ለጌታ ይሆን ለዓለም የተመቸን እስከማይለይበት የማሳ እንክርዳድ ሆነናል። እኛ እንክርዳድን ስንዴ ነው በማለት ለጌታ፣ ለሕዝቡና ለራሳችን እናስረዳለን። አይደለም የዘላለም ጌታ በጌታ ባሮች ዘንድ እንኳ እንክርዳዱ እንደተለየ እንክርዳድ በሕይወታችን በደምብ ታውቋል።

የብሉይ ኪዳን እስራኤል ይህ ተገኝበት፣ እግዚአብሔር ፋሲካን አድርጎ የግብፅን ፈርዖን እስከ ወፍጮ ዳር ያለችው የግብፅ በኩር በሙሉ ገድሎ አወጣቸው። ወደ 10 የሚጠጉ ተዓምራትን አድርጎ በእስራኤል ምድር ብርሃን ገለጠ። በምድረ በዳ ደግሞ በልባቸው ፅላት የነበረችውን ግብፅን ተራ በተራ ለቅሞ አወጣ። ንስር በክንፏ ጫጩቷን አቅፋ እንደምትበር ጌታም በንስር ክንፍ ተሸከማቸው። ምንም እስራኤል በምድረ በዳ

ብትጓዝም ጌታ ለእስራኤል የሚያስፈልገውን በማድረግ ምድረ በዳውን ሻረ። በምድረ በዳ ውኃ የለም ጌታ ግን ውኃን ከዓለት ሰጠ። በምድረ በዳ የለመለመ ነገር የለም፣ ጌታ ግን መናን በመስጠት የለመለመ ፍሬ አበላ። ምድረበዳ በጣም ይሞቃል፤ ጌታ ግን ቀን በደመና በሙምራት የሙቀትን ኃይል በደመና ሞላው። ይህን አስመልክቶ ነቢዩ ኤርሚያስ ሲገልፁ "እኔ ለእስራኤል ምድረ በዳ ሆንኩባትን ..." ጌታ ሰዎችን በምድረ በዳ ቢመራቸውም ለልጆቹ እርሱ ብቻ ምድረ በዳ አልነበረም።

14.4. የተኙት ሰዎች

የሰውየው ጠላት ገበሬው ሁሉን ማሳና ግብዓት ካዘጋጀ በኋላ ዘሩን በማሳው ዘራ። የገበሬው ሰዎች ኃላፊነት ግን ማሳውን መጠበቅና መንከባከብ ነበር። (ይጠብቃት ይንከባከባት ዘንድ ገነትን ለአዳም እንደተሰጠው ማለት ነው)

የማሳው ባለቤት ጠላት አለው። የዚህ ባለቤት ጠላት ዋና ሥራው የገበሬውን ሥራ በብልሃትና በትንሽ ጉልበት ማበላሸት ነው። ገበሬው ማረሻ፣ በሬ፣ ዶማ፣ ማጻበሪያ አለው የገበሬው ጠላት እነዚህን ለማበላሸትና ለማድከም አልተነሳም። እነዚህ ነገሮች ሁሉ የገበሬው ድርሻ ስለሆነ በዚህን ጊዜ ጠላት አይመጣም። የእርሻው ባለቤት ጠላቱን በደንብ ስለሚያውቀውና ስለሚፈራው በዚህን ወቅት አልመጣበትም።

የገበሬው ሰዎች ቸልተኛ እንደሆኑ ጠላት አውቋል ሰዎቸ እንደሚተኙ ጠላት ስለገባው በጀንያ ሙሉ እንክርዳድ ፈልጎና ገዝቶ አከማችቷል። እንኳን ጌታው የጌታው ሰዎች እንኳ ከነቁ እንደሚያጠቁትና እንደሚያሸንፉት ስለገባው የሰዎቹን እንቅልፍ በአንክሮ ይከታተላል። ገበሬው ስንዴውን እንደሚዘራው ሁሉ እንክርዳዱን በዚህ መጠንና ዓይነት ማሳው ላይ ዘራ የጠላቱ ሥራ ተፈፀመ። የማሳው ጌታ የሚሠራው ሥራ

ሁሉ ለጠላት ጠቃሚ ነው። ማሳውን ቢኮትኩትና ቢጠብቅ እንክርዳድ ይበቅላል። ከዚህ በኋላ ሰዎቹ ቢነቁ ምንም ማድረግ አይችሉም።

የእግዚአብሔር መንግሥት ጠላት አለው ጠላቱም በሁለት ይከፈላል። ሰይጣንና ክፉ ሰዎች ናቸው። ሰይጣንን መጥላትና መቃወም ሲገባን ክፉ ሰዎችን ግን መውደድና መጸለይ አለብን። መጽሐፍም "ጠላቶቻችሁን ውደዱ" ተብሎ እንደተጻፈልን ሁሉ ይህን እናደርጋለን። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ በምድር በተመላለሰበት ወቅት ዋነኛ ጠላቱ ሰይጣን ሳይሆን ፈሪሳውያንና ሰዎች ነበሩ። ሰይጣን ስለክርስቶስ ሲናገር "ቅዱስ የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ማን እንደሆንክ አውቃለሁ" ብሎ ሲናገር በክርስቶስ መስቀል የነበሩ ፈሪሳውያን ጠላቶቹ ግን "የእግዚአብሔር ልጅ ነኝ አላልክም እንግዲህ ከወደድህ ያውርድህ" አሉት ። ሰይጣን ኢየሱስን ቅዱስ ሲለው ፈሪሳውያን ግን በብዔል ዜቡል ሰይጣንን ያወጣል በማለት የክርስቶስን መንፈስ ሰደቡ። የጲላጦስ ሚስት ክርስቶስን በሕልም በማየት ለባለቤትዋ "ጲላጦስ በዚህ ቅዱስ ሰው አንድ ነገር እንዳታደርግ" በማለት ተናገረች። እስራኤል ግን ከክርስቶስ አገር አጥፊውን በርባንን ወደደ። ቢሆንም ግን ጠላቶቻችሁን ውደዱ (ሰዎችን)

"መኝታ" ዋነኛ የጠላት መሣሪያ ሆኖ የጌታው ሰዎች መተኛታቸውን ጠብቆ የሚዘራው እንክርዳድ ነው። ለጠላት መጠቀሚያ መኝታ ከሆነ አንድ ሰው ማማ አቋቁሞ የጠላትን ተግባር ከተከታተለ ሁልጊዜ ውጤታማ ይሆናል ።

በጌቴሴማኒ ጌታ ኢየሱስ ከሰይጣን፣ ከሞትና ከጨለማ ሠራዊት ጋር ሲታገል በደቀ መዛሙርቱ ላይ ከባድ እንቅልፍ ወደቀ። ሁሉ ቢተኙ እንኳ ስምዖን ጴጥሮስ ለአንድ ሰዓት እንኳ ይተጋ ዘንድ ተጠየቀ "ስምዖን ተኝተሃልን" ወደ ፈተና እንዳትገቡ ትጉና ጸልዩ በማለት ይማልዳል። በእርግጥም ሁሉም ተኙ ሰይጣንም ዘርን ዘርቶ ሄደ። ስምዖን ጴጥሮስ

የሊቀካህናቱን ባርያ ጆሮ ቆረጠ፣ ሁሉም ትተውት ሸሹ። እርሱ የንቃ ጌታ ብቻ በስፍራው ከአባቱ ጋር ቆመ።

"ባላጋራችሁ ዲያብሎስ የሚውጠውን ፈልጎ እንደሚያገሳ አንበሳ ይዞራልና ነቅታችሁ ተቃወሙ" በእርሻው እንክርዳድ ምሳሌ የተኙት "ሰዎቹ" እንጂ አንድ ሰው ብቻ አይደለም ።

በማቴዎስ 25 ላይ ስለ አሥርቱ ቈነጃጅት በገለፀበት ቃል ላይ አሥሩም ተኙ ይላል። ሙሽራው በመጣ ጊዜ በእንቅልፍ ልባቸው ዘይት ብቻ በመያዛቸው ወደ ሰርጉ አዳራሽ ገቡ።

አንድ ክርስቲያን ወንድም በአንድ ወቅት ሲናገር "ለኢያሱ ታላቅ ፍርሃትና በኋላም ድል ያደረገው ዮርዳኖስን ነው። ለነቢዩ ሙሴ በፈርዖን ሠራዊት ፊት ሆኖ እጅግ ተጨንቆ ሲጮህ ኤርትራ ባሕር እንደተከፈለ ለዚህም ዘመን ክርስቲያን ደግሞ ታላቁ ዮርዳኖስና ኤርትራ ባሕር የሆነው የእንቅልፍ በሽታ (Sleeping sickness) ነው።" ሌባ በየትኛው ሰዓት እንደሚመጣ አታውቁምና ንቁ።

ነቢዩ ኤልያስን የሚያህል ታላቅ ነቢይ በተራራው አናት ወጥቶ ሦስት ታላቅ የነቢያትና የነገሥታትን ቅባት ይዞ ሲወርድ ባለበት ወቅት ከክትክታው ዛፍ በታች መጽሐፍ ተጋደመ ይላል። አንተም በፊት ለፊትህ ክብርና ቅባት ጌታ ካዋለህ እንቅልፍ ያይላል።

14.5. የመከር ጊዜና አጫጆች

ገበሬው የመከር ጊዜ ሳይደርስ ስንዴው ጎን የበቀለውን እንክርዳድ እንዲነካ አይፈቅድም። በእንክርዳድ ላይ ፍርድ የሚፈፀመው በመከር ወቅት ይሆናል። የመከሩ ጌታ በያንዳንዱ እንክርዳድ ላይ በተናጠል ቅጣትን አልወሰነም። ይልቅም እንክርዳድ በነዶ በነዶ ታስሮ ለእሳት እንዲዘጋጅ የመከር ጊዜ አጫጆችን አዟቸዋል።

እንክርዳዱ ያን ሁሉ ዘመን በማሳው ላይ እንዳልቆየና እንደተመቸው ሁሉ በአንድ ላይ ታስሮ ወደ እሳት የሚጋዝበት መኸር ወቅት አለው። ጠላት በሌሊት ቢዘራም፣ ሰዎቹ ቢተኙም፣ በማሳው ቢከርምም፣ የጌታውን ባሮች ቢያስቆጣም ለሁሉ ዘመን አለው። "ለሁሉ ዘመን አለው፥ ከሰማይ በታችም ለሆነ ነገር ሁሉ ጊዜ አለው ለመትከል ጊዜ አለው የተተከለውን ለመንቀል ጊዜ አለው።" (መክ. 3፥1-2)

በእስራኤል ነገሥታት ታሪክም ይህ የእንክርዳድና የስንዴው ተክል ተገልጧል። (የሠራዊት ጌታ የእግዚአብሔር ወይን ቦታ እርሱ የእስራኤል ቤት ነው። የደስታውም አትክልት የይሁዳ ሰዎች ናቸው) (ኢሳ. 5-7) በነዚህ በእስራኤልና በይሁዳ ነገሥታት ታሪክ ስንፈትሽ ብዙ ስንዴና የእንክርዳድ ዘር እናያለን። እንደነ አክዓብ፣ ኢዮርብአም፣ አካዝ የመሣሰሉት ለበዓልና ቀልጠው ለተሠሩ አማልክት ሲሰግዱ የሐሰት ነቢያትን ሲሰበስቡና እርሻን ሲያረክሱ ተገኙ። እንደነ ንጉሥ ዳዊት ኢዮሳፍጥ፣ ዓሳ፣ ኢዮአታም፣ ኢዮስያስ የመሣሰሉ ደግሞ በይሁዳና በእስራኤል ዘንድ ቅን ነገር ተገኝባቸው የስንዴ ምሳሌ ነበሩ።

እግዚአብሔር ለስንዴውና ለእንክርዳድ ቀን ቀጥሯል። አንዱ ወደ ጎተራ አንዱ ወደ እሳት ይጣል ዘንድ ለአጫጆች ትእዛዝ ይሰጣል።

ቅዱስ ጳውሎስ የመከሩን ጊዜ "ያ ቀን" ይለዋል ። "ማንም ግን በዚህ መሠረት ላይ በወርቅ ቢሆን በብርም በከበረ ድንጋይም በእንጨትም በሣርም ወይም በአገዳ ቢያንጽ፥ የእያንዳንዱ ሥራ ይገለጣል፤ በእሳት ስለሚገለጥ ያ ቀን ያሳያልና፥ የእያንዳንዱም ሥራ እንዴት መሆኑን እሳቱ ይፈትነዋል።" (1ኛ ቆሮ. 3፥12-13)

የእግዚአብሔር ፍርድ በዚያን ቀን የሚከናወን ከሆነ እኛ ነገሮችን በፍርድ ለማጠናቀቅ በየጊዜው ለምን እንደምንነሣ አይገባኝም። ይህ ሰው ከቤተ ክርስቲያን ካልተወገደ በቀር ቤተ ክርስቲያኒቷ ምንም ፍሬ ማፍራት አትችልም በማለት እንክርዳዱን ለመልቀም እንነሳለን።

ይህ እንክርዳድ የተባለን ሰው ለመንቀል ብንነሳ ከሥሩ ብዙ መልካም ሰዎች ይኖሩታል። በመሆኑም መልካሞቹ አብረው ይነቀላሉ። ብዙ የታመኑ ክርስቲያኖች በአጭበርባሪና በዓለማዊ ክርስቲየን መሥሪያ ቤት ተቀጥረው ይሠራሉ። ይህ ሰው ከተነቀለ ከሥሩ ያሉትም መልካም ዘርን ይጎዳል ።

ማንኛውም የእግዚአብሔርን መንግሥት የምትጠብቅ ቤተ ክርስቲያን ልታደርግ የሚገባት በማንኛውም ወቅት ለክፉ ለቅቆ አለመገዛትና አለመተኛት ነው። ነገር ግን አንድ ጊዜ ተኝታ ክፉ ዘሩን በማሳ ከዘራ በኋላ የበቀለን እንክርዳድ ለመንቀል ጾም ጸሎት ወይም ትግል ማድረግ አይገባም። ብዙ መልካም ክርስቲያኖች በጌታ ማሳ እንክርዳድ በአብዛኛው በማየታቸው ቤተ ክርስቲያንን እየለቀቁ መሄዳቸው የታወቀ ሲሆን መደረግ ያለበት ግን ራስን ሳይነቅሉ ከእንክርዳድ ጋር አብሮ መዝለቅ በዚያን ቀን በጉ ከፍየሉ ' ይለያል። የእንክርዳድ እድል ፈንታ በአጫጆች እጅ (በመላእክት) ወደ ዘላለም እሳት የጌታም መልካም ዘሮች ወደ ዘላለም ጎተራ ይገባሉ። ጉባኤውም በዚህ ይፈታል።

15. በመንግሥትህ አስበኝ

"ከተሰቀሉት ከክፉ አድራጊዎቹም አንዱ፦ አንተስ ክርስቶስ አይደለህምን? ራስህንም እኛንም አድን ብሎ ሰደበው። ሁለተኛው ግን መልሶ፦ አንተ እንደዚህ ባለ ፍርድ ሳለህ እግዚአብሔርን ከቶ አትፈራውምን? ስለ አደረግነውም የሚገባንን እንቀበላለንና በእኛስ እውነተኛ ፍርድ ነው፤ ይህ ግን ምንም ክፉት አላደረገም ብሎ ገሥጸው። ኢየሱስንም፦ ጌታ ሆይ፥ <u>በመንግሥትህ</u> በመጣህ ጊዜ አስበኝ አለው። ኢየሱስም እውነት እልሃለሁ፥ ዛሬ ከእኔ ጋር በገነት ትሆናለህ አለው።" (ሉቃ. 23፥39-43)

15.1. በሁለት ወንበዴዎች መካከል

በዚህ ቀን ሦስት ሰዎች ተሰቀሉ። ከእግዚአብሔር አብና ከመንፈስ ቅዱስ ጋር በመለኮት ዙፋን ይቀመጥ የነበረ የእግዚአብሔር ልጅ በዚህን ጊዜ ግን ከወንበዴዎች መካከል ገባ።

ከተሰቀሉት መካከል በመካከል መሰቀሉ ከሁለቱ ይልቅ ኢየሱስን ዓለም ዋነኛ አድርጋ ወሰደችው። ኢየሱስ በመካከል በመግባቱ እውነተኛውን ወንበዴ ንስሐ ከሚገባው ለየ። አንዱ ክፉዎች ጎን ሲቆም ሌላኛው ከበጎዎች ጎን ቆመ። ሰው እንደሚያይ እግዚአብሔር አያይም። ክፉ ተብለው ከተቆጠሩት መካከል አንዱ በጽድቅ ጎን ቆመ። ሦስቱን እንዲሰቀሉ የፈረዱ ሰዎች ሁሉን በክፉ ሲመድቡ ከተሰቀሉት መካከል ግን አንደኛው በጻድቃን መንገድ አቀና እንግዲህ ሰው የሚሰቅላቸው ከኢየሱስ ግራና ቀኝ ከቆሙት አንደኛው በጽድቅ ጎዳና ተገኝ።

ኢየሱስ ክርስቶስ በመስቀል በሁለት ወንበዴዎች መካከል መሰቀሉ ዛሬም ኃጢአተኛ ከሚባሉት መካከል ቆሞ የግራና ቀኙን ማድመጥ

ይችላል። አንዱ የተሰቀለበት ዓመጽ እያለ እንደገና በመስቀል ላይ ኃጢአቱን ይጨምራል ኢየሱስንም ይሰድባል በመሆኑም ቁጭቱን በሙሉ በኢየሱስ ላይ ያከማቻል። ሁለተኛው ግን ያለ አማላጅ በቀጥታ የእግዚአብሔርን ልጅ በመማጸን በጽድቅ መንገድ ተገኘ።

15.2. በመንግሥት በመጣህ ጊዜ አስበኝ

ይህ ሁለተኛ ወንበዴ እጅግ የሚደንቅ ማንነት ያለው በመሆኑ በዚህ ፍርድ ሥር ወድቆ እጅግ የተረጋጋ አእምሮ ነበረው። የተፈጸመው ፍርድ በእርሱና በባልንጀራው ላይ ትክክል እንደሆነ ያውቃል። የእርሱን በደል ብቻ ሳይሆን የባልንጀራውንም ጭምር ያውቃል። ከሁሉ ያሳዘነው በመካከል የተሰቀለው ሰው ጉዳይ ነበር። ይህ እንደ እርሱ በመስቀሉ እንደ ወንበዴ ተቆጥሯል። በተለይም ሌላው ክርስቶስን ሲሰድብ አዘነ። ሌላው ተሳዳቢው ኢየሱስ እርሱ ክርስቶስ እንደ ሆነ ያውቃል፤ ነገር ግን ይሳደባል፤ በኃጢአት ላይ ኃጢአትን ይጨምራል። ሁለተኛው ግን የመጀመሪያውን ይገስጸዋል በዚህ ፍርድ ሥር ወድቆም ሳለ የመገሰጽ ጉልበቱ አልወደቀም።

ኢየሱስ በዚህን ሰዓት ከሁለቱ ወንበዴዎች ይልቅ በከፍተኛ ስቃይ ይገኛል። በመጀመሪያ ሰውነቱ የደከመ፣ በመከራና በጭንቀት በመኖሩ ኃይሉ እንደገል የደረቀ፤ ልቡም እንደሰም የቀለጠ፤ አጥንቶቹም የተለያዩ፣ የዓለምን ኃጢአት ተሸክሞ በራሳቸው በደል ከተሰቀሉት ጋር አብሮ ተደምሯል። ዓለም እውነተኛውን አዳኝ ከወንበዴዎች መካከል በማኖር ለማደናገር ሞከረች። የተሰቀለ ሁሉ ክርስቶስ አይደለም ማለትም ክርስቶስ በተሰቀለ ቀን የተሰቀለ ሁሉ ክርስቶስ አይደለም። በዓይን ሲታይ ሦስቱም አንድ ዓይነት ናቸው በእግዚአብሔር እይታ ሲታይ ክርስቶስ ብቻውን የእግዚአብሔር ልጅ ነው።

በዚህ በመስቀል ቀን የኢየሱስ መከራ ደግሞ ሌሎች ጉዳዮችን አስከትሏል አገርንና ከተማን ካወከ ከበርባን ይልቅ ኢየሱስ ይሰቀል!

ይሰቀል! በማለት በትንሹም በትልቁም ተነግሯል። ካህናት፣ ጸፎት፣ ፈሪሳዊ፣ ሰዱቃዊ እስራኤል ሁሉ ይሰቀል በማለት አብዝተው የጮኹበት ሰው ክርስቶስ ነው ብሎ ማመን አዳጋች ነው። ሁለተኛው ወንበዴ ግን ይህን አመነ። ምንም ሕዝቡ ሁሉ በተቃራኒ ቢቆሙበት፣ ምንም ወደ ሞት ቢሄድ፣ ምንም ወንበዴ ቢመስል ይህ ሰው የራሱ መንግሥት አለው በማለት አመነ። የኢየሱስ መንግሥት ሌላ እንደሆነ ያወቃል። ኢየሱስ "መንግሥቴ ከዚህ አይደለችም" በማለት አስተምሯል ይህ ሁለተኛ ወንበዴም ይህንም አውቋል። ሐዋርያት ሲበታተኑ ይህ ሰው ግን በመስቀል ሆኖ ሳለ ስለ ክርስቶስ መንግሥት ይናገራል።

በመንግሥትህ አስበኝ ተብሎ የሚለመን እግዚአብሔርና ልጁ ክርስቶስ ኢየሱስ ነው። መልአክትንም ቢሆን፣ ሐዋርያትንም ቢሆን፣ ነቢያትንም ቢሆን ይህን ዓይነት ጥያቄ ወደ እነርሱ ሊመጣ አይቻልም ኢየሱስን ግን መጠየቅ ይችላል። ኢየሱስ ክርስቶስ የራሱ መንግሥት ያለው ሲሆን በዚህ መንግሥት ሥር የሚተዳደር ሳይሆን አስተዳዳሪና ንጉሥ ነው። ይህ ዛሬ እርቃኑን ከእኔ ጋር የተሰቀለው ሰው መንግሥት አለው።

15.3. እግዚአብሔርን መፍራት

ይህ ወንበዴ በመስቀል ቆሞ የእግዚአብሔር ልጅ ከአጠገቡ እንደተሰቀለ አወቀ። አንዱ ሌላውን በዚህ መሰቀል ሥር ሆኖ እግዚአብሔርን መፍራት ያስተምራል። ወንበዴዎች እግዚአብሔርን መፍራት ተማሩ። ወንበዴ ወንበዴን ገሰጸ። ጻድቃን እግዚአብሔርን መፍራት በምቹ ጊዜ ሲሳናቸው፤ ወንበዴው በመስቀል እግዚአብሔርን መፍራት አስተማረ።

"የጥበብ መጀመሪያ እግዚአብሔርን መፍራት ነው።" (ምሣ. 1፥7) እግዚአብሔርን የሚፈራ ደግሞ ከበነ ነገር ሁሉ እንደማይጎል መጽሐፍ ይነግረናል። ሁለተኛው ወንበዴ አገርን በድኋል እርሱም ይህ ፍርድ

እንደሚገባው አምኗል። ዓለም ተገቢውን ቅጣት ቀጥታዋለች። እግዚአብሔር ግን እርሱን በመፍራቱ ለዚህ ሰው ያስቀመጠለት ትልቅ በረከት ነው። የእግዚአብሔርን ልጅ በአጠገቡ አቆመለት። ኢየሱስ ዝም ብሎ ይሞታል። ይህ ወንበዴ ግን ይመሰክርለታል።

እግዚአብሔርን መፍራት ከሞት የበረታ ነው። ይህ ወንበዴ የመስቀል ሞት ላይ ቆሞ እግዚአብሔርን መፍራት ያስተምራል። ምንም በሞት ደጅ ቢቆምም እግዚአብሔርን መፍራት እንዳለበት ለራሱም ለሌላውም ያስተምራል።

በዚህ ዘመን በትንሽ መከራ ጉልበት ሰላም ሲጠፋ እግዚአብሔርን መፍራት አብሮ ይወድቃል። ይህ ሰው ግን እግዚአብሔርን መፍራት ከሞትም እንደሚበልጥ አወቀ። የማይነቃነቅ እምነት ይህ ነው።

15.4. ዳግም ምጽአት

አሁንም የሚደንቅ ቃል ከወንበዴው አፍ ወደቀ። በመንግሥትህ ሳይሆን ያለው "በመንግሥትህ በመጣህ ጊዜ" በማለት ዳግም ምጽአትን ገለጸ። ኢየሱስ ክርስቶስ የራሱ መንግሥት እንዳለው አወቀ። ይህን መንግሥት ይዞ የሚመጣው ይህ ክርስቶስ እንደ ሆነ ተናገረ መንግሥትን ይዞ ለመምጣት በዚህ መስቀል እያለፈ እንደ ሆነ ተረዳ።

የክርስቶስ ደቀ መዛሙርት በዚህን ሰሞን ይናገሩ የነበሩትን ብናስተውል "በእግዚአብሔርና በሕዝቡ ሁሉ ፊት በሥራና በቃል ብርቱ ነቢይ ስለ ነበረው ስለ ናዝሬቱ ስለ ኢየሱስ፤ እርሱንም የካህናት አለቆችና መኳንንቶቻችን ለሞት ፍርድ እንዴት አሳልፈው እንደ ሰጡትና እንደ ሰቀሉት ነው። እኛ ግን እስራኤልን እንዲቤዥ ያለው እርሱ እንደ ሆነ ተስፋ አድርገን ነበር፤ ደግሞም ከዚህ ሁሉ ጋር ይህ ከሆነ ዛሬ ሦስተኛው ቀን ነው።" (ሉቃ. 24፥19-21)

ድል የነሳው ኢየሱስ በአጠገባቸው ቆሞ ዓይናቸው ሲታወር ይህ ዓለም ያወቀው ወንበዴ ግን ኢየሱስ ገና በመስቀል እየሞተና እየቃተተ ሳለ ክርስቶስ ዳግም እንደሚመለስ አመነ። የራሱ መንግሥት እንጂ የእስራኤል ብቻ እንዳልሆነ አወቀ። ዳግም በክብር እንደሚመጣ አመነ። እንደ እኔ ዓይነቱን እንኳ ሊያስብና ሊምር የሚችል የምሕረት ጌታ እንደ ሆነም አወቀ። ደቀ መዛሙርት እስራኤልን ይቤዣል ሲሉ ይህ ግን እስራኤልን ብቻ ሣይሆን ዓለም የተፋውን ሰው እንደ እኔ ዓይነቱን ይቀበላል የሚል እውቀት ነበረው። "ጋለሞቶች የእግዚአብሔርን መንግሥት በመግባት ይቀድሟችኋል።" ይህን የምታነብ ወንድሜና እኅቴ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ በክብር ሲመለስ እንዴት ነው ክስተቱ የሚሉ አያሌዎች ናቸው።

አንዳንዱ በሰባቱ ዓመት መከራ መጨረሻ ይላሉ። ሌሎች በመከራው መሃል ነው በማለት ያምናሉ። ሌሎች ጌታ እኛን ስለሚወደንና ስለሚናፍቀን የሚገለጠው ከሰባቱ ዓመት መከራ በፊት ነው በማለት ያስተምራሉ። ሌሎች የሺ ዓመት መንግሥት ከወረስን በኋላ የዘላለም መንግሥት እንገባለን እንጂ የምን ሺህ ዓመት መጣ ደግሞ በማለት የሺውን ዓመት መንግሥት አይቀበሉም። እኔ የማምነው ጌታ ሲመጣ ብዙ ተዓምር ይሆናል ከተዓምራቱ መሃል ጉድ የሚያሰኘው ግን ምንም ያልታወቁና ያልተጠበቁ ሰዎች የእግዚአብሔርን መንግሥት ሲያጥለቀልቁት ብዙ አዋቂዎች የምጽአቱ አስተማሪዎች ደግሞ በስፍራው ሲታጡ ነው። የሕግ መምህራን ምደኃኒያለምን ሲጠብቁ ገደሉት። ጋለሞቶችና የምድር አላዋቂዎች ግን የጌታ መንግሥት ተካፋይ በመሆን ተገኙ።

እንዴት እንዲህ ፈረድህ ትሉኝ ይሆናል። እኔ ብፈርድ ፍርድ አስፈሚ አካል የለም ስለዚህ የኔ ፍርድ ከንቱ ነው። ነገር ግን ይህ ይሆናል ብዬ አምናለሁ። ቀላል ጥያቄ ሳንሳ። በመንፈስ ቅዱስ ተሞልተው ራእይ

የሚመለከቱ እውነተኛ የመላእክት ልሳን የሚናገሩ በክብር መንፈስ ቅዱስ ሲያያቸው ወርዶ አካባቢውን በመንፈሳዊ እጣን የሚያውዱ እውነተኛ ትንቢት የሚናገሩ ሰዎች እጃቸውን ያዝ አድርገን ስለ ክርስቶስ ምጽአት አስተምሩ ቢባሉ አያሌዎቹ አያውቁም። እንግዲህ ይህ ለምን ሆነ መንፈስ ቅዱስ የዋሃንን ሲጎበኝ ሊላውን ከዘለለ የጌታም ምጽአት እንዲሁ ጉድ ያሰኛል እላለሁ። መፍትሄው ምንድን ነው። "ጥበበኛ ትሆን ዘንድ ሞኝ ሁን።"

ደቀ መዛሙርት ኢየሱስ በቃልና በሥራ ብርቱነቱን አወቁ። በዚያን ጊዜ ግን እንደጠፋ አመኑ። ይህ ወንበዴ ግን የራሱ መንግሥት እንዳለው ይህም የእግዚአብሔር መንግሥት እንደሆነ አመነ። ዳግም እንደሚመጣ አመነ። በምሕረትም ብርቱ እንደ ሆነ አመነ።

15.5. ጌታ ሆይ!

የእስራኤል መምሕራንና ሕዝቡ ኢየሱስን እንደ ወንበዴ ሲቆጥሩት ይህ ሰው ኢየሱስን ሲጠራው "ጌታ ሆይ" በማለት ነበር። ምንም በመስቀል ቢሆን አንተ ጌታ ነህ ይለዋል።

ኢየሱስ ክርስቶስ እየሞተም ጌታ ነበር። በመስቀል ላይ ሆኖም ጌታ ነው። በወንበዴዎች ተርታ ቢሰቀሉትም ኢየሱስ ለዘላለም ጌታ ነው። የተጸነሰ ጊዜም ጌታ ነው ይህም "የጌታዬ" እናት በማለት ኤልሳቤጥ መስክራለች። ማንም በመንፈስ ቅዱስ ካልሆነ በስተቀር ኢየሱስን ጌታ ሊለው እንደማይችል መጽሐፍ ይናገራል። በመከራ ጊዜ ኢየሱስን ጌታ ብሎ የሚጠራ ምንኛ የተባረከ ነው?

15.6. ገነት ከክርስቶስ ጋር

በአዳም ኃጢአት ምክንያት የገነት በር ተዘጋ ገነት ብቻዋን ትጠበቅ ጀመር። ማንም ሰው ወደ ሕይወት ዛፍ እንዳይደርስ ገነት ተዘጋች።

በአዳም ኃጢአት ምክንያት ገነት ተዘጋች እንጂ ከምድር ገጽ አልጠፋችም። ይህን ያህል ጥበቃ የተደረገላት ሌሎች የተዘጋጀላችው ሰዎች ይገቡባት ዘንድ ነው። የከበረች ስፍራ በመሆኗ የምትጠበቀው በእግዚአብሔር ኪሩቤል ነው። "አሁንም እጁን እንዳይዘረጋ፥ ደግሞም ከሕይወት ዛፍ ወስዶ እንደይበላ፥ ለዘላለምም ሕያው ሆኖ እንዳይኖር፤ ስለዚህ እግዚአብሔር አምላክ ከዔድን ገነት አስወጣው፥ የተገኘባትን መሬት ያርስ ዘንድ። አዳምንም አስወጣው፥ ወደ ሕይወት ዛፍ የሚወስደውንም መንገድ ለመጠበቅ ኪሩቤልንና የምትገለባበጥን የነበልባል ሰይፍን በዔድን ገነት ምሥራቅ አስቀመጠ።" (ዘፍጥ. 3፥22-24)

ሕይወት ይገኝ የነበረው ከሕይወት ዛፍ ነበር ይህም እጅ በመዘርጋት እንጂ አንገብሶ በመቆፈር አልነበረም። የሕይወትን ፍሬ ይለቅም የነበረ እጅ መገልገያ መሣሪያን ያዘ። ወዲያው ወስዶ ይበላ የነበረ እጅ ማረስ፣ መዝራት፣ ማጨድ ወዘተ መጠበቅ ተገባው። ላቡን ያፈሰሰ ቀን የሚበላው የለውም ይልቅም መከር ድረስ ይጠብቅ ነበር።

ወደ ሕይወት ዛፍ የሚወስደው መንገድ በኃጢአት ምክንያት ተዘጋ በዚህ በተዘጋ መንገድ ላይ ለጥበቃ የተሰማሩት ኪሩቤልንና የምትገለባበጥ የነበልባል ሰይፍ ነው። በኪሩቤል ላይ ሰይፍ ተጨምሯል፤ ይህ ሰይፍ ደግሞ ይገለባበጣል በተጨማሪም የነበልባል ሰይፍ ነው፤ በመሆኑም በሰው ወይንም በክፉ ወይንም ማንኛውም ፍጡር ይህን ጥሶ መግባት አይችልም። የጥበቃው ኃያልነት የገነትን ውበት ይገልጻል በዚህ አስቸጋሪ ጥበቃ መንገድ ማን ሊያልፍ ይችላል? ወደ ገነትስ ማን መግባት ይችላል? ይህን ያህል ዘመን መጠበቁስ የገነት ውበት ምን ያህል ቢሆን ነው?

ኢየሱስ ክርስቶስ መልካም እረኛ ነው። "መልካም እረኛ ነፍሱን ስለ በጎቹ ያኖራል።" (ዮሐ. 10፥11) ጌታ ኢየሱስ በጎቹን በለመለመ መስክና በእረፍት ውኃ ዘንድ ይመራል። ይህ ደግሞ በገነት የመኖር ምሥጢር

ነው። ወደዚህ ገነት ይዞአቸው እንዳይገባ የኪሩቤል ጥበቃ አለ፤ ሰይፍ አለ፤ ሰይፉ ይገለባበጣል፤ የነበልባል ሰይፍ ነው።

ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ የበጎቹን ኃጢአት በሙሉ ተሸክሞ ወደዚህ ገነት ለመግባት ፈለገ። ይህ ኃጢአት የሚቀጣው ደግሞ በእግዚአብሔር ሰይፍ እንጂ በዓለም ወይም በክፉ አይደለም። የሰይጣን ሰይፍ ኃጢአትን ሊቀጣ አይችልም። ምክንያቱም ኃጢአትና ሰይጣን የአንድ መንግሥት ልጆች ከመሆናቸውም በላይ አንዱ በአንዱ ይነግሣል። ኃጢአትን የሚቀጣ እግዚአብሔር ነው፤ ፍርድ በሰይፍ ነው። ንጉሡ ሰሎሞን ለፍርድ ሰይፍን ይጠይቃል። "ንጉሡም፦ ሰይፍ አምጡልኝ አለ፤ ሰይፍም ይዘው ወደ ንጉሡ ፊት መጡ።" (1ኛ ነገሥ. 3፥24)

ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ በመስቀል ሲሞት የእግዚአብሔር ሰይፍ በእርሱ ላይ እንዳለፈ ነቢዩ ዘካሪያስ በ 13ኛ ምዕራፍ ገልጿል። "ሰይፍ ሆይ፥ ባልንጀራዬ በሆነው ሰው በእረኛዬ ላይ ንቃ፥ ይላል የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር፤ እረኛውን ምታ፥ በጎቹም ይበተናሉ፤ እጄንም በታናናሾች ላይ እመልሳለሁ።" (ዘካ. 13፥7)

ኢየሱስ ክርስቶስ ይህ ሰይፍ በእርሱ ላይ ሲያልፍ ሐዋርያት በሙሉ (በጎቹ) ተበተኑ። "ሁሉም ትተውት ሸሹ።" (ማር. 14፥50) ኢየሱስ በሰይፍ መመታቱን ለማረጋገጥ በመስቀል ላይ ከተለያዩ የአካሉ ክፍል የሚወርደውን ደምና የመቶ አለቃውንም የምልክት ቃል መመልከት ይቻላል።

ወደ ገነት ለመግባት ኢየሱስ ክርስቶስ ውስጥ መደበቅ ያስፈልጋል። የእግዚአብሔር ሰይፍ፣ የሚገለባበጥ የነበልባል ሰይፍ በኢየሱስ ላይ አርፏል። የኃጢአታችንን ዋጋ ተቀብሏል። የፈለገ ሰው ወደዚህ የሕይወት ዛፍ ለመድረስ መፍትሄው በኢየሱስ ውስጥ መግባት ብቻ ሆኑ። "ኢየሩሳሌም፥ ኢየሩሳሌም፥ ነቢያትን የምትገድል ወደ እርስዋ የተላኩትንም የምትወግር፥ ዶሮ ጫጩቶችዋን በክንፎችዋ በታች እንደምትሰበስብ

ልጆችሽን እሰበስብ ዘንድ ስንት ጊዜ ወደድሁ፥ እናንተም አልወደዳችሁም። እነሆ፥ ቤታችሁ የተፈታ ሆኖ ይቀርላችኋል።" (ሉቃ. 13፥34)

ይህ ሁለተኛ ወንበዴ ግን በክርስቶስ ውስጥ ገብቶ ከእግዚአብሔር ሰይፍ፣ ከነበልባሉና ከሚገለባበጠው ሰይፍ አመለጠ፤ ኢየሱስ ክርስቶስ አስመለጠው። ሰውየው የሚመጣውን መንግሥት ሲጠብቅ ኢየሱስ ግን ይዞት ገባ። ኢየሱስ ውስጥ መግባት ማለት ገነት ውስጥ መግባት ነው። ወደ ገነት የሚገባው ከኢየሱስ ጋር ነው እንጂ በመልክተኛ አልነበረም።

ዛሬ ከእኔ ጋር በገነት ትኖራለህ አለው። ይህ ቃል ብዙ ሰዎች ይጨነቁበታል። በዚያን ቀን ኢየሱስ ወደ ሲኦል ወረደ እንጂ እንዴት ገነት ገባ ይባላል? ሌላው ደግሞ እውነት እልሃለው ዛሬ ስለሚል ጌታ በዚህ በመከራ ቀን እንኳ እውነትን ለመናገር ወደ ኋላ አይልም ይላሉ። ትልቁና ዋናው ጉዳይ ግን ኢየሱስ የዚህን ሰው ነፍስ ተሸክሞ በዚህ ሰይፍ ውስጥ እያለፈ ነው ከዚያን ቀን ጀምሮ ይህ ሰው ምንም ሰይፍ አያገኘውም። ኢየሱስ በዚህ ሰይፍ ውስጥ እያለፈ ነው በመቃብር በሰይፍ እያለፈ ነው ከሦስት ቀን በኋላም በድል ተነሣ ሰይፍ አበቃ፤ ገነት ተከፈተ። በመሆኑም ከዚያን ቀን ጀምሮ ሰውየው ኢየሱስ ውስጥ ገባ ኢየሱስ ግን በሰይፍ አለፈ። ኢየሱስ ራቁቱን ነው ይህ ወንበዴ ደግሞ ጌታን በመንግሥት በመጣህ ጊዜ አስበኝ ጌታ ሆይ በማለት በራቁትነቱ አላፈረበትም። ሰውየውም ራቁቱን በኃጢአት ምክንያት ተሰቅሏል። ጌታ ኢየሱስም የዚህን ሰው ራቁትነት ሳይሆን ንስሐውን አከበረ። አዳምና ሔዋንም በራቁትነት በነበሩ ጊዜ እንዳልተፋፈሩ ጌታና ወንበዴውም በዛን ቀን የገነትን ያለመተፋፈር ማንነት ውስጥ ተገኙ።

ንጉሥ ዳዊት የእግዚአብሔር ልብ ያረፈበት ሰው ነበር። ኢየሱስም የዳዊት ዘርና ሥር ነው። አንድ ጊዜ እግዚአብሔር እስራኤልን ሊቀጣ ወደደ ንጉሥ ዳዊትንም የቅጣቱን ዓይነት ምረጥ አለው። "እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፦ የምትወደውን ምረጥ፤ የሦስት ዓመት ራብ፥ ወይም ሦስት

ወር የጠላቶችህ ሰይፍ እንዲያገኝህ ከጠላቶችህ መሰደድን፥ ወይም ሦስት ቀን የእግዚአብሔር ሰይፍ ቸነፈርም በምድር ላይ መሆንን፥ የእግዚአብሔርም መልአክ በእስራኤል ምድር ሁሉ ማጥፋትን ምረጥ፤ ... ዳዊትም ጋድን፦ እጅግ ተጨንቄያለሁ፤ ምሕረቱ ብዙ ነውና በእግዚአብሔር እጅ ልውደቅ፤ በሰው እጅ ግን አልውደቅ አለው።" (1ኛ ዜና 21፥11-13)

ዳዊት ከሦስቱ የቱን እንደሚመርጥ ችግር ሆነበት። ሦስቱም ተመጣጣኝ ነበሩ። ለምሳሌ ሦስት ወር የከፉ ሰይፍና ሦስት ቀን በመላእክት እጅ ያሉ ሰይፎች ውጤታቸው ተመሳሳይ ነው። ዳዊት ግን በእግዚአብሔር ታላቅ ምሕረት በመታመን የእግዚአብሔርን ሦስት ቀን ሰይፍ መረጠ ይህም ሰይፍ በመላእክት እጅ ገባ።

ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስም በእግዚአብሔር ምሕረት በእግዚአብሔር ሰይፍ ሥር ወደቀ። ይህ ሰይፍ ሲመጣ ዳዊት እጅግ እንደ ተጨነቀ ኢየሱስም እጅግ ተጨነቀ። "ጴጥሮስንና ያዕቆብን ዮሐንስንም ከእርሱ ጋር ወሰደ፤ ሊደነግጥም ሊተክዝም ጀመረና፦ ነፍሴ እስከ ሞት ድረስ እጅግ አዘነች በዚህ ቈዩ ትጉም አላቸው።" (ማር. 14፥33-34)

በዚህ ምክንያት ጌታ ኢየሱስ በመስቀል ሞተ፤ ሦስት ቀንና ሌሊት በምድርና በመወርወሪያዋ ተዘጋ። በእግዚአብሔር ክብር በእግዚአብሔር ዙፋን ይቀመጥ የነበረ ንጉሥ በምድር ልብ ከከፉዎች ጋር ታገለ። በኛ ምክንያት የእግዚአብሔር ሰይፍ አለፈበት እኛም ከጠላት ሰይፍ ከራብና ከእግዚአብሔር ሰይፍ አመለጥን። የሕይወት ዛፍ ጋር ደረስን እጅ ዘርግቶ የሕይወት ዛፍ እንድንበላ እድል አገኘን። አራቱን የገነትን ወንዞች ጠማን ወርቅና የከበረ ድንጋይ ያለበትን የፊሶንን ወንዝ በረከት ተካፈልን። መጠበቅና ማበጀት ተግባራችን ሆነ።

16. የሐዋርያት ጸሎት /ሉቃስ 11 መሠረት/

16.1. የጸሎት አስተማሪዎች

"እርሱም በአንድ ስፍራ ይጸልይ ነበር፥ በጨረሰም ጊዜ ከደቀ መዛሙርቱ አንዱ፦ ጌታ ሆይ፥ ዮሐንስ ደቀ መዛሙርቱን እንዳስተማረ እንጸልይ ዘንድ አስተምረን አለው። አላቸውም፦ ስትጸልዩ እንዲህ በሉ፦"

የሕግና የነቢያት ትንቢታቸውን ጨርሰው በመጥምቁ ዮሐንስ ዘመን ወደ ሌላ ምዕራፍ ሊሸጋገሩ ሆነ። "ነቢያት ሁሉና ሕጉ እስከ ዮሐንስ ድረስ ትንቢት ተናገሩ ..." (ማቴ. 11፥13)

ይህ ከሴቶች ከተወለዱ መካከል ብልጫ ያለው ሰው ይጸልይ ነበር የራሱ ደቀመዛሙርት ነበሩት። ኢየሱስ ክርስቶስ በምድር አገልግሎት በጀመረበት ጊዜያት እንኳ ሁለት ዓይነት ደቀ መዛሙርት ነበሩ። የዮሐንስና የኢየሱስ ክርስቶስ በአንድ ጊዜ ሁለት የተለያዩ ደቀ መዛሙርት ሲኖሩ አስቸጋሪ መሆኑ አልቀረም እንዲያውም ፈሪሳውያን አንድ ጊዜ የኢየሱስንና የዮሐንስን ደቀ መዛሙርት መካከል ገብተው ሊያጋጩ ፈለጉ። "እነርሱም፦ የዮሐንስ ደቀ መዛሙርት ስለ ምን ብዙ ይጦማሉ ጸሎትስ ስለ ምን ያደርጋሉ፥ ደግሞም የፈሪሳውያን ደቀ መዛሙርት ስለ ምን እንደዚሁ ያደርጋሉ፤ የአንተ ደቀ መዛሙርት ግን ይበላሉ ይጠጣሉም? አሉት።" (ሉቃ. 5፥33)

ፈሪሳውያን ኢየሱስ ክርስቶስን ከነፍሳቸው ስለሚጠሉት የእፉኝት ልጆች በማለት በዮርዳኖስ ወንዝ የተናገራቸውን ዮሐንስን የሚወዱ መሰሉ። የዮሐንስ ደቀ መዛሙርት በጸሎትና በጾም የተመሠረከረላቸው ናቸው፤ ለአንተ መስከሯል ነገር ግን የፈሪሳውያንን ወግ ይዟል በማለት ይጠይቁታል። የዮሐንስ ደቀ መዝሙር ማለት የኢየሱስ መንገድ ጠራጊ በመሆን ጌታ ኢየሱስ ወደ ፊት የሚፈልጋቸው ናቸው። ፈሪሳውያን ግን እነዚህን ከእነዚያ ጋር አጋጭተው የዮሐንስን ምስክርነት ሊያጠፉ ነበር።

የኢየሱስ ደቀ መዛሙርት የዮሐንስ ደቀ መዛሙርት ጸሎት በመማራቸው እነርሱ ባለመማራቸው ጠየቁት። ዮሐንስ ይጸልያል፣ ኢየሱስ ይጸልያል ደቀ መዛሙርት ይጸልያሉ። ጌታን አስተምረኝ ማለቱ ግን እጅግ ተገቢ ነው። ኢየሱስ ጸሎትን አስተምረን የተባለው ጸሎት አድርጎ ሲመጣ ነው። የጸለየ ጸሎትን ያስተምራል በመጸለዩ የጸሎትን መንፈስ ማምጣት ተገቢ ነው። ዛሬም እገሌ መንፈሳዊ አስተማሪ ነው በመሆኑም ስለጸሎት አስተምረኝ ብሎ መጠየቁ ተገቢ ላይሆን ይችላል። የሚጸልይ ጸሎት ያስተምራል።

16.2. አድራሻን ማወቅ

"በሰማያት የምትኖር አባታችን ሆይ ..."

የእግዚአብሔር መኖሪያው ሰማይ ነው ዙፋኑ በሰማይ በመሆኑ ስንጸልይ በእምነት ወደ ሰማይ እንደምናቀና እንወቅ። ምንም በሰው ቃል ብንናገር ጸሎት ከምድር በቀጥታ ሰማይ ይገባል፣ ጸሎት ብቻ ሰማይ ይገባል። የሰው ሥራ ሁሉ የምድርና በምድር ነው። ሁሉ አማልክት የምድር ናቸው እግዚአብሔር ብቻ የሰማይ አምላክ ነው። ጸሎት ሰማያዊ ነው፤ የሰማይ ማዕድ ነው፤ እግዚአብሔር መኖሪያው ሰማይ ነው ቤተ መቅደሱም ቅዱስና ሰማያዊ ነው።

በሰማይም ቢኖር፣ አምላክም ቢሆን ጸሎት ሲጸለይ አባታችን ተብሎ ነው። ጸሎት ቤተሰባዊ ነው፤ እንደሌሎች አማልክት በመደጋገም፣ በመጨነቅ፣ ይሰማል አይሰማም በሚል በመፍራት የሚደረግ አይደለም። ጸሎት ከሁሉ ነገር ፍቅር በመሆኑ እግዚአብሔር "አባቴ" ተብሎ እንዲጠራ ይወድዳል። ስለዚህ አንድ ሰው ለጸሎት ሲቀርብ እግዚአብሔርን በአባትነቱ እንዲመለከተው ይፈልጋል። ሰው ከአባቱ ጋር ሆኖ የሚነጋገርበት ዓይነት ፍፁም ግንኙነት ነው። የፈለከውን ጉዳይ በቃሉ መሠረት እንስተህ መወያየት ትችላለህ የምትወደውን አባትህን በፍቅር ማነጋገር ማለት ነው።

16.3. ስሙን መቀደስ

በሰማይ የሚኖረውን እግዚአብሔርን በዙፋን እንዳገኙት ወዲያው ዘው ብሎ በተለያዩ ጉዳዮች መነጋገር ተገቢ አይሆንም። ነገር ግን እግዚአብሔርን ከዙፋኑ ጀርባውን ወደ ጸሎታችን ሲያዘነብል መደረግ የሚኖረው ስሙን መቀደስ፣ ማወደስ፣ ማመስገን፣ ማክበር እልል ብሎ መቀበልን ይጠይቃል ይህ ማለት እግዚአብሔር በጸሎት የተጠራው እንድንቀድስህ እንድናመሰግነው መሆኑን ማሳወቅ ነው። አባታችን ሆይ! ከተባለ በኋላ በቀጥታ ወደ አምልኮ፣ ምስጋና፣ ስግደት እንዲቀበል በመንፈስ ቅዱስ መረዳት ነው። መንፈስ ቅዱስ እግዚአብሔር መገለጡን ከተመለከተ በኋላ አብና ወልድ እንዲከብሩ በቅዱሳን አፍ ምስጋናን ያስቀምጣል።

16.4. መንግሥትህ ትምጣ

"መንግሥትህ ትምጣ..........."

እግዚአብሔርን እንደ አባት ከተመሰገነና ከተቀደሰ በኋላ በቀጥታ መንግሥቱ እንድትመጣ መለመን ነው። ከምሥጋና በመቀጠል ልመና ይሆናል ልመናውም መንግሥትን በተመለከተ ነው ትልቅም ጉልበት አለው ይኸውም የእግዚአብሔር መንግሥት እንዲለቀቅ ማድረግ ይችላል። በርግጥም ይህ መንግሥትህ ትምጣ የሚለው የክርስቶስን ዳግም ምጻትንም የሚያጠቃልል ነው። ማራናታ!

እግዚአብሔርን ያልቀደሰ መንግሥቱ እንዲመጣ ማድረግ ይቸገራል ኑሮውን የሚመራው ከእግዚአብሔር መንግሥት ውጭ ይሆናል። የእግዚአብሔር መንፈስ ብዙ ባሕሪያት አሉት ፍቅር ነው፣ ጻድቅ ነው፣ ታማኝ ነው፣ እስተማሪ ነው፣ ቅዱስም ነው። ይህ ሁሉ ባሕርይ እያለው ስሙን "መንፈስ ቅዱስ" በማለት ያስተዋውቃል ምክንያቱም ከሁሉ ባሕሪው

ቅድስናውን ያጎላል። ሰዎችም እግዚአብሔርን መቀደስ ቀዳሚ ተግባራቸው ሊሆን ይችላል ይኸውም በእግዚአብሔር መንፈስ ነው።

የጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ምድር መምጣት ምክንያት ሰዎች የእግዚአብሔርን መንግሥት ትምጣ የሚል ጸሎት እንዲጸልዩ አደረጋቸው። ጻድቅ ኢዮብ ይህ ሥልጣን እንዳልነበረው መጽሐፍ ያስረዳል። "... የሰማይን ሥርዓት ታውቃለህን? በምድርስ ላይ እንዲሠለጥን ልታደርግ ትችላለህን?" (ኢዮብ 38፥33)

እግዚአብሔር የሚለመነው ቁሳቁስ፣ ወይንም ከመንፈሳዊውም ዓለም ቢሆን በከፊል ሳይሆን መንግሥቱን ነው። ክርስቲያን በአብዛኛው የትንሣኤ ልጆች ወይንም የመንግሥት ልጆች ተብለው ይጠራሉ። ትንሣኤና መንግሥት አባታቸው ስለሆነ ይጠሩበታል።

የእግዚአብሔር መንግሥት ውስጥ ሁሉ አለ። "የእግዚአብሔር መንግሥት ጽድቅና ሰላም በመንፈስ ቅዱስም የሆነ ደስታ ናት እንጂ መብልና መጠጥ አይደለችምና።" (ሮሜ. 14፥17) በመብልና በመጠጥ ሥር ብቻ የሚተዳደር ከእግዚአብሔር መንግሥት የራቀ ነው። የእግዚአብሔርን መንግሥት እንዲመጣ የለመነ የሰላም ሰው፣ የጽድቅ ሰው የመንፈስ ቅዱስ ተካፋይ የሆነ ነው። በመንግሥቱ ውስጥ እግዚአብሔር ኃላፊ ነው ዙፋኑ አለ፣ ወልድ አለ፣ መንፈስ ቅዱስና በረከቱ አለ።

"አስቀድማችሁ የእግዚአብሔርን መንግሥት ጽድቁንም ፈልጉ፥ ይህም ሁሉ ይጨመርላችኋል።" (ማቴ. 6፥33) ይህ በመሆኑ የሚፈለገው ጉዳይ መንግሥቱን ነው። ፈልጉ ታገኙማላችሁ የተባለው መንግሥቱንና ጽድቁን ነው። መንግሥቱና ጽድቁ አብረው የሚጓዙ የመለከት ውበት ናቸው።

የእግዚአብሔር መንግሥት ወደ አንድ ኅብረተሰብ ወይንም ቤተ ክርስቲያን ወይንም ዘመን ወይንም አገር የመድረስዋ ምልክት ምንድር ነው የሚል ይኖራል። "እኔ ግን በእግዚአብሔር መንፈስ አጋንንትን የማወጣ ከሆንሁ እንግዲህ የእግዚአብሔር መንግሥት ወደ እናንተ ደርሳለች።"

(ማቴ. 12፥28) ይህን ቃል የተናገረው ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። ጋኔን ያደረበት ዕውርና ዲዳ የነበረውን ሰው ወደ ኢየሱስ አምጥተው ፈወሰው በዚህም ሕዝቡ ተገረሙ። የዘወትር ጠላቶቹ የነበሩ ፈሪሳውያን ግን በአጋንንት አለቃ ይህን አደረገ በማለት ሲያስቡ አጋንንት አጋንንትን ካወጣ መንግሥቱ ትከፋፈላለች። ሰይጣን ደግሞ እርስ በርሱ ተከፋፍሎ አያውቅም የራሱ መንግሥት እስከ አሁን ጸንታ የኖረችው ባለመከፋፈሉ ነው።

የእግዚአብሔር መንግሥት ወደ አንድ ክልል መምጣቷ ማረጋገጫ ሰይጣን የያዘውን ታላቅ ምሽግ መስበር ስትጀምር ነው። ኃይለኛውን ሳያሥሩ የተባለለት ሰይጣን ነው። ሰይጣን ኃይለኛ ሲሆን የእግዚአብሔር መንግሥት ደግሞ የዚህን ኃይል መስበር የሚችል ጉልበት በመኖርዋ ይህን ኃይለኛ አስራር ሰብራ ምርኩን ትወስዳለች። እግዚአብሔር ለእስራኤላውያን ሲገለጥ ኃይለኛውን ፈርዖንና ሕዝቡን ሰብሮ መግባት ብቻ ሳይሆን ወርቅና ንብረት በግብፃውያን ተይዞ የነበረው በጌታ ኃይል ተሰብሮ የተማረከው ተለቀቀ።

አንድ የጌታ ሰው ወደ አንድ አገር ሲሄድ የጣላትን ምሽግ እየሰበረ ብዙዎችን ነጻ ማውጣት ካልቻለ የእግዚአብሔር መንግሥት የመገለጥዋ ምስጢር ተሸሽጓል። በዓለም አብያተ ክርስቲያናት ዙሪያ የጌታ ቃል ይሰበካል፣ ይዘመራል፣ አሥራት በኩራት ይወጣል፣ ሐዋርያ፣ መጋቢ፣ ወንጌላዊ ወዘተ ይሾማል። የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት ይኖራል፣ ነገር ግን እጅግ በአብዛኛው አጋንንቶች ከተመሸጉበት ስፍራ አንዲት ቅንጣት ፈቀቅ አይሉም። በአጭር ቃል ሁሉ አለ የእግዚአብሔር መንግሥት ግን ወደዚህ አልደደረሰችም። ኢየሱስ ሲናገር ግን እኔ አጋንንትን በእግዚአብሔር መንግሥት የማወጣ ከሆንሁ የእግዚአብሔር መንግሥት ወደ እናንተ ደርሳለች ይለናል።

16.5. ፈቃዱን መረዳት

"ፍቃድህ በሰማይ እንደሆነች እንዲሁ በምድር ትሁን ..."

ከእግዚአብሔር ጋር መኖር ማለት ፈቃዱን ማወቅ ማለት ነው። የእግዚአብሔር ፈቃድ የሚወሰነው በሰማይ እንጂ በምድር አይደለም። ፈቃዱ በሰማይ እንጂ ከሰው ጋር በመማከር አይደለም። ኢየሱስን አዳኝ አድርጎ ሲልከው ከሰው ጋር ተማክሮ አይደለም። የመዳንን መንገድ ይህ ብቻ እንዲሆን የሰማይ ፈቃድ ነው የሁሉ ነገር መጀመሪያ የእግዚአብሔር ቃል መሆኑ የሰማይ ፈቃድ ነው። መንግሥተ ሰማያትን ማዘጋጀት፣ ገሃነምን ማዘጋጀት፣ የሰማይ እንጂ የምድር አይደለም የእግዚአብሔር ፍርድ የሰማይ ነው እንጂ የምድር አይደለም። የእግዚአብሔር ፍርድ የሰማይ ነው እንጂ ምድራውያን አይስማሙበትም በአጭሩ "ሰማይ ከምድር ከፍ እንደሚል፥ እንዲሁ መንገዴ ከመንገዳችሁ አሳቤም ከአሳባችሁ ከፍ ያለ ነው።" (ኢሳ. 55፥ 9)

አንዳንድ ሰዎች እግዚአብሔር የፍቅር አምላክ፣ የርኅራኄ አባት ሆኖ እንዴት ገሃነምን ያዘጋጃል ይላሉ። በአጭሩ ሰማይ ከምድር እንደሚርቅ አሳባችን ከአሳቡ የራቀ ስለሆነ እኛ የእርሱን አሳብ ብናስብ እንጂ እንዲህ ቢራራቅ አይገርምም። መልሱ አደረገው ይህ የእርሱ አሳብ ነው።

በመንፈሳዊ አገልግሎት ወቅት አንዳንድ የጌታ ጸጋ ያላቸው ሰዎች አንድን የተጣመመ ሰው ለመመስከር በባሕርና በየብስ ይዞራሉ። የሚመሠከርለት ሰው ደግሞ ሁሉን እያወቀ እግዚአብሔር ይህን ለምን ያደርጋል? ለምን ያስባል? ይህን ካደረገና ካሰበ እርሱ እንዴት ፍቅር ሊሆን ይችላል ወዘተ በማለት የመስካሪውን ቃል ዘወትር ሲያቀልሉ ይኖራሉ። ከዚህ ሁሉ ግን ወንጌልን ለማን እንደምንሰብክ ታዘዝን? በአጭር ቃል ለሚቀበሉአችሁ፣ ለሰላም ሰዎች፣ በሌላ በኩል ብዙ ባላባቶች፣ አዋቂዎች አልተጠሩም ነገር ግን የሆነውን ነገር እንዲያሳፍር የዓለምን ትሁታን ድሆች እንደ መረጠ መጽሐፍ በቅዱስ ጳውሎስ እንደበት ተናገረን። ጌታ

ኢየሱስም በመንፈስ ድሆች ለሆኑ ብፁአን ናቸው ብሎናል። ብፅዕት ማርያምም በሉቃስ የመጀመሪያው ምዕራፍ ለትሁታን ጸጋ እንደሚሰጥና ባለጠጎችን ባዶአቸውን እንደለቀቀ ተናገረች። በአጭር ቃል ብዙ ትሁታንን ልንደርስና ካሉበት አዘቅት ማውጣት ሲቻል አውቆ ከጠመመ ጋር ጊዜን መፍጀት ተገቢ አይመስለኝም። በኢየሩሳሌም የነገሠ የሰባኪው የዳዊት ልጅ ሰሎሞን ሲናገር "ጠማማ ይቀና ዘንድ አይችልም፤" (መክ. 1፥15)

ለምድር ሰዎች አሳብ ሲል የራሱን አይቀይርም። የእርሱ ፈቃድ በሰማይ በመሆኑ ምድራውያን ማድረግ የሚችሉት ፈቃዱን ማወቅ ብቻ ነው። ፈቃዱን ከተረዱለት የእግዚአብሔርን ማንነት ማወቅ ይቻላል። በምድር መስፈርት ሲመዘን ግን ሰማይ ከምድር እንደሚርቅ ነው።

ጠቢበኞች በምድር ሞልተው የዚህን ዓለም ሞኝ ነገር መምረጡ ደግሞም ያልሆነውን መምረጡ ይደንቃል። እነ ገማልያልን የመሰለ የሕግ መምሕራን እያሉ ዓሣ አስጋሪው የነበረው ጴጥሮስ የመንግሥት ሰማያትን ቁልፍ ሰጠው።

ኢየሱስ ክርስቶስ አንድያ ልጁ ሆኖ ሳለ በምድር ሲመላለስ እግዚአብሔር የቀሰፈው፣ የተቸገረ፣ የሕማም ሰው መስሎ ተገለጠ። ብዙ ምኩራቦች፣ መገልገያ መሣሪያዎች እያሉ ኢየሱስ አንድም ነገር ሳይሠራ በተሠሩት ነገሮች ገብቶ የአባቱን ሥራ ጨረሰ። ዓለም በሙሉ ፈጣሪን እናውቃለን እያሉ ሳሉ ኢየሱስ ግን ዓለም ላይ ተመላልሶ በደንብ ካስተወለ በኋላ ስለ ዓለም የእግዚአብሔርን እውቀት ኃይል ሲገልጥ "ጻድቅ አባት ሆይ፥ ዓለም አላወቀህም እኔ ግን አወቅሁህ እነዚህም አንተ እንደ ላክኸኝ አወቁ፤" (ዮሐ. 17፥25) ከዓለም ሕዝብ በእስራኤል ምድር ይኖሩ የነበሩ በጣት የሚቆጠሩ ደቀ መዛሙርቱ ብቻ አንድ እውቀት ነበራቸው ኢየሱስ ከእግዚአብሔር የተላከ መሲህ እንደሆነ እንጂ ሌላ እውቀት አልነበራቸውም። እግዚአብሔርን ከፈቃዱ ጋር የሚያውቀው የለም።

የእግዚአብሔር ፈቃድ የሚታወቀው መንግሥቱ ከመጣች በኋላ ነው። የእግዚአብሔር መንግሥት ካልመጣች በስተቀር ፈቃዱን የሚያውቅ የለም።

እንደ ክርስትና እምነት ቀላል እምነት የለም። ውሉ ከጠፋ ደግሞ እንደ ክርስትና እምነት ውስብስብ የለም። የክርስትናን እምነት ቀላል የሚያደርጉት፦

◊ ሁሉም በመንፈስ ቅዱስ እርዳታ የሚፈፀም በመሆኑ
◊ የእግዚአብሔር ልጅ ለሰው ልጆች ሞቶ ፣ ደሙን አፍስሶ ተቀብሮ ከሙታን በመለየቱ። በመሆኑም ሁሉን የሠራ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ በመሆኑ።
◊ ጉዞው የጽድቅ በመሆኑ የአእምሮ ወቀሳ ስለሌለው
◊ መጨረሻው በግልፅ የተቀመጠ በመሆኑ
◊ በሰው ሁሉ ፊት እኩል በመሆኑ
◊ በበረከት፣ በጥበብ፣ በእውቀት የተሞላ በመሆኑ
◊ ፍቅር ላይ የተመሠረተ በመሆኑ

የክርስትና እምነት ውስብስብ የሚያደርገው፦

◊ ከሰው አሳብ ፈፅሞ የሚቃረን በመሆኑ ሰማይ ከምድር እንደሚርቅ እንዲሁ የራቀ በመሆኑ ሁሉም ወደ ራሱ ፈቃድ መነተት ስለሚፈልግ
◊ በፈጣሪ መመራት እንጂ በራስ መመራትን ስለማይፈቅድ
◊ ክፉ መናፍስት ስለሚዋጋው
◊ ዓለምና ሥጋ ተቃራኒው ስለሆነች

በአጭሩ የክርስትናን እምነት ፈር የሚያስይዝ በሰማይ ያለውን እግዚአብሔርን ማወቅ ነው። በሰማይ የተፈጸመው ፈቃድ በምድር እንዲደገም መለመን ይሆናል። ፈቃዱን አወቅን ማለት ሁሉ ቀለለ ማለት ነው። የፈቃዱ ቁልፎች ደግሞ በመጽሐፍ ቅዱስ ተገልፀዋል። አሁን

የሚያስፈልገው መንፈስ ቅዱስን ወደ ልብ ማስገባት ነው:: "እኛ ግን ከእግዚአብሔር እንዲያው የተሰጠንን እናውቅ ዘንድ ከእግዚአብሔር የሆነውን መንፈስ እንጂ የዓለምን መንፈስ አልተቀበልንም::" (1ኛ ቆሮ. 2፥12) የእግዚአብሔርን ፈቃድ የሚያውቅ የእግዚአብሔር መንፈስ ከሆነ ይህን መንፈስ ደግሞ ከተሰጠን ፈቃዱን ማወቅ እንዴት ተሳነን?

እግዚአብሔር ለሰማይ ሌላ ፈቃድ ለምድር ሌላ ፈቃድ የለውም:: በሰማይ የሆነው ፈቃዱ በምድርም አንድ እንዲሆን ነው በመሆኑም በምድር ላይ ያሉ ሁሉ የሰማያዊ ዜጋ እንዲሆኑ ከሰማይ የመጣ ልጅ ተሰጠን:: ኢየሱስን የተቀበለ የሰማይ ሥርዓት ያያል:: በሰማይ ፈቃድ ይኖራል:: ስለ ግል ሕይወታችንም ወሳኙና ፈራጁ እኛ አይደለም:: "... እኔም በራሴ እንኳ አልፈርድም፤ በራሴ ላይ ምንም አላውቅምና፥ ነገር ግን በዚህ አልጸድቅም፤ እኔን የሚፈርድ ግን ጌታ ነው::" (1ኛ ቆሮ. 4፥3-4) አንድ ሰው የራሱን ሕይወት ፈቃድ ጉዳይ የሚያውቀው ከእግዚአብሔር ዘንድ ነው::

ፍቃዱን ማወቅ ማለት እግዚአብሔርን ማየት ማለት ነው:: "እርሱም አለኝ፦ የአባቶችን አምላክ ፈቃዱን ታውቅ ዘንድና ጻድቁን ታይ ዘንድ ከአፉም ድምፅን ትሰማ ዘንድ አስቀድሞ መርጦሃል::" (የሐዋ. 22፥14) ይህን ቃል የተናገረው ሐናንያ ነው:: የተነገረለትም ለሐዋርያው ጳውሎስ ነው:: ትልቁ ሐዋርያ ሲድን ይህ የእግዚአብሔር ፈቃድ የተገለጠለት ለሐናንያ ነበር እንጂ ለሐዋርያቶች አልነበረም:: ሐናንያ ማን ነው ለሚል "በዚያም የኖሩት አይሁድ ሁሉ የመሰከሩለት እንደ ሕጉም በጸሎት የተጋ ሐናንያ የሚሉት አንድ ሰው ነበር::" (የሐዋ. 22፥12) ይህ ሰው በጸሎት በመትጋቱ አሳዳጅ የነበረውን ሳውል መጨረሻ አወቀ:: ነገር ግን ፈቃዱን ከማወቁ በፊት ሐናንያ እንኳ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለመረዳት ተቸገረ:: የእግዚአብሔር ፈቃድ ጳውሎስን ወደ ቅዱሳን ኅብረት መቀየር ሲሆን ሐናንያ ወደ ሳውል ሄደ:: ሐናንያ የእግዚአብሔር ፈቃድ እንደገባው ተነስቶ ለመጸለይ ወደ ሳውል ዘንድ ሄደ:: የሄደውም ፍፁም በፈቃደኝነት

ነበር:: "ወንድሜ ሳውል ሆይ ..." አሳዳጅ የነበረውን ሰው ወዲያው ወንድሜ በማለት የሳውልን ወንድምነት ተቀበለ::

16.6. የዛሬ እንጀራ ለዛሬ

"የዕለት እንጀራችንን ዕለት ዕለት ስጠን፤" (ሉቃ. 11)

"የዕለት እንጀራችንን ዛሬ ስጠን" (ማቴ. 6)

የእግዚአብሔርን ፈቃድ ከተረዱ በኋላ ይህ ፈቃድ በምድር እንዲሆን መለመን እንደሚኖርብን ተመልክተናል:: በመንግሥቱ ውስጥ የሚኖረውን ፈቃዱን ካወቅን በኋላ የሚቀጥለው የዕለት እንጀራ ጉዳይ ነው::

እንጀራ የሚበላው በየዕለቱ ሲሆን የሚገኘውም ከእግዚአብሔር ዘንድ ነው:: ሰው የሚኖረው በእንጀራና ከእግዚአብሔር አፍ በሚወጣው መብል ነው:: እግዚአብሔር ቃሉን በየቀኑ እንደሚመግበን ሁሉ እንጀራም በየዕለቱ ይመግበናል::

ክርስቲያን መዝገቡ ያለው በሰማይ ነው:: ዕቃ ቤት ወይንም ጎተራ እንዳይኖረው ወፎችን ተመልከቱ የሚል ቃል ተጽፏል:: "ወደ ሰማይ ወፎች ተመልከቱ፤ አይዘሩም አያጭዱምም በጎተራም አይከቱም፥ የሰማዩ አባታችሁም ይመግባቸዋል፤ እናንተ ከእነርሱ እጅግ አትበልጡምን?" (ማቴ. 6፥26) ክርስቲያን የዕለት እንጀራውን ጉዳይ የሚያገናዝበው በሰማይ ወፎች ነው:: ተመልከት የተባለው የሰማይን ወፍ እንጂ ጎተራሀን አይደለም:: የእነርሱ ተጠሪ እግዚአብሔር ነው የተፈጠሩበትን ሥፍራ ይዘው በመኖራቸው ምግባቸውን እንዲሁ ያገኙታል:: ሳይዘሩና ሳያጭዱ የተመገቡ አእዋፍ በእግዚአብሔር አምሳል የተፈጠረ የሰው ልጅ እንዴት አይመገበውም? በጽድቅና በቅድስና መንግሥቱን ከፈለግን የዕለት እንጀራችንን በየዕለቱ ይሰጠናል::

እግዚአብሔር ለሕዝቡ ትኩስ ምግብን መመገብ ይፈልጋል ይኸውም በየዕለቱ በሰማይ ትዕዛዝ የወጣውን መብል ይልካል :: በመሆኑም የደቀ

መዝሙርት መብል ሁልጊዜ ከእግዚአብሔር እይታ የራቀ አይደለም:: በየዕለቱ እግዚአብሔር መመስገን ይፈልጋል ሁል ጊዜ የደቀ መዝሙርት መብል ተመጣጣኝ መሆኑን ማየት ይፈልጋል:: ከምድር ጎተራ የወጣ ሳይሆን ከሰማይ የወጣ መሆን ይገባዋል::

የዕለት ምግብ በየዕለቱ ከተገኘ ሰውም ከእግዚአብሔር ጋር ያለው ግንኙነት በየዕለቱ ነው:: ወደ አፍ የሚገባን መብል በየዕለቱ እግዚአብሔር ከሰጠ መንፈሳዊ መብልን እንዴት በየዕለቱ አይሰጠንም? በሌላ መልኩም እንጀራችን የምንበላው በእምነት እንጂ ለአይታ እንዳይሆን እግዚአብሔር ይፈልጋል:: የማናውቀውን ዓይነት በየዕለቱ የሚሰጠን ከሆነ ልባችን ሁልጊዜ ወደ ሰማይ ያቀናል::

በጤና መስፈርትም ብንመለከተው ከእግዚአብሔር ዘንድ የሆነ መብል የሁሉም አንጀት የሚቀበለው ነው:: "... ወደ ሰማይ አሻቅቦ አየና ባረካቸው ቆርሶም ለሕዝቡ እንዲያቀርቡ ለደቀ መዛሙርቱ ሰጠ:: <u>ሁሉም በልተው ጠገቡ፡</u>" (ሉቃ. 9፡16) ወደ አፍ የሚገባውን መብል ይዞ ኢየሱስ በእምነት አባቱ ፊት አቀረበ፤ ይህ የተባረከ እንጀራ ሆነ፤ ኢየሱስ ቆረሰላቸው:: ኢየሱስ የሰው ምግብ ውስጥ እጁን አስገባ:: የራሱ ደቀ መዛሙርት ለእንጀራ እንዳያስቡ ራሳቸው ለሌሎች እንዲያተርፉ አደረገ እንግዲህ ደቀ መዝሙር ማለት ከኢየሱስ እጅ ተቀብሎ መብላት ሳይሆን ማብላትም ጭምር ነው:: በደቀ መዛሙርት እጅ ያለፈውን መብል ሁሉም በሉት ለሁሉ የሚስማማ ቃና ያለው፣ የሰማይን ውበት የጻሰሰ፣ በእግዚአብሔር ልጅ የተባረከ ነው::

"ከላይ የሚመጣው ከሁሉ በላይ ነው፤" (ዮሐ. 3፡31) ከእግዚአብሔር የሚሰጥ መብል ከሁሉ በላይ ነው:: የዕለት እንጀራ ከእግዚአብሔር መቀበል የለመደ ልቡና ያለው በሙሉ ጭንቀት የሌለው፣ በሙሉ ተስፋ የሚኖር የእግዚአብሔር ወዳጅ ነው:: ይህ ሰው የሚኖረው ለእግዚአብሔር ፈቃድ እንጂ ለሌላ አይደለም ኃጢአት ሲነግሥበት በደጁ አያደባም:: ለመብልና

መጠጥ ብሎ ኃጢአትን አይሰራም፤ ለማከማቸት አስቦ ባሪያዎችን አያጎሳቁልም:: አይሰርቅም፣ የባልንጀራውን አይመኝም፣ ለሆዱ አይገዛም:: የሰዎችን ፊት በመመልከት ከኃጢአት ቤታች አይኖርም ይህ ሰው የሚኖረው ለዛሬ ሲሆን ነገን ለእግዚአብሔር አደራ ሰጥቷል እውቀቱንም በደንቡ ይጠቀምበታል::

እስራኤል በምድረ በዳ ሲጓዝ ይመገብ የነበረው መና ነበር:: ይህ መና የሚመጣው በየዕለቱ ሲሆን የመጨረሻው ቀን ግን ሁሉ እጥፍ ይይዙ ነበር:: ምክንያቱም ከ6ኛው ቀን በኋላ ሰንበት ስለነበር በሰንበት እንዳይለቅሙ ሁለት እጥፍ ይይዛሉ::

"የእስራኤልም ልጆች ወደሚኖሩበት ምድር እስኪመጡ ድረስ አርባ ዓመት መና በሉ፤ ወደ ከነዓን ምድር ድንበር እስኪመጡ ድረስ መና በሉ::" (ዘጸአ. 16፡35) መናን በየዕለቱ ሲበሉ ምድረ በዳ እንዳሉ ይገባቸዋል:: ' ክርስቲያንም የተስፋይቱ ምድር ደርሶ እጠቃላይ የእግዚአብሔር ጎተራ ከመግባቱ በፊት መብሉ እንደመና በየዕለቱ ነው:: ይህች ምድር ለክርስቲያኖች የምድረ በዳ ሞዴል ናት:: ባዶ የሆነች በመሆኗ ሁሉ ነገር ከእግዚአብሔር እንዲጠብቁ እግዚአብሔር ደቀ መዛሙርትን አዘዘ::

የጌታ ደቀ መዛሙርት ኑሮአቸው የተገነባው በማከማቸት ሳይሆን በየከተማው፣ በየመንደሩ እየዞሩ የእግዚአብሔርን መንግሥት መስበክና ማስተማር ነበር:: ከዚህም በላይ ዓለም ስለጠላቻቸው ታሳድዳቸው ነበር:: አንድ ከተማ መከራ ሲያሳዩዋቸው ወደ ሌላይቱ ይዞሩ ነበር:: ዓለም ስላልተገባቻቸው ይቅበዘበዙ ነበር:: በዚህን ጊዜ ኑሮአቸው በሙሉ የመንከራተት ስለነበረም መብላቸው እግዚአብሔር የሰጣቸውን ማንኛውም መብል ነበር:: በዚህ ዓለም የሚኖር መዝገብ ባለመኖሩ በየቦታው ይዞሩ ነበር ሙሉ ተስፋቸው እግዚአብሔርና መንግሥቱ ሲሆን የተጣለባቸውን የወንጌል አደራ በሙሉ ፈቃድ ተቀብለው ዞሩ::

የዕለት እንጀራ ሲባል ግን ለሁሉ አንድ ዓይነት ይሆናል ማለትን አያካትትም። በየዕለቱ ለአንድ አገር ሕዝብና ለሌላው በባህሉ በእንጀቱ መሸከም ልክ፣ በክብሩ መጠን ሊለያይ ይችላል። ለምሳሌ ለንጉሥ ሰሎሞን የዕለት ምግቡ መጽሐፍ ሲናገር "ለሰሎሞንም ለቀን ለቀኑ ቀለብ የሚሆን ሠላሳ ኮር መልካም ዱቄትና ስድሳ ኮር መናኛ ዱቄት፥ ከዋላና ከሚዳቋ ከበረሃ ፍየልና ከሰቡ ወፎች በቀር አሥር ፍሪዳዎች ሀያም የተሰማሩ በሬዎች አንድ መቶም በጎች ነበረ።" (1ኛ ነገሥ. 4፥22-23) ይህን ሁሉ እርሱ ይበላዋል ብሎ የሚያስብ አይኖርም ነገር ግን ይህ የዕለት ማዕድ ገበታው ላይ ይዘረጋል እርሱና በእርሱ ጊቢ የሚኖሩ የሚቀለቡት ነው። የሰሎሞን አባት ዳዊት አንድ ጠቦት በአንበሳ ተወስደብኝ በማለት ከአንበሳ ጋር ተጋድሎ ያደርግ ነበር። ልጁ ሰሎሞን ግን በየዕለቱ መቶ በግ በገበታው ታርዶ ይቀርባል በአጭሩ ይህን የዕለት መብል የመደበ እግዚአብሔር ነው። ሌላው ደግሞ እኔና ልጄ በልተን እንድንሞት ይህችን እንጨት እየለቀምን ነው የምትልም ሴት በነቢዩ ኤልያስ ዘመን ተገኘች። የሰማይን መስኮት መክፈትና መዝጋት የሚችል የበረከት ቁልፍ የነበረው ነቢይ ኤልያስ ቁራሽ እንጀራና ጥቂት ጽዋ ውሃ ለመነ ተብሎም ተጽፎአል። እንግዲህ የዕለት እንጀራችንን ዓይነትና መጠን ወስኖ ጌታ እግዚአብሔር ይሰጠን ዘንድ እንለምን። እየተመገብን አቅንተን የሌላውን እንመልከት።

16.7. ይቅርታ

"እኛም ደግሞ የበደሉንን ይቅር እንደምንል በደላችንን ይቅር በለን፤" (ማቴ.6፥12)

"ኃጢአታችንንም ይቅር በለን፥ እኛ ደግሞ የበደሉንን ሁሉ ይቅር ብለናልና፤" (ሉቃስ 11፥4)

"ለሰዎች ኃጢአታቸውን ይቅር ብትሉ፥ የሰማዩ አባታችሁ እናንተን ደግሞ ይቅር ይላችኋልና፤ ለሰዎች ግን ይቅር ባትሉ፥ አባታችሁ ኃጢአታችሁን ይቅር አይላችሁም።" (ማቴ. 6፥14-15)

"ይህንንም ብሎ እፍ አለባቸውና፥ መንፈስ ቅዱስን ተቀበሉ። ኃጢአታቸውን ይቅር ያላችኋቸው ሁሉ ይቀርላቸዋል፤ የያዛችሁባቸው ተይዞባቸዋል አላቸው።" (ዮሐ. 20፥22-23)

የክርስቶስ ደቀ መዛሙርት ከሌላው የሚለየው ይቅርታ ማድረግ በመቻላቸው ነው። የሁሉ ነገር ትልቁ ጉልበት ይቅርታ ነው። የታላላቆችን ወገብ ጅማት የፈታው ይቅርታ ማድረግ ባለመቻል ነው። የመንፈሳዊ ጉልበት መለኪያው ይቅርታ ነው። መንፈስን እፍ ብሎ እንዲቀበሉ ያደረጋቸው እንኳ ከዚህ ጉዳይ ነጻ አይደሉም በመሆኑም ይህ ትምህርት በኢየሱስ በኩል መንፈስን የተቀበሉ በሙሉ መማር የሚገባቸው ነው።

16.7.1. እኛም ደግሞ

ይህ ሐረግ ግሩም ሲሆን የእግዚአብሔር መንግሥት ቁልፍ ነው። እኛ አድርገናል አንተ አድርግልን። የኛን ኃላፊነት ተወጥተናል፤ የአንተን በኛ ላይ ተወጣ። እኛ ታማኝ ሆነናል፤ አንተም ታመንን። እኛ ለድሆች እጅ ዘርግተናልና፤ አንተም ደግሞ ለኛ ዘርጋልን። እኛ ቃል አስተምረናል እኛን ደግሞ አስተምር። እኛ አንድ እርምጃ ሄደናል፤ አንተ ደግሞ በአንተ እርምጃ ተራመድልን። እግዚአብሔር ምንጊዜም ሥራውን የሚተገብረው የሰዎችን እርምጃ ተመልክቶ ነው። ሥራውን የሚሠራው የሰዎችን ሥራ አይቶ ነው። ይቅርታን በተመለከተም ይህ ነው። ሉቃስ ሲጽፍ "ይቅር ብለናል" የሚል ሲሆን ማቴዎስ ደግሞ "ይቅር እንደምንል"። የሉቃስ አባባል ወደ አንተ ሰው ለጸሎት ከመቅረቡ በፊት ይቅርታን አድርጎ ሰውየው ጨርሶ መቅረብ አለበት ነው። ማቴዎስ ደግሞ ሰው ሁሉ ጊዜ በመበዳደል ስለሚኖር የደቀ መዛሙርት ተግባር ሁልጊዜ ይቅርታ የተሞላ

ነው። ሥራው ሁልጊዜ ይቅርታ ማድረግ ነው። ይቅርታ ማድረግ የተፈጠ ረበት ዓላማ ነው።

16.7.2. የበደሉንን

እዚህ ላይ የሚደንቅ ቃል አለ በሁለቱም ወንጌሎች የበደሉንን እንጂ የበደልናቸውን አይልም። ይህ የሆነበት የክርስቶስ ደቀ መዛሙርት እንደ በግ፣ ዓለም ደግሞ እንደ ተኩላ እንደ ሆነች ክርስቶስ በማስተማሩ ነው። እውነተኛ በግ ተኩላን በደለ ቢባል የሚደንቅ ነው።

ክርስቲያን ሊበደል እንጂ ሊበድል አልተፈጠረም። በመሆኑ አንድ ሰው ክርስቲያንን በድሎ በጻዩ ክርስቲያኑን ይቅርታ ከጠየቀ ክርስቲያኑ በቀን ሰባት ጊዜ ሰባ ጊዜ ይቅር ማለት ይኖርበታል።

ተበድለህ ሄደህ ይቅርታ ጠይቅ ማለት ሳይሆን ተበድለህ በጻዩ ይቅርታ አድርግልኝ ካለህ ይቅር ማለት ይኖርብሃል። በድለህ አልበደልኩም የምትል ከሆነ በመጀመሪያም እውነት በአንተ የለም። እውነትን አታውቅም ቃሉም በአንተ የለም፣ የመንፈስም ወቀሣ የሌለብህ ንጹህ ፍጥረታዊ ሰው ነህ። እየበደሉህ በየቤታቸው እየዞርክ ይቅርታ ጠይቅ ከተባለ ኢየሱስ ክርስቶስ በምድር ሲኖር ብዙዎች ስለሚበድሉት እየዞረ ይቅርታ መጠየቅ በተገባው ነገር ግን አይሆንም ፍጹም ማንንም የማይበድል ጌታ በምድር ይህን አላደረገም።

16.7.3. ማብራሪያ የተሰጠው ቃል

ጌታ ኢየሱስ በማቴዎስ ወንጌል ለሐዋርያት ጸሎትን አስተማረ። በዚህ አጭር የጸሎት ቀደም ተከተል ውስጥ ማብራሪያ የተሰጠው ይቅርታን በተመለከተ ነው። መንግሥትህ ትምጣ የሚለው አልተብራራም። ፈቃድህ በሰማይ እንደሆነች የሚለውም አልተብራራም። የዕለት እንጀራ ጉዳይ አልተብራራም። የይቅርታ ጉዳይ ግን ተብራርቷል።

የኃጢአት ይቅርታ የሦስትዮሽ ውል እንጂ የሁለት አካል ውል አይደለም። እግዚአብሔር፣ የሚጸልየው ሰውና ሌላው ይህን ሰው የበደሉ ናቸው። የሚጸልየው ሰውዬ በፈለገ ምሥጋናን ተሞልቶ በእግዚአብሔር ፊት ይሆናል። የተበደለውን ይቅር ለማለት አለማዊው መጥቶአል። ነገር ግን ይቅር አልልም በማለት ጸሎቱን ቢቀጥል ከእግዚአብሔር ዘንድ ይቅርታ የለውም። ይህ የመለኮት ቃል የተነገረው በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ነው። በምድር የፈታነው በሰማይ የተፈታ ነው በምድር ያሰርነው በሰማይም የታሰረ ነው።

ለሰዎች "ኃጢአታችሁን" ይቅር ብትሉ ሳይሆን የተባለው "ኃጢአታቸውን" ነው። ክርስቲያን ሌላውን ይበድላል ተብሎ አይታሰብም። ቢበድል መካስ፣ መለመን፣ ከእግዚአብሔር ጋር መስማማት ይጠይቃል።

16.8. ወደ ፈተና አታግባን ከክፉ አድነን እንጂ

16.8.1. ከፈተና መዳን

ከፈተና ለመዳን መፍትሄው ጸሎት ነው። "ወደ ፈተና እንዳትገቡ ትጉና ጸልዩ።" (ማቴ. 26፥41) ጌታ ኢየሱስ በምድር በተመላለሰበት ወቅት በፈታኝ ተፈትኗል እግዚአብሔርም በእግዚአብሔር ቃል ልጁን ከፈተና አድኖታል። ፈታኝ ሁል ጊዜ ይኖራል ከፈተና የሚያድን ቃልም ሁል ጊዜ ይሰጣል።

የእግዚአብሔርን ስም ማወቅ ዋናው ከፈተና መዳኛ መንገድ ነው ስሜን አውቋልና አድነዋለሁ። "የእግዚአብሔር ስም የጸና ግንብ ነው፤ ጻድቅ ወደ እርሱ ሮጦ ከፍ ከፍ ይላል።" (ምሳሌ 18፥10) በክፉ ፈተና የምንፈተነው በክፉው ነው። ፈተና ማለፍ ለእግዚአብሔር ክብር መጠበቅ ሲሆን መውደቅ ደግሞ በክፉው ጉያ መውደቅ ነው።

ክፉ ወደ ቅዱሳን የሚመጣበት ዓላማ የተገለጠ ነው። "ሊሰርቅና ሊያርድ ሊያጠፋም እንጂ ስለ ሌላ አይመጣም፤ እኔ ሕይወት

እንዲሆንላቸው እንዲበዛላቸውም መጣሁ።" (ዮሐ. 10፥10) ክፉ መጣ ማለት ምንጊዜም ለክፉ ነው። ይሰርቃል፣ የሚሰርቀውም ሕይወትን ነው። ክርስቶስ የሰጠንን ክፉው ደግሞ ይሰርቃል። የተሰጠንን ሕይወት ያርዳል ያጠፋልም። ክፉው ወደ ሰው የሚቀርበው በመፈተን ነው። ፈተናውን ወደቅን ማለት የተሰጠን ሕይወት ለመስረቅ ተዘጋጀ ማለት ይሆናል።

የክርስቶስ ሕይወት በነፍሱ ያልነገሠ ሰው የክፉው ዋነኛ የጥቃት ዒላማ አይደለም። ይህ ሰው አስቀድሞ ከክርስቶስ ሕይወት የራቀ በመሆኑ የክፉዎች የንቃት ትኩረት የለበትም። የክርስቶስ ቃል ሕይወት የሆነለት ግን የክፉው ዓላማ ነው። የክርስቶስን ቃል በማስተዋል ካልሰማን ሕይወት አይሆንንም። በሰማያዊ ፍቅርና ሕይወት ድሆች ነን በመንፈሳዊው ሕይወቱ ደሃ የሆነ ግን አይሰረቅም። ሌቦች በምስኪኖች ቤት ዙሪያ እንደማያደቡ ክፉውም በእምነት ባለጸጋ ወዳልሆነው ሰው አያደባም። የሚያገኘው ባለመኖሩ ብዙ ልፋት አያደርግም። "የመንግሥትን ቃል ሰምቶ በማያስተውል ሁሉ፥ ክፉው ይመጣል፥ በልቡ የተዘራውንም ይነጥቃል፤ በመንገድ ዳር የተዘራውም ይህ ነው።" (ማቴ. 13፥19) ብዙ ሕዝብ የመንገድ ሕዝብ ነው የዘራውን ዘር የሚያባክኑ እነዚህ ናቸው። ለክፉው የተጋለጡ ልባቸው እንደ አውላላ ሜዳ የተጋለጠ በመሆኑ የክፉ መሠባሰቢያ ነው ክፉዎች ወደዚህ ልብ ዙሪያ ያዘወትራሉ ሁሉ ይህን ይመኛሉ። ዘሪውም መዝራቱን አላቆመም ክፉውም ዘወትር ይለቅማል እንግዲህ ከክፉ መዳን ማለት ዘሩ እንዳይጠፋ መጠበቅ መቻል ነው። ዘሩ ለክፉው እንዳይውል ማስተዋልና መጠበቅ ነው። ከክፉ መዳን ማለት መልካም ልብ ይለዋል፣ የሚያስተውል፣ ዘሩን በልብ የሚያኖር ለማፍራም የተዘጋጀ ማለት ነው። በተጨማሪም ክፉ የሚመጣው ቃሉ ያለበትን ሰው ለመንጠቅ መሆኑ ከገባን ይህን ቃል ስንቀበል ክፉው እንደሚመጣ ልብ ማለት ከክፉ ማምለጥ ነው።

ለምሳሌ በዔድን ገነት የተከሰተውን ጥፋት ልብ ልንል እንችላለን። በዚህ ገነት ውስጥ መልካም ዛፎች ሞልተዋል። የሕይወትም ዛፍ አለ። ክፉና መልካም የሚያስታውቅ ዛፍ አለ። የእግዚአብሔር ቃል አለ። "ከገነት ዛፍ ሁሉ ትበላለህ፤ ነገር ግን መልካምንና ክፉን ከሚያስታውቀው ዛፍ አትብላ፤ ከእርሱ በበላህ ቀን ሞትን ትሞታለህና።" (ዘፍ. 2፥16-17) ይህ ትዕዛዝ ሲታዘዝ ክፉ ሰማ። የእግዚአብሔር ቃል በዘር መልክ መጣ። ይህ የመንግሥት ቃል አዳምና ሔዋን ማስተዋል አቃታቸው ክፉውም መጣ። ሔዋን ቃሉን መስማቷን ለክፉ ነገረችው። ክፉውም ማስተዋል አለማስተዋሏን ፈተነ። "ሴቲቱንም፦ በውኑ እግዚአብሔር ከገነት ዛፍ ሁሉ እንዳትበሉ አዝዞአልን? አላት። ሴቲቱም ለእባቡ አለችው፦ በገነት ካለው ከዛፍ ፍሬ እንበላለን፤ ነገር ግን በገነት መካከል ካለው ከዛፉ ፍሬ፥ እግዚአብሔር አለ፦ እንዳትሞቱ ከእርሱ አትብሉ አትንኩም። እባብም ለሴቲቱ አላት፦ ሞትን አትሞቱም፤ ከእርስዋ በበላችሁ ቀን ዓይኖቻችሁ እንዲከፈቱ እንደ እግዚአብሔርም መልካምንና ክፉን የምታውቁ እንድትሆኑ እግዚአብሔር ስለሚያውቅ ነው እንጂ። ሴቲቱም ዛፉ ለመብላት ያማረ እንደሆነ፥ ለዓይንም እንደሚያስጎመጅ፥ ለጥበብም መልካም እንደ ሆነ አየች፤ ከፍሬውም ወሰደችና በላች፤ ለባልዋም ደግሞ ሰጠችው እርሱም ከእርስዋ ጋር በላ።" (ዘፍ. 3፥1-5)

ይህች ሴት መታዘዟን አውቃለች። አትብሉ ብቻ ሳይሆን አትንኩም ተብለናል በማለት ጨምራ ነገሩን አጥብቃለች። የመጀመሪያውን ፈተና አለፈች። ከእባብ ጋር መጫወት ጥፋት ቢሆንም አለፈች። የእግዚአብሔር ቃል በእርስዋ ዘንድ እንዳለ ነገረችው በዚህ አለፈች። አሁን የሰይጣን ትኩረት ሴቲቱ ማስተዋል አለማስተዋልዋን ለማወቅ ሁለተኛ ጥያቄ አቀረበላት። በሁለተኛ ውይይት ወቅት የዛፉን ውበት ተመለከተች። እግዚአብሔር ከነገራት ቃል ይልቅ የሰይጣንን ቃል ለመስማትና ለማመን ራሷን አዘጋጀች። ይህ በመንገድ የተዘራውን ሰይጣን ለቅሞ ወሰደ። ገነት

ውስጥ ሰይጣን ገባ መግባቱ ችግር የለውም ችግሩ ግን በሰው ነፍስ ኃጢአት ገባ። ኃጢአትም በሞት ላይ ነገሠ ሰይጣንም፣ ኃጢአትም፣ ሰውም ከገነት ተባረሩ ባዶ ጊቢ ተጠበቀ። ኪሩቤል ሰይፍ ይዞ ሰው የሌለበትን ገነት ጥበቃ ተያያዘው። እግዚአብሔር ዘንድ ይኖር የነበረ ኪሩቤል መኖሪያው ምድር ሆነ በእግዚአብሔር ክብር ይኖር የነበረ ኪሩቤል የጥበቃን ሥራ ተያያዘ።

ከፈተና መዳን ማለት፡-

1. ሰይጣን የሚመጣበትን ዓላማ በግልፅ ማወቅ
   ለመግደል - ለማጥፋትና ለመስረቅ
2. ሰይጣንን ከሌሎች መለየት
3. የእግዚአብሔር ቃል የማይሻር መሆኑን ማወቅ
   እግዚአብሔር ከነገረን ሌላውን መተው
4. የእግዚአብሔርን ቃል ማስተዋል፣ መጠበቅ

16.8.2 የኢየሱስ ፈተና

"ከዚያ ወዲያ ኢየሱስ ከዲያቢሎስ ይፈተን ዘንድ መንፈስ ወደ ምድረ በዳ ወሰደው። አርባ ቀንና አርባ ሌሊትም ከጦመ በኋላ ተራበ። ፈታኝም ቀርቦ፡- የእግዚአብሔር ልጅ ከሆንህ፥ እነዚህ ድንጋዮች እንጀራ እንዲሆን በል አለው። እርሱም መልሶ፡- ሰው ከእግዚአብሔር አፍ በሚወጣ ቃል ሁሉ እንጂ በእንጀራ ብቻ አይኖርም ተብሎ ተጽፎአል አለው።" (ማቴ. 4፥1-4)

ከዚህ ቀን በፊት ሰይጣን የሰማው አንድ መልእክት (Information) አለ። ይኸውም በአደባባይ ኢየሱስ የእግዚአብሔር ልጅ እንደ ሆነ ነበር። ኢየሱስ የእግዚአብሔር ልጅ መሆኑን የተነገረው በዮርዳኖስ ወንዝ በዮሐንስ ሲጠመቅ ነበር። ኢየሱስ የእግዚአብሔር ልጅ በመሆኑ የእግዚአብሔር

ትልቁ ስጦታ እርሱን መስማት ነው። ኢየሱስን መስማት እግዚአብሔርን መስማት ማለት ነው።

ፈሪሳውያን፣ ጻፍት፣ ሰዱቃውያን እስራኤል በተሰበሰቡበት መድረክ እግዚአብሔር ለኢየሱስ መሰከረ። ምልክት ለሚወድ ትውልድ እግዚአብሔር ከሰማይ መሰከረ። የካህኑ የዘካርያስ ልጅ ዮሐንስ ለኢየሱስ መሰከረ። እነዚህ ሕዝቦች ይህን መቀበል ሲሳናቸው ሰይጣን እውነቱን አወቀ። በመሆኑም በምድረ በዳ ሲፈትነው "የእግዚአብሔር ልጅ ከሆንክ ..." በማለት ነበር። ፈተናው በሥልጣኑ መጠን ነበር። ሰይጣን በአካል ተገኝቶ የመጨረሻውን ፈተና ኢየሱስን ፈተነ።

የመጀመሪያው ፈተና

የፈተናው መግቢያ እንጀራ ነበር። የሁሉ ፈተና መነሻ እንጀራ ነው። ይሁዳ ከኢየሱስና ከሐዋርያት ጉባኤ የተለየው ሰይጣንም የገባበት አንድ ጉርሻ እንጀራ ከበላ ወዲያ ነበር። ዔሳው ብኩርናውን የሸጠው ለአንድ መብል ነበር። አዳምና ሔዋን የተፈተኑት በመብል ነው "ብላ አትብላ" በሚል ነበር ። ከሰውነት ክፍል በአምላክነት ራሱን መድቦ የሚገኝ ሆድ ነው። "ሆዳቸው አምላካቸው ..." (ፊልጵ. 3፥19) ምላስ በብልቶቻችን መካከል ዓመፀኛ እንደሆነች ሁሉ ሆድ ደግሞ በብልቶቻችን መካከል እንደ አምላክ ራሱን ሰይሞ ቆሟል።

ሌላም ተጨማሪ የመጽሐፍ ክፍሎች ይህን አሳብ ያግዛሉ፡-

- የቤቴሉ ነቢይ የተገደለው በመብል ነበር። አትብላ ተባለ በላ። በዚህ ምክንያት አንበሳ መጣ አንበሳ ነቢዩን ገድሎ አህያው ከአንበሳ ጋር ቆመ ። አህያው በአንበሳው ፊት ሞገስን ሲያገኝ ነቢዩ ተገደለ። (1ኛ ነገሥ. 13) ሰይጣንም እንደሚያገሳ አንበሳ በመብል ዙሪያ ይዞራል።

* ዳንኤል የከለዳውያንን ትምህርት ለመማር ፈቃደኛ ሆነ መብላቸውን እንዳይበላ በእምነት እምቢ አለ:: በመሆኑም ከአሥር ቀን በኋላ ያን መብል ከበሉ ተሻለ:: (ዳን. 1)
* ታላቁ ሐዋርያ ጴጥሮስ በመብል ጉዳይ በአዲሱ ሐዋርያ በነበረው በጳውሎስ ተነቀፈ:: በርናባስም በመብል ጉዳይ ግብዝ ተባለ (ገላ. 2) :: ይህም ከወንጌል እውነት ውጭ እንደወጡ ገለጠባቸው::

መጽሐፍ "ሊበሉ ሊጠጡ ተቀመጡ ሊዘፍኑ ተነሡ" ይለናል:: እንግዲህ ብዙ መብልና መጠጥ የዘፈን ቀጥሎም የዝሙት ቀርባን ናቸው:: ሰው በተደጋጋሚ ከበላና ከጠጣ ያለምንም ጥርጣሬ ሊዘፍን ይሻል:: በዓለም አብያተ ክርስቲያናት ዘንድ በመጠጥ ስካር ከሚገኝ ኃጢአት ይልቅ በመብል ፍቅርና ናፍቆት የተጎዱ አያሌዎች ናቸው ::

ኢየሱስ በእግዚአብሔር ከተመሠከረለት በኋላ በቀጥታ ወደ ክብር ሳይሆን ወደ ፈተና ሄደ:: ምድረበዳ መሄዱ፣ ብቻውን መሆኑ፣ ከሰይጣን ጋር መሆኑም ፈተና ነበር:: የመሠከረለት መንፈስ ቅዱስ ኢየሱስን ወደ ምድረ በዳ ወሰደው:: ፈተና ማለት ይህ ነው:: የመብልን ጉዳይ ድል የነሣ ሌሎች በሙሉ ቀላል ይሆኑለታል:: ፈተና ደግሞ ለብቻ የሚሆን ክስተት ነው:: እግዚአብሔር ብቻ ረዳት ይሆነው ዘንድ ምንምና ማንም በሌለበት ስፍራ ተፈተነ:: ፈተና ድል ማድረግ የሚቻለው በእግዚአብሔርና በቃሉ ነው:: ኢየሱስ በሕዝብ ፊት ከተመሰከረለት በኋላ ለብቻው ምድር በዳ ወጣ በመንፈስ ጉልበት ጠመ፣ ጸለየ::

ሰው ማለት በሁለት ጉዳዮች ይመራል:: በእግዚአብሔር ቃልና በመብል:: መብል ባያገኝ በእግዚአብሔር አፍ በሚወጣው ቃል መቆየት ይችላል:: በመሆኑም ኢየሱስ ክርስቶስ በምድረ በዳ የእግዚአብሔር ቃል ከእግዚአብሔር አፍ ውስጥ አገኘ:: በቤተ መቅደስ አይደለም ወይንም ከሌላ ሰው አይደለም ወይንም ከፍጥረት አይደለም:: ሦስቱም ከዚህ አካባቢ

የሉም:: ከሰይጣን ጋር በምድረ በዳ እየኖረ የእግዚአብሔር ቃል ግን ከእግዚአብሔር አፍ ይወጣለታል:: የሰው ልጅም በጦምና በጸሎት ወቅት የእግዚአብሔርን ቃል ካላገኘ ለፈተና መውደቅ ይጋለጣል:: ኢየሱስ ግን ይህን ፈተና ያለፈው ሆዱን በእግዚአብሔር ቃል በማስታገስ ነበር:: አርባ ቀን ያህል የቆየው በዚሁ ነው በጦም ወቅት የእግዚአብሔርን ቃል በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት ያላገኘ ሰው በሁሉ ይጎዳል::

ሁለተኛ ፈተና

"ከዚህ በኋላ ዲያብሎስ ወደ ቅድስት ከተማ ወሰደውና እርሱን በመቅደስ ጫፍ ላይ አቁሞ፥ መላእክቱን ስለ አንተ ያዝልሃል እግርህንም በድንጋይ ከቶ እንዳትሰናከል በእጃቸው ያነሡሃል ተብሎ ተጽፎአልና የእግዚአብሔር ልጅስ ከሆንህ፥ ወደ ታች ራስህን ወርውር አለው:: ኢየሱስም፥ ጌታን አምላክህን አትፈታተነው ተብሎ ተጽፎአል አለው::" (ማቴ. 4፥5-7)

በመጀመሪያው ፈተና ሰይጣን የእግዚአብሔርን ቃል ባለመጥቀሱ ተሸነፍኩኝ በማለት ስልቱን ቀይሮ ቀረበ:: ሰይጣን በሁለተኛው ፈተና ወቅት ደረቅ ጥያቄ አላቀረበም:: በዚህን ጊዜ በእግዚአብሔር ቃል የእግዚአብሔርን ልጅ ፈተነ:: ይህ ቃል በመዝሙረ ዳዊት ምዕራፍ 90 ይገኛል:: ቃሉ ግን ተቆርጦ በከፊል የተቀመጠ ነበር:: በመንገድህ ሁሉ ይጠብቅህ ዘንድ የሚለውን ቆርጦታል:: በዚህን ሰዓት ኢየሱስ የነበረው በምድር በዳ ሲሆን ቤተ መቅደስ ከየት ተገኘ? እዚህ ቤተ መቅደስ ጫፍስ እንዴት ሊወጣ ቻለ? ሰይጣን ኢየሱስን ቤተ መቅደስ ጫፍ ሲወስደው እንዴት ታዘዘለት? መላእክት መናፍስት ናቸው፤ ኢየሱስ ግን በሥጋ ተገልጧል:: የመላእክት እጅ ማለት ምን ማለት ነው?

ሰይጣን ኢየሱስን ሲገፋው ወይንም ሲታገለው አንመለከትም:: የሰይጣን ምኞት ግን ኢየሱስ ራሱን እንዲወረውር ማድረግ ነበር ይህ ማለት የሰይጣንን አሳብ መቀበል ሲሆን መጨረሻው ጥፋት ነው::

የኢየሱስ መልስ ግን አሁንም ትክክለኛውን የእግዚአብሔርን ቃል በመምዘዝ ነበር። "ተብሎ ደግሞ ተጽፎአል።" የፈለገ እምነት ቢሆን ይህ እምነት እግዚአብሔርን የሚፈታተን እምነት መሆን የለበትም። ከቤተ መቅደስ ጫፍ ራስን በመወርወር ሳይሆን ሰዎች ወይንም ክፉ ሲወረውርህ ነው ይኸውም በመንገድህ ሳለህ ነው። በእግዚአብሔር መንገድ ቆመህ ሌላው ቢወረውርህ ይህ ቃል ቦታውን ይዟል። በዚህ የእግዚአብሔር ቃል ከእምነትም በላይ ነው። እምናለሁ ራሴን እወረውራለሁ ሳይሆን የእምነትን ጌታ የሆነውን የእግዚአብሔርን ቃል በዚህ ጉዳይ ምን ይላል ማለት ነው።

ሦስተኛ ፈተና

"ደግሞ ዲያቢሎስ እጅግ ረጅም ወደ ሆነ ተራራ ወሰደው፥ የዓለምንም መንግሥታት ሁሉ ክብራቸውን አሳይቶ፦ ወድቀህ ብትሰግድልኝ ይህን ሁሉ እሰጥሃለሁ አለው። ያን ጊዜ ኢየሱስ፦ ሂድ፥ አንተ ሰይጣን ለጌታህ ለአምላክህ ስገድ እርሱንም ብቻ አምልክ ተብሎ ተጽፎአልና አለው። ያን ጊዜ ዲያብሎስ ተወው፥ እነሆም፥ መላእክት ቀርበው ያገለግሉት ነበር።" (ማቴ. 4፥8-11)

መላእክት ቀርበው ማገልገላቸውን መመልከት እንችላለን። ከዚህ ፈተና በፊት የመላእክትን ርዕሰ ጉዳይ በተመለከተ የቀረበ ፈተና ነበር። እግዚአብሔር መላእክትን ይልክልህ ዘንድ ራስህን ወርውር አለው። ኢየሱስም ይህ ከእግዚአብሔር ፈቃድ ውጭ የሆነ የመላእክት እርዳታ ነው በማለት መለሰለት ይህን ፈተና በማለፉ መላእክት ለአገልግሎቱ ተላኩለት። እግዚአብሔርን ባለመፈታተኑ በእግዚአብሔር ፊት ፈተናውን አለፈ። ጌታ ኢየሱስ ከክፉው ጋር እጅግ ረጅም ተራራ ላይ ወጣ ይህ ተራራ የዓለምን መንግሥታት የሚያሳይ ተራራ ነበር። መንግሥታትን ብቻ ሣይሆን ክብራቸውንም አሳየው። ጌታ ኢየሱስ ለሰው ልጆች ይህን ያህል ተራራ ወጣ። ከዮርዳኖስ ወንዝ የዓለም መንግሥታት የሚታዩበት ተራራ ላይ ወጣ።

በዳንኤል መጽሐፍ አንድ ድንጋይ እጅ ሳይነካት ከተራራ እንደምትወርድና የዓለምን መንግሥታት እንደምትፈጅ አሳይቶናል። አሁን ደግሞ ከነዚህ መንግሥታት ክብር ለመቀበል በዲያብሎስ እግር እንዲወድቅ ተመኘለት። "ሰው ዓለሙን ሁሉ ቢያተርፍ ነፍሱን ግን ቢያጎድል ምን ይጠቅመዋል?" የመጀመሪያዎቹ ሁለት ፈተናዎች ለሰይጣን ቃል መገዛት ሲሆን የሦስተኛው ግን የከፋ ነው። የዓለም መንግሥታትና ክብራቸውን ለማግኘት ሰዎች በሰይጣን እግር እንደሚደፉ ሁሉ ይህን ወደ እግዚአብሔር ልጅ አዞረው። ዛሬስ የዓለምን መንግሥት ክብር ሳይሆን ተራ ቁሳቁስና ክብር ለማግኘት ሰይጣን ሳይጠይቃቸው ካልሰገድንልህ በማለት እነርሱ ከርሱ ዘንድ የሚሄዱት ህልቆ መሳፍርት ናቸው።

ከሁሉ ፈተናዎች በዚህን ወቅት ኢየሱስ በጣም አዘነ። በመሆኑም ሂድ አንተ ሰይጣን የሚል ቃል ተናገረ። (ክርስቲያን ሂድ በኢየሱስ ስም አንተ ሰይጣን እንደምንለው ነው) ወደ ረጅም ተራራ መውጣት ማለት እጅግ ጥንቃቄን ይጠይቃል ወድቆ መስገድ ማለት ማምለክ ነው። ማምለክ ደግሞ የተባለው እግዚአብሔርን ብቻ ነው። ቅዱሳን የተለያዩ መንግሥታትን ማየት ሲጀምሩ የዚያን ጊዜ ትልቅ ጥንቃቄ ማድረግ ይገባል።

ጌታ ኢየሱስና ሰይጣን የተለያዩት በተራራ ነው። በመሆኑም በእግዚአብሔር ፈቃድ ይህ ግንበኞች የናቁት የማዕዘን ድንጋይ ከተራራ የሚወርድበት ዘመን ይመጣል። በዚህን ጊዜ ዓለምና ነገሥታቶችም በሙሉ ይፈጫሉ፣ ይደቅቃሉ፣ ለሰማይ ነፋሳትም ይበተናሉ። ጌታ ኢየሱስ የዓለምን ክብርና መንግሥታት ውበት ሳይሆን ልቡ የገባው ማፍረስና ማድቀቅ ነበር።

ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ የዓለም መንግሥታት ወደዱም ጠሉም ትንሹ ከተራራ የወረደው ድንጋይ ተራራ እንዳከለ እርሱም (ጌታ) የዓለምን ክብር በሙሉ አጠቃልሎ ይቀበላል ሁሉም በግምባራቸው ይደፉለታል።

17. ሕፃናትና የእግዚአብሔር መንግሥት

"እንዲዳስሳቸውም ሕፃናትን ወደ እርሱ አመጡ፤ ደቀ መዛሙርቱም ያመጡአቸውን ገሥጹአቸው። ኢየሱስ ግን አይቶ ተቈጣና፥ ሕፃናትን ወደ እኔ ይመጡ ዘንድ ተዉ አትከልክሉአቸው፤ የእግዚአብሔር መንግሥት እንደነዚህ ላሉት ናትና። እውነት እላችኋለሁ፤ የእግዚአብሔርን መንግሥት እንደ ሕፃን የማይቀበላት ሁሉ ከቶ አይገባባትም አላቸው። አቀፋቸውም እጁንም ጭኖ ባረካቸው።" (ማር. 10፥13-16)

17.1. በወንጌል ተደጋጋሚ ጥቅስ

ሕፃናትና የእግዚአብሔር መንግሥት በተመለከተ በማቴዎስ፣ በማርቆስና በሉቃስ ወንጌላት ተጠቅሶአል አንዳንድ እጅግ አስፈላጊ የሆኑ የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት በአራቱም ወንጌላት ተጠቅሰዋል። ለምሳሌ መስቀሉን ተሸክሞ ይከተለኝ ራሱን ይካድ የሚል ትምህርት በአራቱም ወንጌላት ከስድስት ጊዜ በላይ ተጠቅሰዋል።

የኢየሱስ ከድንግል ማርያም መፀነሱን የሚጠቅሱ ቅዱስ ማቴዎስና ሉቃስ ናቸው። የሞቱንና ቀብሩን ግን አራቱም ወንጌላት በግልፅ አስቀምጠዋል። የትንሣኤውን በሰፊው ተብራርቶ በአራቱም ወንጌላት ተጠቅሰዋል። በመሆኑም ወንጌል በተደጋጋሚ የሚናገረውን ልብ ማለት ለተግባራዊነቱም መሰለፍ ዓይነተኛ ተግባራችን ሊሆን ይገባል።

17.2. የኢየሱስ ቁጣ

ሕፃናትን በተመለከተ ኢየሱስና ደቀ መዛሙርቱ የተለያየ ግንዛቤ ነበራቸው። በሕፃናት ጉዳይ የነበራቸው አሳብ ፍፁም ከኢየሱስ ጋር የሚቃረን ሲሆን ሕፃናቶች ከተነኩ ኢየሱስ ይቆጣል። የኢየሱስ ቁጣ ደግሞ ሕፃናት ከበረከት እንዳይጎድሉ ነበር። ይህም ብቻ ሣይሆን የመንግሥተ

ሰማይ ባሕሪና የሕፃናት ባሕሪይ አንድ በመሆኑ ኢየሱስ ይህን ጉዳይ አስተምሮ አለፈ ።

ደቀ መዛሙርት ኢየሱስን የሚያከብሩ መስሎአቸው ሕፃናትን ይዘው የመጡትን ገሥፁ እነዚህ ደቀ መዛሙርት ደግሞ ቁጣና ግሣጼ ከኢየሱስ እንደበት ገጠማቸው። እግዚአብሔርን ለማክበር እግዚአብሔርን ማስቆጣት ሆነባቸው። የክርስቶስ ደቀ መዛሙርት የእግዚአብሔርን መንግሥት አሳብ ሳይገባቸው ሕፃናትን አራቁ። ሕፃናት መቀበል ማለት ኢየሱስን መቀበል ማለት ነው። ኢየሱስ የሕፃናት ወዳጅ ነው። ሕፃናት ወደ እርሱ የሚመጡበት በንፁህ ልብ ነው ይህን ልብ ደግሞ ኢየሱሰ ይወደዋል ይህን ሕፃን መገፍተር ኢየሱስን ያስቆጣል።

17.3. ሕፃናት

ሕፃናት ዩተወደዱበት ዋናው ምክንያት የመቀበል ችሎታቸው ሲሆን አባታቸውን ወይንም እናታቸውን ይቀበላሉ። የወላጆችን ፍቅር እንዳለ ይቀበላሉ። አባታቸው አንድ ነገር ከተናገረ ሁሉ እንዲሆን ያምናሉ ፍፁም ጥርጣሬና ግብዝነት የሌለው እምነት በወላጆቻቸው አላቸው ወላጅ የሰጣቸውንም ይቀበላሉ። ከሁሉ የሚበልጠው ወላጃቸው ነው ወላጅ በአጠገብ ቆሞ በሌላ እጅ መቆየት አይፈልጉም። በሞግዚት እጅ ውለው እናታቸው ወደ ቤት ከገባች ወዲያው በመሮጥ ወደ እናታቸው ይሄዳሉ። ስለዚህ አይደል ቅዱስ ጳውሎስ ስለ ሕግና ጸጋ ሲናገር ሕግ ሞግዚታችን ሆና ወደ ጸጋ አቀረበችን።

መንግሥተ ሰማይም አንድ ባሕርይ አላት። ሕፃን እናቱን እንደሚቀበል መንግሥተ ሰማይም እንደ እናት ልጆችዋ በሙሉ እምነት እንዲቀበሉአት ትሻለች። መንግሥተ ሰማይ ብቻዋን ለልጆችም እናት በመሆንዋ የምታቀርበውን በሙሉ መቀበል ከፍተኛ ኃላፊነትን ይጠይቃል ጥርጥርን፣ ግብዝነትን፣ ማወዳደርን አትፈልግም። ሁሉ እርሷን በሙሉ ፈቃድ

እንዲቀበሏት ትሻለች። ንፁህ ልብን፣ ይቅርታን፣ ራስን ማዋረድን ትጠይቃለች።

የሕፃናት ባሕርይ ብዙ ነው። ትልቁ ግን ራስን ማዋረድ መቻላቸውም ነው። "እንግዲህ እንደዚህ ሕፃን ራሱን የሚያዋርድ ሁሉ፥ በመንግሥተ ሰማያት የሚበልጥ እርሱ ነው።" (ማቴ. 18፥4) ይቅርታን በተመለከተ ሕፃን ራሱን ያዋርዳል አንድ ሰው ሕፃንን ቀጥቶ ሕፃኑ እንባው ሳይደርቅ መታረቅ ይቻላል። እንባው ዓይኑ ላይ እያለ ወደ ቀድሞው ፍቅሩ ይመለሳል። ሰባት ጊዜ ሰባ ይቅርታ ሊያደርግ የሚችል ሕፃን ብቻ ነው። በደልን የማይቆጥር ሕፃን ብቻ ነው። ሕፃን ወላጆች የሚሰጡትን ስጦታ ለመቀበል ራሱን ያዋርዳል ራሱን ዝቅ ያደርጋል። አንድ ዳቦ ቢወረወርለት መሬት ተንከባሎ ያነሣል የተሰጠውን ስጦታ ለመቀበል እስከ መጨረሻ ራሱን ያዋርዳል። የተሰጠውን መብል ለመብላት በመሬት ይቀመጣል ለሕፃን ዋነኛው ነገር የተሰጠውን ያከብራል ያደንቃል።

የእግዚአብሔርን መንግሥት ከሌላ መንግሥታት ጋር ማወዳደር፣ የመንግሥትን ስጦታ ከሌላ ስጦታዎች ጋር ማነፃፀር ፈፅሞ አይቻልም። ሕፃን ልጅ እናቱን የሚያፈቅረው ወይንም የሚቀበለው የእናትየዋን ማንነት ተመርኩዞ አይደለም። አጭር፣ ረጅም፣ ቀይ፣ ጥቁር፣ ደሀ፣ ሀብታም ወዘተ ውድድር ውስጥ አይገቡም። እናቱ በመሆንዋ ብቻ ከዓለም ሴቶች በሙሉ ለዚህ ሕፃን ትበልጥበታለች። የእናቱ ድምፅ ብቻ የሚሰማበት ልዩ ጆሮ አለው። ሕዝብ በተከማቸበት ስፍራ እናቱን ካገኘ ሁሉን አቋርጦ ሂዶ በእናቱ ጉያ ይገባል።

ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስና ስጦታዎቹን ከሌሎች ጋር ማወዳደር አይቻልም። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ የመንግሥተ ሰማይ ንጉሥ ነው። ይህን ጌታ እንደ እናት፣ አባት፣ እህትና ወንድም በብቸኝነት እንድንመለከት የእግዚአብሔር በጎ ፈቃድ ነው። ድምፁን ከሌሎች መለየት ይገባል። ሕፃን የእናቱን ድምፅ እንደሚቀበል እኛም የጌታን ድምፅ ልንቀበል ይገባል።

ለምሣሌ ሕዝቡን ሁሉ ሰበሰበ ሦስት ቀን ያህል አስተማረ ሁሉ ዳቦና ዓሣ በሉ የሚል ቃል ያልሰማ ይኖራል ብዬ አልገምትም እስኪ በዚህ ዘመን ያለውን ሕዝብ እንመልከት ማነው ወንበር በሌለበት ሣር ላይ ያን ያህል ተቀምጦ የሚሰማ? ምግቡ ዓሣና ዳቦ ብቻ ወደሚሆንበት ስፍራ ሂዶ የሚመገብ ወይንም ከአሀያና ከአሀያይቱ ውርንጫ ኋላ ኋላ እየሮጡ ወደ መቅደስ ሆሳዕና እያለ የሚገባ?

የጌታ ስጦታ በዝማሬ ሲገለጥ ሕዝቡ ምን ያስጮኸዋል ይባላል። ቀስ ብሎ ሲዘምር ምን የፈዘዘ ዝማሬ ነው ይባላል። እንግዲህ እንደ ሕፃናት ካልተመለስን ብንፆም፣ ብንጸልይና ብንመሠክር የእግዚአብሔር መንግሥት የኛ አትሆንም። ሕፃን ልጅ ማንንም አይተችም የራሱንና የጓደኞቹን ፍቅር ይዞ ያድጋል።

ከሕፃናት ባሕርይ የማይወደዱም አሉ ራስ ወዳድነትን በሰፊው እንመለከታለን። ሕፃን ሌላ ልጅ ሲወለድ ቅር ይለዋል። ፍቅሩን ስለሚሻሙበት ለሕፃኑ ትልቅ ትግል ነው። ሌላው ሁሉን ዕቃ ሰብስቦ የእኔ ነው ማለት አለ። በተጨማሪም የተመለከቱትን ነገሮች በሙሉ አሁን እንዲሰጣቸው ይፈልጋሉ። በመጀመሪያ እነርሱ መንካትና መቅመስን ይፈልጋሉ።

ሌላ ብዙ መልካም ባሕርያት አሉአቸው። ይህም መንግሥተ ሰማያት ከሰዎች ማግኘት የምትፈልገው ዓይነት ነው። ሕፃን ለነገ አይጨነቅም። ነገ አባታቸው ያመጣላቸዋል ሲጨዋወቱ፣ ሲጣሉ፣ ሲዋደዱ አንዱ ከአንዱ አይለዩም። የተጣሉበትና የሚስማሙበት ጉዳይ የታወቀ ሲሆን መልሰው ኅብረትን ያደርጋሉ። የሕፃንነት ወቅት አልፎ ወደ ወጣትነት ሲሸጋገሩ ሁሉ ቀስ በቀስ ይቀየራል።

17.4. ዮፍታሔ

"ገለዓዳዊውም ዮፍታሔ ጽኑዕ ኃያል ሰው የጋለሞታ ሴትም ልጅ ነበር። ገለዓድም ዮፍታሔን ወለደ። የገለዓድም ሚስት ወንዶች ልጆችን ወለደችለት፣ ልጆችዋም ባደጉ ጊዜ ዮፍታሔን፦ የልዩ ሴት ልጅ ነህና በአባታችን ቤት አትወርስም ብለው አሳደዱት።" (መሳ. 11፥1-2)

የሕፃንነት ወቅት አልፎ የማንነት ፍተሻ ሲደረግ ሁሉ የአንድ አባት ልጆች ሆነው ተገኙ። በእናት ግን ይለያያሉ። ዮፍታሔ ከቤት የተባረረበት ዋናው ምክንያት እንዳይወርስ ነው። የልዩ ሴት ልጅ ነህ በማለት ከቤት ተባረረ። እስኪያድጉ ግን ይህ ለውጥ አልነበረም። አንዱ አንዱን ይቀበላል በአንድነት ይኖሩ ነበር።

እግዚአብሔር ግን የልዩ ሴት ልጅ የተባለውን የገለዓዊውን ዮፍታሔን ፈለገው። ይህን ሰው ተጠቅሞ እስራኤልን ከአሞናውያን እጅ ነፃ አወጣ። ዛሬም የአንድ አባት ልጆች ሆነን በእናት የምንጣላ እንኖር ይሆን? ሁሉ ክርስቲያን አንድ አባት ሲኖራቸው በእናታቸው (በቤተክርስቲያን ስም) የሚለያዩ ዓይነትን በዚህ ይጠቀሳሉ።

17.5. ታቅፎ መባረክ

"አቀፋቸው እጁንም ጭኖ ባረካቸው"

በደቀ መዛሙርት የተባረሩ ሕፃናት በኢየሱስ ታቀፉ። እጁን ጭኖ ባረካቸው። ብዙ ጊዜ ኢየሱስ ሰዎችን ሲባርክ በተለያዩ ዘዴዎች ይጠቀማል። እጅ በመጫን፣ የልብስ ጫፍ በመንካት፣ እጅ በመዘርጋት፣ እንጀራን በመባረክ ... ሕዝቡን ይባርካል። የሕፃናት በረከት ግን ልዩ ነው። ወደ ደረት ተጠግተው ተባረኩ። ታቅፈው ተባረኩ። ተይዘው ተባረኩ። ሁሉን በአንድ ሳይሆን በተራ እያቀፈ ይባርካል። የልብ ወዳጆች በመሆናቸው በልቡ ዙሪያ ተንጠልጥለው ተባረኩ። መንግሥት ሰማያት

እንዲህ ዓይነቱን ትፈልጋለች ይህ የመንግሥት ሰማያት መግቢያ ደጅ ነው።

17.6. ልጆችን ማቅረብ

ሕፃናቶችን ወደ ኢየሱስ ማቅረቡ እጅግ የተባረከ ተስፋ ነው። ልጆችን የእግዚአብሔር መንግሥት ተካፋዮች እንዲሆኑ ወደ ክርስቶስ ፊት ማስጠጋቱ የሁሉ ነገር መሠረት ነው። ጌታ ኢየሱስ ሕፃናትን እንዲባርክ ከተፈቀደለት ሁሉን ይባርካል። ሕፃንነት የህይወት መሠረት ነው። የህይወት መሠረት ሲጣል በመባረክ ከሆነ ፍፃሜው ከዚህ ፈቀቅ አይልም። "ልጅን በሚሄድበት መንገድ ምራው፥ በሸመገለም ጊዜ ከእርሱ ፈቀቅ አይልም።" (ምሳ. 22፥6)

እነዚህ ወላጆች ወይንም አሳዳጊዎች ሕፃናቶችን ወደ ኢየሱስ ካቀረቡ በኋላ ራሳቸው ቀርበው ይሆን? ኢየሱስ ለሕፃናት ብቻ የሚጠቅም የሕይወት መድኃኒት ነው? ወይስ ለዓለም ሁሉ በዚህ ዘመን የሚሰማ አንድ ጉዳይ አለ ይኸውም የክርስቶስ ተከታይ ልጆች ይበዛሉ ይባላል። ወይንም የሕፃናት ኃይማኖት በማለት ሰዎች ከዚህ ጌታ ራሳቸውን ገለል ያደርጋሉ።

17.7. ለሕፃናት የተሰጠ መገለጥ

"በዚያን ሰዓት ኢየሱስ በመንፈስ ቅዱስ ሐሤት አደረገና፦ የሰማይና የምድር ጌታ አባት ሆይ፥ ይህን ከጥበበኞችና ከአስተዋዮች ሰውረህ ለሕፃናት ስለ ገለጥህላቸው አመሰግንሃለሁ፤ አዎን አባት ሆይ ፈቃድህ፥ በፊትህ እንዲህ ሆኖአልና።" (ሉቃ. 10፥21)

ጌታ ኢየሱስ በመንፈስ ቅዱስ ውስጥ ሆኖ ሁሉን ያደርጋል። ለኢየሱስ የደስታ ምንጭ ደግሞም ሐሤት ማድረግ መንፈስ ቅዱስ ነው። መንፈስ ቅዱስ በኢየሱስ ክርስቶስ ውስጥ ሆኖ ሐሤት አደረገ የእግዚአብሔር መንፈስ በክርስቶስ ሆኖ በደስታ ተንቀሣቀሠ። የዚህ ምክንያት መገለጥ

ነበር:: የተገለጠውም የእግዚአብሔር ፈቃድ ሲሆን ይኸውም ለሕፃናት ነው:: አብ ወልድን ወልድም አብን ያውቃል:: አንዱ አንዱን ይገልጣል:: የሚገልጠውም ለሕፃናት ነው::

የክርስቶስ ደስታ የሰው ልጅ አብን ሲያውቅ ነው:: አብን ለማወቅ ክርስቶስን ማወቅ ነው:: ክርስቶስ ደግሞ አብን ይገልጣል ይኸውም በሕፃንነት የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለማወቅ የተዘጋጁትን ነው::

ደቀ መዛሙርቱ በደስታ ተመለሱ:: በደስታ ተመልሰውም የሆነውን ጉዳይ በሙሉ ለኢየሱስ ነገሩት:: ኢየሱስም በዚህ ሳይሆን ስማችሁ በመንግሥተ ሰማያት በመጻፉ ደስ ይበላችሁ በማለት የደስታ መስመርን አመለከተ:: እነዚህ ደቀ መዛሙርት ጥበበኞችም አስተዋዮችም ሳይሆኑ ሕፃናት ነበሩ:: መንፈሳዊውን ዓለም እንደ ሕፃናት የተቀበሉ ነበሩ:: የልባቸውን ፈቃድ ለዚህ መንግሥት አስገዙ:: እነርሱ ደስ አላቸው ጌታም ሐሤት አደረገ:: የደቀ መዛሙርት እንደ ሕፃናት መሆን ኢየሱስን በደስታ አዘለለው::

"ፈቃድህ በሰማይ እንደሆነች እንዲሁ በምድር ትሁን" በማለት በየዕለቱ እንጸልያለን:: የእግዚአብሔር ፈቃድ ደግሞ መገለጥ ነው:: መገለጥ ማለት አብ ወልድን ወልድም አብን ሲገልጥ ነው:: የቤተልሔም እረኞች መገለጥም ይህንኑ ያብራራል:: "እንግዲህ እስከ ቤተ ልሔም ድረስ እንሂድ እግዚአብሔርም የገለጠልንን ይህን የሆነውን ነገር እንይ ተባባሉ:: ፈጥነውም መጡ ማርያምንና ዮሴፍን ሕፃኑንም በግርግም ተኝቶ አገኙ:: አይተውም ስለዚህ ሕፃን የተነገረላቸውን ነገር ገለጡ:: የሰሙትም ሁሉ እረኞች በነገሩአቸው ነገር አደነቁ፤" (ሉቃ. 2፥15-18) መገለጥ ለእረኞች ሆነ:: እረኞቹ ያሳዩ የነበሩት መታዘዝ እንደ ሕፃናት ነበር:: የፈሪሳውያን፣ የጠቢባን፣ የጸፍትና፣ የሰዱቃውያን በነበሩበት ምድር የክርስቶስ መወለድ ለእረኞች ተገለጠ::

በመጽሐፍት ቃል የዘላለም ሕይወት አለን ብለው ያመኑትን አልፎ የእግዚአብሔር መልአክት በሜዳ ያድሩ ዘንድ ተጠጉ:: የእረኞቹ ንግግር አንድ ነበር እግዚአብሔር የገለጠልንን ይህን የሆነውን ነገር እንይ በማለት እርምጃ ወሰዱ:: ዮሴፍ ማርያምና ሕፃኑን አገኙ:: የተናገሩት ግን ስለ ሦስቱ ሳይሆን ስለ ሕፃኑ ነበር:: የሰሙትም የተደነቁት በሕፃኑ ኢየሱስ ነበር::

የእግዚአብሔር ፈቃድ ኢየሱስን መገለጥ ነው:: መገለጥ ማለት ኢየሱስ ክርስቶስ ባለበት ሁኔታ መመልከት ነው:: የእግዚአብሔር እውቀት ኢየሱስ ክርስቶስ ነው:: እግዚአብሔር ልጁን ኢየሱስን ለሕፃናት ገለጠ ይህ ደግሞ የእግዚአብሔር በጎ ፈቃድ ሆነ:: ፈቃድህ በምድር ትሁን ብለን መጸለይ ከተፈለገ እንደ ሕፃን ለእግዚአብሔር መገዛት ነው:: እረኞች፣ ደጅ ያደሩ በአንድ ልብ የሆኑትን ወደ ኢየሱስ ክርስቶስ ደጅ ቀረቡ:: የእግዚአብሔር ትልቁ ስጦታ መገለጥ ሲሆን ስምዖን ጴጥሮስን ብጹዕ ነህ ያሰኘው አብ ለጴጥሮስ ወልድን ስለ ገለጸለት ነው:: የኢየሱስን ማንነት በማወቁ የመንግሥተ ሰማያት ቁልፍ ተሰጠው::

18. የመንግሥተ ሰማያት ዋጋ

18.1. የሰው ልጆች የከፈሉት

የመንግሥተ ሰማይ ዜጋ ለመሆን ሰዎች የሚከፍሉት ዋጋ አለ። ለመንግሥተ ሰማይ ክብር ሲባል የፈሰሰ ደም፣ የተሰበረ አጥንትና የወደሙ ንብረቶች ሊቆጠር ወይንም ሊሰፈር አይችልም። መንግሥተ ሰማይ ለመግባት ወይንም ክብርን ለማግኘት ዋጋ የከፈለው እግዚአብሔር ነው። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። መንፈስ ቅዱስ ነው። ይህ ሁሉ ሆኖ ግን የዜጎችም ግዴታ አለ።

የአንድ አገር መንግሥት ዜጋ መሆን መብት አለው ግዴታም አለው። ለሚኖርበት መንግሥት የሚከፍለው ዋጋ አለ። ይህ ዋጋ የከፈለው ሰው ለመንግሥቱ ጽናት አይነተኛ መሣሪያ ነው። ለአገራቸው መንግሥት ክብር ሲባል የሞቱ፣ ደማቸው የፈሰሰ፣ የተንገላቱ፣ የተንከራተቱ፣ ትዳራቸውንና ቤተሰቦቻቸውን ጥለው የሄዱ በዚህ በምድራችን አያሌ ናቸው። በተለይም አገሪቱ ከዋለችላቸው ውለታ ይልቅ ለአገራቸው ሕይወታቸውን የሰጡ ብዙዎች ናቸው። በአገራቸው ውስጥ ፍትህን አጥተው ሲቸገሩ የሚደርስባቸው አጥተው፤ ሁሉን በማጣት ለተቸገሩባት ለዚሁ መንግሥት ሲሉ ግን ሕይወታቸውን የሰው አያሌዎች ናቸው። የአገራቸውና የመንግሥታቸውን ማንነት ከራሳቸው ማንነት አንፃር አወዳድረው የራሳቸውን የጣሉ ብዙዎች ናቸው።

በዜግነታቸው ብዙ የተጠቀሙም አሉ። የከበረ አገር መንግሥት ዜጋ በመሆናቸው ከብዙ ጥፋት የተከለሉም አሉ። ለምሳሌ ሐዋርያው ጳውሎስ የሮማዊ ዜጋ ነበር። የዚህን ዜግነት ወርሷል። በዚህ በሮማዊነቱ ያገኘው ከፍተኛ ትርፍ ነበር። "በጠፈርም በገተሩት ጊዜ ጳውሎስ በአጠገቡ የቆመውን የመቶ አለቃ፦ የሮሜን ሰው ያለ ፍርድ ትገርፉ ዘንድ ተፈቅዶላችኋልን? አለው። የመቶ አለቃውም በሰማ ጊዜ ወደ ሻለቃው ቀርቦ፦ ይህ ሰው ሮማዊ ነውና ታደርገው ዘንድ ካለህ ተጠበቅ ብሎ ነገረው። ... ስለዚህም ሊመረምሩት ያሰቡት ከእርሱ ወዲያው ተለዩ።" (የሐዋ. 22፥25-29) በዚህ ዜግነቱ ከመገረፍ ወዲያው አመለጠ። ከገተሩበት ጠፈር አለንጋ ተገላገለ።

ዜግነትን ጠብቆ መቆየት በመጀመሪያ ዜጋ የተሆነበት መንግሥት መጠበቅ ይኖርበታል። መንግሥቱ ጸንቶ ከቆመ ዜጎችም ጸንተው ይኖራሉ። ሌላው ቀርቶ ሰይጣን እንኳ የራሱ መንግሥት ጸንቶ እንዲኖር ብዙ መሥዋትነትን ይከፍላል። ከሁሉ መሥዋትነት ከሚከፍልበት መሣሪያዎቹ ዋናው አለመከፋፈሉ ነው። "... ሰይጣን ደግሞ እርስ በርሱ ከተለያየ መንግሥቱ እንዴት ትቆማለች?" (ሉቃ. 11፥18) በመሆኑም ሰይጣን ለራሱ መንግሥት የሚከፍለው ትልቁ ድርሻ አለመከፋፈል ነው። ለምሳሌ አንድ ክፉ አንድ መኖሪያ ቢያገኝ ብቻውን አይኖርም። ለእኔ ብቻ የሚለው የለውም። ከእርሱ የከፉትን ሰባት ሌሎች ጠርቶ አብሮ ይኖራል። ክፉ ለክፉ ይተሳሰባል።

የሰው ልጆች ለእግዚአብሔር መንግሥት የሚከፍሉት ዋጋ አላቸው። በሌላ መልኩ ለዚህ መንግሥት ዜግነት እንዳይጠፋባቸውም የሚከፍሉት ዋጋ አለ። መንግሥቱ እንዳይተዋቸው የሚከፍሉት ዋጋ አለ።

ቅዱስ ጳውሎስ በዚህ ዓለም ሥጋ ለብሰው ከተመላለሱ ጌታን ካስከበሩ ሰዎች መከራን በመካፈል መጽሐፍ ከፍተኛ ስፍራ ይሠጠዋል። ጥቂቱን ጣልጣል ለማድረግ ብንሞክር፦ "በድካም አብዝቼ፥ በመገረፍ አብዝቼ፥ በመታሰር አትርፌ፥ በመሞት ብዙ ጊዜ ሆንሁ። አይሁድ አንድ ሲጐድል አርባ ግርፋት አምስት ጊዜ ገረፉኝ። ሦስት ጊዜ በበትር ተመታሁ፤ አንድ ጊዜ በድንጋይ ተወገርሁ፤ መርከቤ ሦስት ጊዜ ተሰበረ፤ ሌሊትና ቀን በባሕር ውስጥ ኖርሁ። ብዙ ጊዜ በመንገድ ሄድሁ፤ በወንዝ ፍርሃት፥ በወንበዴዎች ፍርሃት፥ በወገኔ በኩል ፍርሃት፥ በአሕዛብ በኩል ፍርሃት፥ በከተማ ፍርሃት፥ በምድረ በዳ ፍርሃት፥ በባሕር ፍርሃት፥ በውሸተኞች

ወንድሞች በኩል ፍርሃት ነበረብኝ። በድካምና በጥረት ብዙ ጊዜም እንቅልፍ በማጣት፥ በራብና በጥም ብዙ ጊዜም በመጦም፥ በብርድና በራቁትነት ነበርሁ።" (2ኛ ቆሮ. 11፥23-27) አጠቃላይ የሐዋርያትን ኑሮ ይኸው የምናከብረው ቅዱስ ጳውሎስ ሲገልጠው "ለዓለምና ለመላእክትም ለሰዎች መጫወቻ ሆነናልና፤ እግዚአብሔር እኛን ሐዋርያቱን ሞት እንደ ተፈረደባቸው ሰዎች ከሁሉ ይልቅ የኋለኞች እንዳደረገን ይመስለኛልና። ... እስከዚህ ሰዓት ድረስ እንራባለን፥ እንጠማለን፥ እንራቆታለን፥ እንጐሰማለን፥ እንከራተታለን፥ በገዛ እጃችን እየሠራን እንደክማለን፤ ሲሰድቡን እንመርቃለን፥ ሲያሳድዱን እንታገሣለን፥ ክፉ ሲናገሩን እንማልዳለን፤ እስከ አሁን ድረስ የዓለም ጥራጊ የሁሉም ጉድፍ ሆነናል።" (1ኛ ቆሮ. 4፥9-13) ሐዋርያት አንዳንዱ ደርብ ካለው ሕንፃ ተወረወሩ፣ በመጋዝ ተሰነጠቁ፣ በፈላ ዘይት ተጨመሩ፣ በመንገድ ተጎተቱ፣ በሰይፍ ስለት አለፉ፣ በድንጋይ ተወግረው ሞቱ የሚሉ መጽሐፍት አያሌ ናቸው ታሪካቸውም የታወቀ ነው። ይህን ሁሉ ሰምተን እነርሱ የሚገቡበት ስፍራ እኛም እንኳን ደህና መጣችሁ ከተባልን ይደንቀኛል። ወይንም እነርሱን ተመልክቼ የራሴን ሕይወት (የዚህ መጽሐፍ ደራሲ) ስቃኝ አንበሳ ፊት የቆመች ስስ የሆንሁ እንደሆነ እገምታለሁ ። በአንድ ነገር ግን አምናለሁ። ሁላችን በክርስቶስ መሥዋዕት በእምነት እንደጸደቅን በሥራዬ ግን በአያሌው የከሰስኩ መሆኔን አስቀድሜ አውቄዋለሁ። ይህ ሁሉ ሆኖ ግን በምሕረትና በጥንቃቄ ዋጋ ለመክፈል ጌታን እለምናለሁ። ጽድቁና ዋጋ መክፈሉ እንደ ሰማይ ቢርቅም ከኃጢአት ለመሸሽ እንኳ እየሞከርኩ ቢያንስ ጽድቁ ከፈራሳዊ ካልበለጠ መንግሥተ ሰማይ በሩ እንዳይዘጋ የነርሱ የጽድቅ ሙቀት መለኪያ እየያዝኩኝ ዘወትር በብብቴ አኖራለሁ። አይ በዚህ ዘመን (በአዲስ ኪዳን) ከእኛ የሚጠበቅ ሥራና ዋጋ መክፈል የቀረ መሆኑን የምታስብ ካለህ እጅግ የዋህ ነህ። ምክንያቱም ቅዱስ ጳወሎስ የአዲስ ኪዳን ሰው

ስመጥር ከተማ ተወልዶ ያደገ ዕብራዊ ለሕግ ቀናኢ የአብርሃም ዘር ነበር። በዚህ ማጣፊያው እንዳያጥረን ራሳችንን እንሸንግል።

ሀ. ጃንደረቦች

"ስለ መንግሥተ ሰማያትም ራሳቸውን የሰለቡ ጃንደረቦች አሉ። ሊቀበለው የሚችል ይቀበለው አላቸው።" (ማቴ. 19፥12)

ወንድ የእግዚአብሔር ክብር ምሳሌ እንደ ሆነ መጽሐፍ ቅዱስ ያስተምረናል። ለእግዚአብሔር መንግሥት ክብር ራሳቸውን የሰለቡ መኖራቸውን ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ አመለከተ። ማንም ሊቀበለው የማይደፍረው እንደ ሆነ ስለገባው ሊቀበል የሚችል ይቀበለው በማለት ዘጋው።

ለእግዚአብሔር መንግሥት የራሱን አካል በቢላዋ አሳለፈ በአካሉ ላይ ጨከነ። ወንድነቱን ሻረ ተራ ጃንደረባ ለመሆን ፈቀደ። የእግዚአብሔርን መንግሥት የሚጋፋውን አካሉን ቆርጦ ጣለው። ዘር የሚተካበትን አካል ከራሱ ለየው ትዳሩን ተወ ልጆች መውለድን አቆመ ወደ ሴት መመልከት አቆመ ማንነቱን ሻረ። የእግዚአብሔርን መንግሥት ክብር በዚህ ሁኔታ ተመለከተ። ራስን ማጥፋት ያን ያህል አስቸጋሪ አይደለም። ምክንያቱም ማንም እንደ ሞተ ይሞታል ነገር ግን በሕይወቱ እየኖረ ይህን መሥዋዕትነት ከፈለ። ከእግዚአብሔር መንግሥት ይልቅ የሚበረታ አለመኖሩን አስታወቀ።

ለ. ቅዱስ ጳውሎስ

ለመንግሥተ ሰማያት ክብርና ግርማዊነት ለመግለጥ ዋጋ ከከፈሉ ቅዱሳን መካከል በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በአዲስ ኪዳን ከተገለጡ ሰዎች መካከል ሐዋርያው ጳውሎስ ተጠቃሽ ነው። እንዳንዴ ስለ አሁን ዘመን ክርስትና አኗኗርና የቅዱስ ጳውሎስን የሕይወት ገጠመኝ ስገነዘብ ሁሉ

እርሱ ወደገባበት ቦታ የሚገቡ ከሆነ መንግሥተ ሰማያት ያለኝ ግንዛቤ መስመር ይስትብኛል።

ቅዱስ ጳውሎስ ለእግዚአብሔር መንግሥት ዋጋ ከመክፈሉ በፊት አንድ ትልቅ የነፍስ መሰናዶ አደርጓል። "ነገር ግን ሩጫዬንና ከጌታ ከኢየሱስ የተቀበልሁትን አገልግሎት እርሱም የእግዚአብሔርን ጸጋ ወንጌልን መመስከር እፈጽም ዘንድ ነፍሴን በእኔ ዘንድ እንደማትከብር እንደ ከንቱ ነገር እቈጥራለሁ። አሁንም፥ እነሆ፥ እኔ የእግዚአብሔርን መንግሥት እየሰበክሁ በመካከላችሁ የዞርሁ ሁላችሁ ከእንግዲህ ወዲህ ፊቴን እንዳታዩ አውቃለሁ።" (የሐዋ. 20፥24-25)

ቅዱስ ጳውሎስ የሚዞረው የእግዚአብሔርን መንግሥት እየሰበከ እንጂ ስለነቢያት፣ ሐዋርያት፣ ቅዱሳን፣ ቅድስና፣ ትህትና ወዘተ በማለት አልነበረም። በሁሉ ዘንድ እየዞረ የሰበከው የእግዚአብሔርን መንግሥት ርዕስ በማድረግ ነው። ነገር ግን ይህን የሰማችሁ እናንተ ሁሉ ከእንግዲህ ፊቴን አታዩም ወደሌሎች በመሄድ ይህን የመንግሥት ወንጌል እሰብካለሁ። ወደ ተነሣሁበት ጉዳይ ስመለስ ቅዱስ ጳውሎስ ለነፍሱ አንድ ቁም ነገር አጫወታት። ይህም ቁም ነገር ሥጋ ሰባሽ ሊገባውና ሊመለከተው፣ ሊያሳስበው የሚችል ቁም ነገር ነው። ነፍሴ ሆይ አንቺ በእኔ ዘንድ አትከብሪም ደግሞም አላከብርሽም እንዲያውም ስምሽ ተቀይሮ አንቺ ከንቱ በእኔ ዘንድ ብዬሻለሁ ይላታል። ይህ በመሆኑ፣ ሲደበድቡት፣ ትቢያ አንስተው ሲበትኑበት፣ በመንገድ ብዙ ጊዜ ሲሄድ፣ ሲጠምና ሲጸልይ፣ ሲራብና ሲራቆት በምድረ በዳና በወንዝ ሲሻገር ለነፍሱ አሁንም "አንቺ ነፍሴ የእግዚአብሔርን መንግሥት በየስፍራው ስሰብክ በእኔ ዘንድ ከንቱ ስለሆንሽ አንቺ የምትዪውን አልሰማሽም። ይልቅም ሩጫውን እስክፈጽም በውስጤ ዝም በዪ ይላታል።"

እኛ ነፍሳችንን በጌታ ማስከበር ትተን በራሳችን ዘንድ ፈጽሞ ለማክበር ተነሣን። አፈር አይንካን፣ በትር፣ ድንጋይ፣ ንቀት ነፍሳችን እንዳታይ

በመሀላ ተረጋገም። በመሆኑም የተሰጠንን ሩጫ ስንሮጥ ሽሚዝ፣ ክረባት፣ ከት፣ ካፖርት፣ ስከርብ፣ ትልቅ ጫማ ወዘተ ደርበን መሮጫ ትራክ ውስጥ ተገኘን።

ሁላችን በየስብከት አዳራሹ ቅዱስ ጳውሎስ እያልን ላባችንን እንጠፍጥፈን እየተወራጨን እንሰብካለን ነፍሳችንን ግን አንቺ በእኛ ዘንድ የከበርሽ ልዩ ክቡር እያልን እንነግራታለን። በቃልና በአንደበት ጳውሎስን ብንወደው በሥራና በነገር ሁሉ ግን ነፍሳችንን አከበርናት።

"አይሁድ ግን ከአንጾኪያና ከኢቆንዮን መጡ፤ ሕዝቡንም አባብለው ጳውሎስን ወገሩ የሞተም መስሎአቸው ከከተማ ወደ ውጭ ጎተቱት። ... በዚያችም ከተማ ወንጌል ሰብከው እጅግ ደቀ መዛሙርትን ካደረጉ በኋላ፥ የደቀ መዛሙርቱን ልብ እያጸኑ በሃይማኖትም ጸንተው እንዲኖሩ እየመከሩና፦ ወደ እግዚአብሔር መንግሥት በብዙ መከራ እንገባ ዘንድ ያስፈልገናል ...።" (የሐዋ. 14፥19-22) የሁለት ከተማ አይሁድ ሕዝቡን ጨምረው በአንድ ሰውነቱ ደካማ ወደ ሆነ ሰው ተጠጉ። ሁሉ ሰው እንደ እባብ ጨፈጨፉት። አረፋ ሲደፍቀውና የሞተ ሲመስላቸው ትተውት ሄዱ። በአንድ ሰውና በሁለት ሳይሆን ያ ሁሉ ሕዝብ ጳውሎስ የሞተ ከመሰላቸው በደንብ እንደወገሩትና ለጊዜው እስትንፋሱ እንደተቋረጠ መገመት ይቻላል። ይህ ሁሉ ሲሆን ደቀ መዛሙርት ሲከቡት ወደ ሐኪም አድርሱኝ፣ ሁለተኛ የኔ ነገር በቃ፣ ወዘተ ይላል ብዬ ስጠብቅ ደቀ መዛሙርቱን እንደ ገና አጽናናቸው አበረታቸው ለብዙ ሰዎች ወንጌልን ሰበከና እጅግ ብዙ ሰዎችን ደቀ መዛሙርት አደረገ። ሐዋርያው ጳውሎስ ከመሬት ከትቢያ ሲነሳ ወዲያው ልብሱን አራግፎ የተናገረው ቀጭን ቃል አለ። "ወደ እግዚአብሔር መንግሥት በብዙ መከራ እንገባ ዘንድ ያስፈልጋል።" አክሊል መሸለም፣ የፅድቅ ኒሻን በደረት ለማድረግ ፣ ብዙ መንፈሳዊ ንብረቶችን ለመሸለም አላለም በአጭሩ የተናገረው "እንገባ ዘንድ"። በዚህ ዘመን በየስፈሩ የምሰማው ጌታን ተቀበል ወደ እግዚአብሔር

መንግሥት ግባ የሚሉ ናቸው:: መዳናችሁን ፈጽሙ ያለ ቅዱስ ጳውሎስ መዳን እንዲሁ የሚዘነጋ ጉዳይ ይሆንን? በተሰሎንቄ ምዕራፍ አንድ ላይ አስደናቂ የመመረጥ ቃል ተናገረ:: "የእምነታችሁ ሥራ የፍቅራችሁንም ድካም የተስፋችሁን መጽናት በአምላካችንና በአባታችን ፊት ሳናቋርጥ እያሰብን፥ እግዚአብሔርን ሁልጊዜ በሁላችሁ ምክንያት እናመሰግናለን፤ በእግዚአብሔር የምትወደዱ ወንድሞች ሆይ፥ እንደ ተመረጣችሁ አውቀናልና::" (1ኛ ተሰ. 1፥2-4) ዓለምን ክጃለሁ፣ ሰይጣንን ክጃለሁ፣ ሥጋን ክጃለሁ በማለቱ ብቻ አንድ ሰው እንደ ተመረጠ ከገመትን የተሰሎንቄ ምዕመናም ያን ያህል በክርስቶስ የመዳናቸውን ፍሬ ተመልክቶ እንደ ተመረጣችሁ አውቀናል ለማለት ተነሣ::

19. መንግሥቴ ከዚህ ዓለም አይደለችም

"ጲላጦስም መልሶ፦ እኔ አይሁዳዊ ነኝን? ወገኖችህና የካህናት አለቆች ለእኔ አሳልፈው ሰጡህ፤ ምን አድርገሃል? አለው:: ኢየሱስም መልሶ፦ መንግሥቴ ከዚህ ዓለም አይደለችም፤ መንግሥቴ ከዚህ ዓለም ብትሆን፥ ወደ አይሁድ እንዳልሰጥ ሎሌዎቼ ይዋጉልኝ ነበር፤ አሁን ግን መንግሥቴ ከዚህ አይደለችም አለው::" (ዮሐ. 18፥35-36)

ኢየሱስ ክርስቶስ በምድር ሲመላለስ ስለ አባቱ መንግሥት ተረድቶና አውቆ ይኖር ነበር:: ክብር አገኘ፣ ዝቅ አደረጉት፣ ተስፋ ሰጡት ወይም ተስፋ ነሱት ሁሉን ጉዳይ ከመንግሥቱ ጉዳይ አንጻር ይመለከተዋል:: ይህንንም አውቆ ሰይጣን የሰው ልጆች ልብ ውስጥ የዚህ ዓለም ክብር እንዳለ ስለተረዳ ሁሉን የሚያታልለውና የሚያሞኘው በዚህ ሲሆን ይህን ተንኮል ይዞ ኢየሱስ ጋር መጣ:: "ዲያብሎስ እጅግ ረጅም ወደ ሆነ ተራራ ወሰደው፥ የዓለምንም መንግሥታት ሁሉ ክብራቸውንም አሳይቶ፦ ወድቀህ ብትሰግድልኝ ይህን ሁሉ እሰጥሃለሁ አለው:: ያን ጊዜ ኢየሱስ፦ ሂድ፥ አንተ ሰይጣን ለጌታህ ለአምላክህ ስገድ እርሱንም ብቻ አምላክ ተብሎ ተጽፎአልና አለው:: ያን ጊዜ ዲያብሎስ ተወው፥ መላእክት ቀርበው ያገለግሉት ነበር::" (ማቴ. 4፥8-11) ሉቃስ ደግሞ የዓለምን መንግሥታትና ክብራቸውን ዲያብሎስ ለጌታ ኢየሱስ እንዳሳየው ይገልጣል:: የዓለም መንግሥታትና ክብራቸው ሁሉ በሰይጣን ቁጥጥር ስር ባይውል ኢየሱስ ለሰይጣን "ለአንተ ይህን ማን ሰጠህ" በማለት አክሎ ይመልስለት ነበር:: የዚህ ዓለም ገዢ በመሆኑ ሁሉን ተወለት::

የዲያብሎስ ፈተና ብዙ ፈርጅ አለው:: የሚፈተነው ሰው ክብርና ንጽሕና ይወስናል:: እንደ ኢየሱስ ዓይነቱን የዓለምን መንግሥታትና ክብር ሁሉ እሰጥሃለሁ በማለት ለማባባልና ለማግባባት ሞከረ:: ሌላውን ደግሞ

ወርቅ እሰጥሃለሁ ስገድልኝ፣ የተወሰነ ክብር እሰጥሃለሁ ስገድልኝ ይለዋል። አንዳንዱ ንግዱና ኑሮው ይቃናለት ዘንድ ለዲያብሎስ ይሰግዳል።

"ሰው ዓለሙን ሁሉ ቢያተርፍ ነፍሱን ግን ቢጎዳ ምን ይጠቅመዋል።" (ማቴ. 4፥8-11)

ኢየሱስ በምድር ሲኖር ዓላማና ግቡ የእግዚአብሔርን መንግሥት በማሰብ እንጂ የዚህን ዓለም አይደለም። በዚህ ዓለም ተወልዶ ያደገ ሰው ሥልጣንና ንግሥናን እጅግ በመናፈቁ ይህን ለማግኘት ሁሉን ያደርጋል። ኢየሱስ ብቻ ሊያነግሡት ሲነጥቁት ሲመጡ በዚህ ላለመንገሥ ሲያመልጥ የተገኘ ብቸኛ ሰው ነበር። የንጉሥ ዳዊት ልጅ አቤሴሎም ሥልጣንና ንግሥናን ያገኝ ዘንድ በንጉሥ ዳዊት ላይ ጦርነት አወጀ።

ጲላጦስ የስቅለት ቀን ኢየሱስን ብዙ ጥያቄ ጠይቆታል፣ መርምሮታል፣ ማስረጃ ሰብስቦበታል። ከሁሉ ጥያቄዎች መካከል "ምን አድርገሃል" ወገኖችህ፣ የካህናት አለቆች ለእኔ አሳልፈው የሰጡህ። ብዙ ሰው በዚህ ቦታ ቢጠየቅ የሚመልሰው በአብዛኛው የተገለጠ ነው። በቅንዓት አሳልፈው ሰጡኝ ሊል ይችል ነበር። የነዚህን ሕዝቦች ማንነት በአጭር ቃል በገለጠም ነበር። አምላክነቱን ተጠቅሞ ምን እያሰቡ እንዳለም ተራ በተራ ሊነግራቸው በቻለ ነበር። የኢየሱስ መልስ ግን ጉዳዩን ከሰማይ መንግሥት ጋር አቆራኘው። ጲላጦስ እንዳልከው ንጉሥ ነኝ። ነገር ግን ንግሥናዬ የዚህ ዓለም ቢሆን ኖሮ ጭፍሮችን በመላክ እኔን ለአንተ አሳልፎ የሰጡኝን እንዲዋጉልኝ አደርግ ነበር ነገር ግን መንግሥቴ ከዚህ ዓለም ባለመሆንዋና የወገኖቼ የካህናት አለቆች በመሆንዋ እነርሱ መብት አላቸው የኔ ግን መንግሥት ከዚህ አይደለችም።

ለጌታ ለአምላክህ ስገድ በማለት ኢየሱስ ማስረጃውን ከመጽሐፍ ለዲያብሎስ ሲጠቅስለት ወዲያው ዲያብሎስ ተለየው ይለናል። ይህ ብቻ አይደለም ወዲያው የልዑል እግዚአብሔር ቅዱሳን መላእክት ቀርበው አገለገሉት። ዛሬም ሰይጣን የዓለምን መንግሥታት ክብርና ማንነት

ቢያሳየን ከዚያም ወድቀህ ስገድ ቢለን ስግደት የሚገባው ጌታና አምላክ ብቻ መሆኑን በሥራና በቃል ከገለጥንለት ከኛ ይለያል ቅዱሳን መላእክትም ቀርበው ያገለግሉናል።

በጥንት የነበሩ ቅዱሳንም ቢሆኑ እስከ ቅርብ ጊዜ ድረስ የነበሩ የክርስቶስ ተከታዮች ቋንቋቸው፣ ሥራቸው፣ ንግግራቸውና ምኞታቸው አንድ ነበረች የእግዚአብሔር መንግሥት። "በምትበልጠውና በምትሻለው በእጆችም ባልተሠራች ማለት ለዚህ ፍጥረት ባልሆነች ድንኳን፥ የዘላለምን ቤዛነትን አግኝቶ አንድ ጊዜ ፈጽሞ ወደ ቅድስት በገዛ ደሙ ገባ ...።" (ዕብ. 9፥11) የክርስቶስ አገልግሎት ሥርየት የዚህ ዓለም የሆነ መቅደስ አልነበረውም። መንግሥቱ ፈጽሞ በእግዚአብሔር መንግሥት የተካተተ በመሆኑ የዚህ ዓለም ቃናና መዓዛ የታሸ አልነበረም።

በዚህ ዘመን በዓለም ዙሪያ እየታየ ያለው የአገልግሎት ሥርየት፣ አስተሳሰብ፣ በብዛት ከዚህ ዓለም ሥርአትና መንግሥታት ጋር የተቆራኘ አንዱ ከሌላው በምን እንደሚለይ የማይታወቅበት ሁኔታ ላይ እንገኛለን። ጥቂት ክርስቲያኖች በፍጹም ነፍሳቸው የሚያምኑትና የሚኖሩለት መንግሥት ይኸውም የእግዚአብሔር መንግሥት ስላላቸው ለነዚህ ሰዎች በማሰብ እግዚአብሔር ይህች ዓለም በስብሳ ከምትጣልበት ገደል ለማውጣት ጨው እየጨመረ ጠረኗን ተቋቁመን እንገኛለን። ኑሮአቸው የእግዚአብሔር መንግሥት ብቻ የሆኑ ባለሙሉ ማዕረግ የንጉሥ ነገሥት የእግዚአብሔር ልጅ በመኖራቸው አሁንም ለነዚህ ሰዎች የሚደረግ ቸርነት አብዛኛው በምሕረቱ ተጠቃሚ ሆኗል።

የጲላጦስ ጥያቄ ይህች ዓለም ዘመኗ እንደ ጧፍ ነድዶ እስኪያልቅ ይቀጥላል። የራስህ ወገኖች ለእኔ አንተን አሳልፈው የሰጡህ ምን አድርገሃል። መልሱ ምንም አላደረኩም ነገር ግን መንግሥትህ ከዚህ ዓለም ባለመሆንዋና የጌታ መንግሥት ልጅ ነህ። በእውነትም መንግሥታቸው የዚህ ዓለም ሳይሆን የእግዚአብሔር የሆኑ መለያቸው ማንንም አይገፋም

እነርሱ ግን ይገፋሉ። እነርሱ በማንም ክፉ አያስቡም ሁሉ ግን ክፉ ያስቡባቸዋል። ለአገር፣ ለወገን፣ ለሚታየውም ለማይታየውም ዓለም ክብርና እድገት በኅኑት በመመኘት ዘወትር ይማልዳሉ፣ ይሠራሉ፣ ይተጋሉ።

በዚህ ዓለም ከተመላለሱ የእግዚአብሔር ሰዎች መካከል እንደ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ በኋላም በብዙ መልኩ ቅዱስ ጳውሎስ ከዚህ ዓለም ገገር ከሆነው የዲያብሎስ ሥራና መንግሥት በመረዳት የተመላለሱ ነበሩ።

"የዚህ ዓለም ገገር ከእኔ አንዳች የለውም።" ቅዱስ ጳውሎስም ሲናገር "የዲያብሎስን አሳብ አንስተውም" በዚህም ሰይጣን ስለዚህ ጉዳይ ማስረጃ ሰጥቷል። "ክፉ መንፈስ ግን መልሶ- ኢየሱስንስ አውቀዋለሁ ጳውሎስንም አውቀዋለሁ እናንተስ እነማን ናችሁ? አላቸው።" (የሐዋ. 19፥15)

ግባችን የእግዚአብሔር መንግሥት ብቻ ካልሆነ ሰይጣን በማንኛውም እንቅስቃሴአችን እናንተ እነማን ናችሁ ማለቱ አይቀርም። ሰይጣን ዲያብሎስ ማንንም አይፈራም ደግሞም የክርስቶስ የትንሣኤ ጉልበት ካልሆነ በቀር ማንንም ከመጣፍ አይቆጥርም። የጌታ መላእክትም ቢሆኑ ኃይል አሰባስበው ከጌታ ረድኤት ካላገኙ በስተቀር ሰይጣን እነሱ መጥተዋል በማለት ስፍራ አይለቅም።

መልአኩ ቅዱስ ገብርኤል ነቢዩ ዳንኤል ዘንድ ተልኮ ሲመጣ የተናገረውን እናስተውል። "እጅግ የተወደድህ ሰው ዳንኤል ሆይ፥ እኔ ዛሬ ወደ አንተ ተልኬአለሁና የምነግርህን ቃል አስተውል፥ ... የፋርስ መንግሥት አለቃ ግን ሀያ አንድ ቀን ተቋቋመኝ፤ እነሆም፥ ከዋነኞቹ አለቆች አንዱ ሚካኤል ሊረዳኝ መጣ፤ እኔም ከፋርስ ነገሥታት ጋር በዚያ ተውሁት።" (ዳን. 10፥11-13) እንግዲህ መልአኩ ገብርኤል ለዳንኤል ይዞ የመጣውን መልእክት እንዳይደርስ 21 ቀን ተቋቋመ። ዳንኤል ደግሞ ጾም ጸሎት የያዘው ለ21 ቀናት ነበር። ገብርኤል ይኼን ጉዳይ ሳያደርስ ነቢዩ ዳንኤል ከያዘው ሱባኤ ሊወጣ ነበር። እግዚአብሔር ከምሕረቱ ባለጠግነት

የተነሣ በብዙ ዋነኛ አለቆች መካከል መልአኩ ሚካኤልን ላከለት ለሁለት ሆነው የፋርስ መንግሥት አለቃን ተቋቋሙት።

በአዲስ ኪዳንም መጽሐፍ ለዚያውም የመጨረሻው የራእይ መጽሐፍ ሲናገር "በሰማይ ሰልፍ ሆነ፤ ሚካኤልና መላእክቱ ዘንዶውን ተዋጉ። ዘንዶውም ከመላእክቱ ጋር ተዋጋ አልቻላቸውምም፥ ከዚያም ወዲያ በሰማይ ስፍራ አልተገኘላቸውም። ዓለሙንም ሁሉ የሚያስተው፥ ዲያብሎስና ሰይጣን የሚባለው ታላቁ ዘንዶ እርሱም የቀደመው እባብ ተጣለ።" (ራእ. 12፥7-9)

መጽሐፍ ታላቁ ዘንዶ ሚካኤል ከመላእክቱ ጋር ሆነው ተዋጉት ይለናል። ሰይጣንም የመጨረሻ ኃይሉን አካትቶ ከፍተኛ ውጊያ ከፈተ ለምን ያህል ጊዜያት ሁኔታ እንደ ሆነ ባይገለጥም በመጨረሻ ከሰማያዊ ስፍራ አጣ። ይህ ደግሞ ወደፊት ከሚከሰቱ አንዱ ተስፋ ነው።

ቅዱስ ጳውሎስም ቢሆን አንዴና ሁለቴ አገልግሎቱን ይዘጋበት ነበር ደም መፋሰስ ያደርሰው ነበር።አዳምና ሔዋን በገነት እየኖሩ ሁሉ በዙሪያቸው እያለላቸው እግዚአብሔር ጋር ፊት ለፊት እየተያዩ የሚኖሩትን ማሳት የቻለ የቀድሞ እባብ አሁን ዓለሙን የሚገዛ እንዴት ልንቋቋመው እንችላለን? እኔ ለዚህ መልስ ብዙ ይኖራል ብዬ አምናለሁ። ከሁሉ ግን ሰይጣን ሊቋቋም የማይችለው "መንግሥቴ ከሰማይ ነው በዚህ ዓለም ያለኝ የጌታ መንግሥት ብቻ ነው" ብለው የሚኖሩትን ነው። ሲቀጣ ቅጣቸው፣ ሲያንገላቷቸው፣ ሲያሳድዷቸው ቤቶቻቸውን ለቀው በሙሉ ደስታ የጌታን መንግሥት ብቻ ተስፋ ያደረጉ ያመልጣሉ። "የክርስቶስን ሞት ተሸክሜ እዞራለሁና ማንም አያድክመኝ" ሰይጣን በሞት ላይ ሥልጣን ቢኖረውም ሊያደርገን የሚችለው መግደል ብቻ ነው። ነገር ግን የሞተልንን ጌታ ተሸክመን ከዞርን እኛን እገድላለሁ ብሎ ሰይፍ ቢመዝ የሞተውን ኢየሱስን በኛ ያገኛል ሁለት ጊዜ ሞት የለም።

እዚህ ላይ ሳላሳስብ የማልፈው ጉዳይ አለኝ በማንኛውም ጊዜና ወቅት ከዚህ ዓለም ክብርን፣ መንግሥትን፣ ኃይልን፣ ስኬትን ለማግኘት ወደ

ሰይጣን መንግሥት ቁርባን ይዘው ለሚቀርቡ ነው:: ለነዚህ ሰዎች ወደድንም ጠላንም ጌታ እስኪመጣ በፍጹም ይቅርታና ጩኸት ካልተመለሱ በስተቀር የዘላለም ጥፋትና ቅጣት አለ:: ለሰይጣንና ለመላእክቱ የተዘጋጀ የዘላለም ቅጣት ይኸውም የዘለለም የእሳት ባሕር ነው:: እግዚአብሔር ፍቅር ከሆነ ይህን ለምን ያዘጋጃል የሚል ጥያቄ ያለው ሰው አስቀድሞ እግዚአብሔር ፍቅር ብቻ ሳይሆን ማንነቱ የተዋቀረውን በቀልን የተሞላ ጻድቅም ነው:: በግም እንበሳም ነው:: ከበግም የተረጸ ከአንበሳም ድል የነሳ ነው:: ሙሉ የዘላለም በረከትን ሽልማትን የያዘ ብቻ ሳይሆን ሙሉ ቅጣትንና ቁጣን የተሞላ ነው::

20. ዘመኑ ተፈፀመ

"ዮሐንስም አልፎ ከተሰጠ በኋላ ኢየሱስ የእግዚአብሔርን መንግሥት ወንጌልን እየሰበከና፦ ዘመኑ ተፈጸመ የእግዚአብሔርም መንግሥት ቀርባለች ንስሐ ግቡ በወንጌልም እመኑ እያለ ወደ ገሊላ መጣ።" (ማር. 1፥14-15)

"ነቢያት ሁሉና ሕጉ እስከ ዮሐንስ ድረስ ትንቢት ተናገሩ፤" (ማቴ. 11፥13)

የነቢያትና የሕጉ ፍጻሜ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው:: የእርሱ መገለጥ ነው:: የነቢያትም ሆነ የሕጉ ዓላማ ጌታ ኢየሱስን ለሰዎች ማመልከት ሲሆን የትንቢቱ ተስፋ የጌታ መገለጥ ነበር:: በተለያየ መልኩ በመጽሐፍት ስለ ጌታ ኢየሱስ ተናገሩ በመጨረሻም ከሴት የተወለደው የእግዚአብሔር ልጅ ተገለጠ::

ጌታ በመገለጡም ነቢያትና ሕጉ አረፉ፤ የተናገሩለት ቃል ሥጋ ለብሶ ተገለጠ:: የዚህ ጌታ ስብከት ደግሞ ዘመኑ ተፈጸመ ነበር:: የተባለው ዘመን ተፈጸመ በወንጌል እመኑ የእግዚአብሔር መንግሥት ተካፋዮች ሁኑ:: በተስፋ የኖራችሁበት ዘመን በዚህ ወንጌል ተካተተ፤ መንግሥተ ሰማያት የመኖሩ ተስፋ ተጀመረ:: የትንቢቱ ዘመን ተፈጸመ፤ ቃል መጸሰስ ተጀመረ::

የእግዚአብሔር መንግሥት እየገፋች ደረሰች ሁሉ ሰው ወደዚህ መንግሥት በረከት ለመግባት እጅ እንዲሰጥ ተጠየቀ:: እጅ መስጠት ማለት ለዚህ መንግሥት ተገዙ፣ በፊት የኖራችሁበት ዘመን የቆሸሸ በመሆኑ ንሐሃ ግቡ:: የመንግሥቱ ንጉሥ ለማዳን ተገለጠ የእግዚአብሔር መንግሥትም መረቧን ዘረጋች:: "እንግዲህ ለንስሐ የሚገባውን ፍሬ አድርጉ፤ በልባችሁም፦ አብርሃም አባት አለን እንደምትሉ አይምሰላችሁ፤" (ማቴ. 3፥8-9)

ይህ ያለንበት ዘመን የመንግሥተ ሰማያትን የበረከት ኃይል የምንቀምስበት ጊዜ ነው። መንግሥተ ሰማያት በክብር ከመገለጧ በፊት የልምምድ ወቅት ሲሆን የእያንዳንዱ የመንግሥት ዜጎች ለዚህ መንግሥት ታማኝነት የሚታይበት ጊዜ ነው። ይህ ያለንበት ዘመን የነቢያት ቃል ፍጻሜን የሚያገኝበት እንጂ አዲስ ተስፋ የምንይዝበት አይደለም። እስከ መጥምቁ ዮሐንስ ድረስ እግዚአብሔር በነቢያትና በሕጉ ተናገረ የተናገረውም በክርስቶስ ተፈጸመ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ በዮሐንስ ተጠምቆ "ተጀመረ" በማለት ትምህርቱን አልጀመረም "ተፈጸመ" በማለት ጀመረ። ሁሉ እጁን ታጥቦ የተፈጸመውን መብል ይበላ ዘንድ አዘጋጀ "ተፈጸመ" በወንጌል እመኑ።

"የሚወደው አንድ ልጅ ገና ነበረው፤ ልጄንስ ያፍሩታል ብሎ <u>እርሱን</u> ከሁሉ በኋላ ወደ እነርሱ ላከ። . . . ይዘውም ገደሉት፥ ከወይኑም አትክልት ወደ ውጭ ጣሉት።" (ማር. 12፥6-8)

ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ በእግዚአብሔር የተላከ የመጨረሻው መልእክተኛ ሲሆን በእግዚአብሔር የሚወደድ አንድ ልጁ ነው። ብዙ ነቢያትና ቅዱሳት የወይን ፍሬ ለመቀበል ወደ ገበሬዎች ልከው ተደበደቡ፣ ቆሰሉ፣ ተገደሉ። በመጨረሻው አንድ ልጁን ላከው። እርሱንም ደግሞ ከሁሉ በከፋ መልኩ ከወይን አትክልት ውጭ አውጥተው ገደሉት። ነቢያትን ቅዱሳንን በእስራኤላውያን ድንጋይና መሳሪያ ሲገድሉ ልጁን ግን ለአሕዛብ (ጲላጦስ፣ ሄሮድስና የሮማ ወታደሮች) አሳልፈው ሰጡት በእርሱ ላይ የግፍ ግፍ ሆነበት።

የትምህርቶች አቅጣጫ አንድ መሆን ተገባው ይኸውም ልጁ ኢየሱስና የእግዚአብሔር መንግሥት ነው። "ስለ እግዚአብሔርም መንግሥትም እየመሰከረ ስለ ኢየሱስም ከሙሴ ሕግና ከነቢያት ጠቅሶ እያስረዳቸው፥ ከጥዋት እስከ ማታ ድረስ ይገልጥላቸው ነበር።" (የሐዋ. 28፥23) የሐዋርያው ጳውሎስ ትምህርት የእግዚአብሔር መንግሥትና ኢየሱስ ነበር።

ስለዚህ የዚህ ሐዋርያ ትምህርት ትኩረት ሁለት አቅጣጫ በመሆኑ ከጥዋት እስከ ማታ ነበር። ፀሐይ ወጥታ እስክትገባ ያስተምር ነበር። ይኸውም ከሕግና ከነቢያት ተጨምቆ የሚወጣ ግልጽ ትምህርት ነው። ... የነቢያት ፍፃሜ የሆነው ክርስቶስ ነው። "ነገር ግን የዘመኑ ፍጻሜ በደረሰ ጊዜ እግዚአብሔር ከሴት የተወለደውን ከሕግም በታች የተወለደውን ልጁን ላከ፤" (ገላ. 4፥4)

ኢየሱስ የዘመኑ ፍጻሜ ነው የሁሉ መደምደሚያ ክርስቶስ ነው፤ የትምህርቱ ቃል "ተፈጸመ" ነው። ስብከቱን ሲጀምር ተፈጸመ ነበር በመስቀልም ሲሞት ተፈጸመ ነው። ጴጥሮስ፣ ያዕቆብንና የሐንስን ይዞ ወደ ተራራ ሲወጣ የእግዚአብሔር ክብር ለኢየሱስ ተገለጠ በዚህን ወቅት ሙሴና ኤልያስም ተገለጡ። አንድ ነቢይ፣ አንድ የሕግ መምሕር ሦስት ሐዋርያት በነበሩበት ወቅት አንድ ድምጽ ከሰማይ መጣ። "ልጄን ስሙት" የሚል ነበር። ሁሉ እያሉ ልጁ ይሰማ ዘንድ የእግዚአብሔር በጎ ፈቃድ ሆነ። የነቢያትና የሕጉ ፍፃሜ የሆነው ጌታ ክርስቶስን መስማት እግዚአብሔርን መስማት ነው። ክርስቶስን እንደ ክርስቶስነቱ ባለማወቃቸው የእግዚአብሔር መንግሥት በረከት በሩቅ ቆመ። ሐዋርያው ጴጥሮስ ግን ክርስቶስ የሕያው እግዚአብሔር ልጅ መሆኑን ሲረዳ የእግዚአብሔር መንግሥት ቁልፍ ተሰጠው። ሌሎች ኤልያስ፣ ዮሐንስ፣ ኤርሚያስ በማለት ዘመኑን ወደ ኋላ በመመለሳቸውና ባለማወቃቸው ከእግዚአብሔር መንግሥት ቁልፍ ራቁ።

በዚህ ዘመን ያሉ ነቢያት ሥራቸው ፍጹም ግልጽ ነው የእግዚአብሔር መንግሥትና የኢየሱስን መገለጥ መግለጥ ሲሆን ሁሉ ሰው በክብር ከሚገለጠው ከእግዚአብሔር መንግሥት እንዳይጐድሉ አቅጣጫውን ማሳየት ነው ሁሉ ወደተገለጠው ጌታ ዓይኑን ያቀና ዘንድ ያስተምራሉ፣ ይመክራሉ፣ ይተነብያሉ።

ነቢዩ ኢጋቦስ የአዲስ ኪዳን ነቢይ ሲሆን ይህ ነቢይ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን ያውቃል። የዚህ ነቢይ ቃል ደቀ መዛሙርትን ማስጠንቀቅ ነበር። በዚህ ነቢይ ቃል ቤተ ክርስቲያን ተበረታታች የረሃብ ዘመን እንደሚመጣ ለደቀ መዛሙርት በመንፈስ አመለከተ ደቀ መዛሙርት ገንዘብ በማዋጣት ወደ ተቸገሩ ሰደዱ ይህ ማለት የእግዚአብሔርን መንግሥት በጽናት እንድትቆም አገዘ።

ቤተ ክርስቲያን ሕዝቦቿን ማስተማር የሚገባት በአብዛኛው ስለ ተስፋ ሳይሆን የተፈጸመውን ተስፋ ተካፋይ እንዲሆኑ ነው ማለትም ክርስቶስ በክብር ሲገለጥ የሚኖረው አንድ ተስፋ አለ። በሕግና በነቢያት ተገልጾ የተፈጸመ ተስፋም አለ። ይኸውም የክርስቶስ መወለድ፣ መሞት፣ በክብር መነሳት፣ የመንፈስ ቅዱስ መፍሰስ ነው። የዚህ የተፈጸመውን ተስፋ ተካፋይ ያልሆነ ወደፊት የሚፈጸመው የክብር ተስፋ ተካፋይ ይሆናል ማለት አይቻልም። "አንድ ጊዜ ብርሃን የበራላቸውን ሰማያዊውንም ስጦታ የቀመሱትን ከመንፈስ ቅዱስም ተካፋዮች ሆነው የነበሩትን መልካሙንም የእግዚአብሔርን ቃልና ሊመጣ ያለውን የዓለም ኃይል የቀመሱትን በኋላም የካዱትን እንደ ገና ለንስሐ እነርሱን ማደስ የማይቻል ነው፤" (ዕብ. 6፥4-6)

ይህ ያለንበትን ዘመን ለማወቅ ይህ ጥቅስ ገላጭ ነው። ብርሃን የበራልን ዘመን ነው ሰማያዊውን ስጦታ <u>እንድንቀምሰው</u> የተፈጸመ ዘመን ነው። ከመንፈስ ቅዱስ ተካፋይ እንድንሆን ትንቢቱ ተፈጸመ። መልካሙን የእግዚአብሔርን ቃል እንድንቀምስ የተፈቀደም ሆኖ ሊመጣ ያለውን የዓለምን ኃይል በዚህ ዘመን እንድንቀምስ የተደረገበት ጊዜ ነው። ይህን ሁሉ ከደን ዋናውን ተስፋ ብንጠብቅ የዝቅተኛውን ትምህርት ተቋም ዘለንና ንቀን ወደ ከፍተኛ ትምህርት ለመግባት መተናነቅ ይሆናል።

ኢየሱስ ተፈጸመ በወንጌል እመኑ በማለት በገሊላና በአካባቢው አስተማረ ሰዎች ግን ከወይኑ አትክልት ውጭ ጣሉት። ሊያስወርሰን ሊመጣ ወራሹ ይህ ነው እንግደለው በማለት ተማማሉበት "እርሱም፦ ዛሬ ይህ መጽሐፍ በጆሮአችሁ ተፈጸመ ይላቸው ጀመር።" (ሉቃ. 4፥21)

21. ለታናሽ መንጋ የተሰጠ መንግሥት

"አንተ ታናሽ መንጋ፥ መንግሥትን ሊሰጣችሁ የአባታችሁ በጎ ፈቃድ ነውና አትፍሩ።" (ሉቃ. 12፥32)

21.1. አትፍሩ

የእግዚአብሔር መንግሥት ለታናሽ መንጋ የተዘጋጀች ልዩ በረከት ናት። የእግዚአብሔርም በጎ ፈቃድ የተመሠረተው መንግሥቱን ለታናሽ መንጋ በመስጠት ነው። መንጋው ታላቅ ይሆን ዘንድ መንግሥቱ አትጠብቅም ይልቅም ለታናሽ መንጋ የተዘጋጀች ናት።

ታናሽ መባሉ በብዙ መልክ ነው በመጀመሪያ በቁጥር ታናሽ ለሆነ መንጋ የተጠበቀች መንግሥት ስትሆን በሌላ መልኩም መንጋው በማንነት ደረጃም ታናሽ ነው። በዓለም ላይ የተለያዩ መንጋዎች ሲኖሩ ብዙዎች በቁጥር አያሌ ከመሆናቸውም በላይ ጠንካሮችም ታዋቂዎችም ሁሉም ነገር የተሟላላቸው ናቸው። ለምሳሌ በፓርቲ ደረጃ ተዋቅረው፣ የራሳቸው መተዳደሪያ ደንብ፣ ሕገ መንግሥት፣ መከላከያ ኃይል ጭምር ይኖራቸዋል። እግዚአብሔር መንግሥቱን ሊሠጣቸው የተዘጋጁ መንጋዎች ግን ታናሽ ናቸው ታናሽነታቸውን በመመልከት ግን ብቃት የጎደላቸው መሰላቸው። የዓለም መንግሥታት አያውቃቸውም የተደራጀና የተዋቀረ ማዕከል የላቸውም፤ የሰለጠኑና በገንዘባቸው የበረቱ ሰዎች የሉአቸውም፤ ይህ ነው የሚባል ቁጥርም የላቸውም። ይህንና ያንን በመስሉ መስፈርት ራሳቸውን ከሌሎች ጋር በማነጻጸር ፈሩ ጌታ ኢየሱስ ግን አትፍሩ እንዲያውም ይህ ዓይነቱ አሠራር የእግዚአብሔር የአባታችሁ በጎ ፈቃድ ነው በማለት አበረታታቸው።

"በጠበበው ደጅ ግቡ፤ ወደ ጥፋት የሚወስደው ደጅ ሰፊ፥ መንገዱም ትልቅ ነውና፥ ወደ እርሱም የሚገቡ ብዙዎች ናቸው፤ ወደ ሕይወት

የሚወስደው ደጅ የጠበበ፥ መንገዱም የቀጠነ ነውና፥ የሚያገኙትም ጥቂቶች ናቸው።" (ማቴ. 7፥13-14)

"እግዚአብሔርም የሆነውን ነገር እንዲያጠፉ የዓለምን ምናምንቴ ነገር የተናቀውንም ነገር ያልሆነውንም ነገር መረጠ፥ ሥጋን የለበሰ ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት እንዳይመካ።" (1ኛ ቆሮ. 1፥28-29)

የሕይወት መንገድ ጠባብና የቀጠነች መሆኗን በጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ትምህርቶቹ ውስጥ ዋናው ነበረ። የጥፋትና የገሃነም መንገድ ግን እጅግ ሰፊና ዝም ብሎ የሚኬድበት ጐዳና ነው። በመሆኑም የእግዚአብሔር መንግሥት ለታናሽ መንጋ የተዘጋጀች ነች። ይህ ታናሽ መንጋ ግን የመንገዱን መጥበብ በመመልከት ፈራ። የሰፊውን መንገድ ጉዞ ከጠባቡ ጋር አነፃፅሮ የራሱን መንገድ ፈራ።

ይህ ታናሽ መንጋ የዓለም ምናምንቴ፣ የተናቀ፣ ያልሆነ ዓይነት መሆኑን ሐዋርያው ጳውሎስ አስተማረን። "ይህም የሆነውን ለማጥፋት" የተጠቀመበት መንገድ ነው። መንጋው ከቁጥሩ ማነስ ጀርባ ምናምንቴ፣ የተናቀና ያልሆነ በመሆኑ መንጋው ፈራ። ቅዱስ ጳውሎስ ደግሞ የእግዚአብሔር ፈቃድ ይህ መሆኑን በመንፈስ አመለከተ። ሥጋ የለበሰ በሙሉ በእግዚአብሔር ፊት እንዳይመካ ይህ የእግዚአብሔር እሳቤ ሆነ ዛሬም ትንሽ መንጋ የሆነችውን የክርስቶስን አካል ትተን በወጉ የተደራጀውን ስንፈልግ መከረም ማለት ኮምፓስ የጠፋው ፓይለት ማለት ነው።

21.2 መንግሥትን መቀበል

መንግሥትን ለመቀበል ዋነኛው መንገድ ድፍረት ነው። መንግሥትን ለመቀበል ሌላው ታላቅ መንገድ ማንነትን አለመመልከት ነው። አሁንም መንግሥትን ለመቀበል የሚበጀው የክርስቶስን ቃል አምኖ መቀበል ነው። መንግሥትን የሚያህል ታላቅ የእግዚአብሔር ስጦታ ለሰዎች ያውም

ለታናሽ መንጋ ሆነ ይህም የእግዚአብሔር በጎ ፈቃድ ሆኖ ተገኘ። የእግዚአብሔር መንግሥት ሥልጣን ለልዑል ቅዱሳን ሆነች። "መንግሥትም ግዛትም ከሰማይም ሁሉ በታች ያሉ የመንግሥታት ታላቅነት ለልዑሉ ቅዱሳን ሕዝብ ይሰጣል፤ መንግሥቱ የዘላለም መንግሥት ነው፥ ግዛቶችም ሁሉ ይገዙለታል ይታዘዙለትማል።" (ዳን. 7፥27)

ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ በምድር ሲመላለስ ይህን ክስተት በግልጽ አስቀምጦ ሄዷል። የሕግ መምህራን እንደነ ገማልያል ዓይነቶች ያሉ፣ ጻፍት፣ ፈሪሳዊ፣ መምሕራን፣ መኳንንቶች፣ ገገሮች በእስራኤል ምድር በነበሩ ጊዜ እነዚህን ትቶ ወደ ዓሣ አጥማጆችና ቀራጮች ዘንድ ሄደ። ወዳልተደራጁ አካል በመቅረብ ሥራውን ጀመረ። የእግዚአብሔርን ቤት በቤተ መቅደስ የሚያገለግሉትን ትቶ የእለት ምግባቸውን ለማግኘት ከዓሣ ጋር የሚታገሉትን ሥራ አስቀሞ ወሰዳቸው። "እርሱም፦ በኋላዬ ኑና ሰዎችን አጥማጆች እንድትሆኑ አደርጋችኋለሁ አላቸው። ወዲያውም መረባቸውን ትተው ተከተሉት። .... እነርሱም ወዲያው ታንኳይቱንና አባታቸውን ትተው ተከተሉት።" (ማቴ. 4፥19-22)

ለነዚህ ታናሽ መንጋ መንግሥትን ለመስጠት የእግዚአብሔር በጎ ፈቃድ ሆነ። "ነገር ግን እናንተ በፈተናዎቼ ከእኔ ጋር ጸንታችሁ የኖራችሁ ናችሁ አባቴ እኔን እንደ ሾመኝ እኔ ደግሞ በመንግሥቴ ከማዕዴ ትበሉና ትጠጡ ዘንድ፥ በአሥራ ሁለቱም በእስራኤል ነገድ ስትፈርዱ በዙፋኖች ትቀመጡ ዘንድ ለመንግሥት እሾማችኋለሁ።" (ሉቃ. 22፥28-30) ጴጥሮስ ይህን የጠየቀው በሚታየው ዓለም መስፈርት ትክክል ነበር። ጌታ ሆይ ምንን ትሰጠናለህ? እስከ ዛሬ ድረስ ሕንፃ አልገነባንም፣ በመንግሥት አልታወቅንም፣ የተጠራቀመ የገንዘብ ሰነድ የለንም፣ ማዕከላዊ ተቋም የለንም ...።

አሥራ ሁለት የእስራኤል ነገዶች እሉ እነዚህ በሙሉ በአሥራ ሁለት ዙፋኖች ሥር ያልፋሉ። ከነዚህ ዙፋኖች የሚመነጨውን ፍርድ ይቀበላሉ።

በነዚህ ዙፋኖች የሚቀመጡትም አሥራ ሁለቱ የክርስቶስ ሐዋርያት ናቸው። ከክርስቶስ ጋር የተንከራተቱ፣ በአካል ተገኝቶ ያስተማራቸው፣ ወዲያው ሁሉን ትተው የተከተሉትን ሰዎች ናቸው። በቁጥር ጥቂቶች በችሎታም ታናሾች የነበሩትን የእግዚአብሔር መንግሥትና ዙፋን ለእነርሱ ተሰጠ።

21.3. መዝገብ ማዘጋጀት

"ያላችሁን ሽጡ ምጽዋትም ስጡ፤ ሌባ በማይቀርብበት ብልም በማያጠፋበት በሰማያት የማያልቅ መዝገብ የሚሆኑትን የማያረጁትንም ኮረጆዎች ለራሳችሁ አድርጉ፤"

ይህ ታናሽ መንጋ መንግሥትን ሊቀበል የእግዚአብሔር በጎ ፈቃድ ሆነለት። እግዚአብሔር መንግሥትን ይሰጣል ታናሹ መንጋ የመንግሥት መዝገብ ይሰበስባል። መንግሥቱ ከነመዛግብት ሳይሆን መንግሥት ብቻ ተሰጠው። የዚህ መንግሥት ፍሬ ደግሞ መዛግብቱ ናቸው። መዛግብቱ የማያረጁ፣ ብል የማያጠፋቸው ናቸው።

መዝገቡ እጅግ ውድ ሲሆን መዝገቡ የሚገዛው ደግሞ በገንዘብ ብዛት ሣይሆን በገንዘቡ ጥራት ነው። ይህ ማለት አንድ ሰው ብዙ ገንዘብ ማከማቸት መቻሉ መዝገቡን ሊገዛ አይችልም። መዝገቡ የሚገዛበት ዋጋ ግን ያለውን በመሸጥ ብቻ ነው። ለምሳሌ አንድ መበለት ትንሽ ገንዘብ ቢኖራት ይህን ገንዘብ በሙሉ ለመዝገቡ ካዋለች መዝገቡን መግዛት ትችላለች። አንድ ከበርቴ ደግሞ ከዚህች ሴት መቶ እጥፍ ገንዘብ ቢጥል ሴትየዋ የገዛችውን መዝገብ መግዛት ላይሆንለት ይችላል።

"ኢየሱስም በመዝገብ አንጻር ተቀምጦ ሕዝቡ በመዝገቡ ውስጥ ገንዘብ እንዴት እንዲጥሉ ያይ ነበር፤ ብዙ ባለ ጠጎችም ብዙ ይጥሉ ነበር፤ አንዲትም ድሀ መበለት መጥታ አንድ ሳንቲም የሚያህሉ ሁለት ናስ ጣለች። ደቀ መዛሙርቱንም ጠርቶ፦ እውነት እላችኋለሁ፥ በመዝገብ

ውስጥ ከሚጥሉት ሁሉ ይልቅ ይህች ድሃ መበለት አብልጣ ጣለች፤ ሁሉ ከትርፋቸው ጥለዋልና፥ ይህች ግን ከጉድለትዋ የነበራትን ሁሉ ትዳርዋን ሁሉ ጣለች አላቸው።" (ማር. 12፥41-44)

የዚህ ታናሽ መንጋ መዝገብ በሰማይ ነው ይህ መዝገብ ቶሎ እንዲከማች ለማድረግ ያለውን ሁሉ መሸጥ ጠየቀ። የዚህ ታናሽ መንጋ መዛግብት ከሌቦችና ከብል ነጻ ሲሆን መዝገቡ አያረጅም አያልቅምም። ያለውን ተሸጦ በምጽዋት በተሰጠ ገንዘብ የሚገኝ የዘላለም መዝገብ ነው። መንግሥት ያለው መንጋ በመሆኑ የዚህ መንግሥት መዛግብት አላቸው ከትርፍ ቀቀሎ የሚገኝ መዝገብ ሳይሆን ያለውን ሸጦ ለምጽዋት የሚጸርግ መዝገብ ነው።

ይህ መዝገብ ደግሞ ለራስ የሚሆን እንጂ ለጎረቤት አይደለም። ለራሳችሁ አድርጉ "ይህ ታናሽ መንጋ በምድር መዝገብ የለውም ሁሉን በመሸጡ አንድ መዝገብ ብቻ ቀረው።"

21.4. ልብ የሚጣልበት መዝገብ

"መዝገባችሁ ባለበት ልባችሁ ደግሞ በዚህ ይሆናል።"

የልብ መኖሪያዋ በመዝገብ ነው። በሰማይ ከሆነ በሰማይ፤ በምድርም ከሆነ በምድር ነው። እግዚአብሔር የመንጋው ልብ ከሰማይ ይሆን ዘንድ መዝገቡን በሰማይ አስቀመጠ። በሰማይ በመቀመጡም ልብም በሰማይ ሆነች። በምድር ያለው የማስፈጸሚያ አካል ነው። አንድ ንብረት በሰማይ መዝገብ ለማስቀመጥ በምድር ምጽዋት ማድረግ ነው። ሁሉ መዝገብ ለመንጋው እንዲሆን በምድር የሚገኘውን በሙሉ መሸጥ ነው። የምድሩ ሲሸጥ መቀመጫውን ሰማይ ያደርጋል የምድር ትምክህት ሲሸጥ ትምክህት በሙሉ በሰማይ ይሆናል።

ሰማያዊ ልብ ያለው ሰው መዝገቡ በሰማይ ነው። በምድር ያለም በምድር ነው። በገንዘቡ የሚመካ አንድ ባለጠጋ ያቀረበው ምሳሌ ይህን

ያብራራል። "እንዲህ አደርጋለሁ፤ ጐተራዬን አፍርሼ ሌላ የሚበልጥ እሠራለሁ፥ በዚያም ፍሬዬንና በረከቴን ሁሉ አከማቻለሁ፤ ነፍሴንም፦ አንቺ ነፍሴ፥ ለብዙ ዘመን የሚቀር ብዙ በረከት አለሽ፤ ዕረፊ፥ ብዪ፥ ጠጪ፥ ደስ ይበልሽ እላታለሁ አለ። እግዚአብሔር ግን፦ አንተ ሰነፍ፥ በዚች ሌሊት ነፍስህን ከአንተ ሊወስዱአት ይፈልጓታል፤ ይህስ የሰበሰብኸው ለማን ይሆናል? ለራሱ ገንዘብ የሚያከማች፥ በእግዚአብሔር ዘንድም ባለ ጠጋ ያልሆነ እንዲህ ነው።" (ሉቃ. 12፥18-21)

እግዚአብሔርን መምሰል በዚህ ምድር ማትረፊያ የሆነበት ዘመን ይህ ነው። በምድር መዛግብት ማከማቸት የቻለ በእግዚአብሔር የተባረከ የተባለበት ጊዜ ይህ ነው። ያለህን ሽጥ ምጽዋትም ስጥ በሰማይ መዝገብ አከማች የሚል ትምህርት የተናቀበት ነው። ሰይጣን የሰውን ነፍስ ለመስረቅ ይመጣል የሚሰርቀውም መናፍስቱን አሰልፎ ተራ ሌብነት ማድረግ ሳይሆን እንደ ባለ ጠጋው ሰው በምድር ሀብትን እንዲያከማች በሌሊት ግን ነፍሱን እንዲወስድ ነው። የሰው ልብ በቁሳዊው ዓለም ከተጠመደ ሰይጣን በሰው ያለውን ጸጋ ነፍስን ለመስረቅ ምቹ አጋጣሚ ነው። ሰይጣን መዝገብን የሚሰርቀው መዝገቡ በምድር ከሆነ ነው። የዚህ ታናሽ መንጋ ምሥጢር ግን ልዩ ነው። አንድ ነገር ሲያጋጥማቸው ይሸጣሉ ምጽዋትም ያደርጋሉ በዚህን ጊዜ መዝገባቸውን ከሰይጣን፣ ከሌባና ከብል ይጠብቃሉ። ልባቸውም ሰማይ በመሆኑ ሌባ አይደርስበትም፣ አይመኝም።